

Comunicare. Colaborare. Competiție. Calculatoare

Lucrările proiectului educațional „Comunicare. Colaborare. Competiție. Calculatoare”

Nr. 2/ 2023

ISSN 2821 - 7721

ISSN-L 2821 - 7721

Constanța

August 2023

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian“ Constanța

Coordonatori volum:

Prof. Cristina Simion

Prof. Georgian Nicolai

Lucrările proiectului educațional

Comunicare. Colaborare. Competiție. Calculatoare

inclus în C.A.E.J. CONSTANȚA - Domeniul Tehnic, poziția 60

AN ȘCOLAR 2022-2023

Ediția a XVI-a

Constanța

August 2023

Organizator:

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian“ Constanța

Coordonatori proiect:

Prof. Cristina Simion

Prof. Georgian Nicolai

Echipa de proiect:

Prof. Ursachi Cristina Alina
Prof. Petrencu Simona Paraschiva
Prof. Socariciu Paula Mihaela
Prof. Munteanu Marie-Jeanne
Prof. Bobîrnac Bianca

Colaboratori:

Prof. Moraru Constanda
Prof. Nicolai Ana-Maria
Prof. Georgescu Alina
Prof. Ghencea Elena
Prof. Iordan Mihaela
Prof. Mihai Irina

Secțiunile proiectului:

Secțiunea I: Prietenii mei

Secțiunea a II-a: Multiculturalitate și diversitate

Secțiunea a III-a: Probă de cultură generală utilizând aplicațiile digitale

CASETA DE REDACȚIE

1. Titlul – Lucrările proiectului educațional județean „Comunicare. Colaborare. Competiție. Calculatoare”
2. Periodicitatea – Anual
3. Redactori – SIMION CRISTINA
NICOLAI GEORGIAN
4. Date de contact
Telefon:0722212241
E-mail: proiectcccc@gmail.com , cristina_smn@yahoo.com
5. Volumul de lucrări – 307
ISSN 2821 - 7721
ISSN-L 2821 - 7721
August, 2023
Tehnoredactare/ Coperta: Simion Cristina

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate în volum revine în exclusivitate autorilor care își asumă consecințele de orice natură ale nerespectării drepturilor de autor.

Cuprins

I. Introducere în proiect	5
II. Participanți – Instituții partenere	7
III. Logo-ul proiectului	10
IV. Secțiunea I - Prietenii mei	12
1. Nivel primar	12
a. Clasa Pregătitoare	12
b. Clasa I	15
c. Clasa a II-a	26
d. Clasa a III-a	27
e. Clasa a IV-a	30
2. Nivel gimnazial	33
a. Clasa a V-a	33
b. Clasa a VI-a	58
c. Clasa a VII-a	74
d. Clasa a VIII-a	97
V. Secțiunea a II-a – Multiculturalitate și diversitate	103
1. Nivel primar	103
a. Clasa a III-a	103
b. Clasa a IV-a	104
2. Nivel gimnazial	108
a. Clasa a V-a	108
b. Clasa a VI-a	124
c. Clasa a VII-a	134
d. Clasa a VIII-a	143
3. Nivel liceal	154
a. Clasa a IX-a	154
b. Clasa a X-a	191
c. Clasa a XI-a	200
d. Clasa a XII-a	232
4. Cadre didactice	246
Alexa Ana-Maria.....	246
Anicolaesei Alexandra.....	249
Bușcă Laura.....	252

Bușcă Alexandru.....	253
Dunărințiu Jenica	256
Florea Ioana	261
Georgescu Alina	263
Georgescu Alina	265
Hoffmann-Bront Viorica-Cornelia	267
Hoffmann-Bront Viorica-Cornelia	269
Iliina Elena.....	272
Iordan Mihaela.....	277
Militaru Mihaela-Emilia	279
Nicolicioiu Mihaela	284
Pupăză Vasilica.....	286
Simion Cristina	288
Șimonca Raluca-Ioana	291
Urechiatu Valentina Carmen.....	294
Vrabie Carmen Violeta	297

I. Introducere în proiect

Calculatorul a devenit un instrument de bază în orice activitate și un mijloc didactic eficient. Contextul actual ne determină să utilizăm într-o pondere foarte mare aplicațiile/ platformele digitale, elevii și cadrele didactice se familiarizează cu noile instrumente, le valorifică și le utilizează frecvent în activitatea curentă. Proiectul „Comunicare, colaborare, competiție, calculatoare” are ca obiectiv general stimularea unor demersuri educaționale care să conducă la eficientizarea învățării în școală.

Formarea deprinderilor de muncă intelectuală, dezvoltarea gândirii logice, a gândirii creatoare, stimularea interesului pentru învățare activă, creșterea motivației pentru învățare, crearea unui climat stimulat și competitiv, dezvoltarea gustului estetic și formarea deprinderilor de a lucra în echipă sunt alte obiective urmărite prin derularea activităților proiectului.

Activitățile desfășurate în cadrul proiectului și-au propus dezvoltarea capacității de a utiliza calculatorul/ mijloacele multimedia actuale, formarea unor deprinderi minime de ilustrare, tehnoredactare, editare foto/ video, realizarea unor materiale vizuale/ auditive/ colaborative relevante pentru a ilustra diverse teme, dezvoltarea competențelor de comunicare, creativitate, simț estetic, colaborare, stimularea imaginației creative și a spiritului competitiv, implicarea activă ca cetățeni responsabili în viața comunității, dezvoltarea comunicării și colaborării dintre elevi, profesori, părinți, comunitate.

Proiectul județean „Comunicare. Colaborare. Competiție. Calculatoare” s-a adresat elevilor claselor primare, gimnaziale, liceale din școala organizatoare și din unitățile de învățământ participante și s-a desfășurat în perioada 05 decembrie 2022 – 31 mai 2023.

Proiectul s-a desfășurat online, pe trei secțiuni:

Secțiunea I: Prietenii mei a avut drept obiectiv ilustrarea unor activități, jocuri, jucării, portrete cu tema „Prietenii mei”. Produsele finale au fost realizate sub forma unor imagini, fotografii, animații, filmulețe. Tehnoredactarea s-a realizat în limba română, engleză sau germană. La această secțiune au participat elevi din clasele P-VIII.

Secțiunea a II-a: Multiculturalitate și diversitate a avut ca scop prezentarea unor elemente tradiționale specifice zonelor în care elevii locuiesc sau învață: obiceiuri și tradiții locale, port tradițional, gastronomie, muzică și dansuri locale, elemente etnice specifice, personalități care au contribuit la dezvoltarea și promovarea tradițiilor locale, precum și exemple de implicare activă a elevilor în viața comunității, exemple de bune practici privind

respectarea tradițiilor. Produsele finale au fost realizate sub forma unor afișe, postere, prezentări, animații, filmulețe, benzi desenate, utilizând aplicații video, platforme colaborative. Tehnoredactarea s-a realizat în limba română, engleză sau germană. La această secțiune au participat elevi din clasele III-XII și profesori.

Secțiunea a III-a: Probă de cultură generală utilizând aplicațiile digitale s-a desfășurat online, sincron și interactiv prin utilizarea aplicațiilor de evaluare: Kahoot (nivel gimnazial și liceal) și Google Forms pentru nivel primar pentru utilizarea aplicațiilor de evaluare și testarea cunoștințelor de cultură generală. În ziua desfășurării probei (27 mai 2023), fiecare cadru didactic care a înscris elevi în concurs a primit linkul de conectare pentru testul de cultură generală (nivel primar), iar elevii din ciclul gimnazial și liceal au participat interactiv pe Google Meet și au rezolvat probele utilizând Kahoot.

II. Participanți – Instituții partenere

Impactul proiectului a fost unul semnificativ, fapt dovedit prin lista participanților, a parteneriatelor încheiate și numeroaselor lucrări trimise din toate colțurile țării. Disponibilitatea colegilor, cadre didactice din nivel primar până la liceal, a fost impresionantă, dată fiind modalitatea participării, cât și varietatea tematică. Iar pentru aceasta, noi coordonatorii, le suntem recunoscători următoarelor cadre didactice și directorilor instituțiilor pe care le reprezintă:

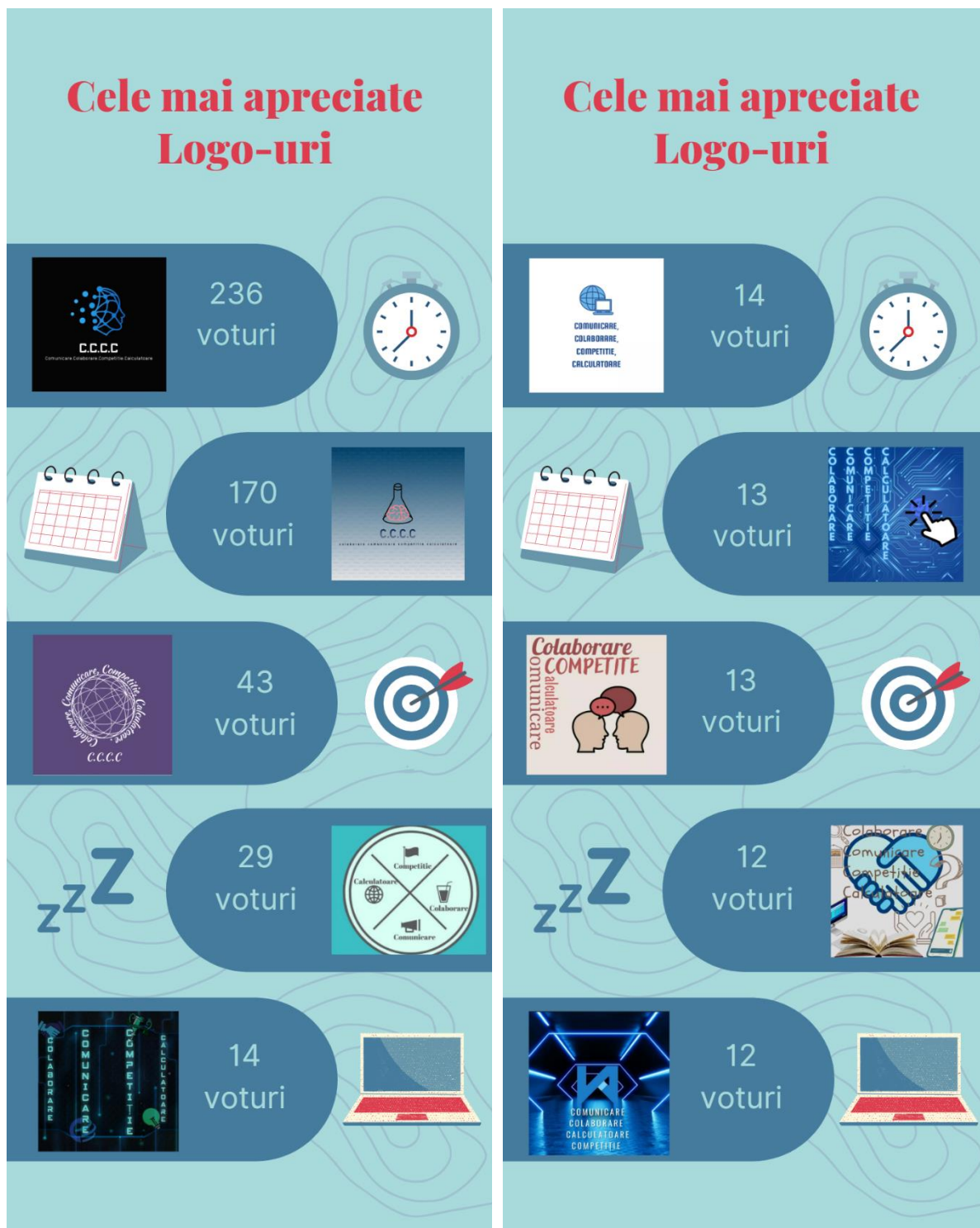
Nr. crt.	Unitatea de învățământ	Localitatea	Județul	Cadre didactice
1.	Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian”	Constanța	Constanța	Georgescu Alina Ghencea Elena Petrencu Simona Popa Mădălina Opincaru Silvia Simion Cristina Nicolai Georgian Ursachi Cristina Moraru Constanda Munteanu MarieJeanne Bobîrnac Bianca Bălăceanu Luminița Bălilescu Raluca Jordan Mihaela
2.	Liceul Teoretic „Lucian Blaga”	Constanța	Constanța	Șoptelea Camelia Stoica Cosmina Luiza Staicu Loredana Paraschiv Liliana Crusoveanu Andreea
3.	Școala Gimnazială nr. 29 „Mihai Viteazul”	Constanța	Constanța	Negrilă Mariana Rădulescu Ingrid Iulia Rădulescu Cristina Renata Enuță Primavera Florentina Rusu Elena Vasiliev Anca Raluca Ghiban Ioana Grosu Alina Catrinel
4.	Școala Gimnazială Nr.38 „Dimitrie Cantemir”	Constanța	Constanța	Nechifor Mirela Mădălina
5.	Școala Gimnazială nr. 30 „Gheorghe Țițeica”	Constanța	Constanța	Cășuneanu Păunescu Lavinia Tamara Lepădatu Constantina Popovici Andreea Chirica Victorita

6.	Școala Gimnazială nr. 24 „Ion Jalea”	Constanța	Constanța	Tudor Claudia Gina Chircu Cristina
7.	Școala Gimnazială nr. 7 „Remus Opreanu”	Constanța	Constanța	Enuță Mirela Izabela
8.	Școala Gimnazială „Petre Ispirescu”	Constanța	Constanța	Mușat Cristina
9.	School of London	Constanța	Constanța	Popovici Andreea
10	Școala Gimnazială nr. 37	Constanța	Constanța	Răileanu Gabriela Dinescu Laura Zaharia Alina Ichim Cristina
11	Școala Gimnazială nr. 18 „Jean Bart”	Constanța	Constanța	Ion Florentina Rățoi Elena Daniela
12	Școala Gimnazială nr. 40 „Aurel Vlaicu”	Constanța	Constanța	Stere Cristina Mihăilescu Silvia
13	Școala Gimnazială nr. 12 „B.P.Hașdeu”	Constanța	Constanța	Țapu Simona
14	Colegiul Național de Arte „Regina Maria”	Constanța	Constanța	Comănescu Cristina- Maria
15	Școala Gimnazială „Tudor Arghezi”	Năvodari	Constanța	Bușcă Laura
16	Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu”	Năvodari	Constanța	Bușcă Laura Bușcă Alexandru
17	Școala Gimnazială nr. 1	Sinoie	Constanța	Fitcoschi Alina
18	Școala Gimnazială nr. 2	2 Mai/ Limanu	Constanța	Han Geta Toader Cosmina
19	Școala Gimnazială nr. 54	București		Țuțuianu Eugenia Hermina Marinescu Mihaela Reuț Mirela Lican Sînziana Nanciu Maria Gheorghiu Bogdan Brândușoiu Irina Mihai Romelia Stan Iulia Filip Florența Pîrvu Anny Ungureanu Mariana Pantazi Cătălin
20	Școala Gimnazială „Leonardo da Vinci”	București		Țuțuianu Eugenia Hermina
21	Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”	București		Opran Felicia Mihalache Carmen Șărbănescu Carmen
22	Școala Gimnazială Nr. 1	Valea Danului	Argeș	Elena Ilina
23	Școala Gimnazială „General Constantin Cristescu”	Lunca Argeșului	Argeș	Florea Ioana

24	Liceul Tehnologic Special nr. 1	Sălard	Bihor	Hoffmann Bront Viorica Cornelia
25	Liceul Teoretic „Dr. Mihai Ciucă”	Săveni	Botoșani	Aciubotăriței Daniela
26	Clubul Copiilor Râșnov	Râșnov	Brașov	Dincă Sânziana/ Oltean Daniel
27	Liceul Teoretic „Stefan cel Mare ”	Râmnicu Sărat	Buzău	Nedelcu Ovidiu Eugen
28	Școala Gimnazială Cândești	Cândești	Buzău	Fănică Daniel
29	Școala Gimnazială „Spiru Haret”	Oltenița	Călărași	Stoican Dorina
30	Liceul cu Program Sportiv	Cluj Napoca	Cluj	Eberle Cristina-Laura
31	Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”	Craiova	Dolj	Vrabie Carmen Violeta Militaru Mihaela Emilia
32	Liceul Charles Laugier Craiova	Craiova	Dolj	Demetrescu Mihaela Georgescu Luminița
33	Școala Gimnazială „Ion Țuculescu”	Craiova	Dolj	Boșoteanu Diana
34	Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica”	Craiova	Dolj	Boșoteanu Diana
35	Colegiul Tehnic „General Gheorghe Magheru”	Târgu Jiu	Gorj	Săvulescu Manuela
36	Școala Gimnazială „Alexandru Ștefulescu”	Târgu Jiu	Gorj	Săvulescu Manuela
37	Liceul Tehnologic „Joannes Kajoni”	Miercurea Ciuc	Harghita	Busuioc Edit Steliana
38	Liceul Teoretic „Carol I” Fetești	Fetești	Ialomița	Dobre Sandina
39	Colegiul Tehnic „Haralamb Vasiliu”	Podu Iloaiei	Iași	Enacache Ana Cristina
40	Colegiul Tehnic de Căi Ferate „Unirea”	Pașcani	Iași	Anicolaesei Alexandra
41	Liceul Tehnologic Halînga	Halînga	Mehedinți	Dunărițiu Jenica Nicolicioiu Mihaela Martalogu Mihaela Pupăză Vasilica
42	Liceul Teoretic „Andrei Bârseanu”	Târnăveni	Mureș	Moraru Mihaela
43	Gimnazială nr. 5	Piatra Neamț	Neamț	Lazăr Dorina Valentina
44	Școala Gimnazială Ghertă Mică	Ghertă Mica	Satu Mare	Șimonca Raluca Ioana
45	Liceul Economic „Gheorghe Dragoș”	Satu Mare	Satu Mare	Toth Claudia Bran Violeta
46	Școala Gimnazială „Ion Creangă”	Suceava	Suceava	Gabriela Aungurencei
47	Scoala Gimnaziala „Mihai Eminescu”	Roșiori de Vede	Teleorman	Mitroi Maria
48	Scoala Gimnaziala „Alexandru Deparateanu”	Roșiori de Vede	Teleorman	Mitroi Maria
49	Liceul Tehnologic Transporturi Auto	Timișoara	Timiș	Urechiatu Valentina Carmen
50	Liceul Teoretic „Vlad Țepeș”	Timișoara	Timiș	Diaconescu Georgeta Flavia
51	Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu”	Timișoara	Timiș	Alexa Ana-Maria Linda Saskia Menczel

III. Logo-ul proiectului

În prima etapă de desfășurare a proiectului, în perioada: 5 dec.2022 – 17 feb.2023 elevii din unitatea școlară organizatoare au confecționat și propus Logo-ului proiectului. Acesta a fost selectat prin voturi ale elevilor și profesorilor, cu ajutorul următorului Padlet: [Votarea și vizualizarea logo-urilor propuse de elevi](#). În urma voturilor, cele mai apreciate Logo-uri au fost următoarele:

Cele mai apreciate Logo-uri

17 voturi

11 voturi

11 voturi

10 voturi

Modificări sugerate

În urma voturilor, Logo-ul câștigător a fost următorul:

IV. Secțiunea I - Prietenii mei

1. Nivel primar

a. Clasa Pregătitoare

Prietenii fluturașului

Elevă: Zaharov Otilia

Clasa Pregătitoare

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Georgescu Alina

<https://youtube.com/shorts/pTnFZoK3ZAU?feature=share>

Pikachu

Elevă: Moldoveanu Hanu Eva

Clasa Pregătitoare

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Georgescu Alina

<https://youtube.com/shorts/fy7HZ0SHqcI?feature=share>

Ares

Elevă: Iordăchescu Carolina

Clasa Pregătitoare

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Georgescu Alina

https://youtube.com/shorts/8iaboPE8H_Y?feature=share

Unicornul prietenos

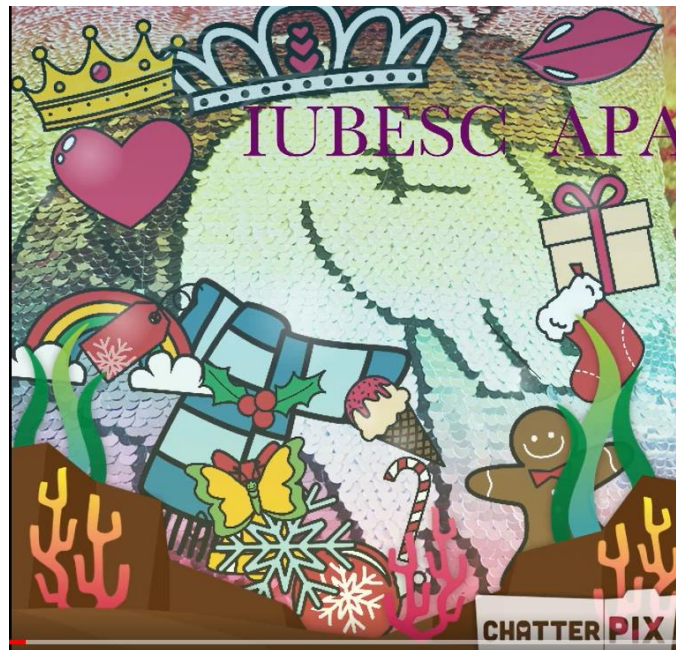
Elevă: Beșliu Daria

Clasa Pregătitoare

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Georgescu Alina

<https://youtube.com/shorts/HQQVFT7X6U4?feature=share>

Prietenii

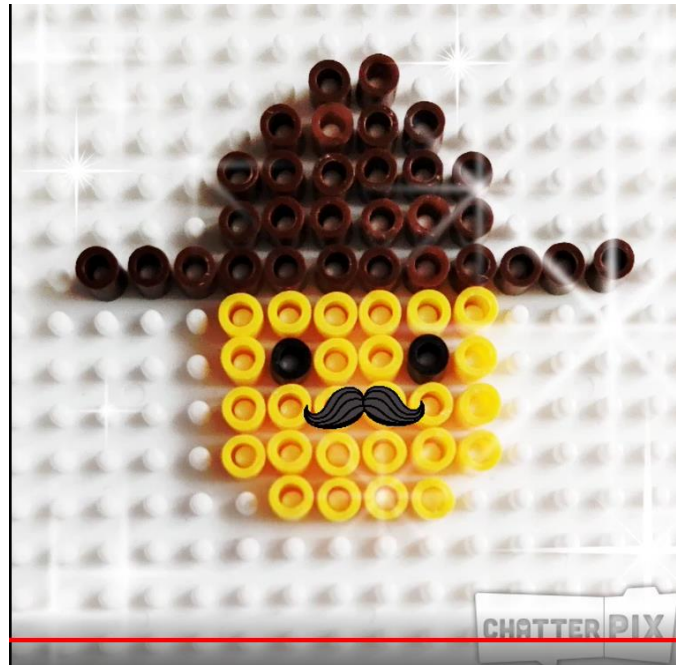
Elev: Gornea Darius Andrei

Clasa Pregătitoare

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Georgescu Alina

<https://youtube.com/shorts/ejLobB-SrzE?feature=share>

b. Clasa I

Prietenele mele

Elevă: Bălan Delia

Clasa I

Școala Gimnazială nr. 38 „Dimitrie Cantemir” Constanța

Profesor coordonator: Nechifor Mirela-Mădălina

Prieteni buni

Elev: Caterinici Cristian

Clasa I

Școala Gimnazială nr. 38 „Dimitrie Cantemir” Constanța

Profesor coordonator: Nechifor Mirela-Mădălina

Copilărie

Elev: Iiescu Vlad

Clasa I

Școala Gimnazială nr. 38 „Dimitrie Cantemir” Constanța

Profesor coordonator: Nechifor Mirela-Mădălina

Jocurile copilăriei

Elevă: Vițulescu Alexandra

Clasa I

Școala Gimnazială nr. 38 „Dimitrie Cantemir” Constanța

Profesor coordonator: Nechifor Mirela-Mădălina

Lumea magică

Elevă: Olăneanu Emma

Clasa I

School of London Constanța

Profesor coordonator: Popovici Andreea

Prietenia

Elevă: Brăilescu Maria Sofia

Clasa I

School of London Constanța

Profesor coordonator: Popovici Andreea

La plajă

Elevă: Leon Amelie

Clasa I

School of London Constanța

Profesor coordonator: Popovici Andreea

Prietenul meu, calculatorul

Elev: Istode Andrei

Clasa I

Școala Gimnazială „Spiru Haret” Oltenița, Jud. Călărași

Profesor coordonator: Stoican Dorina

PRIETENUL MEU, CALCULATORUL

Clasa I C
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
SPIRU HARET
OLTENIȚA, CALĂRAȘI

PROFESOR COORDONATOR
STOICAN DORINA

ELEV **ISTODE ANDREI**

Coronița

Elev: Iacob David

Clasa I

Școala Gimnazială „Spiru Haret” Oltenița, Jud. Călărași

Profesor coordonator: Stoican Dorina

https://youtu.be/_P4Z7ogYr-I

Jocuri de jucat acasă cu prietenii, amicii și colegii

Elev: Bud Levi

Clasa I

Scoala Gimnaziala Gherța Mica, Jud. Satu Mare

Profesor coordonator: Șimonca Raluca Ioana

JOCURI de jucat acasă cu prietenii

Bud Levi, clasa I
Școala Gimnazială Gherța mică
jud. Satu Mare
Prof. coord. Raluca Ioana Șimonca

Vă invit la joacă!

Nu ezitați să încercați
măcar o parte din aceste
jocuri!

Nu numai că sunt
amuzante, dar sunt un
mod plăcut și eficient de a
vă petrece timpul liber
împreună cu PRIETENII!

Ce intră în valiză ?

un copil spune în gând literele alfabetului, un altul spune stop, iar primul copil spune cu voce tare litera la care ajunsese, iar participanții la joc trebuie să spună, pe rând, cuvinte cu acea literă, care să denumească obiecte care pot încăpea în valiza. Cel care nu găsește un cuvânt care să respecte regulă, iese din joc. El spun tot felul de lucruri trăznite și se amuză contrazicându-se în privința valabilității cuvântului.

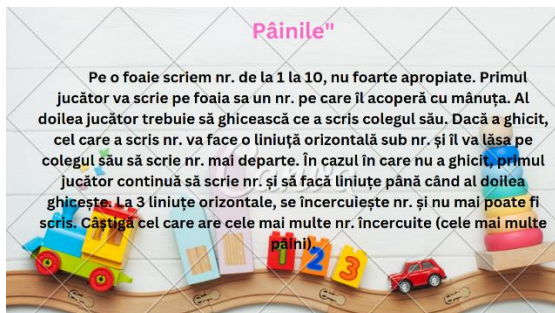
Împărate, împărate

Un elev se află în față (de obicei lângă un perete), iar ceilalți sunt așezați în fața acestuia, în linie, la o distanță de 7-10 pași. Fiecare elev va spune pe rând: "Împărate, împărate, câți pași îmi dai?". Împăratul le poate răspunde: "stălp" (nu se mișcă), "2 pași de furnică", "un pas de uriaș", "o mămăligă", "o săritură de broscuță", "3 pași de mămăruță înapoi" etc. Câștiga cel care ajunge primul la împărat (la perete).

Pâinile"

Pe o foaie scriem nr. de la 1 la 10, nu foarte apropiate. Primul jucător va scrie pe foaia sa un nr. pe care îl acoperă cu mânuța. Al doilea jucător trebuie să ghicească ce a scris colegul său. Dacă a ghicit, cel care a scris nr. va face o liniuță orizontală sub nr. și îl va lăsa pe colegul său să scrie nr. mai departe. În cazul în care nu a ghicit, primul jucător continuă să scrie nr. și să facă liniuțe până când al doilea ghicește. La 3 liniuțe orizontale, se încercuiește nr. și nu mai poate fi scris. Câștiga cel care are cele mai multe nr. încercuite (cele mai multe pâini).

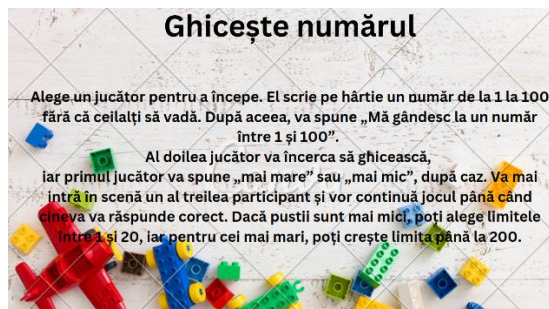
Cutia misterelor

Cutia misterelor presupune alegerea unui număr mare de obiecte și așezarea lor într-o cutie de carton. Acoperă această cutie cu un prosop sau cu o față de masă pentru că nimeni să nu poată vedea ce este înăuntru. Fiecare participant va pune mâna pe un obiect din cutie și va scrie pe hârtie denumirea acestuia. După ce toată lumea a trecut pe la cutie, se vor compara obiectele scrise, iar cel care le-a identificat pe cele mai multe va primi un premiu. În cutie pot exista obiecte precum un animaluț de plus, o păpușă, o mașină de jucărie, o pereche de ochelari de soare, o scoică, pene etc.

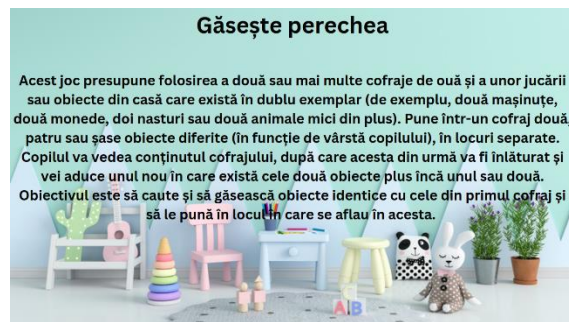
Ghicește numărul

Alege un jucător pentru a începe. El scrie pe hârtie un număr de la 1 la 100 fără ca ceilalți să vadă. După aceea, va spune „Mă gândesc la un număr între 1 și 100”. Al doilea jucător va încerca să ghicească, iar primul jucător va spune „mai mare” sau „mai mic”, după caz. Va mai intra în scenă un al treilea participant și vor continua jocul până când cineva va răspunde corect. Dacă puștii sunt mai mici, poți alege limitele între 1 și 20, iar pentru cei mai mari, poți crește limita până la 200.

Găsește perechea

Acest joc presupune folosirea a două sau mai multe cofraje de ouă și a unor jucării sau obiecte din casă care există în dublu exemplar (de exemplu, două mașinuțe, două monede, doi nasturi sau două animale mici din plus). Pune într-un cofraj două, patru sau șase obiecte diferite (în funcție de vârsta copilului), în locuri separate. Copilul va vedea conținutul cofrajului, după care acesta din urmă va fi înlăturat și vei aduce unul nou în care există cele două obiecte plus încă unul sau două. Obiectivul este să caute și să găsească obiecte identice cu cele din primul cofraj și să le pună în locurile în care se aflau în acesta.

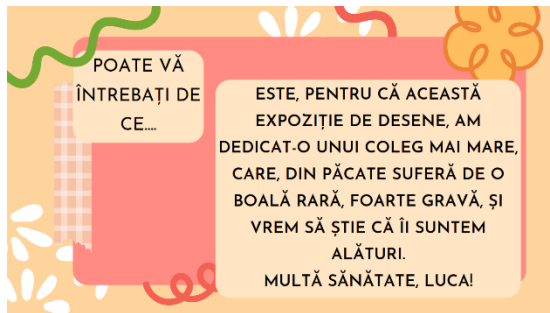
Prietenul bun, la nevoie se cunoaște

Elevi: Timis Naomi/ Handro Aisha

Clasa I

Scoala Gimnaziala Gherța Mica, Jud. Satu Mare

Profesor coordonator: Șimonca Raluca Ioana

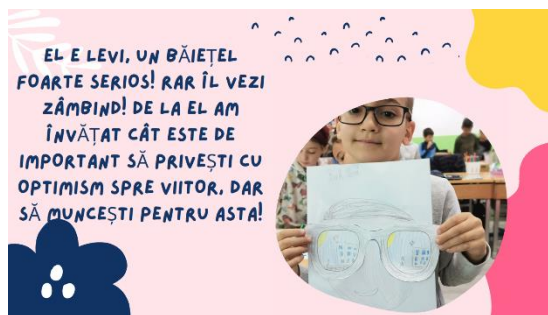
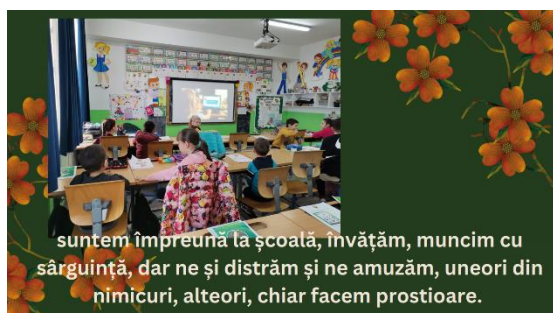
Prietenia, floare rară

Elev: Haiduc Yannis

Clasa I

Scoala Gimnaziala Gherța Mica, Jud. Satu Mare

Profesor coordonator: Șimonca Raluca Ioana

Prietenia, un castel de relații, emoții, sentimente și trăiri

Elevă: Costin Clara

Clasa I

Scoala Gimnaziala Gherța Mica, Jud. Satu Mare

Profesor coordonator: Șimonca Raluca Ioana

COSTIN CARLA
CLASA I
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
GHERȚA MICĂ,
JUD. SATU MARE
PROF. COORD.
ȘIMONCA RALUCA IOANA

Prietenia, un castel de
relații, emoții,
sentimente și trăiri

Prietenia....

Prietenia este o relație afectivă și de cooperare între ființe umane, care se caracterizează prin sentimente de simpatie, respect, afinitate reciprocă. Prietenia presupune o atitudine de bunăvoință reciprocă, suport reciproc la nevoile sau în criză de loialitate, buna-credință și altruism.

Doamna învățătoare mereu ne spune că....

Prietenia adevărată, destul de greu de găsit, în care oamenii se iubesc și se apreciază pentru ceea ce sunt, neinteresat și necondiționat și în care se ajută reciproc să devină persoane mai bune.

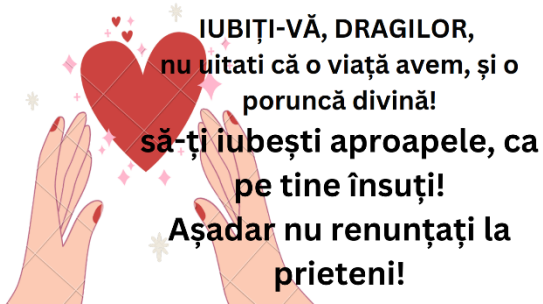

deși suntem mai mult la școală, aici ne jucăm în timpul liber....

deșiășurăm multe activități interesante, care ne unesc tot mai mult și mai mult!

sper din suflet ca aceste relații de prietenie pe care le avem acum, să dureze ani și ani.... și ceea ce ne unește acum să ne țină legați și peste 10, 20, 30, 50 de ani!

Prietenii naturii

Elevă: Pop Alexia

Clasa I

Scoala Gimnaziala Gherța Mica, Jud. Satu Mare

Profesor coordonator: Șimonca Raluca Ioana

c. Clasa a II-a

Prietenele mele, cărțile

Elev: Băltățeanu Teodor

Clasa a II-a

Clubul Copiilor Râșnov, Jud. Brașov

Profesori coordonatori: Dincă Sânziana/ Oltean Daniel

d. Clasa a III-a

„My city, my dream, my friends”

Elevă: Guran Anastasia

Clasa a III-a

Clubul Copiilor Râșnov, Jud. Brașov

Profesori coordonatori: Dincă Sânziana/ Oltean Daniel

„My lovely chinchilla”

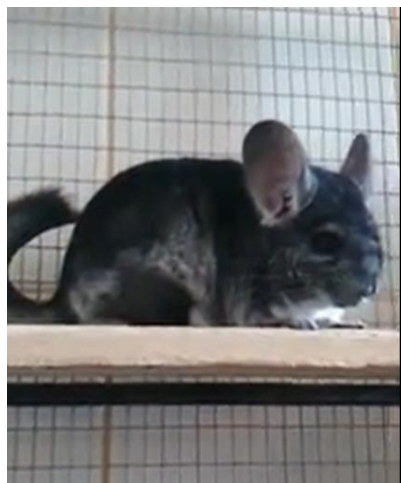
Elevă: Hriscu Carina

Clasa a III-a

Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constanța

Profesor coordonator: Șoptelea Camelia

<https://youtu.be/dybz1E1BgfY>

„Vampirina- My friend from Paris”

Elevă: Șoptelea Alice Alexandra

Clasa a III-a

Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constanța

Profesor coordonator: Stoica Cosmina

This is my dear friend, Vampirina. I bought it from the Disney store, in Paris. I traveled in France in July 2018, with my parents.

I like this character because I watched the cartoon "Vampirina" on TV since I was 5 years old.

Sursa: www.google.com

She is a vampire, but she is so funny. She has two human friends: Brigdet and Poppy.

Their song is "Find Your Inner Ghoul".

Sursa: www.google.com

Vampirina went with me everywhere...

...at the bookshop Cărturești

...on Easter holiday, April 2023

I made a portrait to my friend using an interesting technique that I learned from Art Attack, a TV program for children.

I love Vampirina, my purple friend from Paris!

„Prietena mea, Misha”

Elevă: Gargaz Sofia Ana

Clasa a III-a

Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constanța

Profesor coordonator: Șoptelea Camelia

<https://youtube.com/shorts/qofO9XAbd8E?feature=share>

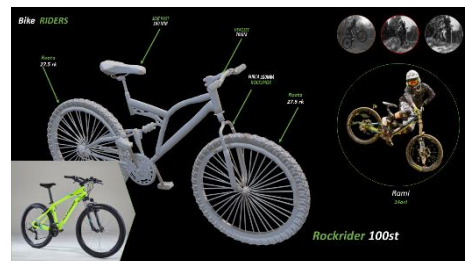
Prietenii mei

Elev: Draghita Vlad Cristian

Clasa a III-a

Școala Gimnazială nr. 30 „Gheorghe Țițeica” Constanța

Profesor coordonator: Chirica Victoria

e. Clasa a IV-a

Prietenii mei imaginari

Elevă: Asăvoaie Andreea

Clasa a IV-a

Școala Gimnazială nr. 30 „Gheorghe Țițeica” Constanța

Profesori coordonatori: Cășuneanu Păunescu Lavinia Tamara / Lepădatu Constantina

Familia mea-prietenii mei

Elevă: Caraman Estera

Clasa a IV-a

Școala Gimnazială nr. 30 „Gheorghe Țițeica” Constanța

Profesori coordonatori: Cășuneanu Păunescu Lavinia Tamara / Lepădatu Constantina

Prietenii copilăriei mele

Elevă: Bazâru Eva Bianca

Clasa a IV-a

Școala Gimnazială nr. 30 „Gheorghe Țițeica” Constanța

Profesori coordonatori: Cășuneanu Păunescu Lavinia Tamara / Lepădatu Constantina

Prietenii naturii

Elev: Câmpean Christopher David

Clasa a IV-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Simion Cristina

<https://www.youtube.com/watch?v=rB0ZVDKodw0>

2. Nivel gimnazial

a. Clasa a V-a

Eu și prietenii mei

Elevă: Boșoteanu Antonia

Clasa a V-a

Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica” Craiova, Jud. Dolj

Profesor coordonator: Boșoteanu Diana

Prietenie

Elev: Stănuica Ciontu Ștefan

Clasa a V-a

Școala Gimnazială „Gheorghe Țițeica” Craiova, Jud. Dolj

Profesor coordonator: Boșoteanu Diana

Prietenia

Elev: Wilms David

Clasa a V-a

Liceul Teoretic „Vlad Țepeș” Timișoara. Jud. Timiș

Profesor coordonator: Diaconescu Georgeta Flavia

<https://youtu.be/rEoKg3YXZEQ>

Meine Freunde

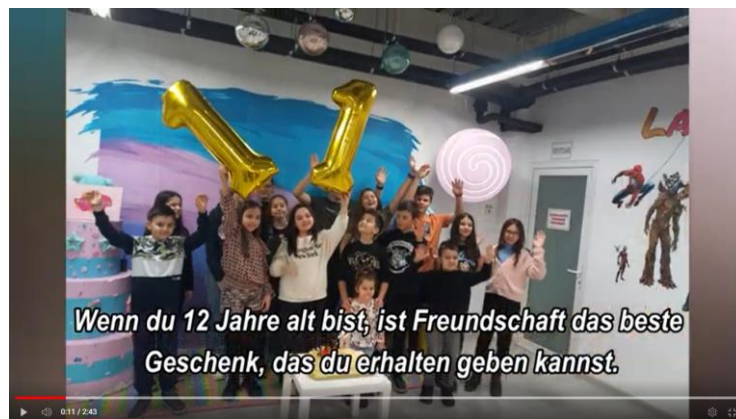
Elevă: Bacaım Cătălina Maria

Clasa a V-a

Școala Gimnazială „Petre Ispirescu” Constanța

Profesor coordonator: Mușat Cristina

<https://youtu.be/J4i1tWxPk2A>

Meine Freunde

Elevă: Piti Francesca

Clasa a V-a

Școala Gimnazială „Petre Ispirescu” Constanța

Profesor coordonator: Mușat Cristina

<https://youtu.be/CUm4Gw6S1MU>

Meine Freunde

Elev: Iancu Matei Călin Răzvan

Clasa a V-a

Școala Gimnazială „Petre Ispirescu” Constanța

Profesor coordonator: Mușat Cristina

► Er ist Leonard. Leonard ist 14 Jahre alt, geht in die achte Klasse und ist sehr freundlich. Er ist einer meiner besten Freunde. Wir verstehen uns sehr gut und wir treffen uns fast jeden Tag.

► Vladimir ist mein Freund. Er lebt in Bukarest, aber wir treffen uns jeden Sommer. Seine Großeltern leben gegenüber mir. In den Ferien kommt er zu Ihnen und wir spielen jeden Tag. Wir spielen manchmal am Computer, wenn es regnet.

► David ist mein Freund und auch mein Mitschüler. Er spielt gern Fußball und Basketball, aber wir spielen lieber Tennis. Wir spielen oft am Computer, aber er ist besser. Wir fahren am Wochenende Rad oder wir gehen ins Kino und sehen gute Filme.

► In meiner Freizeit spiele ich mit meinen Freunden. Wir gehen oft ins Kino. Wir kaufen Popcorn, aber ich esse lieber NACHOS. In den Sommerferien treffe ich meine besten Freunde. Vladimir und Leo. Ich spiele am Xbox mit Leo oder wir fahren Rad.

► Mit Vladimir spiele ich im Garten, oder wir gehen in den Park spazieren. Ich spiele mit ihm jeden Tag und wir haben viel Spaß. Wenn es warm ist, gehen wir zum Strand und wir spielen im Meer. Wir essen gern Eis und wir trinken Saft. In der Schule habe ich noch einen guten Freund. Sein Name ist David. Wir spielen Fußball und wir treffen uns manchmal am Wochenende.

► Das ist fast alles über dieses Thema!

► Ich mag mit meinen Freunden spielen, weil ich viel Spaß habe. Ich verstehe mich sehr gut mit meinen Freunden und wir treffen uns fast jeden Tag.

► Vielen Dank!

Meine Freunde

Elev: Vlădăreanu Alin

Clasa a V-a

Școala Gimnazială „Petre Ispirescu” Constanța

Profesor coordonator: Mușat Cristina

Wer ist dein Freund?

- A: Mein Freund Andrei Vodinski:
Er ist mein bester Freund und wohnt in Bukarest. Andrei hat sehr gute Noten in der Schule. Er ist elf Jahre alt und geht in die fünfte Klasse.
- B: Meine Freundin Catalina Bacalm:
Das ist Catalina, sie wohnt in Constanta. Sie ist elf Jahre alt und wir sind in derselben Klasse. Sie hat immer die beste Note.
- C: Mein Freund Lucian Burlacu:
Das ist Lucian. Er ist elf Jahre alt und wohnt in Constanta. Er spielt mit mir jeden Tag in der Schule. Ich mag Luci.

Was machen meine Freunde mit mir?

- A: Was macht Luci mit mir?
Ich spiele mit Luci am Morgen. Jeden Tag spreche ich mit ihm. Ich schreibe meine Hausaufgaben mit Luci und wir essen jeden Tag zusammen.
- B: Was macht Andrei mit mir?
Um sieben Uhr spiele und spreche ich mit Andrei. Wenn wir nicht am Computer spielen, sprechen wir immer. Wir treffen uns in Constanta in den Sommerferien. Aber am Abend kann ich nicht sprechen, ich muss ins Bett gehen.
- C: Was macht Cata mit mir?
Ich spiele mit Cata am Morgen und wir sprechen. In der Mathematikstunde sprechen und schreiben wir zusammen. Ich esse nicht, aber sie isst um 13 Uhr.

Was kannst du mit deinem Freund machen?

- A. Du kannst ins Kino gehen.
- B. Du kannst kochen und backen.
- C. Du kannst ein Buch lesen.
- D. Du kannst ein Bild malen.

Ich habe viele Freunde.
Wir machen ganz viele Sachen zusammen.
Ich finde sie sehr interessant und intelligent.
Vielen Dank!

Prietenii

Elev: Marin Eduard
Clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 30
„Gheorghe Țițeica” Constanța
Profesor coordonator:
Popovici Andreea

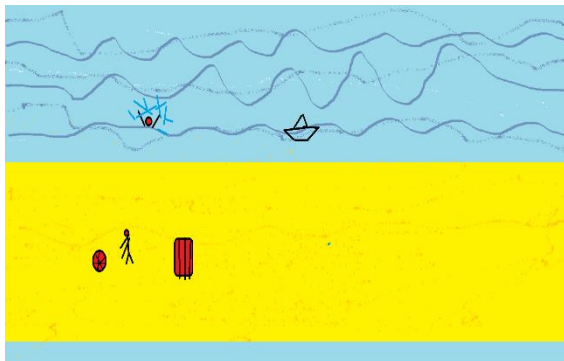
În parc

Elevă: Filimonescu Brianna Maria
Clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 30
„Gheorghe Țițeica” Constanța
Profesor coordonator:
Popovici Andreea

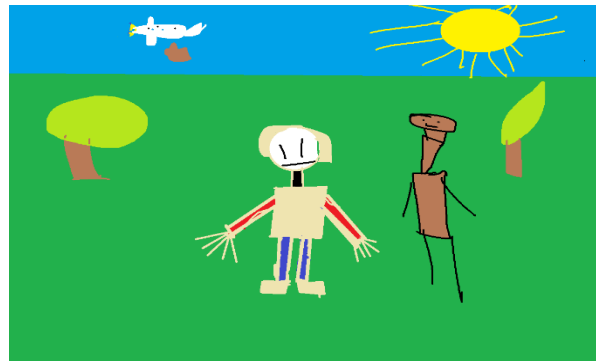
La plajă

Elevă: Petrescu Amalia Maria
Clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 30
„Gheorghe Țițeica” Constanța
Profesor coordonator:
Popovici Andreea

Eu cu prietenul meu

Elev: Mereuta Darius
Clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 30
„Gheorghe Țițeica” Constanța
Profesor coordonator:
Popovici Andreea

Vara la plajă cu prietenii

Elevă: Weber Eva Nicolle
Clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 30
„Gheorghe Țițeica” Constanța
Profesor coordonator:
Popovici Andreea

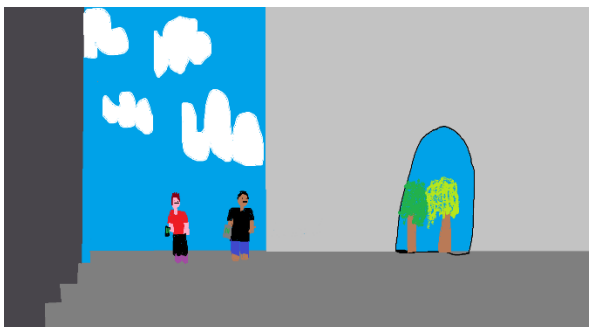
La picnic

Elevă: Miron Diana
Clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 30
„Gheorghe Țițeica” Constanța
Profesor coordonator:
Popovici Andreea

În oraș

Elev: Hampu Mattias
Clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 30
„Gheorghe Țițeica” Constanța
Profesor coordonator:
Popovici Andreea

În parc

Elevă: Brighidau Ania
Clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 30
„Gheorghe Țițeica” Constanța
Profesor coordonator:
Popovici Andreea

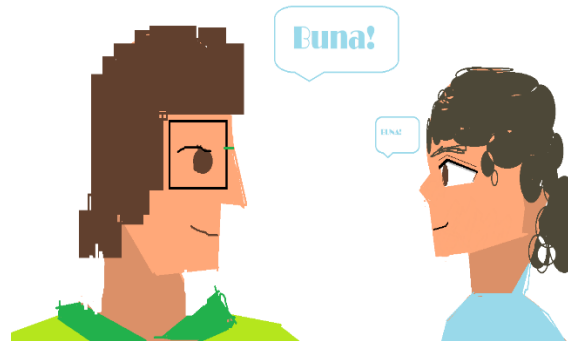
Conversația

Eleve: Amzu Antonia și Iacob Daria

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 30 „Gheorghe Țițeica” Constanța

Profesor coordonator: Popovici Andreea

Prietenie

Elev: Ciopîc Vlad

Clasa a V-a

Școala Gimnazială Nr.54 București

Profesor coordonator: Stan Iulia

Prietenie

Elevă: Neagoe Ana-Maria

Clasa a V-a

Școala Gimnazială Nr.54 București

Profesor coordonator: Stan Iulia

Prietenie

Elevă: Ion Ana-Maria
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Stan Iulia

Prietenie

Elevă: Marian Bianca
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Filip Florența

Prietenie

Elev: Butnaru Gabriel
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Pîrcu Anny

Prietenie

Elevă: Grozavu Bianca
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Brândușoiu Irina

Prietenie

Elevă: Vasile Erika
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Brândușoiu Irina

Prietenie

Elevă: Răducanu Luiza
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Țuțuianu Eugenia

Prietenie

Elevă: Vâlca Diana
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Țuțuianu Eugenia

Prietenie

Elev: Caval Robert
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Nanciu Maria

Prietenie

Elevă: Băilă Maria
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Lican Sînziana

Prietenie

Elevă: Chejan Isabella
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Lican Sînziana

Prietenie

Elevă: Dumitru Desiree
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Lican Sînziana

Prietenie

Elevă: Miu Alexandra
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Lican Sînziana

Prietenie

Elevă: Andreescu Delia
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator:
Țuțuianu Eugenia-Hermina

Prieteni

Elev: Paraschiv David
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator:
Marinescu Mihaela

„3 amici”

Elevă: Bulmagă Medeea
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Reuț Mirela

Prieteni

Elevă: Dorobanțu Maria
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Reuț Mirela

Prietenie

Elev: Alexandru Rareș
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Mihai Romelia

Prietenie

Elev: Niță Eric
Clasa a V-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Mihai Romelia

Prietenii mei

Elev: Boieru Albert
Clasa a V-a
Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța
Profesor coordonator: Bobîmac Bianca

Archi:

Aici este el cu sora lui

- Archi este un catel de 4 ani.El a fost nascut in aceeasi data cu cea a printului Archi,de aceea i-am pus acest nume. Lui Archi ii place sa se joace cu mingea de tenis, cateodata si cu mingea de fotbal dar cel mai mult ii place sa fie mangaiat.El mananca doar hrana pentru caini si cateodata oase

Kitty

- Kitty este o pisicuta in virsta de un an.Pe ea am gasit-o la vama.Ea era o sarmana pisicuta asa ca ne-am gandit sa o ajutam,ea a primit caldura si un acoperis deasupra capului ei.

Prietenii mei

Elevă: Cuperstein Liubov

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

PRIETENII MEI

Prezentarea
Cuperstein Liubov

Ce este prietenia?

► Prietenia este o relație strânsă între două persoane, care se bazează pe sentimente de simpatie și de atașament, pe aspirații și pe interese comune. Este numită și tovarășie.

POZE CU PRIETENII MEI

Prietenia e lucrul cel mai greu de explicat. Nu este ceva ce se poate învăța la școală. Dar dacă unii învață în școală, înseamnă că au învățat bine.

„Prietenia este un lucru atât de eficient, încât chiar dacă va dura o singură zi ea nu trebuie uitată niciodată.”

„Un prieten înseamnă cineva care îți spune adevărul când restul lumii dispere.”

IMPORTANȚA PRIETENIEI

Nimeni nu poate trăi fără prieteni, chiar dacă stăpânește toate bunurile lumii.
Aristotel

Prietenia ne învață multe despre noi înșine și ne ajută să realizăm cât de important este să ai pe cineva care te cunoaște și te înțelege. Prietenii sunt cu adevărat cheia în a afla cum să depășești situațiile dificile din viață.

„Cel care n-a simțit niciodată farmecul unei prietenii sincere și dezinteresate nu cunoaște toată fericirea pe care un om o poate primi de la alii om.”

Despre prietenii se spune că reprezintă familia pe care ne-o alegem! Dincolo de părinți, frați, bunici, care ne sunt un dat, prietenii sunt strict alegerea, responsabilitatea și bucuria noastră!

MULTUMESC PENTRU ATENȚIA OFERITĂ PREȚIUITĂ PRIETENIA

Prietenia nu este ceva necesar. Ea ca și filozofia sau arta. Nu are o valoare efectivă în viața noastră. În schimb, e acel ceva care da valoare vieții noastre.

Meine Freunde

Elevă: Dascălu Raluca

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesori coordonatori: Munteanu Marie-Jeanne / Bobîrnac Bianca

mein Hund □ (Roco) □□□□□□

Mein Hund ist eine Bichon-Rasse. Die Farbe ist schwarz. Es ist loyally und sehr flüchtig. Sein Name ist Roco

Cainele meu este rasa Bichon. Este culoarea negru. Este buclat si foarte pufos. Il cheama Roco

Er liebt es, mit dem Gummiknochen zu essen und zu spielen

Adora sa manance si sa se joace cu osul din cauciuc

Meine Schwester □ □□□□□□□

Auch wenn sie manchmal nervt, ich liebe sie

Chiar daca uneori este enervanta o iubesc

Er spielt sehr gerne mit mir Roblox

Il place tare mult sa se joace cu mine Roblox

Wir färben mit Karies und unsere Eltern geben uns Noten

Coloram cu carioci, iar parintii ne dau note

□ mein Freund, Maria □

Maria ist ein sehr energisches und lebensfrohes Mädchen. Er mag Koreaner, K-Dramen und Kpop sehr

Maria este o fata foarte energica si plina de viata . Il plac mult koreeni, k-drama-uri si kpop-ul

Ihre Lieblingsfarbe ist braun

Culoarea ei preferata este maro

Er ist immer an Ihrer Seite, wenn es für Sie schwierig ist, und auf ihn ist Verlass

Mereu este langa tine cand iti este greu si este de incredere

Und es ist ein Skorpion (mein Skorpion)

Si este zodia scorpion

mein Freund, Daria □ □□□□□□□

Daria ist eine meiner besten Freundinnen. Sie ist sehr hilfsbereit, sehr nett und in Ihrer Nähe, wenn Sie sie brauchen

Daria este una dintre cele mai bune prietene ale mele. Este de treaba, foarte draguta si aproape de tine cand ai nevoie

Ihre Lieblingsfarbe is lila. Ihr Lieblingsfach ist Rumanisch. Ihr Lieblingsessen ist Lachs

Culoarea ei preferata este mov. Materia preferata este lb. romana. Mancarea ei preferata este somon

Er mag Tiere und Kinder

Best friend

mein Hund □ (Tony) □□□□□□

Mein Hund ist ein Deutscher Schäferhund. Er liebt es, geliebt zu werden und auf dich zu springen. Er nagt gerne an Knochen

Cainele meu este rasa Ciobanesc-German. Adora sa fie iubit si sa sara pe tine. Ii place sa roada oase

Er wirft den Ball gerne und er fangt ihn gerne

Ii place sa aruncam mingea, iar el sa o prinda

mein Teddybear □ (Pinky) □

Mein Teddybär heißt Pinky und hat große braune Augen. Es ist rosa mit einer großen Schleife

Nachts kann ich ohne sie nicht schlafen, ich halte sie in meinen Armen und lasse sie bis zum Morgen nicht los

Pe ursul meu de plus o cheama Pinky. Are ochii castanii si mari. Este roz cu o funda mare

Seara fara ea nu pot dormi. O strang in brate si pana dimineata nu-i dau drumul

♥ mein Freund, Clara ♥ □□□□□□ □□□□□□

Clara ist ein wunderschönes, fleißiges, lustiges und talentiertes Mädchen

Clara este o fata frumoasa, de treaba, amuzanta si talentata

Er mag Tiere

Ii plac animalele

Ihre Lieblingsfarbe ist grün

Culoarea ei preferata este verde

Dies hat kein Lieblingsessen

Aceasta nu are o mancare preferata

□□□□ □mein Freund,Delia□ □□□□

Meine Freundin heißt Delia, ist schlaue, talentiert und ruhig und spielt gerne mit ihrem Bruder

Ihre Lieblingsfarbe ist Blau, ihr Lieblingsfach ist Mathematik

Ihr Lieblingsessen ist Pasta

Pe prietena mea o cheama Delia.Aceasta este desteapta,talentata si linistita.Ii place sa se joace cu fratele ei Sebi

Culoarea ei preferata este albastru,materia preferata este matematica

o(*^▽^*)ブ

□□□ mein Freund,Radu(vitamine)□ □□□

Radu ist einer meiner besten Freunde als Jungs. Seine Lieblingsfarben sind blau und schwarz

Seine Lieblingsspiele sind Fornite und FNAF. Seine Lieblingsfächer sind Tic und Sport. Sein Lieblingsessen ist Huhnerschmizel mit Bratkartoffeln

Radu este unul dintre cei mai buni prieteni ai mei ca baieti. Culoarea lui preferate sunt albastru si negru

Jocurile lui preferate sunt Fornite si FNAF.Materiile lui preferate sunt Tic si sport.Mancarea lui preferata este snitelul de pui cu cartofi prajiti

Prietenul meu

Elevă: Moldoveanu Teodora

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesori coordonatori: Munteanu Marie-Jeanne / Bobîrnac Bianca

PRIETENUL MEU

PANDISPAN

- Numele hamsterului meu este Pandispan. Îi place să se joace dimineța și seara, lubeste legumele și fructele precum ardei, ~~cașcavalul~~, bananele, spanacul, dar mai ales căpșunile și morcovii. Pe lângă fructe și legume, îi plac cartofii fierți și albusurile, îi plac toate semințele, dar nucile și semințele de dovleac sunt preferatele lui.

LISTA DE JUCARII A LUI PANDISPAN

Pandispan se joacă zilnic cu tuburile de hârtie și cu soarele de jucărie preferat și merge zilnic pe roțița roșie din cușca sa.

CASA LUI

Cușca lui are două etaje. La primul etaj are o casa roșie unde doarme, o farfurie cu mancare, un vas pentru baut apa și o roața unde se joacă. Pentru a ajunge la etajul al doilea trebuie să treacă printr-un tub.

CASA LUI

• La etajul al doilea este o pietricică pe care o roade cu dinții și are o căsuță mică transparentă unde doarme aproape în fiecare zi.

CEL MAI BUN PRIETEN AL LUI

Cel mai bun prieten al lui Pandispan este papagalul nostru pe nume Cipi care este colorat în nuanțe de verde și galben, cu o coadă albastră. Este foarte vorbăreț.

PROGRAMUL LUI PANDISPAN

Pandispan se trezește din când în când să manance sau să bea apă. De obicei se trezește la opt și jumătate, mănâncă ceva și apoi se culcă. La ora unu ia prânzul, îi dau semințe, o legumă sau niște fructe, apoi se culcă, se trezește la șase și jumătate să ia cina. La cina ia un biscuit cu sfecla roșie și morcov sau pâine cu lapte. Înainte de culcare îl scoț să se joace în pat cu soricelul și cu tuburile de hârtie. Noaptea este activ. Se urcă pe roșita lui roșie, se plimbă de la etaj la etaj și roade grățile, pentru că vrea să se joace cu jucăriile lui preferate. Pentru ca noaptea face multa gălăgie, este dus pe hol.

Prietenul meu

Elev: Moga Cristian

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

PRIETENUL MEU

David Diceanu

David Diceanu

- David diceanu este prietenul meu cel mai bun.
- el are 11 ani si va face 12 ani pe 5 August 2023.
- I-am cunoscut in clasa I-a fiindca amandoi ne uitam la aceleasi filme, ne jucam aceleasi jocuri si avem aceleasi interese in general
- El este un baiat amuzant care este calm si nu se enerveaza usor, uneori poate sa fie cam enervant, dar in general nu ma deranjeaza de loc

Abilitatile fizice

- David are 150 ~ 155 de centimetri inaltime
- El nu este slab dar nici nu este grasut
- Este puternic si este bun la fotbal si baschet
- Ii place sa alerge mult

Alte informatii interesante despre el

- El este destept si e foarte bun la matematica
- Materia lui preferata este TIC
- Lui ii place sa se joace pe calculator
- Este bun si la informatica, germana, romana, sport, engleza, muzica, ed. tehnologica si ed. Sociala
- Este bun cu calculatoarele, stie sa foloseasca un calculator si sa lucreze pe el

Alte poze cu mine si cu el

Prietenia noastra de-a lungul timpului

- De-a lungul timpului ne-am certat dar ne-am impacat, de fiecare data ne impacam usor si fara probleme.
- In clasele I-IV ne-am certat mai mult fiindca eram mai mici si mai usor ne enervam de cat acum
- **Noi vorbim aproape in fiecare zi asa ca tinem legatura mult**

Ce tipuri de jocuri ii plac lui

- El prefera jocurile care au o poveste interesanta, sa fie plina de suspans
- Pentru a se distra jucandu-se un joc, in general trebuie sa se poata juca cu mai multi oameni
- Eu si David ne jucam jocuri foarte des
- Ne jucam jocuri ca roblox, minecraft, fortnite, si uneori ne jucam si csgo

Hobby-urile lui

- Hobby-ul lui principal este baschet-ul, este foarte bun la acest joc.
- Lui ii mai place sa emuleze jocuri pe laptop-ul lui cu un program special si sa le termine
- Cand va creste el doreste sa se faca un Developer si sa creeze jocuri

Jocurile preferate

- Ii place foarte mult roblox, si e foarte bun la roblox.
- Ii place Minecraft, un joc in care esti pus intr-o lume si trebuie sa supravietuiesi
- Se joaca Apex legends si e destul de bun si acolo
- In general e bun la toate jocurile care se joaca

Mancarea preferata

- Lui ii place sa manance McDonalds dar si mancare facuta in casa sanatoasa

Va multumesc pentru
atentia acordata

Prezentarea Prietenului meu
David Diceanu
De Moga Cristian

Prietenie

Elev: Nedu Luca

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Prietenie

NEDU LUCA

Ce inseamna prietenia?

Ce este prietenia?

Prietenia este o relație afectivă și de cooperare între ființe umane, care se caracterizează prin sentimente de simpatie, respect, afinitate reciprocă. Prietenia presupune o atitudine de bunăvoință reciprocă, suport reciproc la nevoie sau în criză de loialitate, buna-credință și altruism. Relația de prietenie se bazează pe încrederea reciprocă. Opusul prieteniei este dușmanie.

Reguli de prietenie

Prietenia adevarata

Prietenii adevarati sunt cei care iti cunosc slabiciunile, dar iti sunt mereu punctele forte.
Sunt aceia care iti asufla problemele si incercarea sa gasasca solutii pentru a le rezolva impreuna cu tine.

4 Motive care prietenii sunt de nepretuit

1.Purtarea mentala fizica

Unul dintre beneficiile cele mai neglijate ale prieteniei este rolul vital pe care îl joacă în menținerea minții și a corpurilor noastre puternice. Studiile arată că prietenia este la fel de importantă precum a te menține în formă sau a mânca sănătos. A avea prietenii solide în viață poate contribui la menținerea sănătății creierului și, de asemenea, ne poate ajuta să facem alegeri mai bune pentru un stil de viață echilibrat. Prietenii ne ajută să facem față stresului și ne ajută să ne revenim mai repede după boală sau probleme de sănătate. Timpul petrecut în jurul prietenilor optimiști poate schimba chiar și perspectiva noastră de viață spre mai bine; ceea ce înseamnă că suntem mai fericiți atunci când alegem să petrecem timp cu oameni fericiți. Acum ai tot mai multe motive să investești timp în prietenii excelente și să renunți la cele toxice!

2.Calitatea vietii

Credeți sau nu, prietenii au puterea de a îmbunătăți calitatea vieții noastre și chiar de a crește durata de viață. Timpul petrecut alături de prietenii ne umple viața cu minunate conversații, stabilitate, deschidere și... multă voie bună. Prietenii sunt acolo când ne confruntăm cu probleme, ne ajută să vedem în perspectivă sau să observăm lucruri noi pe care singuri ne le-am fi observat niciodată. Prietenii sunt acolo și când câștigăm și se bucură alături de noi pentru fiecare reușită.

Prin relații pozitive și altruiste în viața noastră, devenim mai atenți în a ne exprima recunoștința și a face gesturi frumoase pentru cei din jur. A avea mulți prietenii buni poate crește longevitatea, chiar mai mult decât relaționarea cu rudele și familia! Studiile arată cum legătura cu cei dragi reduce efectiv tensiunea arterială și nivelul de colesterol. Nu trăim doar atunci când avem prietenii sănătoase, dar cu siguranță înflorim!

3.Interactiunea sociala

Fundația oricărei relații se bazează pe prietenie. Persoanele pe care le primim în viața noastră ne arată cum să interacționăm cu ceilalți, cum să iertăm, să râdem sau să pornim o conversație. Datorită prietenilor noștri, învățăm să interacționăm cu diferite tipuri de oameni. În special cu cei care sunt altfel decât noi sau au o viziune diferită asupra lumii. Este esențial să învățăm din prietenie cum să fim deschiși, lipsiți de prejudecăți și, totodată, să observăm ce anume face oamenii să reacționeze în moduri atât de diferite. Adesea, prietenii ne ajută să ieșim din zona de confort, în timp ce ne oferă un spațiu emoțional stabil pentru a fi noi înșine. Incredibil!

4.Ajutor si sprijin

Deși vremurile grele nu durează o eternitate, în momentul în care trecem prin dificultăți sau experiențe care ne schimbă viața, ne putem simți copleșiți. Din fericire, acesta este momentul în care prietenii sunt experți în a ne ajuta să mergem mai departe și a ne lumina calea. Prietenii nu pot vindeca singurătatea, dar cu siguranță pot juca un rol important în susținerea noastră, atunci când avem cea mai mare nevoie. Însă, fie că vrem sau nu, prietenii se schimbă, amintindu-ne că trebuie să prețuim fiecare legătură ca pe cea unică. A rămâne fără prietenii în vremuri grele ne face să apreciem mai mult prietenii care vin și pleacă din viața noastră. Învățăm cum să primim și să răspundem cu bunătate și, de asemenea, să cerem ajutor atunci când avem nevoie. În multe situații, prietenia ne învață multe despre noi înșine și ne ajută să realizăm cât de important este să ai pe cineva care te cunoaște și te înțelege. Prietenii sunt cu adevărat cheia în a afla cum să depășești situațiile dificile din viață.

Mein Freund, Patri

Elevă: Gaiu Daria

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Munteanu Marie-Jeanne

mein Freund Patri

„Meine Freunde“ von Gaiu Daria

Das Sternzeichen meiner Freundin ist Jungfrau. sie ist elf Jahr alt. in ihrer freizeit hört sie gerne musik und ihre Lieblingsfarbe ist grün

Prietenia mea Patri

zodia prieteniei mele este fecloara . ea are unspe ani. in timpul liber adora sa asculte muzica si culoarea ei preferata este verde

Mein Freund Albert

ihre Lieblingsfarbe ist schwarz. Er ist ein Jahr alt und ein Schütze

Prietenul meu Albert

culoarea lui preferata este mov. are unspe ani si este zodia scorpion

Mein Freund Denisa

ihre Lieblingsfarbe ist schwarz. Er ist ein Jahr alt und ein baddie

Prietenă mea Denisa

culoarea ei preferată este neagră. Are unsprezece ani. zodia ei este taur și este baddie

Mein Freund Oana

ihre Lieblingsfarbe ist schwarz. Er ist ein Jahr alt und ein Schütze

Prietenă mea Oana

Culoarea ei preferată este neagră. Are unsprezece ani. Este zodia săgetător și adora pisicile

Mein Freund Maria 1

ihre Lieblingsfarbe ist schwarz. Er ist ein Jahr alt und ein Schütze

prietenă mea Maria

culoarea ei preferată este maro. Are unsprezece ani. Este zodia scorpiion și adora să vorbească

mein Hund Oddie

Mein Hund Oddie ist ein Jahr und zwei Monate alt. Er ist von kleiner Statur. Es wiegt zwei Kilogramm und liebt es, und geht gerne aus.

Der Hund meines Oddie

Das Hundchen meines Oddie ist ein Jahr und zwei Monate alt. Es ist von kleiner Statur. Es wiegt zwei Kilogramm und liebt es, und geht gerne aus.

meine familie

Meine Familie ist lustig, beschützend und vereint. Wir sind sechs Mitglieder, darunter ich und Oddie.

Familia mea

Familia mea este amuzantă, protectoare și unită. Noi suntem șase membri cu toți cu mine și cu Oddie

Mein Freund Raluca

Ihre Lieblingsfarbe ist Blau, sie ist 12 Jahre alt. Er ist Wassermann und liebt K-Dramen

Prietenă mea Raluca

Culoarea ei preferată este albastru. Are doisprezece ani. Este zodia vârsător și adora k-drama urile

Mein Freund Clara

Ihre Lieblingsfarbe ist grün. Er ist elf Jahre alt und sternzeichen Krebs

Prietenă mea Clara

Culoarea ei preferată este verde. Are unsprezece ani și este zodia rac

Mein Freund Radu

Seine Lieblingsfarbe ist schwarz. Er ist ein Löwe und liebt es zu spielen fortnite

Prietenul meu Radu

Culoarea lui preferată este neagră. Este zodia leu și adora să se joace fortnite

Meine Freunde

Elevă: Rizescu Alexandra

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Munteanu Marie-Jeanne

Meine Freunde

-Alexandra Rizescu

Tomita ist meine alter katze :)

Er ist :

spielerisch

manchmal murrisch

Gut

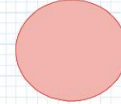
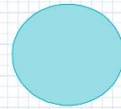
Er ist eine gute katze

Er war ein großer Teil meines Lebens, ich bin mit ihm aufgewachsen und kenne ihn, seit ich klein war

Er war nicht wie andere Katzen, er badete gern, er mochte Wasser und er spielte immer mit dem Hund des Nachbarn

Das ist meine katze freunde

Meine Freunde

Blechi ist ein kleiner Hund mit spitzen Katzenohren

Blechi ist intelligent schnell spielerisch

Er spielte immer mit meiner Katze und dem Hund des Nachbarn und sprang fast über den Zaun, um mit ihm zu spielen

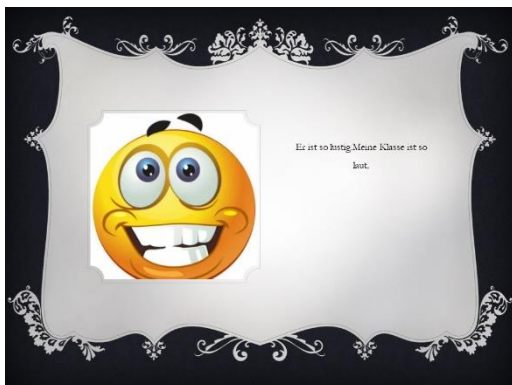
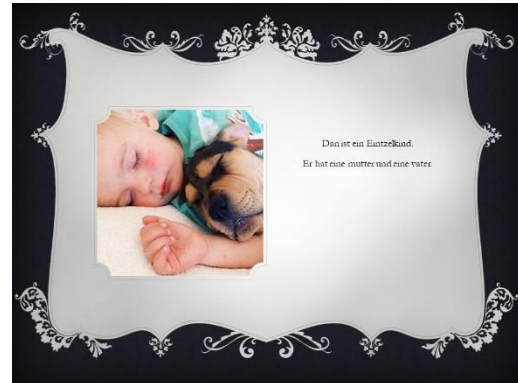
Meine Freunde

Elev: Vasilache Ștefan

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesori coordonatori: Munteanu Marie-Jeanne / Bobîrnac Bianca

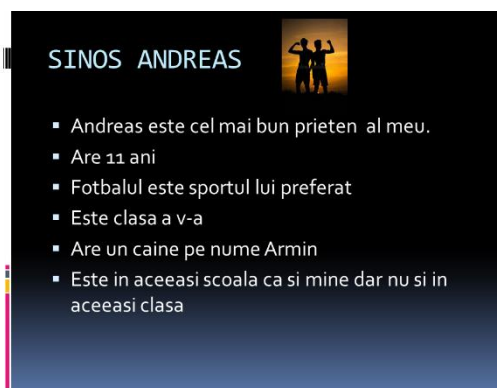
Prietenia

Elev: Drăghici Matei

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Sinos Nicholas

- Este un baiat de 13 ani.
- Sporturile lui preferate sunt baschetul si fotbalul.
- Suntem buni prieteni.
- Are un caine pe nume Armin.
- Este clasa a VI-a
- Echipa lui preferata de fotbal este Liverpool

▪ Ei sunt cei mai buni prieteni ai mei. Au fost alaturi de mine cand am avut nevoie. Sunt sigur ca ei au fost si vor fi **CEI MAI BUNI PRIETENII AI MEI.**

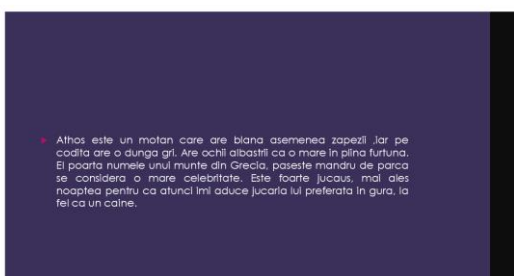
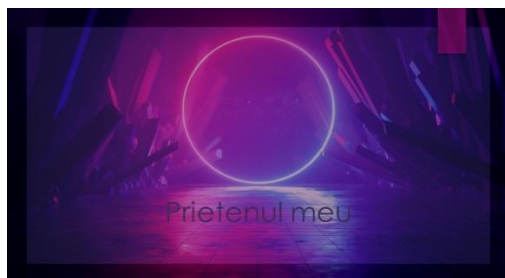
Prietenul meu

Elevă: Cristea Martha

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

b. Clasa a VI-a

Prietenia

Elev: Polifronie Elvis

Clasa a VI-a

Liceul Teoretic „Vlad Țepeș” Timișoara. Jud. Timiș

Profesor coordonator: Diaconescu Georgeta Flavia

<https://youtu.be/5BDZBD1qm5k>

Prieteni mei

Elev: Cojocariu Matei

Clasa a VI-a

Liceul Teoretic „Dr. Mihai Ciuca” Săveni, Jud. Botoșani

Profesor coordonator: Aciubotăriței Daniela

SOFLA

Mă ajută la teme

Avem hobby-uri comune

Este amuzantă

ANDREI

Jucăm jocuri Video

Mergem cu bicicleta la plimbări

Este distractiv

DELIA

Are același
artist preferat
ca și mine

Ne jucăm
Minecraft

Ne cunoaștem
de la 10 ani

ALINA

Ne cunoaștem de
la 6 ani și suntem
prieteni de atunci

Mereu mă ajută

Ne înțelegem

DARIUS

Jucăm Roblox

Vorbim despre
școală

Are glume
foarte bune

ȘTEFANIA

Vorbim despre gramatica limbii
române

Mergem la plimbări alături de alți
prieteni

Are gusturi bune în materie de
muzică

Nu știu ce m-aș face fără prietenii mei!

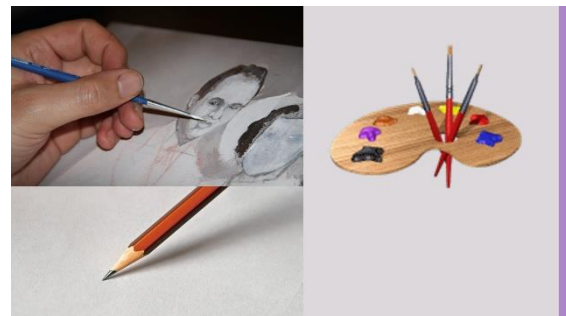
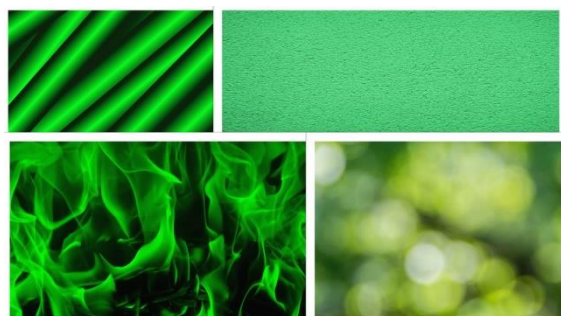
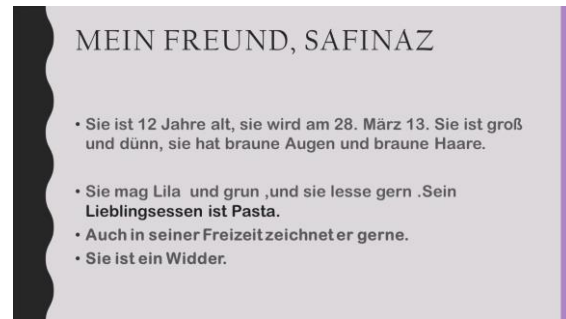
Meine Freunde

Elevă: Dache Ștefania

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

SO SIEHT MEIN FREUND AUS.

Hello friends!

Elevă: Gurău Enola Diana

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială nr. 30 „Gheorghe Țițeica” Constanța

Profesori coordonatori: Cășuneanu Păunescu Lavinia Tamara / Lepădatu Constantina

Prietenii mei

Elevă: Inan Selin

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Ce este prietenia?

- PRIETENIA este o relație afectivă și de cooperare între ființe umane, care se caracterizează prin sentimente de simpatie, respect, afinitate reciprocă. Prietenia presupune o atitudine de bunăvoință reciprocă, suport reciproc la nevoie sau în criza de loialitate, bună-credință și altruism. Relația de prietenie se bazează pe încrederea reciprocă. Opusul prieteniei este dușmănia.

Prietenul la nevoie se cunoaște. (Proverb)

Prietenia se manifestă prin oricare din calitățile următoare:

- Dorința de bine pentru cealaltă persoană
- Simpatie
- Onestitate, chiar și în situații în care alții s-ar feri să spună
- Adevăr
- Înțelegere reciprocă
- Ajutor în situații de cumpănă
- Bucurie de prezența celeilalte persoane

Proverbe despre prietenie

- "Alegeți prietenii ca și cărțile: puțini, dar buni."
- "Mai bine fără prieteni decât cu prieteni răi."
- "Orice sa fie nou, numai prietenul să fie vechi."
- "Cine are un prieten bun nu mai are nevoie de oglindă."
- "Ține minte, un prieten bun este greu de găsit."
- "Prietenul adevărat, are neprejuțat."
- "A merge cu un prieten prin întuneric este mult mai bine decât a merge singur prin lumină."
- "Prietenia nu poate fi dusă mai departe dacă nu suntem în stare să trecem peste mici greșeli."

Citate

- Limbajul prieteniei nu constă în vorbe, ci în înțelesuri.
- Singura prietenie de preț este cea care s-a născut fără motiv.
- Adevărata prietenie nu constă în numărul de prieteni, ci în valoarea și devotamentul lor!
- Adevărata prietenie este cea pe care o reiești exact de unde ai lăsat-o, indiferent că a trecut o săptămână sau doi ani.
- Prietenii rămân prieteni. Cei care nu rămân... înseamnă că n-au fost.
- Mă pot încrede mai mult în dușmani cinstiți decât în prieteni falși.

- "Prietenii adevărați sunt ca stelele. Nu îi vezi mereu, dar știi că sunt acolo."
- Prietenia pot dura toată viața, dacă sunt prieteni buni, loiali și adevărați. Ei te vor sprijini în orice situație și vor fi acolo când o să ai nevoie de ei.

În viață nu pierdem prieteni,
doar aflăm care sunt cei adevărați

"Prietenia înseamnă un suflet în două trupuri."

—Aristotel

Prietenii buni sunt foarte
importanți, trebuie păstrați.

Meine Freunde

Elev: Tallawei Safinaz

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Meine Freunde

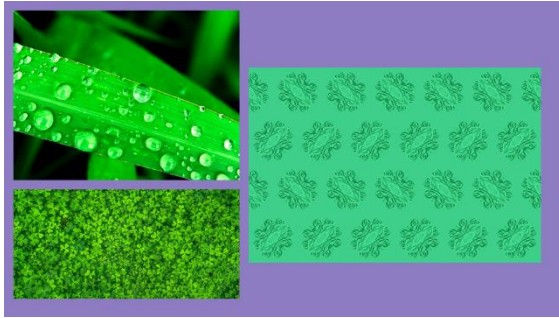
Safinaz Tallawei

Meine Freunde, Stefania

Meine Freunde, Stefania ist 13 Jahre alt. Sie hat am 8. Oktober Geburtstag. Sie ist ein großes Mädchen mit langen braunen Haaren und braunen Augen. Sie hat einen wunderbaren und schönen Kleidungsstil. Sie malt gern!

Ihre Lieblingsfarbe ist grün.

Sie ist Waage.

Ihr
Lieblingsessen
ist Pasta.

Sie ist
meine
Bester
Freund!

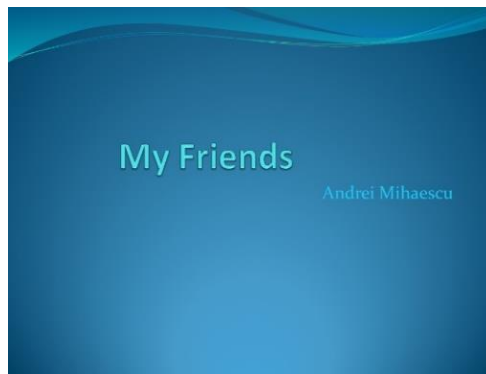
My friends

Elev: Mihăescu Andrei

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

One of my best friends are my family:

My Mom
My mom is one of a true friend one who gives good advice to you it feeds you it gives you to drink and it answers every question you don't know especially he loves you

My Dad
My Dad works every day to give every thing you want espacialy computers games , And he loves you

- **Friendship** is a relationship of mutual affection between people. It is a stronger form of interpersonal bond than an "acquaintance" or an "association", such as a classmate, neighbor, coworker, or colleague.

- This is my true friend , his name is Jacky .
- He might seem like a normal dog but he is very active and friendly .
- He is easy to train and I've trainend him a lot of things like " give me your paw " and things like that
- He is very joyful and active that he almost tripped over a barbed wire when he were playing in the forest with his little fiend Jimmy
- He is 2 years old and still can't swim really well, because of that he almost drown when we were swimming on the beach

One of my best friends is Darius who is really smart and really funny.

We first met on a game named Fortnite and one time he visited Constanta (Where I live) and met him with his parents and we god to the mall and the park and we talked together about games and about life and he is now in Italy He. He is 12 years old he lives in Torino and he speaks Romanian ,English and Italian.

- And I have another friend named Andrei who is 12 years old and he lives in Constanta and he speacks English and Romania .He is really smart and attractive.
- We first met in School and it were in second grade and her mom called my mom and we became friends . We have done crazy things in our lives . The craziest thing is that we threw an stick in a man and we ran , that might not be the best thing to do but that man were good after we threw the stick and he forget us .

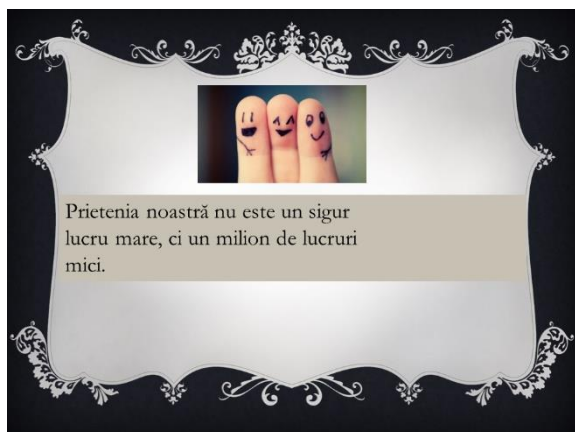
Prietenii mei

Elev: Bolcu Robert

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Prietenie

Elevă: Ioniță Bianca

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială Nr.54 București

Profesor coordonator: Pîrcu Anny

Prietenie

Elevă: Bălașa Maria

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială Nr.54 București

Profesor coordonator: Ungureanu Mariana

Prietenie

Elev: Istrate Antonio
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Pîrcu Anny

Prietenie

Elevă: Carataș Iulia
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Filip Florența

Prietenie

Elev: Petcu Laurențiu
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Pîrcu Anny

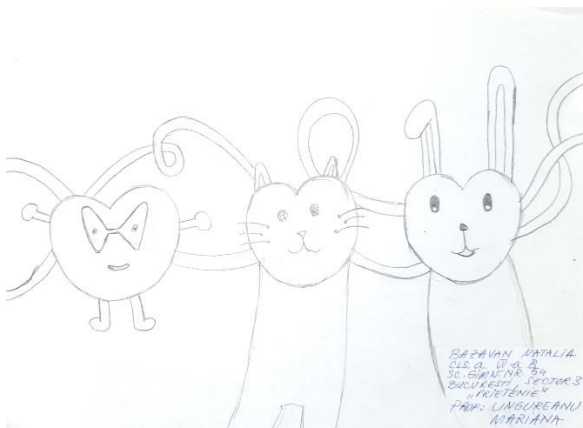
Prietenie

Elev: Ștefan David
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Pîrcu Anny

Prietenie

Elevă: Bazavan Natalia
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Ungureanu Mariana

Prietenie

Elev: Nuță Robert
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Brândușoiu Irina

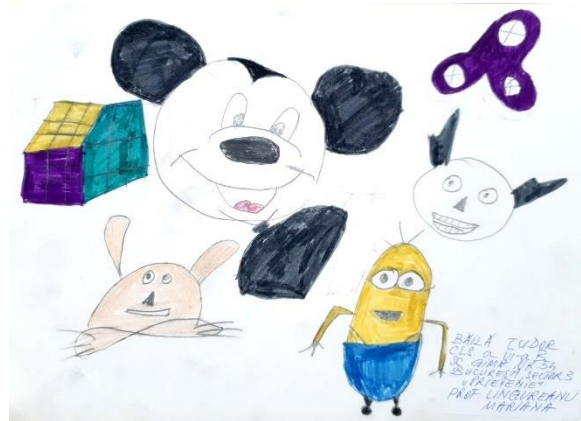
Prietenie

Elev: Băcanu Christian
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Ungureanu Mariana

Prietenie

Elev: Băilă Tudor
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Ungureanu Mariana

Prietenie

Elev: Hanganu Antonio
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Ungureanu Mariana

Prietenie

Elev: Ioniță Vlad
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Pantazi Cătălin

Prietenie

Elevă: Sara Baaj
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Nanciu Maria

Prietenie

Elevă: Tănase Xenia
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Nanciu Maria

Amicii

Elevă: Popa Luiza
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator:
Țuțuianu Eugenia-Hermina

Prieteni

Elevă: Nazarie Andra
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator:
Țuțuianu Eugenia-Hermina

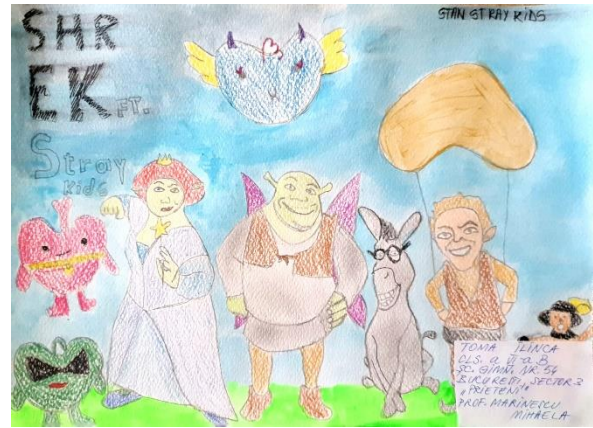
Prietenie

Elevă: Florea Rebecca
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator:
Marinescu Mihaela

Prieteni

Elevă: Toma Ilinca
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator:
Marinescu Mihaela

Prieteni

Elevă: Arama Miruna
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator:
Marinescu Mihaela

Prieteni

Elevă: Petrescu Theodora
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator:
Marinescu Mihaela

Prieteni

Elevă: Iordan Catinca
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială „Leonardo Da Vinci”
București
Profesor coordonator: Țuțuianu Eugenia

Prieteni

Elevă: Marinescu Alexandra
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială „Leonardo Da Vinci”
București
Profesor coordonator: Țuțuianu Eugenia

Prieteni

Elevă: Zaharia Valentina
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54
București
Profesor coordonator: Reuț Mirela

Prieteni

Elevă: Zglimbea Alexandra
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială „Leonardo Da Vinci”
București
Profesor coordonator: Țuțuianu Eugenia

Prietenie

Elevă: Brădeanu Carla
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Mihai Romelia

Prietenie

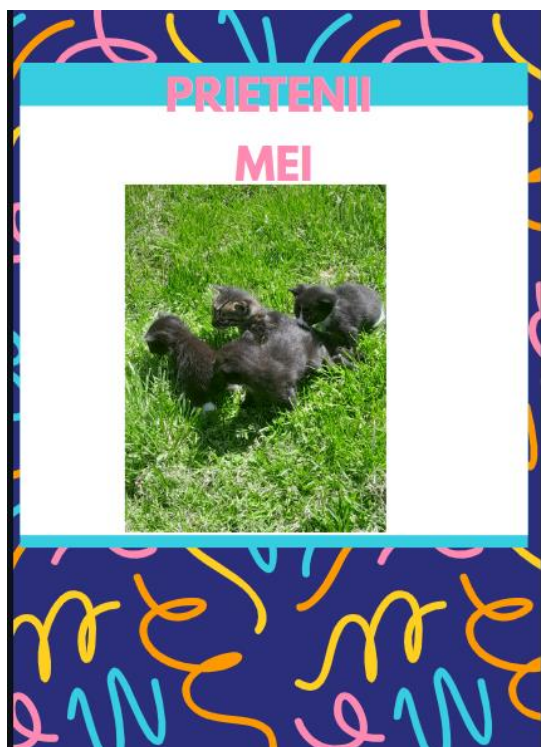
Elevă: Ghiurea Vanessa
Clasa a VI-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Mihai Romelia

c. Clasa a VII-a

Prietenii mei

Elevă: Pătrașcu Nicoleta
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială „General Constantin
Cristescu” Lunca Corbului, Argeș
Profesor coordonator: Florea Ioana

Prietenii mei

Elev: Bălan Leonard
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială „General Constantin
Cristescu” Lunca Corbului, Argeș
Profesor coordonator: Florea Ioana

Prietenii mei

Elev: Brebu Alexandru
Clasa a VII-a
Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara
Profesor coordonator: Linda Saskia Menczel

JOCURILE SI PRIETENIA

JOCURILE SI PRIETENIA

- o Lucian Blaga spune:
Copilul râde:
„Împelăgătușea și iubirea mea e jocul!”
Iubirea cântă:
„Așchi și împelăgătușea mea-i iubirea!”
Bătrânul răs:
„Iubirea și jocul meu e împelăgătușea!”

Acetia cuvinte se amestecă lina o dată importanta pe care jocul o are in viața fiecărui dintre noi, dar cu atât mai mult in viața unui copil.

Jocul îi învata sa relaționeze și sa comunice mai bine cu ceilalți. Un studiu publicat in **Jurnalul de Educație pentru Copilaria Timișoare** a scos la iveala faptul ca jocul liber sau cel ghidat de catre adulti îi ajută pe copii sa devină mai empatici cu sentimentele celorlalti. De asemenea, îi ajută sa-și controleze propriile emoții, o abilitate care va ajuta în viața și în cariera ulterioară.

Jocul înseamna cunoaștere, jocul înseamna iubire, jocul este poate fi un liant între copii, poate crea prietenii frumoase.

JOCURILE SI PRIETENIA

JOCURILE SI PRIETENIA

- o **Importanța jocului în dezvoltarea copilului, din punct de vedere emoțional:**
 - cu ajutorul jocului copilul va învăța să gestioneze mai bine emoțiile negative – atunci când pierde un joc, copilul va ști cum să reacționeze, chiar dacă la început va plânge sau va deveni tăcut. În timp va înțelege că este în regulă să pierdă, că când îl câștigă și va încerca să devină strategii pentru a câștiga;
 - jocul îi ajută pe copii să înțeleagă că nu totul i se poate – atunci când se joacă la partea va înțelege că trebuie să aștepte pentru a folosi bulele, dacă toate sunt ocupate;
 - copilul învață să joace pe cine și să împartă pentru jocul cu mai mulți participanți este mult mai interesant decât jocul de unul singur;
 - copilul învață să fie mai organizat și să accepte și pierdere celorlalți copii sau chiar să renunțe un lider, dar să fie empatic;
 - cu ajutorul jocului copilul învață cum să reacționeze când câștigă, astfel încât să nu îl pună în dificultate pe cel care pierde;
 - copilul care se joacă își dezvoltă simțul de echipă pentru că va fi necesar să învețe să câștige un joc, sau chiar contribuie la victoria echipei sale, dar și când participă cu succes într-un joc de roluri, respectând sarcinile trasate.

JOCURILE SI PRIETENIA

- o **Socializarea copiilor și timpul de joacă:**
Relațiile dintre copii se nasc în joacă, alături de prietenii. În timpul de joacă sau în grădiniță. Există o nevoie de a interacționa cu colegii mai apropiați. În condiții normale, copiii sunt predispuși să fie veseli, să râdă, să comunice. Copiii se distrează prin joacă, se simt bine, se relaxează. Așa se naște înțelegerea socială, de joacă și prietenii cu alți copii. Cu o parte dintr-o activitate, natural și fără mai departe repete jocul, dar cu alții, eu sau va deveni în mai socializare, adaptând stilului de învățare și de joacă.
- o Prin natura sa, joacă este sentimente care încep din frageda copilărie și se consolidează. Interacționând se dezvoltă emoții, care adăpostesc refuzul copilului. În același timp, prietenii sunt cele care îi ajută pe copii să învețe lucruri noi, înțeleg și își iau prietenii, apoi, învăț să colaboreze, conducând la îndeplinirea unor sarcini în cadrul jocului. Și nu numai în joc, ei pot colaboreza și în grădiniță, de exemplu, rezolvând sarcinile care le sunt date de educatoare.
- o Studiile efectuate în domeniul acesta, au arătat că un copil relaționează mai mult, mai devreme și mai bine cu alți copii, în afara sferei familiale, atunci când devine mai social și pe viitor. Acesta este motivul pentru care copiii trebuie să petreacă în joacă și să se socializeze în joacă și să se joace cu alți copii, prietenii și de-a interacționa cu cei mai apropiați copii de vârsta apropiată de a lui.

JOCURILE SI PRIETENIA

JOCURILE SI PRIETENIA

- o Jocurile de societate (board games) au ca scop socializarea cu cei din jurul nostru, distracția și viața bună. Bunele game-uri înseamnă și activitate competitivă între cei poșta din jocurile.
- o Se observă că tendințele actuale sunt de a deveni tot mai singuratici, iar acest aspect se datorează în principal importanței pe care o acordăm tehnologiei: telefoane mobile, jocuri video, ochelari vr etc. Jocurile de societate pot fi o soluție bună pentru aceasta.
- o Eu prefer board game-urile în locul jocurilor video. Dintre cele pe care le joc cel mai des cu prietenii mei sunt:
 - ✓ Rummy
 - ✓ Sah
 - ✓ Monopoly
 - ✓ Fotbal
 - ✓ Billiard
 - ✓ Quattro

JOCURILE SI PRIETENIA

- o Întotdeauna după petreceri cu prietenii mei atunci când se joacă, comunicăm, râdem, luăm strategii diferite, discutăm probleme și ei pentru că am simțit înțeleg, relaxat și acceptat. Simț că de-a văd că am nevoie de ajutor pot ajunge să încredințăm în ei. Prietenii mei nu sunt mulți dar sunt importanți pentru mine: Ana, Ioana și Călin.
- o Pe lângă faptul că se joacă board games se mai joacă și jocurile în aer liber:
 - ✓ tras cu arcuț
 - ✓ amuzarea la apă
 - ✓ fotbal
 - ✓ jocul cu discul
- o În timpul scurte întâlnirilor cu prietenii mei sunt mai mereu în vacanțe sau vedem săptămânal. Cu Ana și Călin am fost și în vacanțe împreună, în mare și în mare.
- o Nu joacă mereu fără să se certăm pentru că respectăm călărații. Pentru aceste jocuri se manifestă umbrătoare: nu ne batem, avem încredere unul în altul, ne respectăm, ne suntem încredințăm și prin că prietenii este importantă pentru noi toți.

JOCURILE SI PRIETENIA

- o În multe situații prietenii ne oferă multe clipe de bucurie și ne ajută să rezolvăm cei de împănare este să și pe dintr-o parte să ne ajute să înțelegem și să acceptăm. Prietenii sunt cu adevărat cineva în a alia care te depășește stăruie dificilă de viață.

JOCURILE SI PRIETENIA

- o **Bibliografie:**
 - o <https://www.alison.ro/jocul-si-importanta-hai-in-viata-copilului/>
 - o <https://www.drept.ro/baza-jocuri-importanta-jocului-in-copilulie-pentru-dezvoltarea-echilibrata-a>
 - o <https://www.7up.ro/Dreptul.aspx?PageID=1671>

Șahul, jocul strategiilor

Elev: Marzan Andrei

Clasa a VII-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Linda Saskia Menczel

Șahul

Șahul este un joc strategic și recomandat pentru activitate competitivă.

Definiție:

Șahul a fost inventat ca 200-115 în India. Până în ziua de azi este cel mai popular și cel mai profitabil joc de masă în lume. Este considerat ca fiind unul din cele mai vechi jocuri de masă din lume.

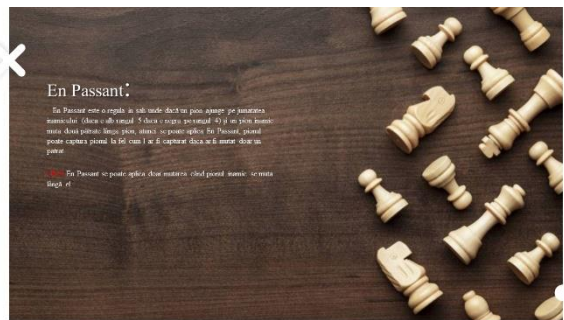
Prieteni și Șahul

Șahul este un joc de doi. Într-un joc de șah, două persoane, uneori două echipe, se luptă pentru a câștiga. Este un joc de strategie și de gândire.

Piese + Mutări + Capturări:

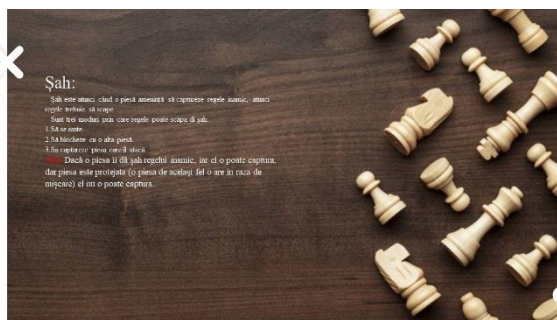
- **Regi:** Poate merge în orice direcție câte un pătrat și capturană cum merge.
- **Dașci:** Poate merge în orice direcție ori câte pătrate și capturană cum merge.
- **Turci:** Poate merge drept ori câte pătrate și capturană cum merge.
- **Cal:** Poate merge în forma de L și capturană cum merge.
- **Nikoi:** Poate merge pe diagonale ori câte pătrate și capturană cum merge.
- **Pioni:** Poate merge câte un pătrat drept înainte, iar în început poate merge două pătrate și capturană cum merge.

En Passant:

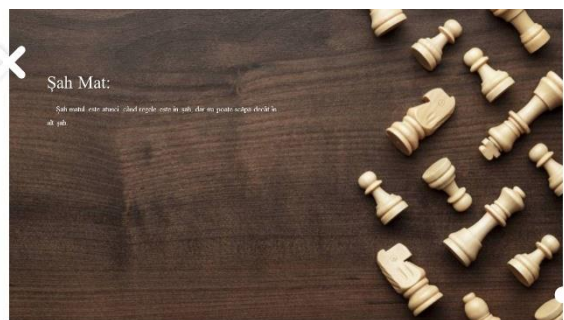
En Passant este o regulă în șah care permite unui pion să captureze un pion în mișcare în același rând și în același rând în care a fost mutat înainte de a fi capturat. Este posibil doar în cazul în care un pion a fost mutat înainte de a fi capturat.

En Passant se poate aplica doar mătreașă când pionul este în mișcare.

Șah:

Șah este atunci când o piesă amenință să captureze regele inamic, atunci regele trebuie să fugă.
Șah este atunci când o piesă poate captura o piesă înșah.
Șah este atunci când o piesă este înșah.
Șah este atunci când o piesă este înșah.
Șah este atunci când o piesă este înșah.
Șah este atunci când o piesă este înșah.
Șah este atunci când o piesă este înșah.
Șah este atunci când o piesă este înșah.
Șah este atunci când o piesă este înșah.
Șah este atunci când o piesă este înșah.

Șah Mat:

Șah Mat este atunci când regele este în șah și nu poate scăpa de șah în niciun fel.

Valorile Pieselor

Piesa	Valoare
Rege	Nu are valoare.
Dama	9 puncte
Tura	5 puncte
Cal și Nebun	3 puncte
Pion	1 punct

Sper ca ți-a plăcut!

Mărzan Andrei, clasa a VII-a A

Baschet

Elev: Țupală Andrei

Clasa a VII-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Linda Saskia Menczel

BASCHET

BASCHET

În anul 1891, un tânăr student de la colegiul Springfield, din statul Massachusetts, SUA, pe nume s-a James Naismith, inventat să facă mai ușoare lecțiile de educație fizică ale studenților, cu un conținut mai atractiv și mai dinamic, decât condițiile materiale deosebite, a combinat unele reguli din jocul de fotbal cu 13 reguli noi și a inventat așa cum se știe astăzi pe ce sport numim astăzi baschet.

Baschetul este unul dintre cele mai populare sporturi de echipă din lume. Se caracterizează prin precizie și care trebuie să aibă jucătorii și prin înălțimea acestora, care îi ajută foarte mult când vine vorba de marcare a coșurilor de la distanță și de la apărare. Scopul este câștigarea meciului, iar pentru a câștiga meciul mingea trebuie să ajungă în coșul adversarilor. Punctele înscrise se calculează în funcție de unde a fost marcată mingea. Când mingea este marcată din afara cercurii echipei primite, trei puncte se înscrisează. Când mingea este marcată din interiorul cercurii echipei primite, două puncte înscrisează. Acest sport este foarte popular și este practicat de milioane de oameni în toată lumea. Este un sport foarte interesant și care poate fi practicat de toată lumea. Este un sport foarte interesant și care poate fi practicat de toată lumea.

De-a lungul timpului, în baschet s-au dezvoltat tehnici diferite de deplasare și de deplasare, dar și de poziționare și jucătorilor, precum și strategii diferite și diferite. De obicei, jucătorii cu mai înalți vor ocupa poziții mai sus decât cei doi poziții de exterior, iar jucătorii mai mici de statură sau cei care au viteza și cele mai bune abilități de mișcare a mingii, vor ocupa poziția de fundaș. În timp ce baschetul competițional are reguli bine stabilite, numeroase variante de baschet s-au dezvoltat pentru ocazionale.

REGULAMENTUL JOCULUI DE BASCHET

Baschetul se joacă între două echipe a câte 5 jucători. Scopul fiecărei echipe este să introducă mingea în coșul adversarilor și să încerce să împiedice cealaltă echipă să facă același lucru. Echipa care înscrise cele mai multe puncte la terminarea timpului de joc va fi învingătoare a jocului respectiv. Mingea poate fi pasată.

TERENUL DE JOC

Terenul de joc este o suprafață dreptunghiulară, plană și dură. Lățimea de orice obiectiv. Dimensiunile terenului trebuie să fie de 28 m în lungime și 15 m în lățime, acestea fiind măsurate de la marginea internă a liniei care delimitază terenul. Federațiile naționale nu autorizează să aprobe pentru competiții internaționale, terenurile de joc care au dimensiunile minime de 28 m lungime și 14 m lățime.

Terenul de joc va fi delimitat de linii. Toate liniile trebuie să fie marcate cu aceeași culoare (de preferență alb), să aibă o lățime de 5 cm și să fie de vâscoală. Aceste linii sunt: linia de fund (pe lățimea terenului) și liniile laterale (pe lungimea terenului). Aceste linii nu au parte din terenul de joc. Orice obiectiv inclusiv scara din zona banet echipei trebuie să fie situat în cel puțin 2 m distanță de terenul de joc.

Linia de centru trebuie marcată, paralel cu linia de fund, din punctul central din fiecare linie laterală. În ea s-a proiectat cu 15 cm în afara dintr-un lăi de 10 cm. Centrul terenului trebuie marcat în centrul terenului și va avea o rază de 1,80 m măsurată de la marginea internă a cercurilor. Dacă suprafața cercurii centrale este colorată, atunci culoarea va fi aceeași ca cea a marcatelor de restricție. Simbolurile vor fi marcate pe terenul de joc astfel încât să poată fi văzute de jucătorii de ambele echipe și o rază de 1,80 m măsurată de la marginea internă a liniei care le delimitază.

LINIILE DE ARUNCARI LIBERE ȘI ZONELE DE RESTRICȚIE

O linie de aruncări libere trebuie trasată paralel cu fiecare linie de fund. Marginea ei exterioară trebuie să fie la 5,80 m de la marginea internă a liniei de fund și trebuie să aibă 3,50 m lungime. Centrul liniei trebuie situat pe linia marcată care reprezintă mijlocul celor două linii de fund. Zonele de restricție trebuie să fie spațiile delimitate pe terenul de joc de liniile de fund, liniile de aruncări libere și liniile care marcată extensiunile liniilor de aruncări libere cu punctele situate pe liniile de fund la 3 m de o parte și de cealaltă a mijlocului acestor linii, măsurate de la marginea internă a acestor linii. Toate aceste linii, cu excepția liniilor de fund, fac parte din zona de restricție.

Punctul de baschet este fabricat din metal, are înălțimea de 3,05 m și este compus dintr-un cadru de cauciuc, acoperit cu o suprafață de piele, material plastic sau cauciuc, având greutatea de 600-650 g și circumferința de 75-80 cm. Jocul este condus de 3 arbitri în teren (conform regulamentului FIFA), alături de un cronometrist.

Desfasurarea jocului

Un meci de baschet se desfășoară în 4 reprize de câte 10 minute fiecare, cu o pauză de 2 minute între cele două reprize și o pauză de 15 minute între cele două reprize de câte 20 conform regulamentului FIFA. În campionatul nord-american NBA meciul se desfășoară în 4 reprize de câte 12 minute fiecare. Spre deosebire de alte jocuri, în baschet se cronometrează timpul efectiv de joc, cronometristul fiind opriți la toate întreruperile jocului. Cei doi echipe sunt împărțite în două echipe în funcție de culoarea și în funcție de poziția. Dacă în momentul aruncării jucătorii se află în exteriorul liniei de aruncări a semicercului, atunci aruncarea va avea valoarea de 3 puncte. Dacă aruncătorii se află în interiorul sau în contact cu linia de aruncări a semicercului, aruncarea va avea valoarea de 2 puncte. Fiecare aruncare de la linia de aruncări libere va avea valoarea de 1 punct. Un meci de baschet nu se termină niciodată cu un scor de egalitate între cele două echipe. Au existat competiții în care echipele puteau termina la egalitate un meci, în cazul desfășurării unei competiții sau într-un meci de calificare. În cazul în care la sfârșitul timpului regulamentar de joc cele două echipe au același număr de puncte, meciul se va prelungea cu o repriză de prelungegere de 5 minute de joc efectiv. Dacă și la capătul acestei reprize situația de egalitate continuă, meciul se va prelungea cu altele reprize cât este necesar ca la final o echipă să aibă cel puțin un punct mai mult decât adversara sa.

Dacă fiecare coș marcat, mingea se repune în joc de către echipa aflată în apărare din orice loc aflat în spatele liniei de fund a propriului teren. Timpocul se poate accede în ambele reprize de câte două ori în fiecare echipă, la cererea antrenorului sau a jucătorilor.

În jocul de baschet sunt sancționate (prin pierderea mingii), în abaterile de regulamentul, fesele personale (efectuate prin contact direct cu un adversar) în timpul driblingului jucătorii se poate deplasa pe teren, dar dacă a opt driblinguri, nu-i poate rena, făcându-se vinovat astfel de dublu dribling.

ALTE REGULI SI PENALIZARI

Pivotul este un post deținut de un jucător într-o echipă de baschet. Mai poate desemna mișcarea unui jucător cu mingea, care menține cu un picior contactul cu solul, iar cu celălalt își schimbă direcția o dată.

sau de mai multe ori. Regula pașilor interzice jucătorului aflat în posesia mingii să se deplaseze cu ea în brețe. Regula celor 3 secunde nu permite unui jucător în atac să stea mai mult de 3 secunde în suprafața de aruncări libere sau să țină mai mult de 5 secunde mingea în posesia sa, fără s-o bată în podea.

Regula celor 8 secunde obligă echipa care are mingea să treacă în acest interval de timp în terenul advers (cu mingea). Regula celor 24 de secunde impune echipei în atac să arunce la coș în timp de maximum 24 de secunde. Un jucător care comite 5 greșeli personale în timpul jocului este eliminat definitiv de pe teren.

LeBron James

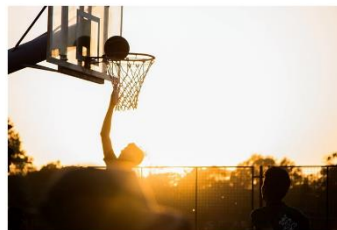
LeBron Raymone James (născut la 30 decembrie 1984, Akron, Ohio, SUA) este un sportist profesionist american care evoluează pentru echipa Los Angeles Lakers. Este considerat de mulți analiști drept cel mai bun baschetbalist din toate timpurile. Este jucătorul cu cel mai mare număr de puncte marcate în cariera în NBA, în care pe prima poziție îl ocupă Michael Jordan. În noiembrie 2023, LeBron a rămas pe terenul de baschet al Cleveland Cavaliers și câștigat pentru al patrulea oară titlul de campion NBA (2012, 2013, 2016, 2020), până în prezent (2009, 2010, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2018, 2020), două meciuri de NBA All-Star (2003, 2018) și două meciuri de NBA All-Star Game (2003 și 2018). Este considerat cel mai bun marcator din NBA (30.000 de puncte) și este cel mai bun marcator din istoria campion Cleveland Cavaliers, respectiv din profesioniștii NBA.

CURIOZITATI

- Odată cu popularizarea acestui sport în multe țări ale lumii, au început să apară diferite reguli ale procesului de joc. Cu toate acestea, în timp, acestea au fost reduse la o singură reglementare strictă. Adevărat, sa întâmplat deja în 2004. Și acum toți jucătorii din întreaga lume sunt ghidați de aceste reguli.
- 12 persoane participă la joc.
- Este interzisă lozirea cu picioarele sau pumnul mingii.
- Jucătorul are voie să facă doar doi pași pe teren, apoi trebuie să îl treacă pe celălalt jucător.
- Durata meciului constă în 4 reprize. 1 jumătate poate dura 15, 20, 25 de minute. Durata sa este reglementată de asociațiile de baschet. Trebuie să existe o scurtă pauză între reprize, astfel încât sportivii să se odihnească, iar antrenorul să poată indica greșelile sau să prezente noi introduceri pentru joc.
- Dacă la sfârșitul jocului echipele au obținut același număr de puncte, arbitrii îl se aloca o prelungire suplimentară de cinci minute. Dacă nimeni nu marchează cu o lovitură precisă în timpul prelungirilor, prelungirile sunt repetate din nou până când este stabilit câștigătorul.

SFARSISIT

„Țară, țară, vrem ostași”

Elevă: Kelemen Melania

Clasa a VII-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Linda Saskia Menczel

În jocul țară țară vrem ostași avem 4 camere într-o echipă. În desenul 1, un om alungă și spre echipa adversă și trebuie să se bage într-un 2 camere și dacă acei 2 nu îl țin pe adversar, el poate lua orice om de la echipa la care a alergat și așa se mișcă echipa. Așa se întâmplă și în celelalte desene. Când o echipă are decât 1 om, echipa adversă câștigă.

Prieteni mei

Elevă: Nămăilă Maya

Clasa a VII-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Alexa Ana-Maria

<https://youtu.be/Uze1NE-tQF8>

Șotron

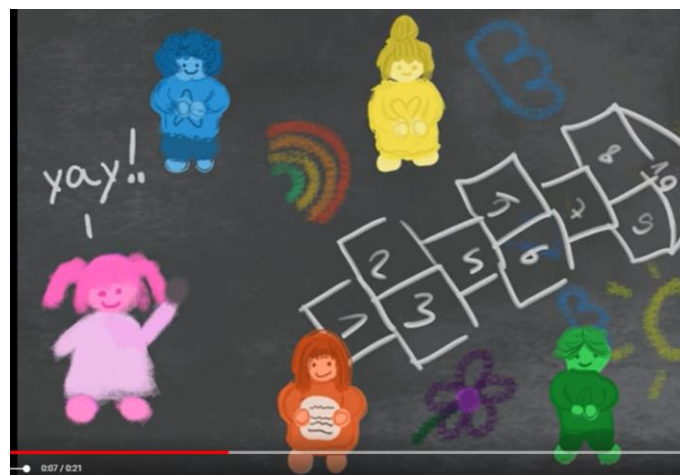
Elevă: Băloi Karina

Clasa a VII-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Alexa Ana-Maria

<https://youtu.be/g0FLDnsd-Gg>

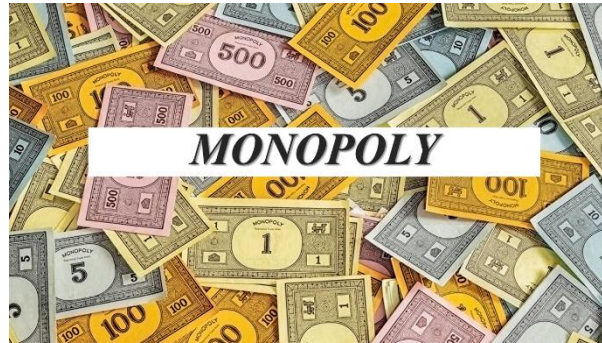
Monopoly

Elevă: Baciul Iulia

Clasa a VII-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Alexa Ana-Maria

Introducere

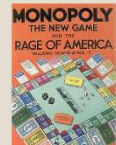
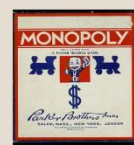
Monopoly este un joc de societate care se joacă în minimum 2 persoane și maximum 8 persoane. Monopoly este un joc perfect pentru a te juca cu prietenii tăi, să-ți arăți sau o modalitate de a-ți face noi prieteni dintr-o țară nouă, să-ți arăți abilitățile tale de negociere și de negociere în general. Acest joc poate fi jucat în orice moment și în orice loc și este foarte ușor de învățat și de jucat. Monopoly este un joc perfect pentru a te juca cu prietenii tăi.

Istorie

Monopoly este un joc de societate care a fost creat în Statele Unite de Charles B. Darrow de Germantown, Pennsylvania care fondatorul acestui joc. El a prezentat ocazia creării jocului de „Monopoly” dezvoltat în continuare de Parker Brothers. Acesta a fost creat în anul 1904 de către Charles B. Darrow. Cu ajutorul unei prietene, ce avea o mașină de scris, Charles a vândut 5.000 de seturi de societate către un magazin universal. A avut succes! Dar companiile continuă să crească în jurul jocului modificându-l în plină și fără să știe că acesta de jocuri din cel în care lucrăm să le prezinte alternativă: invenția și Parker Brothers jocul și de data asta au acceptat propunerea Monopoly a fost cel mai vândut joc de societate în anul aproximativ 500 de milioane de jucători.

Prima model și prima idee de joc a fost gândită de Elizabeth Magie în anul 20, iar în anul 30 Charles a preluat ideea și și-a făcut averea din ea.

Echipamentul folosit

- ▶ O tablă de joc
- ▶ Două zaruri
- ▶ Agățate (sunt foarte multe tipuri de figurine dar cele mai populare sunt: cămila, pisica, porciușul, pălăria, vopsea, mașina, rețea și dinocanul)
- ▶ 32 de cărți de 12 hoteluri de categoria verde și roșie
- ▶ 16 cărți de bani (Community Chest)
- ▶ 16 cărți de Comunitate (Community Chest)
- ▶ 28 de cărți Titlu de Proprietate (câte una pentru fiecare proprietate)
- ▶ Bani jocului

Tabla și banii

Tabla are o formă pătrată, iar în fiecare colț are câte un pătrat care indică punctul de plecare (GO), închisoarea (JAIL), parcare gratuită (FREE PARKING) și marea închisoare (GO TO JAIL). Tabla mai are dreptunghiuri speciale care sunt prezentate pe tablă precum: pătrate gri, care pot fi cumpărate și care sunt deplasate în egală măsură și câteva case care, dacă pământul este al tău, trebuie să plătești o sumă mică lunară. Mai sunt și dreptunghiuri albastre care sunt deplasate pe dreptunghiurile speciale și care sunt în ordine cronologică: cauză de la poartă (GO), Căsuțe (câte una în fiecare zonă), două deplasări și șosea: căsuțe carabambă. În aceste dreptunghiuri colorate se află diferite sume de bani din diferite surse (la parcare depinde de unde a fost cumpărat jocul) sau în cazul câștigării unei sume de bani diferite sume de persoane, lucruri, obiecte etc. Tabla mai are în mijloc două dreptunghiuri, unul care se numește Community Chest și unul care se numește Chance, pe acestea se aruncă zarurile cu sumele Chance și Community Chest.

Banii au o mare importanță în jocul Monopoly! Sunt 7 tipuri de bancnote, cele de: 1, 5, 10, 20, 50, 100 și de 500. Banii sunt folosiți pentru a cumpăra „proprietate” și fiecare jucător poartă în încercările jocului o mână de bani.

Reguli și desfășurarea jocului

- ▶ La începutul jocului fiecare jucător primește 1.500 de bani Monopoly (cinci bancnote de 1, cinci bancnote de 5, cinci bancnote de 10, șase bancnote de 20, două bancnote de 100 și două bancnote de 500) și se alege un banțer care conduce jocul.
- ▶ De fiecare dată când un jucător aterizează sau trece peste căsuța GO primește 200 de bani Monopoly.
- ▶ Dacă zarurile indică o deplasare, jucătorul va merge cu zarurile de două ori.
- ▶ Dacă un jucător aterizează pe căsuța GO TO JAIL, trebuie să se ducă cu zarurile pe căsuța JAIL unde rămâne până la plățile o sumă de 50 de bani, de care o parte de bani de închisoare, care se poate plăti de către Chance sau Community Chest.

Desfășurarea jocului:

Fiecare jucător aterizează cu zarurile pe căsuțele care are cel mai mare număr de zaruri. El mai aterizează zarurile încă o dată și în același timp numărul de căsuțe care este și pe zaruri. După ce a aterizat primul jucător zarurile respectiv, continuă jucătorul din stânga sa, care aterizează și el zarurile. În funcție de dreptunghiul pe care aterizează respectiv, se pot cumpăra proprietate, proprietate, dacă nu aterizează pe un dreptunghi colorat, pot plăti amănunt sau, dacă nu aterizează pe un dreptunghi care indică țară sau pe un țară și este Chance sau Community Chest. Dacă un jucător aterizează pe o proprietate deținută de un alt jucător, trebuie să plătească o sumă de bani care depinde de prețurile proprietății.

Tabla jocului Monopoly este de obicei cel mai bun joc pentru copii, închisoarea și vânzarea proprietăților imobiliare.

Casa și hoteluri

- ▶ Căsuțele pot fi cumpărate doar atunci când un jucător deține toate proprietățile de o culoare. Când cumpări o casă, aceasta trebuie să aparțină pe rând tuturor proprietăților de aceeași culoare, iar atunci când un jucător aterizează pe dreptunghiul unde se află casa, va trebui să plătească o sumă mică lunară (suma este scriasă pe dreptunghi) jucătorului care deține proprietatea respectivă. Un jucător poate cumpăra mai multe case pe care, dacă la pune pe o singură proprietate, respective proprietate, va câștiga mai mult.
- ▶ Hotelurile pot fi puse atunci când un jucător are patru case pe aceeași proprietate. Un hotel înlocuiește mai multe decât patru case și la fel ca în cazul în care se pot cumpăra mai multe hoteluri.

Versiuni ale popularului joc

Jocul Monopoly are trei de versiuni care în mare parte au același reguli dar designul lor este diferit. De multe ori aceste versiuni diferite sunt colaborări ale jocului Monopoly cu diferite filme, seriale, aplicații, filme etc.

Monopoly mai are și versiuni care au regulile și designul jocului diferite de original, acestea fiind versiuni mai noi ale jocului.

Logo-ul

Logo-ul jocului Monopoly este și a ființei care este înlocuită în joc cu contorul și are numele, iar în versiunea pentru copii recentă are un jobec și o pașcă de bucată sau un bușoi în mâini. Mulți oameni cred și în ziua de azi că acest bărbat poartă un monoclu dar de fapt nu este adevărat.

Concluzie

Monopoly este un joc îndrăgit de milioane de copii dar și de adulți. Jocul combină abilități din viața reală cu dimensiunea unui joc de masă și trece de competiție și distracție la o combinație, chiar dacă pe termen lung jocul rămâne totuși un joc de masă din perspectiva altor jocuri.

În opinia mea Monopoly este un joc care dezvoltă gândirea strategică, dar în același timp este și un mod de a te distra alături de prieteni și familie, odată ce ai timp și pe orice vreme.

Bibliografie

- <https://www.cde.uoi.es/en/the-story-of-monopoly-how-charles-stole-lizzies-idea-and-made-his-fortune/>
- <https://www.cumsejoaca.ro/reguli-si-regulamente/jocuri-de-masa/jocuri-de-societate/monopoly-regulament-de-joc/>
- <https://ro.wikipedia.org/wiki/Monopoly>

Tabără de iarnă

Elevă: Șaramet Paula

Clasa a VII-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Alexa Ana-Maria

„De-a v-ați ascunselea”

Elev: Rață Radu

Clasa a VII-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Alexa Ana-Maria

 <h3>Prieteni mei</h3> <p>De-a v-ați ascunselea</p>	<h3>Cuprins</h3> <ul style="list-style-type: none">Pag. 3 Începuturile joculuiPag. 4 Importanța în viața copiluluiPag. 5 Când și în ce împrejurări a apărutPag. 6 Răspândirea sa pe pământPag. 7 Regulile joculuiPag. 8 Caracteristicile joculuiPag. 9 Cerințele joculuiPag. 10 Ce să faci ca să câștigi
<h3>Începuturile jocului:</h3> <p>Acest joc a apărut deoarece copiii doreau să se joace în joc captivant în aer liber cât mai mult.</p> 	<h3>Importanța în viața copilului</h3> <p>Acest joc este deosebit de important în viața unui copil deoarece este foarte captivant și se practică în echipă, foarte apreciat de copiii de vârstă mică.</p>
<h3>Când și în ce împrejurări a apărut</h3> <p>Nu avem o dată exactă când a început să fie popular acest joc, dar după unele surse acest joc s-a răspândit în timpul marelui copil în jurul secolului XIX.</p> 	<h3>Răspândirea sa pe pământ</h3> <p>Din unele surse, se știe că acest joc este răspândit peste tot pe pământ dar cu diferite variații de la cultura la cultura, de exemplu în unele popoare jocul se numește „Pindou”.</p>
<h3>Regulile jocului:</h3> <ul style="list-style-type: none">- minimum trei jucători- cel care va fi dată mânăci până la zece (sau se stabilește până la ce număr persoana va a mânăci, în timp ce să mânăci toate părțile ce rămân de mânăci)- după ce copiii termină de mânăci, începe și îi cunosc pe ceilalți- primul copil care a fost găsit trebuie să numere la rând următor- fiecare omănată sau sau sunt unde dintre regulile de bază ale jocului „de-a v-ați ascunselea” 	<h3>Caracteristicile jocului:</h3> <p>acest joc se poate practica oriunde afară, indiferent de anotimp</p> <ul style="list-style-type: none">- jocul poate fi practicat chiar și iarna, mai ales când este rădădă deoarece este mult mai interesant să te ascunzi printre zăpezile de zăpadă- nu există limite de vârstă- există variante în care jucătorii desocopteți pot să elibereze prin atingere de o persoană care nu a fost încă găsită- pot exista și limite testuale: se decide un număr respectat jucătorii pot să descalifice în unele cazuri, se pot juca și adultii

Cerințele jocului:	Ce să faci ca să câștigi:
<p>recomandă să te desfințezi în aer liber</p> <ul style="list-style-type: none"> săbini & ci pericolești vibrația înțeleștii să fi mai mare de patru ori să te ații dinții de multe obiecte după care participenții să se succedă 	<p>pentru a câștiga trebuie să fi găsit ultimul de persoana care câștigă, asta înseamnă că trebuie să te accuși dinții te bine ca să ai puțin și găsi mai ușor</p>

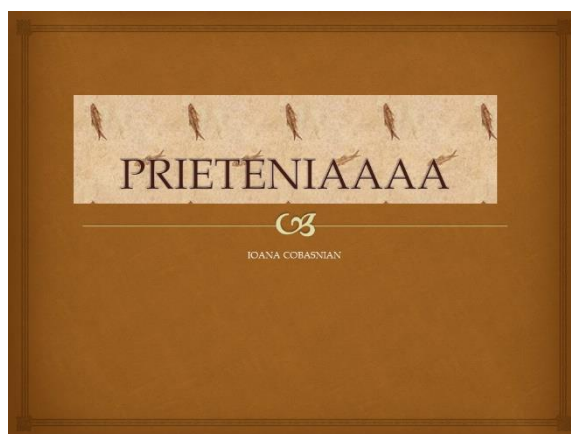
Prietenia

Elevă: Cobasnian Ioana

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesori coordonatori: Ursachi Cristina Alina și Bobîrnac Bianca

Cele mai frumoase citate despre prietenie Nimeni nu poate trăi fără prieten, chiar dacă stăpânește toate bunurile lumii – Aristotel; Prietenia este egalitate armonioasă – Pitagora; Ce-ți poți dori mai mult decât să ai pe cineva cu care să poți vorbi ca și cu tine însuși – Cicero; A avea un prieten este mai vital decât a avea un înger – Nichita Stănescu; Prietenia îndoieste bucuriile și înjumătățește necazurile – Francis Bacon; Un prieten este o persoană care știe totul despre tine și încă te place – Elbert Hubbard; Prietenii sunt ca banii: ușor de făcut și greu de păstrat – Samuel Butler; A merge cu un prieten prin întineric este mult mai bine decât a merge singur prin lumină – Helen Keller; Adevărata prietenie rezistă timpului, distanței și tăcerii – Isabel Allende; Prietenia înseamnă să fii alături de cineva nu când are dreptate, ci când greșește – Andre Malraux;

Citește întreaga știre: Citate despre prietenie - cele mai frumoase citate despre prietenie adevărată

DE CE E PRIETENIA IMPORTANTĂ PENTRU FERICIREA TA

- ☞ Despre prietenii se spune că reprezintă familia pe care ne-o alegem! Dincolo de părinți, frați, bunici, care ne sunt un dat, prietenii sunt strict alegerea, responsabilitatea și bucuria noastră!
- ☞ Relațiile sociale ne fac fericiți, o discuție cu un prieten alungă tristețea, un amic pe care îl sunăm la miezul nopții cu o problemă pe care ni o putem împărtăși părinților, spre exemplu, ne ușurează stresul și ne ajută să înlocuim grijele cu liniștea.
- ☞ Rezultatele cercetărilor sugerează că fericirea este o resursă pe care o investim ușor în activități care pe moment sunt costisitoare energetic și emoțional, cum ar fi munca peste program. Apare astfel pericolul dezechilibrului, iar parte a acestuia este neglijarea relațiilor cu prietenii.
- ☞ Și realizăm, astfel, că avem nevoie mai mult de un weekend cu oamenii dragi, de un prieten care ne răspunde la telefon la orice oră și ne oferă unărul pe care să plângem, decât de acel bonus financiar care ne-a răpit timpul, petrecut împreună. Evaluează-ți obiectivele, prioritățile, valorile și fă-ți timp pentru lucrurile și oamenii care contează pentru tine!

PRIETENIA IMPORTANTĂ PENTRU FERICIREA TA

ca A avea prietenii solide în viață poate contribui la menținerea sănătății creierului, ne ajută să facem față stresului și să ne revenim mai repede după o problemă de sănătate. Timpul petrecut în compania prietenilor optimiști poate schimba în bine chiar și perspectiva noastră de viață! Adesea, prietenii ne ajută să ieșim din zona de confort, în timp ce ne oferă un spațiu emoțional stabil, pentru a fi noi înșine.

ca Un studiu recent realizat de Universitatea din Michigan, care a implicat 280 de mii de oameni, arată că persoanele care au parte de o relație apropiată cu prietenii au un nivel mai ridicat de bunăstare fizică și emoțională, prin contrast cu cei care s-au plâns de relații sociale nesatisfăcătoare. Cei din urmă au fost predispuși dezvoltării bolilor cronice pe durata celor șase ani de studiu. Prietenii au puterea de a îmbunătăți calitatea vieții noastre și chiar de a crește durata de viață!

GHICITORI

Sunt cu tine tot mereu
și te ajută când ti-e greu
(prietenii)

N-o poti cumpara sau
vinde,
Nici in mana n-o poti
prinde.
Dar o poti lua cu tine,
Sa te ai cu lumea bine.
(Prietenia)

GHICITORI

Sunt lângă tine tot mereu,
Și te ajută când ti-e greu.
(Prietenii)

Ei mereu îți stau aproape
Și se cunosc după fapte
(Prietenii)

GHICITORI

Nu se poate cumpăra,
Nici măcar nu se va da,
Ea e cea mai prețioasă,
Dar e și pretențioasă.
(Prietenia)

Sunt cu tine tot mereu
și te ajută când ti-e greu
(prietenii)

Prietenie

Elevă: Etem Bianca

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesori coordonatori: Ursachi Cristina Alina și Bobîrnac Bianca

Prietenie

scribi

Ziua Prieteniei

Inițial a fost creată de cei din industria producției de felicitări, Hallmark Cards[®], în anul 1930, aceștia sperând ca la un moment dat, să ajungă o sărbătoare mondială, iar vânzarile lor să crească. Această sărbătoare presupune cumpararea de felicitări cu diverse mesaje de prietenie și oferirea lor către persoanele la care țin cel mai mult.

Ce este prietenia?

Prietenia este o relație afectivă și de cooperare între ființe umane, care se caracterizează prin sentimente de simpatie, respect, afinitate reciprocă. Prietenia presupune o atitudine de bunăvoință reciprocă, suport reciproc la nevoie sau în criză de loialitate, buna-credință și altruism.

Importanța prieteniei

Prietenii sunt acolo când ne confruntăm cu probleme, ne ajută să vedem în perspectivă sau să observăm lucruri noi pe care singuri ne le-am fi observat niciodată. Prietenii sunt acolo și când câștigăm și se bucură alături de noi pentru fiecare reușită.

Valoarea prieteniei

Oamenii de știință spun că prietenia puternică ne afectează starea fizică și psihică la fel de mult ca și sportul și alimentația corectă. Ea ajută să facem față ușor stresului, să ne recuperăm de boli și este la fel de importantă pentru armonia interioară, precum relația caldă cu rudele apropiate.

Calitățile prieteniei

- dorința de bine pentru cealaltă persoană
- simpatie
- onestitate, chiar și în situații în care alții s-ar feri să spună adevărul
- înțelegere reciprocă
- compasiune
- încredere reciprocă
- ajutor în situații de cumpănă
- bucurie de prezența celorlalte persoane

Ce înseamnă prietenia?

De obicei, prietenia este văzută ca fiind o relație caldă și plăcută care ne dă încredere în noi, ne dă curajul să acționăm în unele momente mai dificile. Prietenia este acea oază pe care o căutam când suntem lipsiți de putere și speranță. Este acea lumină când nimenei nu ne înțelege. Prietenia este ceva profund care nu ar trebui roștit cu oțeta usurintă.

Cum ia naștere o prietenie?

Dacă ar fi să ne gândim la definiția prieteniei, aceasta înseamnă o relație afectivă și de cooperare între două sau mai multe persoane ce implică suport reciproc, încredere reciprocă, loialitate, iubire, înțelegere și empatie, dar și multe alte calități (dorința de bine pentru celalalt, simpatie, onestitate, posibilitatea de confesiune în fața celuiilalt, posibilitatea de a cere ajutor în situații de cumpănă, dar și bucurie în prezența celorlalte persoane) care fac ca legătura dintre acele persoane să fie unică și plină de frumusețe.

Prietenie

A respecta nu înseamnă a fi de acord cu toate acțiunile întreprinse de celalalt, ci de a îl respecta. Înțelege și de a lăsa persoana sa să își dea seama singura unde greșete. Desigur, propria părere poate fi spusă, dar fără a se împune, fără a subloca persoana.

Mai există ceva important care poate distruge o prietenie: FRICA. Alături de teamă cu frică accentuată ca relația se poate încheia din diverse motive, ca prietenii/prietenii se poate supăra din cauza unor lucruri marșante, nu facem decât să aducem energie negativă, să pierdem timp cu lucruri și gânduri inutile și să-i stresăm și pe celalalt.

Prietenia cu animale

Creaturi mici, mari, pufoase, cu aripi, înotătoare, ochi mari și sinceri, nu ai cum să nu le apreciezi. Pe lângă aspectul fizic plăcut, acestea ne oferă și multitudinea de beneficii. Fie că e vorba doar de o mângâiere care ne aduce un sămăbet pe buze, fie că avem o relație strânsă cu acestea, animalele ne ajută să ne dezvoltăm și ne cresc calitatea vieții, mai ales în rândul copiilor.

Prietenii mei

Elevă: Gruia Maria

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesori coordonatori: Ursachi Cristina Alina și Bobîrnac Bianca

„Adevărata prietenie rezista timpului, distantei și tacerii” – Isabel Allende

- Definiția unui prieten s-a schimbat în lumea de astăzi în care suntem conectați prin intermediul tehnologiei. Astăzi putem crede că avem mulți „prieteni”. Este adevărat: ne bucurăm într-adevăr de capacitatea de a fi informat și a fi la curent cu ce se întâmplă în viețile multor cunoștințe

„, Nimeni nu poate trăi fără prieteni, chiar dacă stăpânește toate bunurile lumii. ” – Aristotel

- „, Poate că pentru lume ești o singură persoană, dar pentru o anumită persoană, ești întreaga lume. ” – Gabriel Garcia Marquez
- „, Prieten adevărat e cel care chiar dacă te cunoaște bine, continuă să te placă. ” – Elbert Hubbard
- „, Cine este prieten cu toată lumea, nu este prieten cu nimeni. ” – Aristotel
- „, Prietenia sfârșește acolo unde începe neîncrederea. ” – Seneca

Spre exemplu, un prieten adevărat:

- te va susține indiferent de situație
- vei simți că poți avea încredere în el și nu te va judeca pentru ceea ce faci sau gândești
- nu îți va răni sentimentele în mod intenționat
- te va respecta și va fi drăguț cu tine
- își va petrece timpul cu tine pentru că vrea și nu pentru că simte că e nevoit să o facă
- compania lui îți va face placere
- îți va arată că este de încredere
- îți va spune adevărul chiar dacă uneori e greu de auzit.

Dacă vrei și tu să faci lucrurile de mai sus pentru cineva și îți dorești să fi un prieten bun, ține minte:

- Ascultă. Este important să nu subestimezi cât de mult poate să însemne pentru cineva faptul că îl ascuți, chiar dacă uneori e dificil și necesită răbdare. În plus, este important să nu presupui din start că prietenul tău vrea sfaturi, este normal ca tu să nu ai răspunsuri sau soluții la toate problemele – poate prietenul tău vrea să vorbească și să-și dea seama singur de ceea ce își dorește cu adevărat.

- Întreabă-l de ce are nevoie. Dacă ești îngrijorat în privința cuiva sau vrei să fii acolo alături de ei, întreabă-l de ce ar avea nevoie. În felul acesta vei înțelege care sunt nevoile lui și vei ști cum să-i fii alături.
- Exprimă-ți afecțiunea. Zămbetele și îmbrățișările sunt o modalitate grozavă de a le arăta prietenilor că nu sunt singuri și că ești alături de ei.
- Ține legătura. Chiar dacă prietenul tău nu este în același oraș sau aceeași țară, fă un efort și ține legătura prin Facebook, email, SMS sau la telefon.
- Spune-i ce simți. Nu trebuie să faci asta constant sau într-un mod exagerat, dar există momente în care e bine să-i spui celuilalt că el este important pentru tine. Asta poate face o diferență enormă asupra stării lui de spirit.
- Fii dispus să iei decizii dificile. Dacă consideri că prietenul sau prietena ta se află într-o situație riscantă, spune unui adult de încredere, chiar dacă nu ai consimțământul lor. E normal să te temi de reacția pe care o vor avea, dar încearcă să îți minte că ceea ce faci este spre binele lor.

O relație toxică implică faptul că tu te simți mai frecvent prietenii buni, în special trist, abătut, îngrijorat, speriat, vinovat sau rușinat decât te poți baza. De un lucru fericit, apreciat, iubit și poți să fii sigur, însă, entuziasmat atunci când ești toată lumea are cu acea persoană. Ce anume probleme cu prietenii din ceea ce face acea persoană uneori și nu este anormal te face să te simți neplăcut?

- Am probleme cu prietenii. Mă aflu într-o relație toxică?
- Prietenii pot fi grozavi, dar și dificili în același timp. În plus, poate fi destul de greu să găsești prietenii buni, în special unii de încredere pe care te poți baza. De un lucru fericit, apreciat, iubit și poți să fii sigur, însă, entuziasmat atunci când ești toată lumea are cu acea persoană. Ce anume probleme cu prietenii din ceea ce face acea persoană uneori și nu este anormal să simți că nu te înțeleg câteodată.

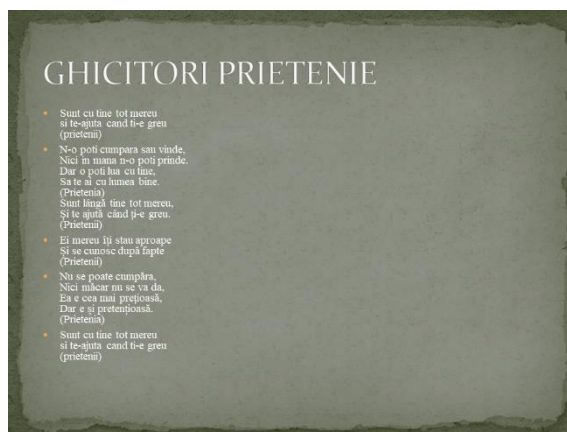
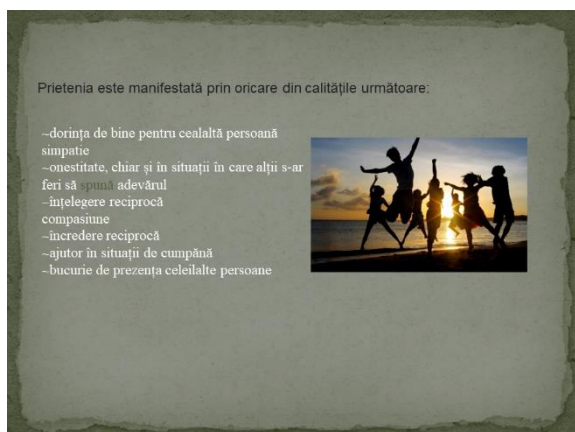
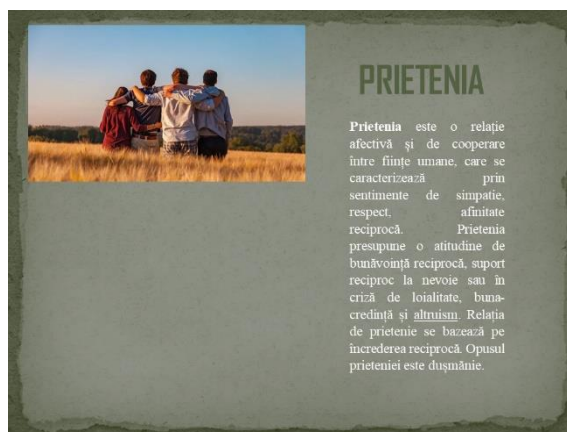
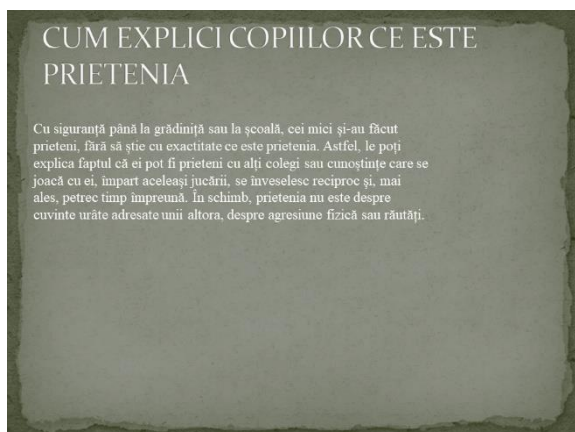
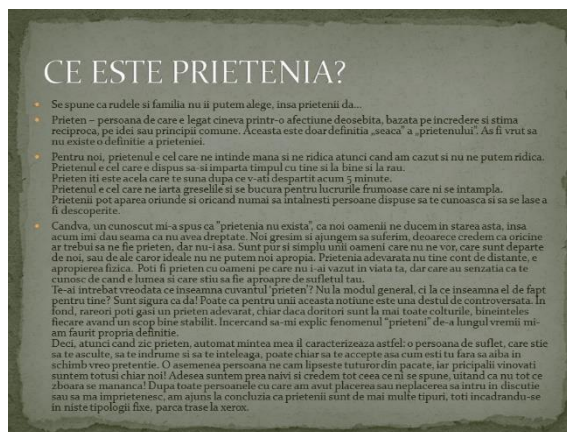
Prietenia

Elevă: Constantin Karla

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesori coordonatori: Ursachi Cristina Alina și Bobîrnac Bianca

Prietenii mei

Elevă: Burhală Ioana

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesori coordonatori: Ursachi Cristina Alina și Bobîrnac Bianca

Prietenii mei<3

Ioana Burhala

Citate despre prieteni:

- “Friends are those rare people who ask how we are and then wait to hear the answer.”
- “A friend knows the song in my heart and sings it to me when my memory fails.”
- It's the friends you can call up at 4 a.m. that matter.

There are friends, there is family
and then there are friends
that become family

PRIETENIE

PRIETENIA este o relatie afectiva si de cooperare intre fiinte umane,care se caracterizeaza prin sentimente de simpatie,respect,afinitate reciproca.

Ziua Internationala a Prieteniei

- Se sarbatoreste la nivel mondial prietenia intre oameni,tari si culturi. Are loc,anual,in prima duminica din luna august

Oamenii au nevoie de prietenie pentru a supravietui

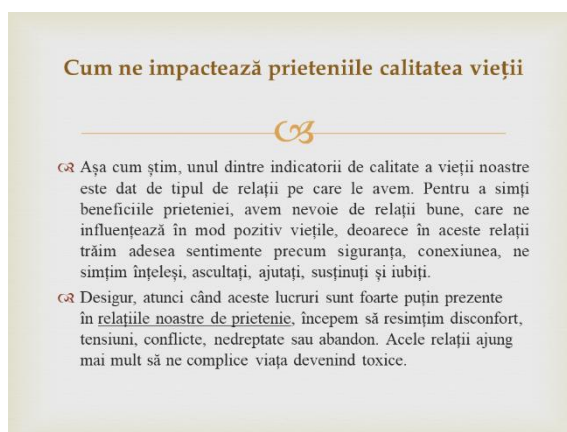
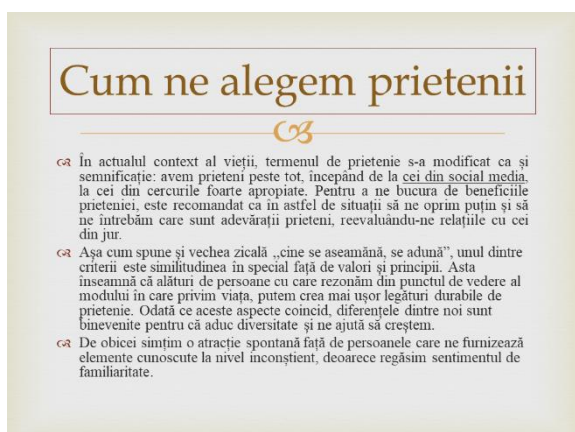
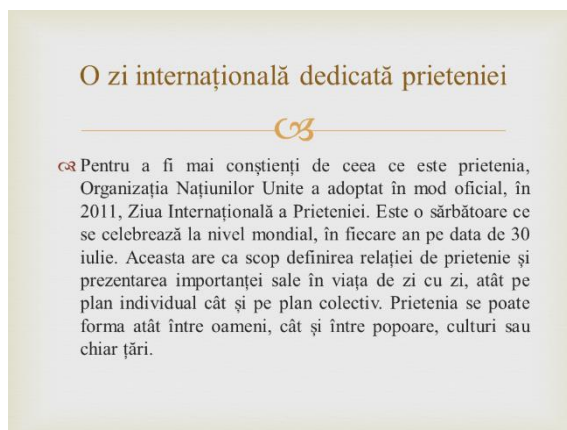
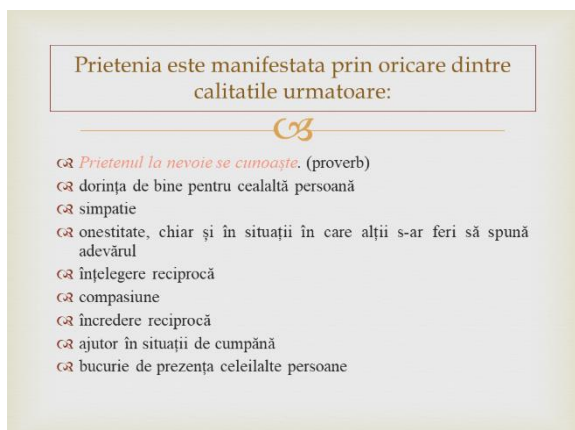
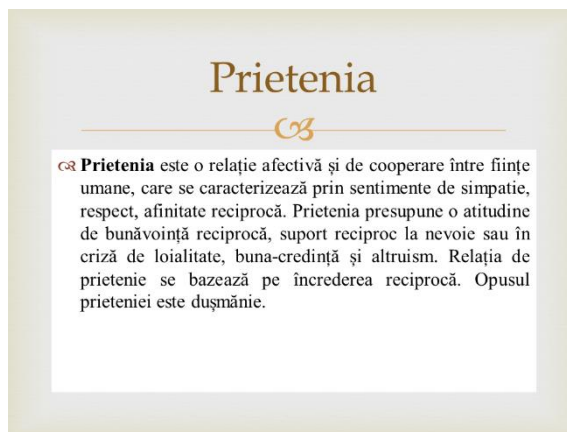
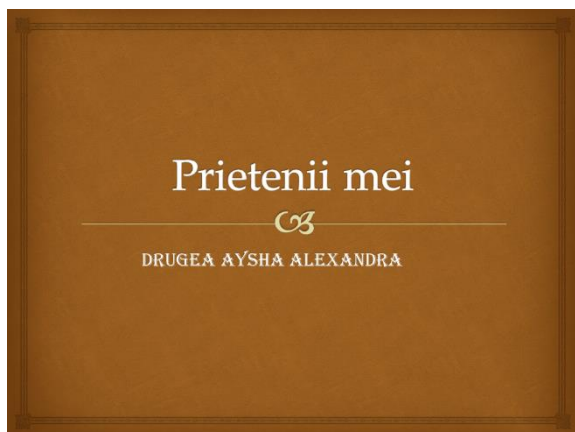
Prietenii mei

Elevă: Drucea Aysha Alexandra

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesori coordonatori: Ursachi Cristina Alina și Bobîrnac Bianca

„Singurul mod de a avea prieteni este să fii tu însuși unul”.

Ralph Waldo Emerson, poet și eseist american

Rolul conflictelor în prietenie

- În prietenii bune nu lipsesc conflictele. O relație bună nu presupune lipsa oricărui tensiuni, dar ceea ce este diferit de relațiile nesănătoase este faptul că acele momente aduc prietenii mai aproape, îi ajută să-și comunice nevoile sau semnaleză necesitatea unei schimbări pentru ca relația să poată evolua.
- Conflictele** sunt privite ca firești iar atitudinea participanților este de a avea disponibilitate să le depășească într-un mod sănătos, nu de a rupe relația. Între beneficiile prieteniei se numără și dezvoltarea abilităților de a empatiza, de a oferi înțelegere și acceptare, dar și de a deveni mai asertivi și a comunica propriile nevoi.

Cum ne putem întreține prieteniiile?

- Dezvoltarea și menținerea unor prietenii sănătoase implică a da și a primi. Uneori, noi suntem cei care care dăm sprijin, iar alții suntem cei care primesc. Lăsându-le prietenilor să știe că ne pasă de ei și că îi apreciem poate ajuta la întărirea legăturii noastre.
- Fii bun. Acest comportament de bază rămâne nucleul relațiilor de succes. Gândeți-vă la prietenie ca la un cont bancar emoțional. Fiecare act de bunățate și fiecare expresie de recunoștință sunt depozite în acest cont, în timp ce criticile și negativitatea "golesc" contul.
- Fii buni ascultători. Întrebați ce se întâmplă în viața prietenilor voștri. Când prietenii împărtășesc detalii despre momente grele sau experiențe dificile, fiți empatici, dar nu dați sfaturi decât dacă prietenii vi le cer.
- Fii deschiși din punct de vedere emoțional. A fi dispus să dezvăluți experiențele și preocupările personale arată că prietenii voștri dețin un loc special în viața voastră.
- Arătați că pot avea încredere în voi. Respectați angajamentele pe care le-ați luat față de prietenii voștri. Când prietenii vă împărtășesc informații confidențiale, păstrați-le confidențiale.
- Fii disponibili. Construirea unei prietenii apropiate necesită timp – împreună. Faceți eforturi pentru a vedea prietenii în mod regulat.

Prietenie

Elevă: Ionescu Maria
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Lican Sînziana

Prieteni

Elevă: Miu Lavinia
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Reuț Mirela

Prietenie

Elevă: Nițu Claudia
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Mihai Romelia

Prieteni

Elevă: Ilie Maria
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Reuț Mirela

Prieteni

Elev: Tache Nicolae
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator:
Țuțuianu Eugenia Hermina

Prietenie

Elev: Manibah Noah
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator:
Țuțuianu Eugenia Hermina

Prietenie

Elev: Tudose Eduard
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Nanciu Maria

Prietenie

Elevă: Mandae Natalia
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Gheorghita Bogdan

Prietenie

Elevă: Feraru Mădălina
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Nanciu Maria

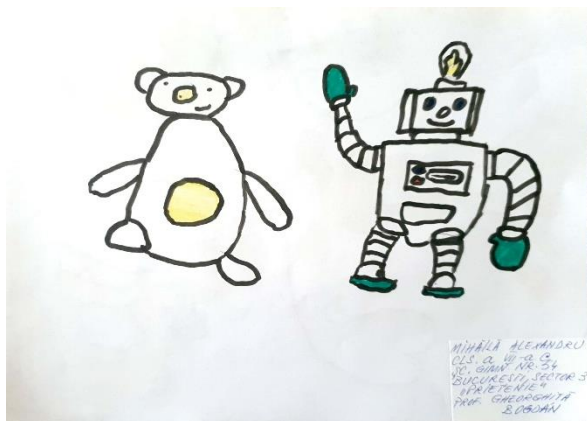
Prietenie

Elevă: Barbu Denisa
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Gheorghită Bogdan

Prietenie

Elev: Mihăilă Alexandru
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Gheorghită Bogdan

Prietenie

Elev: Ene Mihnea
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Gheorghită Bogdan

Prietenie

Elev: Săftoiu Florin
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Gheorghită Bogdan

Prietenie

Elevă: Pascal Sofia
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Brândușoiu Irina

Prietenie

Elevă: Polete Bianca
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Brândușoiu Irina

Amicii

Elev: Ion Albert
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Pantazi Cătălin

Prieteni

Elev: Predețeanu Mircea
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Stan Iulia

Prieteni

Elev: Bondar Pavel
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Stan Iulia

Prieteni

Elev: Frățilă Albert
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Filip Florența

Prieteni

Elev: Agrigoroaiei Vlad
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Filip Florența

Prietenie

Elev: Mocanu Flori
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.54 București
Profesor coordonator: Filip Florența

d. Clasa a VIII-a

Prietenia este egalitate armonioasă (Pitagora)

Elevă: Vasilov Larisa
Clasa a VIII-a
Școala Gimnazială „Tudor Arghezi” Năvodari
Profesor coordonator: Bușcă Laura

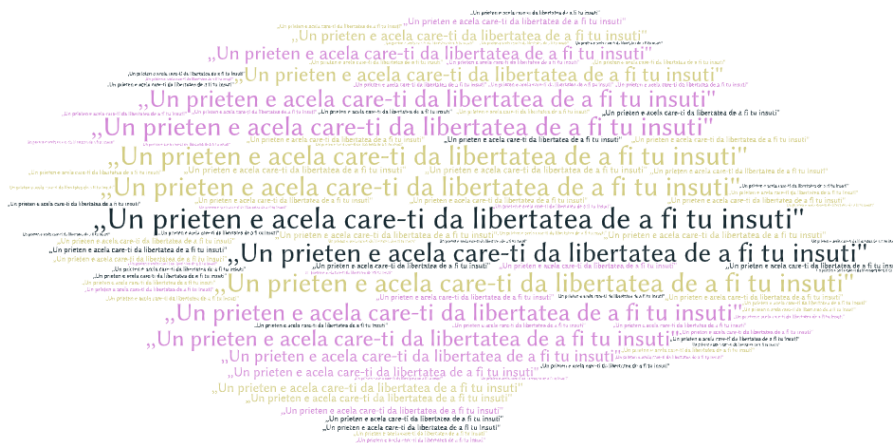
Un prieten e acela care-ți dă libertatea de a fi tu însuși (Jim Morrison)

Elev: Voinescu Sergiu

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială „Tudor Arghezi” Năvodari

Profesor coordonator: Bușcă Laura

Prietenia

Elev: Tudor Alexandru

Clasa a VIII-a

Liceul Teoretic „Vlad Țepeș” Timișoara

Profesor coordonator: Diaconescu Georgeta Flavia

https://youtu.be/TQZS_JhrpR0

Prietenie

Elev: Biraroiu Joseph

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială „Ion Țuculescu” Craiova

Profesor coordonator: Boșoteanu Diana

Prietenii mei

Elevă: Matei Mara

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Prietenii mei

de Matei Mara
Clasa a VIII-a A

Definiție

- Prietenia este o relație afectivă și de cooperare între ființe umane, care se caracterizează prin sentimente de simpatie, respect, afinitate reciprocă.
- Prietenia presupune o atitudine de bunăvoință reciprocă, suport reciproc la nevoie sau în criză de loialitate, bună-credință și altruism. Relația de prietenie se bazează pe încrederea reciprocă.

Prietenia este manifestată prin oricare din calitățile următoare:

- Prietenul la nevoie se cunoaște. (proverb)
- Dorința de bine pentru cealaltă persoană
- Simpatie
- Onestitate (chiar și în situații în care alții s-ar feri să spună adevărul)
- Înțelegere reciprocă
- Compașiune
- Încredere reciprocă
- Ajutor în situații de cumpănă
- Bucurie de prezența celeilalte persoane

Beneficii

- Oamenii de știință spun că prietenia puternică ne afectează starea fizică și psihică la fel de mult ca și sportul și alimentația corectă.
- Ea ajută să facem față ușor stresului, să ne recuperăm de boli și este la fel de importantă pentru armonia interioară, precum relația caldă cu rudele apropiate.

Tipuri de Prietenie

Aristotel spunea că exista 3 tipuri de prietenii:

~ **Prietenia din Interes** ~

~ *Prietenia bazata pe afinitati* ~

~ **Prietenia adevarata** ~

1. Prietenia de Interes

- Unde primeaza ajutorarea mutuala, utilitate si beneficiile pe care cele doua persoane le au in urma prieteniei.
- Acestea apare de regula cand oamenii sunt de ajutor unii altora, de exemplu relatia dintre sef si angajat, colegi de munca etc.

2. Prietenia Bazata pe Afinitati

- In acest tip de interactiuni placerile si pasiunile intretin relatia de prietenie, de pilda doi oameni sunt prieteni pentru ca le place sa joace fotbal / sa citeasca / sa mearga la acelasi tip de evenimente etc.

3. PRIETENIE ADEVARATA

- Destul de greu de gasit, in care oamenii se iubesc si se apreciaza pentru ceea ce sunt, neinteresat si neconditionat si in care se ajuta reciproc sa devina persoane mai bune.

- Toate prietenii sunt o explorare a ceea ce poate fi exprimat și a ceea ce trebuie protejat.
- Cu toții avem câțiva prieteni pe care îi ținem la distanță pentru că știm că trebuie să ne protejăm.
- În același timp, avem și alți prieteni care ajung să ne vadă cu adevărat, pe măsură ce ne dăm voie să fim noi înșine.

Vulnerabilitatea de ambele parti este esentiala.

Multumesc pentru atentie!

Prietenia

Elev: Tănase Andrei

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

PRIETENIA

"Fără prieteni, nimeni nu ar alege să trăiască, deși ar putea avea alte lucruri valoroase" - Aristotel

Proiect realizat de:
Tănase Andrei Roreș

Ce este prietenia?

După DEX online, prietenia este definită ca "sentiment de simpatie, de stimă, de respect, de atașament reciproc, care leagă două persoane; legătură care se stabilește între persoane, pe baza acestor sentimente".

Prietenia este o legătură specială între două sau mai multe persoane care se bucură de compania reciprocă, se susțin și se înțeleg unul pe celălalt. Este o relație importantă și valoroasă în viața noastră și poate fi una dintre cele mai de durată relații pe care le vom avea în viața noastră.

ISTORIA PRIETENIEI

Istoria prieteniei poate fi urmărită de-a lungul întregii istorii a omenirii, începând de la cele mai vechi comunități umane. Dăruirea au fost întotdeauna în căutarea relațiilor sociale și emoționale cu alți oameni, iar prietenia este una dintre cele mai importante dintre acestea.

În antichitate, prietenia era considerată o virtute importantă, iar filosofi greci, cum ar fi Aristotel, au dezvoltat teorii și învățături despre ce înseamnă să fi un prieten bun. De-a lungul istoriei, prietenia a fost celebrată în literatură, poezie și artă, fiind considerată una dintre cele mai valoroase experiențe umane.

În secolul al XIX-lea, conceptul de prietenie a început să se schimbe, cu dezvoltarea unor noi forme de relații sociale și cu creșterea importanței familiei și a iubirii romantice. Totuși, prietenia a rămas o valoare importantă, cu o serie de cercetări care au demonstrat beneficiile psihologice și sociale ale prieteniei, cum ar fi îmbunătățirea stării de spirit, reducerea stresului și creșterea încrederii în sine.

CITATE ALE LUI ARISTOTEL

- ❑ Cel care este prieten cu toți, de fapt nu e prietenul nimeni.
- ❑ Prietenie înseamnă voință de a trăi împreună.
- ❑ Fără prieteni, nimeni nu ar alege să trăiască, deși ar putea avea alte lucruri valoroase.
- ❑ Prietenia între oamenii răi devine o comunitate în rele.
- ❑ Nenorocul ne arată pe cei care nu ne sunt adevărați prieteni.
- ❑ Antidotul pentru cinci dușmani constă într-un prieten.
- ❑ Numim prieten pe acela care ne dorește și face binele.
- ❑ Oricine se poate supăra – este ușor. Dar să te superi pe cine trebuie, atât cât trebuie, în momentul potrivit, pentru un motiv corect și într-un fel potrivit – asta nu mai este deloc simplu.
- ❑ Curajoși sunt considerați cei capabili să țină plect lucrurilor dureroase. Și, tot din acest motiv, curajul este asociat cu durerea și primește pe deplin elogii; căci mai dificil e să suportți ceva dureros decât să te abții de la ceva plăcut.
- ❑ Omul bun se relaționează cu aproapele său ca și cu sine însuși.

PROBLEMELE

Diferențele rasiale pot influența modul în care oamenii interacționează și pot avea un impact asupra relațiilor de prietenie. Istoric, în multe țări, inclusiv în Statele Unite, a existat o segregare rasială, ceea ce a dus la o lipsă de interacțiune între oameni de diferite rase și culturi.

În prezent, oamenii sunt mai deschiși la interacțiune cu persoane din alte rase și culturi, dar totuși diferențele culturale pot crea bariere în formarea relațiilor de prietenie. De exemplu, valorile culturale și modul de a percepe lumea pot fi diferite în funcție de rasa și cultura unei persoane. De asemenea, stereotipurile și prejudecățile pot fi o problemă în formarea și menținerea relațiilor inter-rasiale.

Cu toate acestea, este important să recunoaștem importanța diversității și să încurajăm interacțiunea între oameni de diferite rase și culturi. Prietenia poate fi un mod excelent de a sparge barierele culturale și de a construi punți între comunități diferite. Pentru a încuraja acest lucru, este important să promovăm toleranța și să abordăm problemele de prejudecată și discriminare în mod deschis și pozitiv.

THANK YOU

Prietenii mei

Elevă: Albu Andreea-Angelina

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

V. Secțiunea a II-a – Multiculturalitate și diversitate

1. Nivel primar

a. Clasa a III-a

„Tradiții elene”

Elev: Calen Eduard Andrei

Clasa a III-a

Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constanța

Profesor coordonator: Șoptelea Camelia

<https://youtu.be/w5dL0th126g>

b. Clasa a IV-a

Dobrogea

Elevă: Mihai Eva Maria

Clasa a IV-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Simion Cristina

Dobrogea își trage numele de la conducătorul local Dobrotici, care a domnit la mijlocul anilor 1300, între 1347 și 1386.

Dobrogea are o populație de 971.643 locuitori după un recensământ din 2002.

Orașele principale sunt:Constanța, Tulcea,Medgidia și Mangalia,la care se adauga numeroase stațiuni turistice, precum 2 Mai sau Vama Veche.

Ziua Dobrogei

Ziua Dobrogei are loc pe 14 noiembrie. Este sărbătorită de localnici și are ca semnificație ziua în care Dobrogea a fost dată României (14 noiembrie 1878).Dobrogea este prima regiune a României care are o sărbătoare oficială.

Ziua Dobrogei a fost adoptată de senat prin proiectul de lege privind instiuirea Zilei Dobrogei pe data de 19 noiembrie 2013. Pe data de 9 septembrie 2015documentul a fost votat deplenu Camerei Deputatilor.

Sărbătorirea anuală a Zilei Dobrogei poate fi marcată de autoritățile centrale și locale, de instituțiile publice de cultură din țară și din străinătate, prin organizarea unor programe și manifestări cu caracter cultural-științific, potrivit prevederilor legii. În plus, autoritățile administrației publice centrale și locale pot sprijini, atât material, cât și logistic, evenimentele organizate cu acest prilej, iar Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de

Televiziune pot include în program emisiuni culturale pe această temă, dar și transmisiuni de la manifestările dedicate acestei zile.

Dobrogea

Eleve: Ungureanu Rebeca Ioana și Dragomir Maia

Clasa a IV-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Simion Cristina

Dobrogea este un habitat istoric și geographic dintre Dunăre și Marea Neagră, care face parte din teritoriul României, Bulgariei și Ucrainei. Regiunea a fost cunoscută în antichitate sub numele de Scitia Mică, care nu desemna o provincie, tinutul făcând parte din provincia Moesia inferioară iar mai apoi, în Evul Mediu, din *thema* bizantină Paristrion. Astăzi, din punct de vedere administrativ cuprinde în România județele Tulcea și Constanța, iar în Bulgaria – regiunile Dobrici și Silistra.

Principalele orașe sunt: în nord -Constanța, Tulcea, Medgidia și Mangalia, la care se adaugă stațiunile balneo-climaterice și de vacanță de pe litoralul românesc: Mamaia, Eforie, Costinești și stațiunile din zona Comorova a Mangaliei. Dobrogea cuprinde în partea de nord-est Delta Dunării, habitat aflat pe lista patrimoniului mondial UNESCO.

În sud, în Bulgaria, principalele orașe sunt: Dobrici, Silistra, Turtucaia și Cavarna, iar siturile turistice sunt stațiunile Albena, Balçic, Sabla, precum și cetatea medievală de pe capul Caliacra.

Dobrogea a fost un teritoriu locuit din cele mai vechi timpuri. Cercetările arheologice au evidențiat existența obiectelor din neolitic din cultura Gumelnița și dezvoltarea în neolitic a culturii Hamangia.

În Săptămâna Școala Altfel am fost în excursie cu colegii și am vizitat următoarele zone din Dobrogea:

- **Cetatea Argamum și Capul Doloșman** din județul Tulcea, unde am avut parte de o lecție de istorie și arheologie. Prima așezare de pe teritoriul României a stat la baza legendei argonauților, care ar fi poposit în aceste locuri după ce au furat lână de aur.
- **Zona Capului Doloșman**, granița dintre Dobrogea continentală și apele lacului Razim, ne-a oferit un peisaj uimitor, cu o biodiversitate bogată, de o frumusețe aparte.
- În satul Vișina, comuna Jurilovca, **Gospodăria Tradițională „Suvenir din Dobrogea”**, cu frumusețea ei de odinioară, ne-a provocat să descoperim cum se trăiește într-o gospodărie dobrogeană veche. Casa cu multiple odăi tradiționale (grecească, bulgărească, turcească, lipovenească etc) ne-a oferit o frumoasă poveste despre o altă lume și despre „a fost odata ... ”
- La **Katiusa Design**, în Jurilovca, am vizitat atelierul meșteșugăresc și am observat obiecte tradiționale lipovenești.
- Dobrogea continentală ne-a oferit un traseu plin de culori, peisaje spectaculoase și forme de relief unice, **Cheile Dobrogei**.

2. Nivel gimnazial

a. Clasa a V-a

Tradiții și obiceiuri de iarnă

Elevă: Barbu Cosmina

Clasa a V-a

Școala Gimnazială Cândești, Jud. Buzău

Profesor coordonator: Fănică Daniel

Barbu Cosmina
Clasa a V-a B
Școala Gimnazială Cândești
Loc. Cândești, jud. Buzău
Prof. coordonator: Fănică Daniel

Istoria Colindelor

Colindele sunt Nașterea Domnului trăită de popor. Semnificajă colindelor vine din bucuria cu care oamenii se îmbracă sufletește în această perioadă pentru a marca venirea Domnului pe acest pământ. Ce cuvinte pot transmite emoția pe care o resimțim în Anul, atunci când pruncul Iisus se naște? Bucura această o manifestăm prin cântece și daruri. Colindele au rolul de a transmite bucuria neagrămintă la Dumnezeu este cu noi.

Colindatul de Crăciun este cel mai important ciclu sărbătoresc popular tradițional, cel mai bogat și colorat prilej de manifestări folclorice. Colindatul deschide amplu ciclu al sărbătorilor de iarnă. Repertoriul tradițional al obiceiurilor de Crăciun cuprinde: colinde de copii, colinde de ceată cântecele de stea, plugușorul, sorcova, jocuri cu măști, dansuri, teatru popular și religios. Cele mai bogate, și frumoase colinde sunt colindele pentru copii cum ar fi: "STEUA ȘI RĂSARE"

Primiți în casele voaste copii i-a colindat!

Steua

Steua sus răsare
Ca o taină mare
Steua strălucește
Și lumii vestește

Că astăzi curata
Preaneinovata
Fecioara Maria
Naște pe Mesia

În tara vestită
Betleem numită
Magii cum zăriră
Steua și porniră

Player audio

Plugușorul este, un colind vechi de mii de ani. Își are originea în obiceiul legat de începerea noului an agricol. Altădată, Anul Nou venea primăvara, când natura renăștea, după o iarnă friguroasă. Pe atunci, gospodarii și copiii îmblau prin sate cu pluguri trase de boi și împodobite cu brazi. Tocmai de la acest obicei vine și numele de **plugușor**. Cu plugul tras de boi se mergea, odinioară, în ajutorul Anului Nou și în ziua de Sf. Vasile. Datina se păstrează astăzi și în sate, având un pitoresc aparte. Urătorii rostesc frumoase plugușoare în versuri, unele scurte, altele foarte lungi (așa cum este **Plugușorul**, cules de poetul **Vasile Alexandri**).

PLUGUȘORUL
Aho, aho, ho-ho,
Măine anul se-naiește
Plugușorul se pornește
Și începe a brăzda,
Pe la case a ura.

Pentru noul an, se fac urări de sănătate, bunăstare, bucurie, fericire. De asemenea, se descriu muncile agricole. Sunt folosite feluri de obiecte: plugul, biclul, clopotele, .

Umblatul cu Capra: Este o obicei ce ține, de regulă, de la Crăciun până la Anul Nou. Este numele dat unui dans tradițional românesc, executat, de regulă, de un tânăr mascat în chip de capră, cu un coșoc pe dos. Capra și însoțitorii ei, merg din casă în casă, dansând la ușa fiecăruia, în prag de Revelion.

Acest obicei a fost menționat prima dată în "Descrierea Moldovei", de Dimitrie Cantemir. Acest obicei este foarte îndrăgit de copii, pe care cu mare dragoste îl dramatizăm în cadrul sărbătorilor de iarnă

Foaie verde și-o alună,
Bună ziua, ziua bună,
Ia deschideți porțile,
Să intre căprilele.

Ța, ta, ta, căprîjă ța,
Nu te da, nu te lăsa,
<https://versuri.ro/w/ptb7>
Ța, ța, ța, căprîjă ța,
Capra noastră-i cu mărgei,
Cu cercei cu catifeleii,
Joacă vesel căprîta,
Toți is bucuroși de ea.

Reverie

Sorcova, vesela,
Sa traiti, sa-mbatraniti,
Ca un mar, ca un par,
Ca un fir de trandafir,
Tare ca piatra,
Lute ca sageata,
Tare ca fierul,
Lute ca otelul,
La Anu' si La Multi Ani!

„Sorcova”

Sorcova este o obicei unde copii merg pe la casele gospodarelor pentru a aduce oamenilor viață lungă, sănătate și prosperitate

Copiii poartă o crenguță înmurgurită de copac sau o sorcovă confecționată dintr-un băț în jurul căruia s-au împletit flori de hârtie colorată. Numele de sorcovă vine de la cuvântul bulgar surov (verde fraged ramura abia îmbobocită, ruptă odinioară dintr-un arbore.

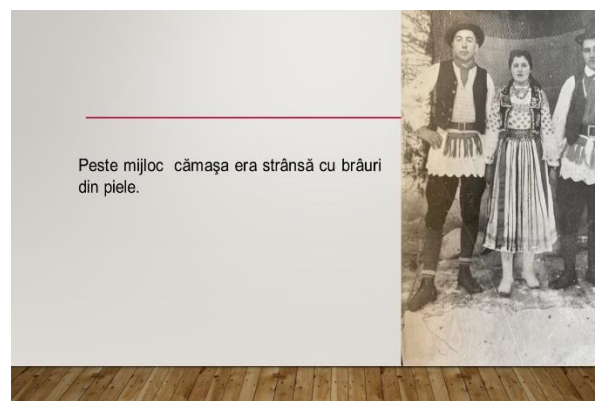
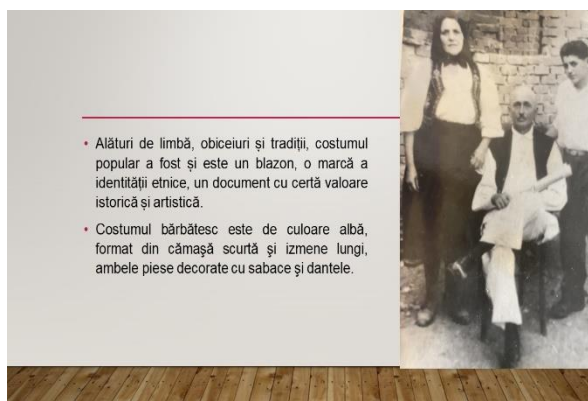
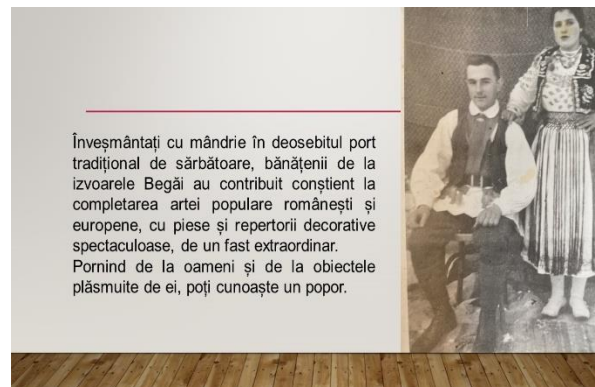
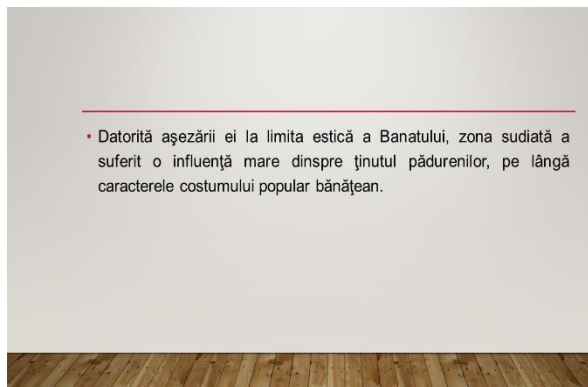
Portul popular în satele de la izvoarele Begăi

Elevă: Tăbăcar Augusta Tigia

Clasa a V-a

Liceul Tehnologic Transporturi Auto Timișoara

Profesor coordonator: Urechiatu Valentina Carmen

Peste cămașa vara se purtau pieptare, iar în timpul iernii șube lungi. Ca încălțăminte se purtau opinci din piele.

• Costumul femeiesc, în raport cu cel bărbătesc, prezintă o tipologie mult mai variată și o mai mare diversitate a decorului brodat sau ales în război, concomitent cu realizarea țesăturii.

• Costumul femeilor era compus din spăcel (cămașa) ornamentat cu broderie compactă pe mâneci și pe piept, poale ornamentate în partea de jos cu dantele și cusături, peste care apare fie oregul, fie cătrânța.

• Peste spăcel vara se purtau pieptare, iar iarna șube.
• De la naștere până la moarte costumul popular însoțește omul în toate evenimentele sale, fiind un purtător de simboluri.

• Formele vechi ale costumului popular, cu tradiție, s-au păstrat în familiile bănățenilor de la izvoarele Begăi, nu doar pentru valoarea lor materială, ci și pentru valoarea memorială pe care o aveau în conștiința urmașilor. Aceștia puteau oricând să arate cine le-au fost străbunii, ce statut economic au avut și de ce prestigiu s-au bucurat în comunitate.

• Vă mulțumesc pentru atenție!

Tradiții și obiceiuri de iarnă în satele din estul Banatului

Elevă: Nacov Elisa Nicoleta

Clasa a V-a

Liceul Tehnologic Transporturi Auto Timișoara

Profesor coordonator: Urechiatu Valentina Carmen

Tradiții și obiceiuri de iarnă în satele din estul Banatului

**Nacov Elisa, clasa a V-a, Liceul Tehnologic Transporturi Auto,
Timișoara, județul Timiș**

În zonă există tradiții și obiceiuri de iarnă cu o mare valoare artistică. Sărbătorile încep prin tăierea porcului de Sf. Mucenic Ignatie - 20 Decembrie.

Se distinge ca frecvență și importanță **colinda**.

Tinerii din sat se pregătesc pentru sărbătorile de iarnă cu mult timp înainte, învățând executarea unui dans de băieți-călușarul, în ritmul tobelor, denumite local „**dube**” și a unor instrumente musicale (taragot, vioară). Grupul de colindători este însoțit de „**fleacă**” (capra) cu multiple rosturi: de atenționare sau semnalare a obiceiurilor, de ritmare, de acompaniere a colindelor.

Teatrul popular de inspirație religioasă, exprimat prin mersul cu „**Steaua**” este un alt obicei de iarnă bine păstrat.

prof. coordonator: Urechiatu Valentina Carmen

Multiculturalitate

Elevă: Banu Natalia

Clasa a V-a

Clubul Copiilor Râșnov

Profesor coordonator: Dincă Sînziana

Tradiții și obiceiuri românești

Elevă: Moldoveanu Teodora Cristiana

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Port tradițional românesc

Costumele populare românești a parut de la marea parte podurile Heronului, dar a evoluat odată cu trecerea timpului, reprezentând astăzi identitatea națională și în obținerea deosebită a feștelor cărți a îndobâzilor. Portul popular are aceeași structură pe tot teritoriul țării dar se deosebește de la o regiune la alta prin amănunțime cum ar fi croșala, formajii culturale. Cele șapte mai regiuni folclorice sunt:

- Transilvania
- Câmpia de vest: Câmpia Mureșului Inferior, Câmpia Crișurilor (Crișul Negru, Crișul Alb, Crișul Repede), Câmpia Săușului Inferior (Tara Opașilor)
- Banat, regiunile Lunta Timișului și Caraș Severin
- Țara Râmnicului, cuprinzând Oltenia și Muntenia
- Zona Dunării inferioare, cuprinzând Bărăganul, Dobruja și nordul Moldovei
- Moldova, incluzând Basarabia, Bucovina și Transnistria
- Râmnicul din peninsula Balcanică, care la rândul lor se împart în 4 subgrupe:
- Dan-românii din lungul granițelor românești: Căpățâni (Bulgaria), Tonea (nord-vestul Bulgariei și nordul Serbiei), Vărnăvești (Bosnia și Hercegovina și în Ucraina (mai ales în regiunile Carpați și Orșava)
- Lăzărștii din Ionia, Creta
- Macedonienții (sau „arabii”) din Albania, Bulgaria, Grecia, Macedonia
- Maghiarizării din Grecia și Macedonia

Dansuri, melodii și cantece

Cele mai importante grupuri de dansuri sunt:

- Albul
- Accusul
- Ardeleana
- Băluta
- Bălușii brăneștii
- De doi
- Geampanale
- Hora
- Pe loc
- Polca
- Rosta
- Rostrenul
- Sârba
- Sorocul

Mancare tradițională

Bucătăria românească este formată din toate felurile de mâncare gătită, în mod tradițional, în spațiul geografic locuit de români. Este alcătuită din mai multe categorii de feluri de mâncare, precum gustări calde și reci, sîrbe și corbe, preparate din pește, un număr mare de feluri principale bazate pe carne (porc, vită, pui, vînat), preparate din legume (garnituri) și deserturi, multe avînd la bază un aluat din făină de grâu.

Tradiții românești

Cele mai frumoase tradiții românești: Sărbătoarea Paștelui

Sărbătorirea Paștelui este una din cele mai frumoase tradiții românești. Pentru această sărbătoare se înțepesc ouă, se gătesc, în mod tradițional, mâncăruri cu miel și se coc cozonaci. Încălzirea sau „împistritul” ouălor reprezintă un obicei străvechi în tradiția românească. Motivele ornamentației ouălor încondate sunt numeroase, și fiecare motiv se prezintă în mai multe variante, care se diferențiază în funcție de localitate.

Tradiții de iarnă

- La sațe, în Ajunul Crăciunului, cete de copii se strâng pentru a-i colinda pe săteni. În satele bucovinene, copiii se maschează în diferite personaje, precum ursul, capra, ursarii sau bungăierii. În Moldova, bărbații proaspăt însurați merg cu plugul.

Mărțișorul

- Mărțișorul este un simbol străvechi, care marchează venirea timpului cald și al marelui soarelui. În credințele populare, acest talisman are puteri magice. Mărțișorul a fost conceput ca o amuletă legată cu un șnur împletit din două fire- unul alb (simbolizând divinitatea, sănătatea, puritatea sufletească și împlinirea) și unul roșu (ca simbol al dragostei pentru frumusețile eterne ale vieții) : (prietenia, fidelitatea și onoarea).

Ceremonia de pregătire a nunții și furatul miresei

- Mireasa este ajutată de către mama ei și de către prietenii apropiați familiei, să se pregătească de nuntă. Mirele se duce să o ia pe viștoarea lui soție de acasă și să o ducă la biserică. Furatul miresei este una din cele mai fascinante tradiții românești pentru străini. Este unul din cele mai interesante obiceiuri locale, mireasa se fură la miezul nopții și se cere răscumpărare pentru a o înalța mirelui.

"Babele" de Martie

- Un obicei frumos din rânduiala populară tradițională, alegerea "babele", așa cum îl cunoaștem astăzi, cu rol de amuzament. Credința populară spune că "Babele" sunt vrăjitoare care au puterea să influențeze starea vremii într-o singură zi, căci în aceste zile până și Baba Dochia, cea care aduce vremea rece, începe să dezbrace cele 9 cojoace pe care le poartă din iarnă. Potrivit tradiției populare, între 1 – 9 martie se alege o zi, sau o "baba".

Tradiții și obiceiuri locale

Elevă: Cristea Martha Ioana

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

TRADITII SI OBICEIURI LOCALE

Pentru cea mai așteptată sărbătoare din decembrie, Crăciunul, românii au apelat în egală măsură la tradiție, știind să accepte și obiceiuri mai recente. Întâmpinată cu bucurie, Nașterea Mântuitorului aduce cu ea și o sumă de practici foarte vechi prin care se celebra Solstițiul de iarnă, momentul în care natura dă speranțe că va renaște.

Obiceiul colindatului a înglobat în el nu numai cântec și gest ritual, ci și numeroase mesaje și simboluri ale unei străvechi spiritualități românești. El s-a păstrat asociindu-se câteodată cu celebrarea marelui eveniment creștin care este Nașterea Domnului Iisus Hristos. Există de asemenea cântece de stea sau colinde creștine, care au ca subiect Nașterea Domnului. În *ajunul Crăciunului*, pe înserat, în toate satele din țară, începe colindatul. Copiii cu steaua vestesc Nașterea Domnului și sunt primiți cu bucurie de gazdele care li răsplătesc cu bani, dulciuri, fructe, colaci etc.

GASTRONOMIE

2. Sarmale

Sunt un preparat culinar din carne tocată (de obicei porc, dar și de vită, oaie, pasăre sau chiar pește), amestecată cu orez și alte ingrediente, învelite în foi de varză în formă de rulou. Se servesc de obicei cu mămăligă și smântână. Acest produs culinar este cunoscut cu aceeași denumire și în Turcia, Bulgaria, Serbia, Macedonia, Palestina, Iordania, Siria, Liban, Grecia și Republica Moldova.

SARMALÉ -
MÂNCARE
TRADITIONALĂ
SPECIFICĂ
ROMÂNILOR

DÂNSURI TRADITIONALE ROMANEȘTI

- Hora este cel mai vechi și cel mai răspândit dans popular românesc. Transmis din generație în generație, dansul se joacă de către femei și bărbați deopotrivă, în cerc mare, aceștia ținându-se de mâini.
- Pașii la horă sunt simpli, înainte și înapoi, uneori combinați cu o mișcare laterală. Ritmul este unul potrivit. Oricine poate juca acest joc.
- Cultura populară românească oferă posibilitatea de a observa geneza și evoluția valorilor spirituale. Așadar, circularitatea horei ne amintește de faptul că cercul, ca formulă cosmică, este un univers închis. Prima menționare a horei a fost făcută de cronicarul Dimitrie

HORA ROMANEASCA

Tradiții și obiceiuri românești

Elevă: Alexe Ingrid Maria

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Tradiții și obiceiuri românești

Alexe Ingrid Maria, Cls. a V a C

Dansuri românești

La un poem liric de stradă, aceste dansuri se grupează în categorii cu un grad mai mare de generalitate și răspândire în diverse regiuni ale țării. Urmează o listă a acestor grupe; totuși, lista propriu-zisă (pluribus) cuprinde dansuri specifice, practicate în zone cu multă unitate și caracterizate prin ritmicitate mare în diferențierea de alte dansuri similare.

- Almeșul
- Arcașul
- Aurlăneasa
- Bătrâna
- Bățul și bățulul

Dansuri populare românești

Mancare românească

Mancare românească

Din aceste regiuni provin mâncăruri precum ostropelul, ciorba de burță, tușlamaua și cioba de potroace. Oltenia este renumită pentru cărnății și țigăncii. Bucovina este cunoscută pentru covrigii din Buzău, babici și țigăncii (de exemplu, de Topoloveni și Salămul de Bărbăntușari de Iași).

Obiceiuri românești

- Obiceiurile românești de înnoirea Anului în **folclorul românesc** sunt cel mai bogat și colorat ciclu sărbătoresc popular tradițional. Ele au fost și sunt practicate la cumpăna dintre ani pentru a sărbători venirea Anului Nou. În epoca contemporană, ceremoniile se desfășoară pe întreaga perioadă a celor 12 zile care constituie ciclul sărbătorilor de Anul Nou: din **ajunul Crăciunului** până la **Boboteaza**, de pe **25 decembrie** până pe **6 ianuarie**.
- Repertoriul obiceiurilor de Anul Nou cuprinde, în forma tradițională: *colinde* (de copii/ pășuni sau de *nați*, *colinde*, *șugrină-șugă*); *urări de belșug și roșă bogată* cu *Plugușorul* și cu *Buhaiul*; *marșul cu Sorcova*; *Zoni* sau zăuritul; *Yasilca*; *juoci cu maști*: *Yerna - Cerbul, Cerbulul, Brezoiu, Cămila, Ursul*.

Obiceiuri românești

Tradiții românești

Multiculturalitate și diversitate

Elevă: Oană Teodora

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Multiculturalitatea în Transilvania

- Transilvania este un loc special, cu valori istorice, etnice, culturale și etnografice care o diferențiază de celelalte provincii ale României. Români, unguri, sași și secuii sunt grupuri etnice foarte diferite.
- Satele transilvane cu biserici fortificate săsești oferă o imagine plină de viață a peisajului cultural din sudul Transilvaniei.

Dobrogea

- Dobrogea a adănat de-a lungul secolelor vestigi istorice și monumente și la mai toate etniile care s-au perindat în un moment dat pe teritoriul. Nimeni nu știe încă ce vorbă se grecește și românește din imensa sașe de lacrii otomani din Evul Mediu.
- Dobrogea numără în prezent 25 comunități etnice, unele de mii de ani, altele doar de câțiva.
- Deși foarte diferite din perspectiva confesiunii, a tradițiilor, și a obiceiurilor culturale, aceste comunități etnice și-au păstrat unitatea.
- Dobrogea - poate fi promovată ca model european de coexistență multiculturală.

Festival "Trombita 2011" - cea de-a doua ediție din Dobrogea. Foto: Daniela Stănescu, arhivă, cu drepturi de autor în Dobrogea, în perioada 9-11 noiembrie 2011.

DIVERSITATEA

- Diversitatea se referă la diferențele care există între indivizi, cum ar fi rasa, genul, religia, fundamentul socio-economic și etnia.
- Diversitatea recunoaște diferențele dintre indivizi
- În majoritatea cazurilor, există legi care protejează drepturile persoanelor care provin din medii diferite.

Ziua mondială pentru diversitate culturală, pentru dialog și dezvoltare (21 mai) sărbătorește bogăția culturilor lumii, dar are și rolul esențial al dialogului intercultural pentru realizarea păcii și dezvoltării durabile.

Experții subliniază faptul că simpla recunoaștere a diversității este insuficientă; acesta este locul unde ideea de multiculturalism intră în arenă. Multiculturalismul nu numai că împiedică discriminarea, ci conduce și la înțelegere.

Multiculturalitate și diversitate în Dobrogea

Elev: Sinos Andreas

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Multiculturalitate și diversitate în Dobrogea

Sinos Andreas, clasa a 5- A

Se împlinesc 145 de ani de când Dobrogea a intrat în componența Țării Românești. Atunci când zici Dobrogea te gândești la multiculturalitate. Comunitățile etnice ce locuiesc aici, sunt un exemplu de conviețuire. Turci, tătari, greci, aromâni, evrei sau lipoveni, cu toții fac parte din identitatea culturală a acestei zone.

• Comunitatea Greca

Comunitatea greca a fost și este încă foarte implicată în tot ceea ce înseamnă viața culturală a Constanței. Grecii ne-au dăruit prima Școală publică a Constanței, construită în jurul anului 1865 și primul teatru al Orașului. Acesta se numește Ellis care în limba greacă înseamnă speranță și a fost construit în 1899. George Enescu a susținut 2 concerte aici, iar Nicolae Iorga a ținut un mic discurs. Tot aici regăsim și prima biserică creștină din Constanța, biserica Greacă Metamorfozis. Timp de 10 ani a fost singura biserică creștină din Constanța astfel încât catolicii, ortodocșii și armenii și-au ținut slujbele împreună în același spațiu. Pentru construirea ei, s-a căzut la pace cu imperiul Otoman, condiția esențială a turcilor fiind să nu fie mai înaltă decât moscheea din apropiere.

• Comunitatea de tătari

Tătarii, un grup etnic vorbitor de limba tatară, sunt prezenți pe teritoriul României din secolul al 13-lea. Conform recensământului, majoritatea acestora sunt tătari Crimeeni din județul Constanța. Prima oară s-au stabilit la Isaccea, având misiunea de a răspândi religia islamică în anul 1262. Dobrogea pe atunci era teritoriu nepopulat. Tătarii Crimeeni au fost aduși în județ după creșterea puterii Rusiei. În zilele noastre aceștia numără aproximativ 20.000-25.000 de persoane. Singurul muzeu al tătarilor din țara noastră se află la 30 km de Constanța, în satul Cobadin, fiind o comună cu aproape 10.000 de locuitori. Pentru comunitatea tătarilor din Dobrogea, întemeierea unei familii are o deosebită însemnătate. În trecut două familii prietene luau hotărârea de a se înrudi prin logodna copiilor lor, făcând înțelegerea chiar de când copiii erau mici.

• Comunitatea de lipoveni

Lipovenii sunt un grup etnic de origine rusească, ce numără aproximativ 19.300 persoane, care locuiesc în special în județul Tulcea din România. Rusii lipoveni din România sunt credincioși ortodocși de rit vechi cunoscuți sub denumirea de staroveri. Numeroși staroveri s-au stabilit în România în secolul al 18-lea și sunt cunoscuți sub denumirea de lipoveni. Obiceiurile lipovenilor sunt strâns legate de sărbătorile religioase, calendarul pe care îl respecta fiind strâns legat

• Comunitatea de aromani

Aromanii numiți în România și armeni macedoneni, macedo-vlahi sau mai simplu machidoni sunt o ramură a latinizatei răsăritene alături de dacoromani. În Grecia chiar dacă li se spune Vlahi, în mediul academic, oficial se considera pe nedrept Greci antici. Numărul lor este greu de estimat, fiindcă există numeroase căsătorii mixte și fiindcă mulți armeni nu mai vorbesc limba aromână. Limba lor este cea mai asemănătoare limbii române fiind derivată din limba latină și variază ca dialecte. În orice colț de lume s-ar afla aromanii își păstrează cu sfințenie tradițiile moștenite din străbuni. Chiar dacă au fost împrăștiți peste tot au reușit să păstreze tradițiile, de exemplu ceremonialul nuntii durează o săptămână. Astăzi întâlnim aromani în Grecia, Bulgaria, Macedonia, Albania și România.

Câșnicile interetnice nu sunt o raritate. Nici nu este de mirare dacă ne gândim că unul din zece locuitori din Dobrogea este turc, tătar, aromân sau armean. Dincolo de tradițiile fiecărei comunități, minoritățile din Constanța și-au câștigat admirația și prețuirea datorită obiceiurilor, a tradițiilor și produselor tradiționale. Format din culturi și civilizații tradiționale care conviețuiesc fără să își piardă identitatea, județul de la malul mării este un model veritabil de conviețuire etnică.

Bibliografie: sursa Internet, Wikipedia

Tradiții și obiceiuri din Moldova

Elevă: Chișor Carina Mihaela

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

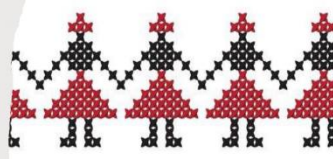
TRADITII SI
OBICEIURI DIN
MOLDOVA

CHISOR KARINA MIHAELA
CLASA A V-A-A
28 DAN BARBILIAN

CE SUNT
TRADITIILE

- Tradiția (în latină traditio, din tradere, „a da mai departe”) înseamnă transmiterea continuă a unui conținut cultural de-a lungul istoriei de la un eveniment generator sau un trecut imemorabil. Acest patrimoniu intangibil poate fi vectorul identității unei comunități umane.

DESPRE MOLDOVA

- Regiunea Moldovei este situată în partea de Est a României și cuprinde teritoriile a opt județe: Galați, Iași, Vaslui și partea Bacău, Botoșani, Neamț, Suceava, Vrancea. De-a lungul timpului, acest ținut a fost marcat de invaziile popoarelor migratoare, apoi a intrat sub stăpânirea Regatului Ungar, a Regatului Polonez și a Imperiului Otoman. În 1859, Moldova și Țara Românească au fost unite într-un singur stat, numit ulterior România. În prezent, zona etnică a țării beneficiază de o diversitate etnică redusă, aici locuind în proporție redusă maghiari (ceangăli), ruși- lipoveni și armeni. Din această cauză, obiceiurile și tradițiile din Moldova sunt unele dintre cele mai autentice, fiind puțin influențate de cultura altor popoare. În universul rural se păstrează valorile, datinile și meșteșugurile moștenite de la străbuni, astfel ca pe ulițele satelor voi descoperi o lume fascinantă, plină de semnificații și povești. Pătrunsc peisajelor, arta populară, spectacolul sârbătorilor și modul de viață al moldovenilor te cucerească fără doar și poate, dându-ți deseori impresia ca timpul s-a oprit în loc.

MARTISORUL

- **Martisorul.** De 1 martie, moldovenii lega martisoare de gatul animalelor, pentru a le pazi de boli, de ramurile pomilor, ca sa fie roditori, de icoane, pentru a avea noroc. Mamele pun un snur alb-rosu la manuta copiilor pentru ca acestia sa fie sanatosi si voioși. În Moldova baietii primesc martisoare, iar fetele le arunca într-o apă curgătoare pentru ca flacăra de care sunt îndrăgostite să nu le parasească. Se spune că tineretele care se spală cu apă de la fața în această zi vor fi frumoase pentru toată viața.

TRADITII DE NUNTA

Muntele moldovenesc este o sârbătoare la care participă toți satii și este însoțită de obiceiuri care merg de la pregătirea nuntii la sărbătorile de nuntă. Cu o săptămână înainte de nuntă, în fiecare sat se organizează un "caș" în micronumero de case unde toți satii se întâlnesc și se bucură.

În ziua nuntii, căsătorii de obicei și mai, însoțiti de laurari, merg să-lie pe munte să se sune. În fiecare sat se organizează un "caș" în micronumero de case unde toți satii se întâlnesc și se bucură.

SF. VASILE

Sfântul Vasile se sârbătorește pe 1 ianuarie. În această zi, fetele neterminate merg în grajd și ating animalele cu piciorul, spunând "anul acesta", "anul viitor" și "al doilea an". Dacă animalul se mișcă la prima strigare, fata se va mărita în câteva luni; în caz contrar, trebuie să mai aștepte un „1", sau doi.

Tradiții și obiceiuri din Constanța

Elev: Scutaru Răzvan

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

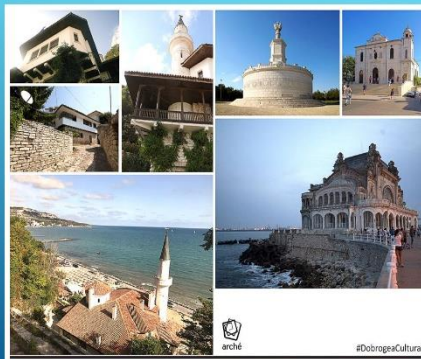
Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

TRADIȚII ȘI OBICEIURI DIN CONSTANȚA

SCUTARU RAZVAN

Dobrogea este tinutul cuprins între Dunare și Marea Neagră și cuprinde județele Constanța și Tulcea pe teritoriul României și regiunile Dobrici și Silistra din Bulgaria. În prezent, zona sud-estică a țării este locuită în majoritate de români, dar și de grupuri etnice: aromani, turci, tătari, ruși lipoveni, greci, bulgari, ucraineni. Fiecare comunitate și-a păstrat tradițiile caracteristice marilor sărbători religioase și momentelor importante din viața oamenilor, influențând totodată unele dintre obiceiurile locului.

TRADIȚII DE IARNĂ. CRĂCIUNUL ȘI ANUL NOU ÎN CONSTANȚA

Obiceiurile dobrogene specifice sărbătorilor de iarnă sunt asemănătoare celor practicate în alte zone ale țării. Pe 6 decembrie se celebrează ziua Sfantului Nicolae, sărbătoare mult așteptată de către copii. Aceștia își curată ghețurile și le asază aproape de ușă, sperând că Moșul să vină și să le aducă dulciuri. Se spune că doar copiii cuminiți sunt răsplătiți cu daruri; cei neascultători primesc o nuielusa.

► În Ajunul Crăciunului, cetele de tineri pornesc la colindat. Colindatul cu masti este un obicei foarte răspândit în Dobrogea. În seara de Ajun se merge cu ursul și plugosorul.

Dupa Craciun incep pregatirile pentru Anul Nou, care se sarbatoreste cu Sorcova si Plugusorul. Baietii pornesc prin sate si le ureaza gospodariilor sanatate, belsug si un an nou fericit. In prima zi a noului an, copiii merg din casa in casa si arunca cu boabe de grau sau orez, urand gazdelor prosperitate; obiceiul se numeste semanat.

BOBOTEAZA ȘI SFÂNTUL ION

Pe 6 ianuarie se sarbatoreste Boboteaza, ziua in care Iisus Hristos a fost botezat de catre Ioan Botezatorul, vine, la fel ca orice alta sarbatoare, cu multe traditii si superstitii. Credinciosii crestini trebuie sa tina post negru in ajunul sarbatorii. Una dintre cele mai importante traditii este sfintirea apelor, un ritual care este oficiat de preot. Cu ocazia Bobotezei, preotul arunca o cruce intr-o apa curgatoare, iar barbatii trebuie sa o gaseasca si sa o aduca la mal. Se spune ca persoana care reuseste sa scoata crucea din apa va avea tot anul parte de noroc, bucurii si liniste. Apa sfintita de Boboteaza se numeste aghiazma mare si se spune ca are puteri tamaduitoare.

ZIUA MARINEI

ZIUA MARINEI ROMANE S-A ANIVERSAT PENTRU PRIMA DATĂ ÎN 1902, LA 15 AUGUST, FIIND STRĂNS LEGATĂ DE SĂRBĂTOAREA RELIGIOASĂ A SFINTEI MARIA – ADORMIREA MAICII DOMNULUI-, OCROTITOAREA MARINARILOR DE PRETUTINDENI. ZILEI MARINEI SUSȚINUTE DE CĂTRE OFIȚERI ȘI PROPAGANDIȘTI. SEMNIFICAȚIA CRESTINĂ A SĂRBĂTORII A FOST SUBSTITUITĂ CU UNA MITOLOGICĂ: PARTICIPAREA ZEULUI NEPTUN ÎN CALITATE DE PATRON AL ÎNȚRECERILOR ȘI JOCURILOR MARINĂREȘTI.

SFARSIT

Tradiții și obiceiuri din județul Constanța

Elev: Silberleitner Relly Edric

Clasa a V-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Tradiții și obiceiuri din județul Constanța

Elaborat: Silberleitner Edric

Obiceiurile și tradițiile reprezintă parte importantă a culturii populare românești, sunt definitorii pentru români și dau identitate acestora.

Aceste obiceiurile și tradițiile din Județul Constanța, au fost aduse din toate regiunile țării de românii ce s-au stabilit cu traiul aici acum mai bine de un veac. Cele mai cunoscute sunt colindele ce vestesc Nașterea Domnului, Craii, Capra, Moșoaiiele și Sărbătorile Pascale.

În zona Dobrogei tradițiile de sărbători nu diferă cu mult de cele din alte zone. Într-adevăr, fiind comunități semnificative de turci, tătari, aromâni, greci și chiar armeni, în orașul Constanța tradițiile românești se împletesc în mod firesc cu cele ale celorlalte 5 etnii. În ceea ce privește marile festivaluri, Neversea este în mod cert cel mai popular eveniment din Constanța. Acesta are loc anual în luna iulie și atrage atât turiști români, cât și străini.

Știați că...?

- Orașul a fost fondat în timpul colonizării grecești a bazinului Mării Negre în secolul al VII-lea?
- Este cel mai vechi oraș din România atestat documentar?
- Orașul s-a dezvoltat extrem de mult în secolul al XIII-lea, sub influența negustorilor italieni din Genova?
- Orașul Constanța se mândrește cu o plajă nu mai scurtă de 6 kilometri lungime?
- Pe sub orașul Constanța trece un fluviu subteran al cărui debit poate fi comparat cu cel al Dunării?
- Portul Constanța este al patrulea ca mărime din Europa?
- Prima clădire a Cazinoului din Constanța a fost ridicată în anul 1880 de către unchiul Anei Aslan?
- Printre personalitățile de seamă ale României născute în Constanța se numără: gimnastele Simona Amânar și Cătălina Ponor, actorul Jean Constantin, fotbalistul Gheorghe Hagi, jucătorii de tenis Simona Halep și Horia Tecău precum și tenorul Vasile Moldoveanu?

b. Clasa a VI-a

Cetatea de Scaun a Sucevei

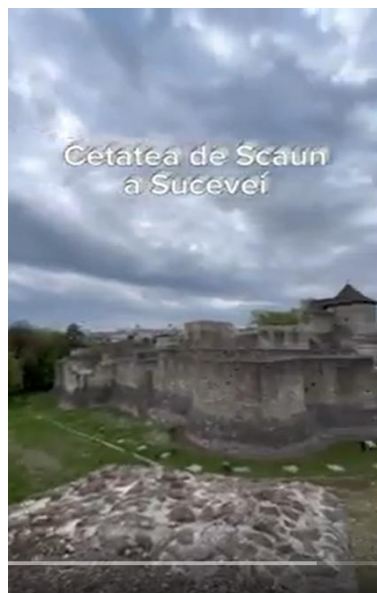
Elevă: Formagiua Iarina

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială „Ion Creangă” Suceava

Profesor coordonator: Gabriela Aungurencei

https://youtu.be/hlf_oyt4weI

Oltenia

Elev: Staicu Darius

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială „Ion Țuculescu” Craiova

Profesor coordonator: Boșoteanu Diana

OLTENIA

ELEV: STAIKU DARIUS
ȘC. GIM. ION ȚUCULESCU, CRAIOVA
PROF. BOȘOTEANU DIANA

CUPRINS

- AMZARE
GEOGRAFICĂ
- TRADIȚII
POPULARE
- GASTRONOMIE
- PERSONALITĂȚI
MARCANTE

AMZARE GEOGRAFICĂ

- Oltenia este regiunea care ocupă sud-vestul României, fiind delimitată de Carpați, Dunăre și Olt. Cuprinde teritoriul ale județelor Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt, Vâlcea și Teleorman.
- Odată cu formarea Țării Românești, aici au sosit bulgarii, grecii și românii sud-dunăreni. Deși diversitatea etnică este bogată în această parte a țării, grupurile minoritare sunt mici, iar impactul lor, destul de slab.

TRADIȚII

- Pentru olteni, tradițiile înseamnă o legătură cu trecutul, valorificat prin respectarea și transmiterea obiceiurilor pline de semnificații. Pe ulițele satelor, sărbătorile de peste an sunt adevărate spectacole vesele și colorate, amintind de o lume idilică, pe care ne dorim cu toții să o regăsim.

- În satul Izbiceni, oltenii au păstrat un obicei unic în România. La cumpăna dintre ani, bărbații împodobesc un cap de porc cu mărgelă, cerce și fire de grâu încolțit de Sfântul Andrei. Însoțiți de lăutari cu instrumente tradiționale, cântă un colind special în care povestesc legenda Vasilicăi.

- În zona Doljului, în primele zile ale anului, flăcăii păzesc fântânile aflate la răscrucea unor drumuri intens circulat. Pe vremuri, călătorii le foloseau foarte des pentru a-și potoli setea, iar sătenii se temeau că apele vor fi spurcate de străini. Pentru purificarea fântânilor, acestea sunt acoperite cu paie și țesături colorate, iar băieții care stau de pază nu au voie să doarmă întreaga noapte. Dacă a doua zi fântâna se găsește descoperită, cei vinovați de trândăvie sunt mânjiți cu funingine, astfel ca toată lumea să îi recunoască. În caz contrar, apa curată este purtată prin tot satul în găleți de aramă, iar localnicii sunt stropiți pentru a fi și ei purificați.

- **Sfântul Trifon**, ocrotitorul viilor și al livezilor, este celebrat pe 1 februarie, zi care vestește începutul sezonului agrar. Oltenii obișnuiesc să taie via, să o stropească cu apa curată și să aprindă focuri pentru a speria duhurile rele. Unii dintre ei cheamă preotul ca să le sfințească recolta.

Calușarii

- Dansul Calușului, unul dintre cele mai vechi ritualuri păstrate în Oltenia, este legat de sărbătoarea Rusaliilor. La mijlocul perioadei de 7 săptămâni dintre Paste și Rusalii (zi numită Strodul Rusaliilor), calușarii respectă această datină menită să-i aplece pe săteni de spiritele rele, de boli și de infertilitate. Jolele dintre Strod și Rusalii sunt considerate zile oprite, când țărani nu au voie să lucreze câmpul. Ielele, ființe supranaturale care fac rău oamenilor, îi pândesc pe cei care nu respectă interdicția și abat necazuri asupra lor și a gospodăriei.

- La dans participă 5-11 calușari, cei mai importanți fiind vătaful, conducătorul grupului, și Mutul, călușarul în jurul căruia se învârt misterele unei alte lumi. Între cei doi există o comunicare nonverbală puternică, prin gesturi simbolice, mișcări frenetice și luptă mimată. Ambii poartă semnificații ce țin de practicile magice, de legătura cu lumea spiritelor. Vătaful, supus Mutului, este înzestrat cu puteri vrăjtoarești și trebuie să aibă mișcări dramatice și un limbaj nonverbal expresiv, spre deosebire de Mut, care este reținut și enigmatic. La început se înfruntă, dar, spre sfârșitul dansului, se împacă. Timp de trei zile, ceata umblă prin sat pentru a aduce belșugul și fertilitatea în casele țărănilor. Dansul se încheie cu hora, în care se prind mai ales femeile care nu pot rămâne însărcinate. La final, steagul este îngropat într-un loc secret.

<https://youtu.be/emjF8i5Wc0>

GASTRONOMIE

- Ciorbele sunt cartea de vizită pentru gastronomia din Oltenia. Putem pregăti: ciorba de praz, ciorbă de ciuști (raci), ciorbă de dragavei/ștevie, ciorbă de bureți, ciorbă de crap acrită cu corcodușe sau cu struguri aguridă, ciorba de fasole cu jumări. Ciuștile sunt ardei oltenesci uscați. Aceste ciorbe se gătesc repede și avem inclusiv pentru perioada postului.

PERSONALITĂȚI MARCANTE

- Oltenia se remarcă printr-o serie de personalități din diferite domenii de activitate. Pasiunea pe care aceste persoane au înțeles să o transpună în domeniul lor de activitate le-a întipărit numele pentru totdeauna în istoria și conștiința națională.

- Constantin Brâncuși
- Corneliu Baba
- Sabin Bălașa
- Eugen Ionescu
- Maria Lătărețu
- Jean Mihail
- Jean Negulesco
- Sergiu Florin Nicolaescu
- Marin Sorescu
- Amza Pellea
- Elena Teodorini
- Adrian Păunescu

Multiculturalitate și diversitate

Elevă: Constantin Ana-Maria

Clasa a VI-a

Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constanța

Profesor coordonator: Staicu Loredana

Multiculturalitate și diversitate

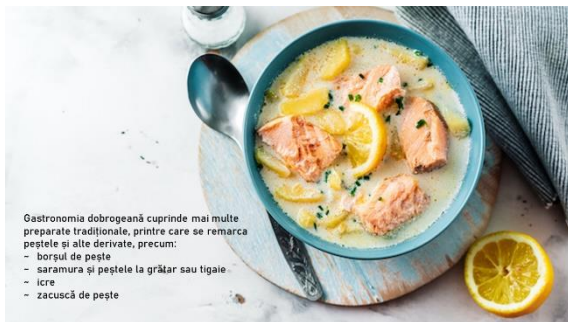
de Constantin Ana-Maria
profesor îndrumător Staicu Loredana
Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constața

PORTUL POPULAR ROMÂNESC DOBROGEAN

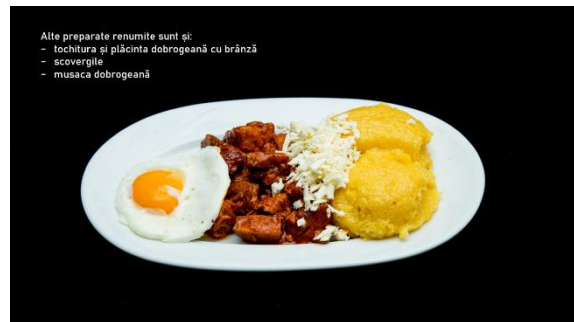
- Intrucât în zona Dobrogei contocuesc o multime de minorități naționale, precum lipoveni, bulgari, turci, macedoni, tătari, costumul popular dobrogean a împrumutat elemente specifice acestor etnii.
- Din păcate, în zilele noastre, portul popular a fost înlocuit de ținutele moderne. Totuși, în zi de sărbătoare, unele persoane încă îl mai poartă cu mândrie.

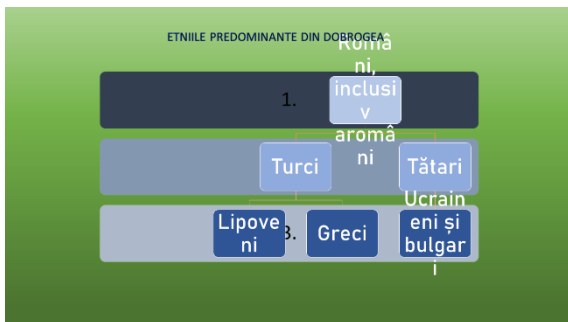
- Portul tradițional dobrogean este alcătuit din:
- la bărbați dintr-o cămașă dreaptă, pantaloni largi și încreții, un brâu țesut la război și o căciulă țuguată.
 - la femei dintr-o cămașă din pânză albă, două pestelci dreptunghiulare și o maramă din borangic.
 - Costumul popular din zona Dobrogei se distinge prin originalitate și bogăția de motive geometrice și vegetale.

- Gastronomia dobrogeană cuprinde mai multe preparate tradiționale, printre care se remarcă peștele și altele derivate, precum:
- borșul de pește
 - saramura și peștele la grătar sau tigăle
 - icre
 - zacuscă de pește

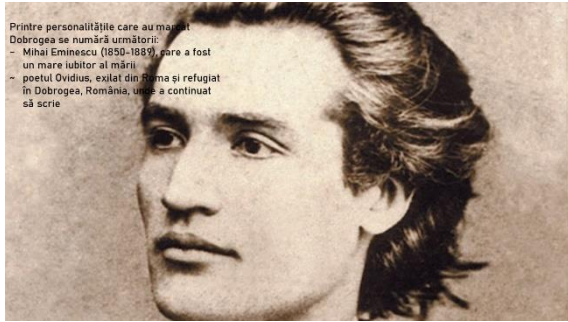

- Alte preparate renumite sunt și:
- tochitura și plăcinta dobrogeană cu brânză
 - scovergile
 - musaca dobrogeană

- Dansurile dobrogeane cele mai populare sunt:
- geamparale și sârba dobrogeană
 - valsuri și cântece marinărești, cântate la acordeon
 - doine și alte melodii tradiționale

Multiculturalitate și diversitate - Dobrogea

Elevă: Filip Bianca

Clasa a VI-a

Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constanța

Profesor coordonator: Staicu Loredana

<https://youtu.be/GT82N9W5WyE>

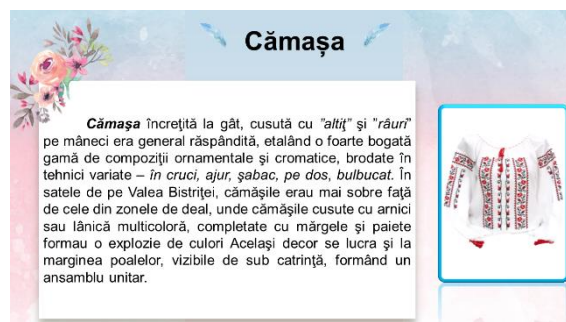
Portul popular moldovenesc

Elevă: Iosub Ilaria

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială nr. 5 Piatra Neamț, Jud. Neamț

Profesor coordonator: Lazăr Dorina-Valentina

Catrința

Catrința este o țesătură dreaptă ce înfășura trupul de la brâu în jos, a introdus note locale, prin diferita dispunere, dimensiune, culoare și tehnică folosită: catrința neagră a fost cea mai veche, catrința cu "vrăste și alesături" – cea mai răspândită, catrința "peșteră" – în comuna Piatra Șoimului, "peștermanul", cu decorul brodat – în zona Roman. Astfel, catrința a fost un element de distincție locală.

Brăile și brănele

Brăile și brănele introduceau alte pete de culoare, în care predomina roșul, sau tricolorul. În satele de pe Valea Siretului se purtau bete din lână, cu alesături geometrice și mărgelile albe pe margini.

Costumul popular bărbătesc

Costumul popular bărbătesc este mai sobru decât cel al femeilor. Caracteristica principală constă în păstrarea formelor străvechi pentru toate componentele sale.

Cămașa tradițională bărbătească este de două tipuri: cămeșoiul sau cămașa cu fustă.

Costumul popular bărbătesc

Cămeșoiul este lung până la genunchi și folosit mai mult de bătrâni. El este despicat la gât, are guler și este foarte puțin decorat în negru și roșu.

Cămașa cu fustă este mai scurtă, iar fustă este separată și foarte creată. Ca și la cămășile femeiești, decorul este dispus în registre, pe zone riguros stabilite și compus din sisteme ornamentale, între care motivele abstracte sunt dominante, fiind brodate cu multă pricepere într-o cromatică sobră: negru, negru cu galben, maron cu verde, albastru cu galben și cu mărgelile închise la culoare.

Costumul popular bărbătesc

Itariile reprezintă piesa de îmbrăcăminte specifică pentru bărbați, de o mare simplitate. Ei sunt lucrați din postav și au diferite lungimi. Sunt încrețiți pe picior. În brâu sunt strânși cu o sfoară.

Cingătorile specifice costumului popular bărbătesc, sunt brăiele, brănețele și curelele.

Brăiele sunt mai late (10 – 30 centimetri) și mai lungi (peste 2 metri) decât cele femeiești și au diferite culori. Ele se poartă peste cămașă și se fixează cu brănețele sau curele. Cingătorile de lungimea taliei se lucrează din piele de vită cu ornamente ștanțate, țesute cu fâși din piele, diferit colorate sau cu ținte originale.

Neamțul – ținut binecuvântat

Elev: Gicoveanu Eduard

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială nr. 5 Piatra Neamț, Jud. Neamț

Profesor coordonator: Lazăr Dorina-Valentina

Elemente de favorabilitate în amplasarea geografică a județului Neamț

Județul Neamț este situat în partea central estică a României, între paralelele 46° 40' și 47° 20' latitudine nordică și meridianele 25° 43' și 27° 15' longitudine estică. Ca entitate administrativ-teritorială județul Neamț are în componență 2 municipii (Piatra Neamț și Roman), 3 orașe și 78 de comune. El se învecinează cu județul Suceava (la nord și nord-vest), județele Iași și Vaslui (la est), județul Bacău (la sud) și județul Harghita (la vest). Suprafața județului este de 589.616 ha, ceea ce reprezintă 2,5% din teritoriul țării.

Repere istorice și de evoluție socio-umană în județul Neamț

Numele ținutului, consideră istoricul C. Giurescu, vine de la denumirea pe care o foloseau slavii pentru a numi pe germani ("cei ce bolborosesc"), adică vorbesc o limbă necunoscută.

De asemenea, Gh. Moisescu conchide că numele județului provine de la Târgu Neamț, așezare aflată sub Cetatea Neamțului, întemeiată de germanii veniți aici probabil în sec. al XIII-lea, în timpul domniilor lui Alexandru al II-lea și Bela al IV-lea, regi ai Ungariei, ca invitați și oaspeți în perioada de creștinare a cumanilor, între anii 1211-1241.

Pentru Piatra Lui Crăciun, amintim actul din 31 iulie 1431 prin care Alexandru cel Bun a dăruit Mănăstirii Bistrița, pe lângă două prisăci și o "casă a lui Crăciun de la Piatra". Curtea domnească de la Piatra Neamț a fost atestată în 1491, datând probabil dinainte de această dată, dar din frecvența documentelor cancelăriei domnești și bogăția materialelor arheologice descoperite reiese ca veacul al XVI-lea constituie epoca de maximă folosire și dezvoltare a curții voievodale.

Repere istorice și de evoluție socio-umană în județul Neamț

Românul este menționat prima dată, într-un document intern la 30 martie 1392, un litrov de danie către Ionaș Viteazul în timpul lui Roman I. Acest oraș a avut o însemnătate mai mare în timpul lui Ștefan cel Mare dar rolul de centru politic și economic al Moldovei a revenit Sucevei.

Cunoscut în sec XIV-XVIII cu numele de Neamț, al treilea oraș important al județului s-a format cam în același timp. Cetatea Neamț a fost construită în perioada de consolidare a Moldovei iar istoria sa e stâns legată de cea a statului. Așezată pe culmea Plesului, a fost atestată prima oară la 2 februarie 1395.

Patrimoniul cultural din județul Neamț

Patrimoniul arhitectural al județului Neamț este alcătuit din cetăți, biserici și mănăstiri ortodoxe și catolice, catedrale, sinagogi, case civile, palate.

Cetatea Neamț
Simbol al orașului Târgu Neamț, Cetatea Neamț își spune povestea cu o vechime mai mare de cinci secole. A fost construită în două etape: prima etapă, din timpul domniei lui Petru I Mușat, iar a doua etapă din timpul domniei lui Ștefan cel Mare.

Turnul Clopotnița
Situat pe latura de nord-vest a complexului, Turnul Clopotniță sau Turnul lui Ștefan, datează din anul 1499 și avea înălțimea de 19 m, folosit pe vremuri ca loc de adăpost și ocrotire.

Mănăstirea Războieni
Biserica mănăstirii a fost construită de donatorul Ștefan cel Mare (1457-1504) în anul 1496, la 20 de ani de la Bătălia de la Valea Albulă (1476), într-o penențură ostemilor moldoveni cizuiți în acea luptă.

Catedrala Sf. Ioan Domnesc din Piatra Neamț
Parte integrată a vechii curți domnești, alcătuită împreună cu Turnul Clopotnița ansamblul arhitectonic al celei mai originale creații artistice românești stefaniene. Planșia asociată pe peretele de nord, lângă ușa de la intrare, atestă că biserica a fost înălțată în 16 luni, în intervalul 1497-noiembrie 1498.

Patrimoniul cultural din județul Neamț

Patrimoniul arhitectural

Sinagoga de lemn din Piatra Neamț
Sinagoga de lemn Baal Șem Tov din Piatra Neamț, situată pe strada Dimitrie Tzuc, nr. 7, datează din 1796 și este considerată cea mai veche din România.

Conacul Cupresenchi-Podoleni
Conacul Cupresenchi a fost construit cel mai probabil la sfârșitul secolului al XVIII-lea și a suferit unele modificări în urma lucrărilor la care a fost supus în anii 1850 și 1950.

Palatul Cneștilor
Palatul Cneștilor datează din secolul al XIII-lea și inițial, pe acest loc, a fost construit de către cătitorul Silvestru un schit care aparținea de mănăstirea Neamț.

Case civile

- 01 Casa Calistrat Hogay
- 02 Casa Elena Cuza
- 03 Casa memorială "Ion Creangă-Humulești"
- 04 Casa memorială "Mihail Sadoveanu-Vânători Neamț"

Case civile

- 05 Casa memorială "Alexandru Vlașuț" Agapia
- 06 Casa Paharnicului
- 07 Casa Ivescu

Patrimoniul arhitectural

Teatrul național (astăzi, Tinerețului)
Clădirea Teatrului Tinerețului a fost construită între anii 1929-1947 (proiectant arhitect F.E. Droz, antrepriș Carol Zane), Petru Lăh, G. Măcărescu și N. Ioanin, intelectuali și prieteni ai orașului, au fost autorii proiectului de construire a "Teatrului Național din Piatra Neamț". După alte surse, construcția Teatrului Național, astăzi Teatrul Tinerețului, a fost începută în 1930 și l-a avut ca arhitect pe Roger H. Bolomey și același antreprenor, Carol Zane. Inaugurarea noului edificiu va avea loc la 24 octombrie 1942.

Banca Națională (azi, Muzeul Cușuteni)
Banca Națională (azi, Muzeul Cușuteni) construită în 1920 pe baza planșii arh. Roger Bolomey, de către antreprenorul C. Zane, din Piața Libertății. A adăpostit inițial Banca Petrodava, înființată în 1898, iar, mai târziu, în 1950, Suceasa Neamț a Băncii Naționale. Astăzi este Muzeul Cușuteni, secție a Muzeului de Istorie și Arheologie.

Patrimoniul arheologic

Lucrările arheologice din Cartierul Pomotea

Săpături arheologice din Strada Cetății

Cetatea Neamț la 1900, Borocșa N

Patrimoniul intangibil-Mestesuguri specifice locului

Țesutul covoarelor în județul Neamț – Comuna Pipirig

Arta prelucrării lânăului-Casa Memorială "Nicolae Popa"- Târpești

Broderii populare în Neamț

Tendențe de dezvoltare și valorificare a turismului cultural în județul Neamț

Varietatea peisajului geografic, cu nenumărate locuri pitorești, patrimoniul monumentelor istorice și de artă, originalitatea elementelor etnografice și folclorice, prezența stațiilor balneoclimaterice reprezintă doar câteva obiective de mare atracție turistică, ce au favorizat dezvoltarea a mai multor forme de turism:

- ❖ Turism cultural-ecumenic
- ❖ Turism rural și agroturism
- ❖ Ecoturism
- ❖ Turism balnear
- ❖ Turismul montan

Obiectivul turistic central al județului care înregistrează cel mai intens aflux turistic îl constituie zona Bicaz-Ceahlău, cu munții Hășmaș, Bistrița, Tarcău, Stănișoara. Munții Hășmaș, alcătuiți din roci calcaroase, cuprind o vastă zonă carstică, caracterizată prin peșteri, chei și praguri.

Masivul Ceahlău este cel mai semeț munte al Moldovei, un obiectiv turistic important al țării, un loc despre care circulă multe legende și povestiri. Punctele cele mai înalte de pe munte sunt Vârful Toaca (1904 m) și Ocolașul Mare (1907 m); la altitudinea de 1021 m există o cascadă formată din pârăul Rupturi, numită Duruitoarea, ale cărei șuvoaie cad pe un perete de stâncă de la o înălțime de 25 m.

Vârful Toaca

Multiculturalitate și diversitate

Elevi: Bolcu Delia și Bolcu Robert

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Multiculturalitate si diversitate

Multiculturalitatea este definită, în linii mari, ca fiind însumarea mai multor caracteristici, credințe, convingeri și orientări ale indivizilor, într-un spațiu relativ restrâns, care se află sub protecția guvernelor și a organizațiilor internaționale. În acest sens, multiculturalitatea devine o formă de definire a identităților individuale și, în aceeași măsură, de formare a solidarităților.

„Diversitatea culturală” sau „multiculturalismul” se referă la coexistența armonioasă și interacțiunea diferitelor culturi, unde „cultura ar trebui privită ca un set distinctiv de caracteristici spirituale, materiale, intelectuale și emoționale ale unei societăți sau ale unui grup social și pe care le completează, pe lângă artă și literatură, modulile de viață, modulile de conviețuire, sistemele de valori, tradiții și credințe.

În România trăiesc alături de comunitățile de români diferite alte comunități etnice, cu tradiții culturale, lingvistice și religioase specifice. Regiunile cu cea mai mare diversitate etnică din România sunt Transilvania, Banatul, Bucovina și Dobrogea, iar zonele cu diversitate etnică mai redusă sunt Oltenia și Moldova. „Multiculturalismul românesc” ar putea fi dat în orice moment drept exemplu occidentului, occident care se confruntă, tot mai mult, cu grave probleme puse de minoritatea musulmană în creștere. În timp s-a creat o civilizație care se caracterizează atât prin elemente comune tuturor etniilor, cât și prin note particulare, individuale, ale fiecărei etnii în parte. Elementele comune, similitudinile, se datorează conviețuirii în același habitat. Elementele de diferențiere în cultura tradițională ale fiecărei etnii ține în fapt, de variantele reprezentării acelor credințe arhaice generate de: religie, secvența de timp în care s-a conturat obiceiul, de locul de origine al etniei respective.

Fiecare fapt de cultură populară din zonele geografice ale României dezvăluie relații de conviețuire între românii autohtoni: moldoveni, munteni, transilvăneni, pe de o parte, și diferitele populații stabilite aici (nemți, unguri, bulgari, turci, greci, tătari, lipoveni, ucraineni, italieni, etc.)

Multiculturalitate în Dobrogea:

Provincia multiculturală - Dobrogea a adunat de-a lungul secolelor vestigii, istorie și monumente de la mai toate etniile care s-au perindat la un moment dat pe țărmurile Mării Negre. Fe că este vorba de greci și români din antichitate sau de turci otomani din Evul Mediu, Dobrogea numără în prezent 25 comunități etnice, unele statornicite de mii de ani, altele doar de câțiva. Deși foarte diferite din perspectiva confesiunii, a tradițiilor ori a obiceiurilor culinare, aceste comunități etnice au știut să valorifice unicitatea coabitării aceluiași ținut, fără a isca tensiuni xenofobe. Această provincie multiculturală - Dobrogea - poate fi promovată ca model european de conviețuire multiculturală. Afirmată este susținută de faptul că:

- aici, conviețuiesc și își păstrează tradițiile o mulțime de grupuri etnice;
 - sunt organizate și festivaluri în care aceste comunități își promovează tradițiile.
- Multiculturalitatea aceasta este foarte bine reprezentată la Sabadag, unde există o puternică comunitate turcă, există monumente medievale-moschei, există un muzeu de artă orientală, unde sunt expuse tot felul de obiecte. La fel în Tulcea, unde există, în afară de populația turcă și tătară, ruși lipoveni.
- De asemenea, există o comunitate restrânsă de greci și italieni. De exemplu satul Izvoarele, cu o populație majoritar greacă și satul Greci, unde există o comunitate de italieni. Și, bineînțeles, ruși lipoveni, care se simt minunat în Delta. Pentru a prezenta specificul multietnic al spațiului dintre Dunăre și mare, Muzeul de Artă Populară din Tulcea a deschis expoziția permanentă „Multiculturalitate în Dobrogea”. Aici sunt puse în evidență mărcile identitare ale diferitelor etni din Dobrogea (turci, tătari, ruși-lipoveni, dar și bulgari, ucraineni și greci), reliefând totodată specificul românesc și aromân.

Multiculturalismul pare să răspundă necesităților unei lumi în schimbare, în care exprimarea diverselor identități capătă forma unor răspunsuri în fața provocărilor aduse atât de către statul național, cât și de către sfera transnațională și globală.

Pentru a putea crea o relație cu cineva, indiferent cât de asemănător sau diferit este în raport cu tine, trebuie să-l cunoști mai întâi. Deci, multiculturalitatea mai presupune și cunoașterea celuilalt. Iar dacă adaugi ca ingredient curiozitatea, în loc de orice altă emoție, succesul este foarte aproape de reușită. Fiiind curios, anxietatea de necunoscut dispare, făcând loc și spațiu cunoașterii.

Multiculturalitatea presupune afirmarea diversității și străduința pentru a crea un spațiu al dialogului și al respectului pentru diversitate.

Diversitate înseamnă recunoașterea și înțelegerea valorilor, stilului de viață și culturii oamenilor de diferite etnii, rase, sexe, orientare sexuală și oricare alte categorii diferite majorității sau diferite și defazate față de valorile trecutului.

Am aflat despre multiculturalitate într-una dintre cele mai interesante căi posibile, prin propria experiență. A fost frumos, a fost și greu, dar, ceea ce este cel mai important, a fost provocator, iar când există provocare, toate canalele experiențiale sunt deschise pentru a primi și a oferi.

Când vorbim de respect pentru diversitate ne referim la educarea întregii populații pentru a învăța să aprecieze diversitatea, să își schimbe comportamentul și atitudinea față de diferite grupuri pe care le-ar putea discrimina din cauza stereotipurilor și a prejudecăților.

Vârsta, sexul, naționalitatea, apartenența etnică, religia, orientarea sexuală, dizabilitățile sunt atribute care ne pot diferenția, iar diferențele noastre ne fac unici. Și datorită lor avem abilități și experiențe, putere și talente diferite.

Școala trebuie să faciliteze exercițiul comunicării prin cultivarea proactivă a interacțiunii prin intercunoaștere și respectare în fapt a individualității fiecărui elev pentru ca indivizii să surprindă nuanțat dinamica actului de comunicare interculturală. Dacă școala nu va face proba faptului că trăiește și aplică ceea ce propagă, nu se va bucura de credibilitate.

Comunicarea multiculturală presupune să fim capabili: să construim o atitudine de învățare și acceptare a diversității, să arătăm respect pentru partenerii culturali. De asemenea trebuie să ascultăm atent o altă persoană, să suspendăm discriminările și prejudecățile.

Să fim capabili să ne formăm competențe lingvistice așa încât să putem comunica în alte limbi și să învățăm să ne adaptăm la situații noi.

Multiculturalitate si divesitate

Multiculturalitate și diversitate

Elev: Șocarici Mario Lucian

Clasa a VI-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Multiculturalitate si diversitate

Autor: Mario Socarici

Obiceiuri si traditii

Tradiții de iarnă, Crăciunul și Anul Nou în Dobrogea

- Obiceiurile dobrogene specifice sărbătorilor de iarnă sunt asemănătoare celor practicate în alte zone ale țării; ele reflectă atât relația om-natură, cât și legătura cu divinitatea. Pe 6 decembrie se celebrează ziua Sfântului Nicolae, sărbătoare mult așteptată de către copii. Acesta își curată ghetutele și le asaza aproape de usa, sperând că Moșul să vină și să le aduca dulciuri. Se spune că doar copiii cuminti sunt răsplătiți cu daruri; cei neascultători primesc o nulelusa pe care o folosesc adesea părinții.

Port Traditional pentru femei

- Costumul popular femeiesc din Dobrogea cuprinde:
- Marama, realizată din borangic, care conferă costumului tradițional o notă aparte de eleganță;
- Cămașa, din pânză albă, bogată în ornamente. Acestea sunt de dimensiuni mici, dar dispunerea lor pune în valoare frumusețea și eleganta acestei piese vestimentare. Motivele geometrice și florale, în care predomină roșul și negrul, sunt dispuse pe mâneci, pe piept și pe poalele cămașii;
- Bunița, confecționată din lână de oaie;
- Două pestelci dreptunghiulare, care se asază peste poalele cămășii și acoperă corpul în partea de jos. Sunt bogat ornamentate cu motive geometrice – romburi, pătrate, dreptunghiuri, linii frânte. În trecut, se putea purta și o singură pestelcă, anume cea din față, atunci când peste poalele cămășii se întorcea o tustă țesută din lână;
- Bârneața, un brâu de lână țesut în casă.

Port traditional pentru barbati

- Costumul popular bărbătesc din Dobrogea conține următoarele elemente:
- Căciula tuguiață, realizată din lână de miel;
- Cămașa dreaptă, decorată cu motive geometrice și florale, are broderii la guler, la manșete și pe piept;
- Chimirul roșu, un brâu țesut la război sau realizat din piele, se încinge peste cămașă;
- Pantaloni largi, încrețiți, realizați din stofă albă, din borangic sau din postav, ornamentați cu găitane;
- Bunița, confecționată din lână de oaie, decorată cu motive geometrice și florale.

Gastronomie specific dobrogeasca

- Bucătăria dobrogeană se bazează pe pește și pe carnea de oaie, însă nu exclude carnea de pasăre, de vacă și de porc. Preparatele de bază sunt însoțite de garnituri de orez sau de legume.
- Produse din lapte de oaie precum iaurt sau telemea sunt folosite de asemenea pentru pregătirea altor mâncăruri.

Muzica si dansuri locale

- Ritmica jocurilor dobrogene este de o bogăție excepțională. Formulele ritmice ale pașilor sunt atât de variate, încât din cauza măsurilor muzicale ale melodiilor: 2/4, 3/8, 5/4, 5/8, 7/8, //16, 9/8, 9/16 și 11/8, acesta bogate de ritmuri nu le mai întâlnim în nici o altă regiune a țării.
- În ceea ce privește muzica populară dobrogeană, include și ea influențe diverse, de la elemente similare cu zone învecinate, precum Ialomița, Vlasca, Braila până la influențe mocanesti din Sibiu, Făgăraș sau melodii și ritmuri bulgarești ori aromane ce o apropie mai mult de spațiul balcanic sau melosul oriental. Putem exemplifica geamparaus sau cadaneasca, ritmuri asimetrice (aksak) ce le putem auzi în diferite zone din Balcani, mai ales la bulgari sau greci.

c. Clasa a VII-a

Multiculturalitate și diversitate - Spania

Elevă: Etem Bianca

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Bobîrnac Bianca

Obiceiuri si traditii

Taurile

Corrida este un obicei al Spaniei, deoarece s-a răspândit pe teritoriul său în secolul al XII-lea, dar a fost adaptată și de alte țări precum Venezuela, Mexic și Statele Unite. Acest festival este, de asemenea, cunoscut sub numele de „corrida”. În care ”îmblânzitorul” poate fi pe jos sau călare și este îmbrăcat în ornamente tipice, în funcție de regiune.

În plus, este posibil să găsim diverse tradiții și obiceiurile Spaniei care sunt legate de Taurile. Printre acestea se numără Tora de fuego, el toro ensogado, Bous al carrer, Jesta do boi, aliegrovia taurilor, perennetas, hípica de tauri comca și concursurile de căiere.

Saptamana Mare

Săptămâna Mare este o sărbătoare catolică care se sărbătorește la sărășitul Postului Mare în calendarul acelei religii. Acest lucru este sărbătorit în fiecare an într-o mare parte a teritoriului, unde activitățile pot varia în funcție de obiceiurile fiecărui popor care locuiește în diferitele regiuni ale teritoriului spaniol.

La lei cu și flamenco, Săptămâna Mare (sau Săptămâna Mare), aceasta a fost trimisă UNESCO cu cererea de a o adăuga drept cultură necorporală, dar în acest caz încă nu a existat niciun răspuns.

Festival

Carnaval

În Spania, carnavalul a fost sărbătorit de mulți ani, fiind în jurul Evului Mediu când a început perioada Renașterii. Cu el sunt asociate diverse festivaluri sau sărbători ale creștinismului. În special Postul Mare. În plus, în majoritatea petrecerilor ar trebui să fie sărbătorit în Miercuria Cenuși și Joi Lardero.

Cu toate acestea, în funcție de regiune, aceasta poate varia: tradiția Spaniei. De exemplu, Avilés este unul dintre cele mai importante festivaluri și durează aproximativ o săptămână, cu activități variate, cum ar fi orchestre, o paradă de carnaval, coborârea râului Gallana, joi Comadres, printre altele.

Bucataria

Aperitivul tipic este Tapas, un adăos gratuit la un pahăret de bere numită caña. Un alt aperitiv este pintxo – practic o singură îmbucătură care a făcut faima regiunii San Sebastián. Ceva mai mari decât tapas sunt raciones. Ambele sunt compuse dintr-un singur ingredient sau produs, cum ar fi urechile de porc la grătar, caldari în stil roman, cimbăci în vin. Platos combinados sunt porții și mai mari care reunește mai multe produse (săleuri, salate de crudități, ochiuri, carne de vițel). Conform obiceiului, înaintea de masă se servesc: miștilele grăjile, mâșline verzi crude, pâine și sosuri de roșii și usturoi.

Sporturi

Sport din Spania a fost dominată de fotbal. În a doua jumătate a xx- lea secol. Alte activități sportive populare sunt baschet, tenis, ciclism, handbal, curse de motocicletă, Formula 1, înot, golf și schi. Spania a organizat, de asemenea, numeroase evenimente internaționale, cum ar fi Jocurile Olimpice de vară din 1992 de la Barcelona și Cupa Mondială FIFA 1982. În ultimii ani, sportul sau echipile spaniole au câștigat un număr semnificativ dintre cele mai populare competiții internaționale, inclusiv Turneele de tenis de Grand Slam cu Rafael Nadal, Cupa Mondială 2010 și Campionatele Europene 2008 și 2012 și în fotbalul saie patru ediții ale Turului de France din 2006 până în 2009 cu trei piloți diferiți.

În 2012, Spania este 13 -lea în clasamentul mondial al națiunilor majore ale sportului, stabilind în fiecare an, luând în considerare unele cincizeci de sport.

Imbracaminte

Pe trunchi poartă o cămașă albă și, peste ea, o vestă și o jachetă multă. La fof, în cap este obligatoriu capucul cu vizor. Ca și în cazul altor haine tipice spaniole, costumul Madrid este încă folosit pe scară largă la anumite festivaluri.

Îmbrăcămintea tipică a Galiei pentru femei constă într-o fustă lungă roșie pe care este așezată un păstrează-l sau sort mare decorat cu strasuri. Sub el se află juponuri și bloomers și, ca încălțăminte, slapi sau saboti. Deasupra, poartă o cămașă albă cu mâneci umflate și gât închis. Uneori, se pune și un jubon, dar întotdeauna o dunge sau o bucată de catifea care se poartă pe spate și se încrucisează în față. Poartă și un șal sau o jachetă, uneori. În cele din urmă, ornamentele sunt atârnate pe piept și se pune o eșarfă pe cap.

Multiculturalitate și diversitate - Grecia

Elevă: Spilcea Elisa

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Profesor coordonator: Ursachi Cristina Alina

Port tradițional dobrogean

Elev: Neagu Alexandru Gabriel

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială „Tudor Arghezi” Năvodari

Profesor coordonator: Bușcă Laura

PORT TRADIȚIONAL DOBROGEAN

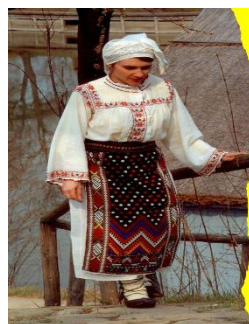
Elev: Neagu Alexandru-Gabriel

Clasa: a VII-a C

Școala: Tudor Arghezi

Localitatea: Năvodari

Profesor: Busca Laura

Costumul popular femeiesc din Dobrogea este compus din: maramă de borangic, cămașă și pestelci.

Marama de borangic este făcută din cânepă, in, bumbac și borangic. Forma în care femeia se îmbrăcă este dictată de anotimp, statut social și vârstă.

Cămașa purtată de femei este dreaptă cu mânecile prinse din umăr. Este croită cu poale și cu mâneci largi. Cămașa este confecționată din pânză de bumbac și este decorată cu ornamente florale și linii roșii sau negre pe mâneci, piept și la poale.

Un element special este reprezentat de cele două pestelci dreptunghiulare, dispuse la poalele cămășii (una în față și una în spate). Acestea sunt decorate cu romburi, pătrate, dreptunghiuri și linii frânte. Atunci când poartă o fustă din lână, fetele preferă doar o pestelcă, pe cea din față. Brăul așezat peste cămașă poartă numele de bârneață.

Căciula țuguiață este confecționată din blană de miel.

Costumul popular bărbătesc din Dobrogea este compus din: căciulă țuguiață, cămașă dreaptă, chimir roșu și pantaloni largi.

Cămașa este dreaptă cu broderii florale sau geometrice pe guler, pe manșete sau pe piept.

Chimirul roșu este un brâu țesut la război sau confecționat din piele ce se poartă peste cămașă.

Pantaloni largi și încrețiți sunt confecționați din stofă albă, postav sau borangic.

Dans tradițional din Bucovina „Bălăceana”

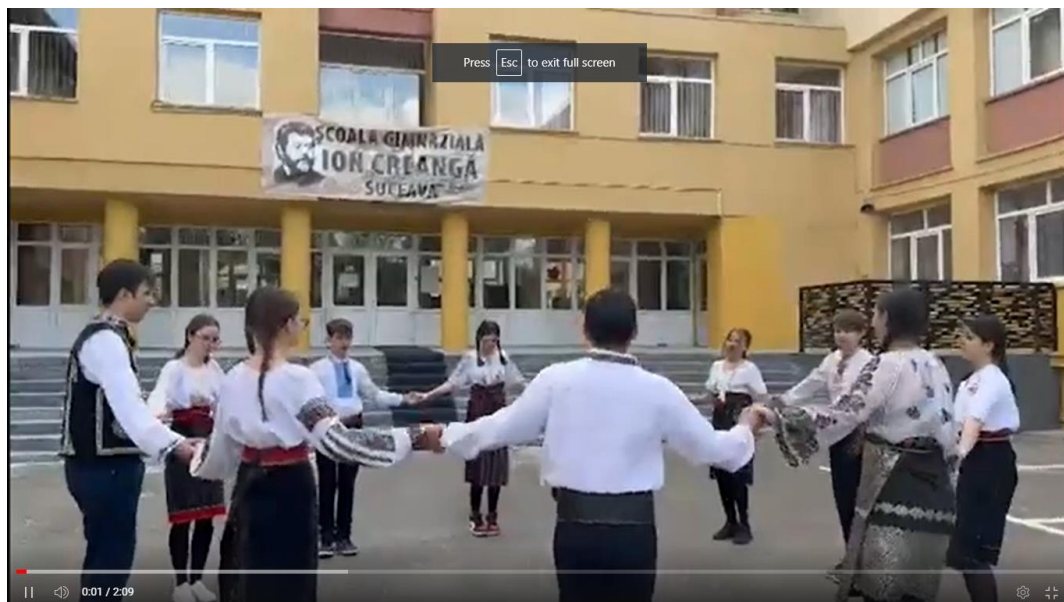
Elev: Scripcariu Samuel

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială „Ion Creangă” Suceava

Profesor coordonator: Gabriela Aungurencei

<https://youtu.be/fuek1JROgco>

Cântec tradițional „Cântă cucu-n Bucovina”

Elev: Dulceac Robert

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială „Ion Creangă” Suceava

Profesor coordonator: Gabriela Aungurenci

<https://youtu.be/QL2Aou95CBg>

Călușul argeșean

Elevă: Rădulescu Aida

Clasa a VII-a

Școala Gimnazială „General Constantin Cristescu” Luca Corbului, Jud. Argeș

Profesor coordonator: Florea Ioana

„Diversitate și interculturalitate,,
Rădulescu Aida
MIHAI ȘTEFAN
ENE CRISTIAN
TUDOR CĂTĂLIN
PĂTRAȘCU ALEXANDRA

clasa a VII-a
Prof. Florea Ioana

obiceiuri și tradiții locale-muzică și dansuri locale

În urmă cu zece ani, școala din localitatea Luca Corbului a primit numele generalului Constantin Christescu.

Constantin Christescu (născut la 2 decembrie 1866 în Pădureți – decedat la 9 mai 1923, București) a fost unul dintre generalii Armatei României din Primul Război Mondial. A ocupat funcția de șef al Marelui Cartier General de la 1 aprilie până la 9 noiembrie 1918.

A urmat cursurile Școlii de ofițeri de infanterie și cavalerie din București, pe care a absolvit-o în anul 1887. A absolvit apoi Școala politehnică din Paris în 1890, Școala de aplicație de artilerie și geniu de la Fontainebleau în 1892 și Școala superioară de război din Paris în 1894.

Elemente de identificare a unității școlare:

Titlatura oficială a școlii: ȘCOALA GIMNAZIALĂ „General Constantin Cristescu” Lunca Corbului
Adresa: Comuna Lunca Corbului, jud. Argeș, strada Principală, nr.397, Telefon/fax: 0248688511, Cod postal: 117435,
E-mail: scoala_lunca_corbului@yahoo.com, Statut: Cu personalitate juridică;
Tipul școlii: învățământ preșcolar, primar, gimnazial.

Repere istorice și geografice

Comuna se află în marginea sud-vestică a județului pe malurile râului Cotmeana, la o distanță de 25 km față de Municipiul Pitești reședința județului și la 15 Km de Orașul Costești având o suprafață administrativă de 10.358 ha. Se învecinează cu comunele Săpata, la nord și respectiv Albota la Nord-est și Est Orașul Costești, la Sud-est Orașul Costești, la Sud Comuna Stolnici și la Vest și Nord-vest județul Olh. Comuna LUNCA CORBULUI este constituită din 9 sate: Lunca Corbului (reședință), Bumbuien , Catane , Ciești , Lângești, Mirghia de Sus , Mirghia de Jos , Pădureți și Silișteni. Din punct de vedere confesional, majoritatea locuitorilor sunt ortodocși (96,61%).

Comemorarea generalului Constantin Christescu

Elevii școlii, călușarii Tigrilor Carpaților, sunt prezenți la comemorarea Constantin Christescu

Comemorarea generalului Constantin Cristescu

Elevii școlii, călușarii sunt prezenți la comemorarea generalului Constantin

Mulțumim pentru atenție!

Multiculturalitate și diversitate - Portul tradițional moldovenesc și dansuri tradiționale moldovenești

Elevă: Chirilă Andrada

Clasa a VII-a

Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constanța

Profesor coordonator: Staicu Loredana

Portul tradițional Moldovenesc și dansuri tradiționale Moldovenești

01 Portul tradițional Moldovenesc nu este foarte diferit între femei și bărbați dan, după cum se observa și în imagini cel al femeilor e mult mai diversificat

Costum popular femeiesc:

- Alfișta:** Binecunoscută sau brețuță în 4 de în culori diferite cu cele folosite la cămășă.
- Cămășa sau ie:** Pe cap se poartă ștergar, sau se mai numește năframă, marea etc.
- Bundăta:** este lucrată pe o piele foarte fină de mui.
- Poala:** ornamentată doar în partea de jos, respectiv ecșapă modelată cu cel al cămășii.
- Caltrăuța:** se înfățișează pe oale și este țesută tot în casă, în 4 sau 2 de din lână și mătase sau fir nou și argintiu (în cazul cămășii de sărbătoare).
- Opicile:** sunt confecționate din pânză de porc sau de vâș și se țicăie pe oale (opicele) sau peste corapi (costuri) înlocuind din lână.

Costum popular bărbătesc:

- Cămășa lungă:** Caracterizată este mai puțin bogată decât la cămășa femeiescă. A fost dispusă pe guler, la centură pe stânga și la mână.
- Bundăta:** este purtată atât de femei, cât și de bărbați. Este lucrată pe o piele foarte fină de mui.
- Brățuile:** învinge simbolul bărbătesc peste cămășă.
- Șariv (șarivell):** sunt purtați sunt confecționați din-o stofă specială, albă.
- Căciula:** purtată în zilele în care vremea este rece, este confecționată din pielea de miel.

Costumele destinate femeilor ca și cele destinate bărbaților sunt mai complicate ca broderie deoarece sunt cauate manual. Acestea ating la niște preturi destul de mari din cauza broderiei unice cusute manual și vechimii lor, acestea influențează prețul (unele costume au peste 100 de ani)

01

◆ Brăilele purtate de bărbați erau late, adesea lungi, de culoare închisă, ce contrastează cu restul costumului. Brăilele erau motivele geometrice și erau adesea, greu de țesut, chiar și de cei mai iscușiți meșteri. (De aici) În trecut, un costum tradițional avea un aspect unic, fiind adesea împodobit cu motive specifice unei regiuni sau a unui sat sau a statutului social al purtătorului. Azi portul tradițional Moldovenesc este purtat rar, preponderent al sărbătorilor cu caracter cultural sau artistic. Aceste costume sunt rar create de meșteri populari.

14.08.2023

02

◆ Republica Moldova are o suneșednie de tradiții în acest aspect, din simplul fapt că nu există niște principii bine-cunoscute care ar limita sau ar impune unele accesorii sau culorile specifice copiilor și femeilor, ce pot fi întâlnite frecvent sunt: cruculița, broderia pe fire, culorile aprinse, mai ales roșu și galben adeseori pe un fundal închis, negru sau maro la fusta, și de obicei, aceleași culori pe fundal alb, la bluza și mânecii

◆ Pentru femei, un factor important era vârsta celei care poartă costumul, astfel, fetele tinere purtau haine cu broderii colorate intense, în timp ce culorile închise erau favoritele femeilor mature. Ajunse la o anumită vârstă și având un anumit statut social. Aceste culori erau considerate adecvate vârstei proprietarei, făcând cinstoasă unii trai purtat cu decență.

02

◆ PENTRU NUNTE

◆ În prezint, fetele care se mărită poartă rochia albă clasică. Totuși, în Țara Orașului se desfășoară încă cele mai spectaculoase nunți: mireasa poartă un costum popular greu de 10kg, iar la gat au sute de mărgele

◆ Costumul mirelei este mai puțin colorat, cu 2-3 culori. Pe timp de vară aceștia purtau pe cap căciulițe, cu fire colorate sau cu flori

14.08.2023

03

De mare popularitate se bucură în această zonă jocurile bulgare: Recenița, Hora, Fărlăcundae, Oica, și cele găgăuze: Duiyava, Kadănjia.

Dansul cel mai vechi și cel mai răspândit în Moldova de sud, ca și pe întregul plai românesc, este Hora, Hora Mare sau Jocul cel Mare

Dansul popular moldovenesc se caracterizează printr-o varietate interpretată de la o zonă a țării la alta

Întălnim o mare bogătie de ritmuri și de tempouri, de poziții diferite ale brațelor cu mișcări elegante și linie în dansurile femeiești și virtuozitate în dansurile bărbătești.

03

◆ După structura metro-ritmică și după mișcare dansul poate fi sistematizat astfel

◆ De "sîrbă" (măsură de 2/4, sunt executate într-o mișcare rapidă de bărbați și femei în cerc, care se țin cu mâinile de umeri)

◆ "hora-mare" (măsură de 6/8 sau 3/8, se execută într-o mișcare moderată și încetată, participanții formează un cerc, ținându-se de mâini, care sunt îndoite în coate și ridicate la nivelul umerilor)

◆ "hora-batuta" (măsură de 2/4, sunt executate într-o mișcare rapidă, batutele sunt executate, de obicei, de bărbați și includ mișcări virtuase)

14.08.2023

Multiculturalitate și diversitate

Elev: Marin Teodor Cristian

Clasa a VII-a

Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constanța

Profesor coordonator: Staicu Loredana

MULTICULTURALITATE SI DIVERSITATE

Prof. coordonator: STAIKU LOREDANA

Marin Teodor-Cristian, clasa a VII-a D Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constanța

OBIECTE SI TRADITII LOCALE

- 01** Farul Genovez - simbol important al orașului, construit în anul 1660. Este situat pe faleza din centrul orașului și oferă o priveliște panoramică asupra Mării Negre și a orașului.
- 02** Muzeul de Istorie și Arheologie - găzduiește o colecție impresionantă de artefacte istorice și arheologice, printre care se numără obiecte din perioada romană, greacă, dacică și geto-dacică.
- 03** Tradiția pescuitului - de-a lungul timpului, pescuitul a fost o ocupație importantă în Constanța. În prezent, piața de pește din oraș este una dintre cele mai mari și mai aglomerate din țară.
- 04** Festivalul Internațional de Film de la Constanța - unul dintre cele mai importante evenimente culturale din oraș, care are loc în fiecare an în luna septembrie. Festivalul aduce laolaltă regizori, actori și producători din întreaga lume.

IMPLICARE ACTIVA A ELEVILOR ÎN VIATA COMUNITATII

- 01** **VOLUNTARIAT**
Se pot implica în diverse proiecte de voluntariat, cum ar fi curățarea parcurilor, organizarea de evenimente culturale sau caritabile, îngrijirea animalelor etc.
- 02** **ECOLOGIE**
Pot iniția sau se pot implica în proiecte de reciclare a deșeurilor, de creare a unor centre de colectare sau de promovare a unei atitudini responsabile față de mediul înconjurător.
- 03** **PROMOVAREA SANATATII**
Pot organiza diverse activități și campanii de promovare a unui stil de viață sănătos, cum ar fi organizarea de maratoane, campanii de informare despre alimentația sănătoasă sau de prevenire a bolilor.
- 04** **CULTURALITATE**
Pot organiza și se pot implica în diverse proiecte culturale, cum ar fi festivaluri de muzică sau teatru, expoziții de artă sau proiecte de promovare a patrimoniului cultural local.

PERSONALITATI CARE AU CONTRIBUIT LA DEZVOLTAREA SI PROMOVAREA TRADITIILOR LOCALE

Ion C. Brătianu
Unul dintre liderii politici ai României, care a fost originar din Constanța și care a avut un rol important în dezvoltarea economică și socială a orașului.

Ion Jalea
Sculptorul renumit care a creat statuia lui Divdulu din Constanța, precum și alte opere de artă care au contribuit la promovarea culturii locale.

Nihai Eminescu
Poetul național al României, care a petrecut o perioadă de timp în Constanța și care a fost impresionat de frumusețea orașului și de tradițiile locale.

COMUNITATI ETNICE

În Constanța, există o comunitate musulmană importantă, care păstrează tradiții și obiceiuri specifice. De asemenea, există și o comunitate aromână, care are o cultură și tradiții proprii. În oraș se găsește și minorități de romi, turci, tătari și bulgari, care contribuie la diversitatea etnică a zonei.

PORTUL TRADITIONAL

Este caracterizat de influențe turcești, grecești și tătarăști, datorită istoriei sale bogate și a diversității culturale. În trecut, femeile purtau rochii și cămăși lungi, confecționate din materiale naturale, precum bumbac și lână, decorate cu dantelă și broderii. De asemenea, în trecut, femeile din Constanța purtau părul lung, adesea împletit în cozi și accesoriat cu panglici și podobe de cap, precum cercei sau pandantive.

O piesă de îmbrăcăminte tradițională importantă este îmbrăcămintea țigăncilor, numită și "cămașa de noapte", care este o rochie lungă și largă, cu mâneci largi și cu broderii colorate, și este purtată în special la nunți și alte evenimente festive.

Bărbații purtau, de obicei, pantaloni și cămăși lungi, din materiale naturale, și șepci sau turbane pe cap.

GASTRONOMIE

Sarmale de peste
Salata de vinete
Frigarui de berbec

Pilaf cu carne de pui
Placinte cu brânză/ varza
Kebab

MUZICA SI DANSURI DOBROGENE

Muzica și dansurile tradiționale din Constanța au o istorie bogată și variată, reflectând influențele culturale diverse ale orașului. Unul dintre cele mai populare dansuri este hora, care se dansează în grup și implică mișcări circulare ale corpului, în timp ce muzica este asigurată de instrumente tradiționale, cum ar fi cobza, lăută sau vioara.

De asemenea, există o tradiție locală de muzică lăutărească, care implică cântarea și interpretarea de melodii tradiționale la vioară, cobză, acordeon sau clarinet. Această tradiție a fost adusă în Constanța de către românii din Balcani, care au avut o influență puternică în dezvoltarea muzicii tradiționale locale.

În ultimii ani, muzica și dansurile tradiționale din Constanța au fost revitalizate prin organizarea de festivaluri și evenimente culturale locale, precum Festivalul de Folclor Dobrogeen sau Festivalul de Muzică Populară Constanța. Aceste evenimente promovează tradițiile și valorile culturale locale și atrag turiști din întreaga lume.

Mormântul pictat HYPOGEU

Elevă: Damian Alexandra

Clasa a VII-a

Liceul Teoretic „Lucian Blaga” Constanța

Profesor coordonator: Staicu Loredana

<https://youtu.be/NeVDjkkiWBg>

d. Clasa a VIII-a

Multiculturalitatea și diversitatea din Navodari

Elev: Axente Valentin Iulian

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială „Tudor Arghezi” Năvodari

Profesor coordonator: Bușcă Laura

MULTICULTURALITATEA ȘI DIVERSITATEA DIN NĂVODARI

ELEV: Axente Valentin Iulian
CLASA: a VIII-a C
ȘCOALA: Școala Gimnazială „Tudor Arghezi” Năvodari
PROFESOR: Bușcă Laura

Localitatea Navodari

Navodari este o localitate situată în județul Constanța, pe litoralul Mării Negre. Acesta este locul unde se întâlnesc tradițiile și obiceiurile moștenite din trecut cu influențele turcești și tătarăști, care s-au dezvoltat în mod natural datorită istoriei acestei regiuni.

OBICEIURI ȘI TRADIȚII LOCALE

În Navodari, tradițiile locale sunt foarte bine păstrate și sunt respectate de comunitatea locală. În timpul sărbătorilor religioase sau a evenimentelor speciale, se organizează procesiuni religioase, parade, concerte și alte evenimente tradiționale.

PORT TRADIȚIONAL

Portul tradițional din Navodari este inspirat din portul tradițional dobrogene, fiind format din cămăși albe cu broderii și ii, în general cu dungi roșii sau albastre. Bărbații poartă pantaloni albi și cămași în culori deschise, iar femeile poartă ii cu mâneci largi și fuste lungi cu broderii colorate.

GASTRONOMIE

Gastronomia din Navodari este bogată și diversă, cu influențe turcești și tătarăști. Cele mai populare preparate sunt sarmaele cu mămăligă și pitua, dar și fripturile de miel și peștele proaspăt. Un desert tradițional este halva, care este făcută din făină de susan, miere și nuci.

MUZICĂ ȘI DANSURI LOCALE

- Muzica și dansurile populare din Navodari reflectă influențele culturale ale turcilor și tătarilor.
- Cele mai populare dansuri sunt hora și sârba.
- Muzica este interpretată cu instrumente tradiționale precum cobza, tambal sau fluier.

ELEMENTE ETNICE SPECIFICE

- Comunitatea din Navodari este o combinație de etnii diferite, cum ar fi români, turci, tătari și romi.
- Fiecare dintre aceste grupuri etnice a contribuit la dezvoltarea tradițiilor locale și la formarea culturii locale.

PERSONALITĂȚI CARE AU CONTRIBUIT LA DEZVOLTAREA ȘI PROMOVAREA TRADIȚIILOR LOCALE

În Navodari, una dintre personalitățile cele mai cunoscute care au contribuit la dezvoltarea și promovarea tradițiilor locale este Ion Băieșu, care a fost un cântăreț popular foarte apreciat în această regiune.

IMPLICARE ACTIVĂ A ELEVILOR ÎN VIAȚA COMUNITĂȚII

În Navodari, există numeroase exemple de implicare activă a elevilor în viața comunității, prin organizarea de evenimente culturale și sociale, voluntariat în comunitate și alte activități care încurajează dezvoltarea personală și implicarea socială.

SURSE

- Informații: [Wikipedia](#)
- Slide-ul 2 (poză): [Wikipedia](#)
- Slide-ul 3 (poză): [GazetaNavodari](#)
- Slide-ul 4 (poză): [Iromaneshti](#)
- Slide-ul 5 (poză): [Pinterest](#)
- Slide-ul 6 (poză): [Iza](#)
- Slide-ul 7 (poză): [Googlemaps](#)
- Slide-ul 8 (poză): [Wikipedia](#)
- Slide-ul 9 (poză): [Facebook](#)

Multiculturalitate și diversitate dobrogeană

Elevă: Dobrita Bianca Roxana

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială „Tudor Arghezi” Năvodari

Profesor coordonator: Bușcă Laura

MULTICULTURALITATE ȘI DIVERSITATE DOBROGEANĂ

ELEVA DOBRITA BIANCA ROXANA, a 8- a C, ȘCOALA GIMNAZIALĂ TUDOR ARGHEZI, NĂVODARI, PROFESOR BUȘCĂ LAURA

2 OBICEIURI ȘI TRADIȚII REGIUNEA DOBROGEA, LAZARELUL

- Lazarelu' – practicat în Sămbăta de Florii – practicat și în prezent în localitatea cu populație preponderent grecească, Izvoarele.
- Obiceiul povestește că Lazăr, moare într-un accident în timp ce se afla la pădure pentru a aduce hrana pentru animale. Mama și feciorul din sat îl plâng, iar din mormântul lui Lazăr se dezvoltă un copac cu ramuri bogate.

3 OBICEIURI ȘI TRADIȚII REGIUNEA DOBROGEA, CALOIANUL

- „Caloianul” este practicat după Paște.
- Obiceiul constă în fabricarea unei papusi de lut, ce era îngropată în câmp, ca apoi după o perioadă de timp să fie deshumată, ruptă în bucăți și împrăștiată pe câmp, simbolizând fertilitatea, belsugul culturilor și regenerarea vegetației.

4 OBICEIURI ȘI TRADIȚII REGIUNEA DOBROGEA, PAPERUDA

- „Paperuda” e practicat în a treia zi de Paști în localitățile Niculitel, Luncavita, Vacareni, Jijila.
- Obiceiul constă în stropirea cu apă a unui alai de tineri sau de femei bătrâne, împodobite cu flori sau cu ramuri verzi, ce intră din curte în curte.
- Tineretele sau bătrânele, dansează și cântă pentru ploaie, apoi sunt udate de gazda sau se uda între ele.

5 OBICEIURI ȘI TRADIȚII REGIUNEA DOBROGEA, DRĂGAICA

Drăgaica, Zeița agrară, protecție a lanurilor înspicate de grâu și a femeilor măritate, sinonimă cu Sânziana este, în Muntenia, sudul Moldovei și Dobrogea, Drăgaica. Aceasta se naște la 9 martie, echinocliul de primăvară în Calendarul iulian, la moartea Babei Dochia, crește și se maturizează miraculos până la 24 iunie, ziua solstițiului de vară în Calendarul gregorian, când înfloresc planta ce-i poartă numele, sânziana sau drăgaica, și este invocată de fecioare la vârsta căsătoriei și de neveste cu copii în brațe în timpul dansului ei nupțial, Jocul Drăgaicei.

6 GASTRONOMIA DIN DOBROGEA . PLĂCINTĂ DE MERE

7 STIUCA UPLUTA. RETETE PESCAREȘTI

8 MUZICA TRADIȚIONALĂ

- STEFAN VLAD – “Zboară pescărușii, zboară” (cântec de dragoste, sărbătoare dobrogeană)
- Violeta Geapana – Sarba din Altantepe
- Liliana Geapana – Neica-l meu din Cobadin
- Elena Roizen – Pe la Murfatlar cand vie – Arhiva 1995
- Elena Roizen – Fata dobrogeana
- Ionut Urdes – Joaca lele geamparelele

9 DANSURI TRADIȚIONALE DOBROGEA

Bataia, Braul dobrogean, Cadaneasca, Plopeanca, Chipernita, Dragaicuta, Gimbaseasca dobrogeana, Garliceanca, Hora, Hora Dragaicii, Lamaita, Leoasa, Maringhile, Papisuca, Saltata, Tropca, etc.

10 BIBLIOGRAFIA

- <https://traditiaestitu.wordpress.com/2015/02/19/jocuri-specifice-dobrogene/>
- <https://www.muzicapopulara.net/muzica-populara-dobrogea.html>
- <https://www.info-delta.ro/traditii-in-dobrogea-28/obiceiuri-din-dobrogea-44.html>

Obiceiuri și tradiții ale satului natal

Elev/ă: Ionescu Narcis

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială Cândești, Jud. Buzău

Profesor coordonator: Fănică Daniel

Ionescu Narcis
Clasa a VIII-a A
Școala Gimnazială Cândești
Loc. Cândești, jud. Buzău
Prof. coordonator: Fănică Daniel

TRADIȚII DE IARNĂ

Colindele, Steaua, Plugușorul, Sorcova, Capra sunt colinde tradiționale specifice zonei noastre. Copiii așteaptă Crăciunul și Anul Nou cu bucurie, își urează unul altuia împlinirea dorințelor, fetește, sănătate și roade bogate.

Nașterea Fiului Domnului este o sărbătoare fericită a cărei taină și vrajă sunt greu de explicat. Prin urmare aceste sărbători este dată de iarnă, care îmbină decorul ei scânteietor de zăpezi cu frumoasele colinde ce coboară cerul pe pământ, în zvon de clopote.

În seară se simte miros de rășină și cozonaci și râsetele copiilor ce se întâlnesc cu clinchetele clopotelor prinși în brad. De Crăciun, fiecare din noi redevine un copil care-l așteaptă cuminte pe Moș Crăciun.

Căcuzia acestei sărbători devin mai buni, mai atenți, mai delicți, mai grijulii cu cei de lângă noi și toate acestea dau armonia și lumina sărbătorii.

Colindele sunt cântece tradiționale de Crăciun. Ele vestesc nașterea lui Iisus. În Ajunul Crăciunului, cetele de colindători alcătuite mai ales din copii pomesc în grupuri mici prin sat la colindat. Obiceiul se numește colindete și are loc după miezul nopții de 23/24 decembrie. După terminarea colindatului, gazda oferă grupului covrigi, mere, nuci, dulciuri, dar și bani.

Un alt obicei desăfurat în Ajunul Crăciunului este umblatul cu Icoana. Preoții poartă din casă în casă o icoană reprezentând nașterea lui Iisus, pe care membrii casei vizitate o sărută cu evlavie.

Colindele

Colindele sunt cele mai minunate și nevinovate creații ale poporului nostru. Străbătând prin vecuri, ele ne aduc în fiecare an bucurii depline, ne încălzesc și ne înalță sufletele, ne dau speranțe noi... Capodopere neîntreprupte, vor rămâne peste milenii perle nemuritoare.

Cu multe zile înainte de Crăciun, copiii se adună să învețe colinde moștenite din moși - strămoși, prin care ei vestesc Nașterea Pruncului Iisus.

Cu o zi înainte de Crăciun, în Ajun, cete de copii, îmbrăcați curat, trec pe la locuințele creștinilor pentru a-l colinda.

"Mășcul cu Steaua" la Crăciun, cum este cunoscut în satele de țărani din sudul județului Dâmbovița, este un vechi obicei la îndemâna copiilor, obicei parcă anume creat pentru vârsta lor frumoasă, iar colindele sunt pe măsura vocilor lor armonioase. Odată ce se lasă postul Crăciunului, încep să se vânzolească în dreapta și-n stânga, chemându-și tovarășii de ceată pentru umblatul cu steaua. De obicei, o ceată este alcătuită din trei copii. Pe toată durata postului, copiii învață colindele, fac repetiții, pregătindu-și recuzita necesară colindatului. Steaua, după ce a fost confecționată, este bogat împodobită cu hârtii colorate, de mai multe nuanțe. Pe partea inferioară se fixează un mic clopoteț, care va suna la cea mai mică mișcare a stelei. Acesteia i se atașează un băț de sprijin, bogat ornamentat. Pe oală, după fetele centrale ale corpului propriu-zis al stelei, se aplică icoane cu teme religioase, neîmpiedicând icoanele sărbătorii Nașterii Mânturătorului. Seara se colindă la casele mai apropiate, urmând ca restul caselor să se colinde în ziua de Crăciun. Strădania copiilor este răsplătită cu mere, cozonaci, chiar și cu sume de bani spre bucuria lor.

PLUGUSORUL

Prin **Plugusorul** este un cântec tradițional, care se cântă în noaptea de Anul Nou. Evoluția urârilor legate de belșug în gospodărie, pomind de la povestea lui bădica Traian care a început să are și să semene obținând o recoltă bogată.

Plugusorul se lega în trecut de începutul anului calendaristic, care, la români coincide cu începutul anului agricol, cu 1 martie. Prin schimbarea sistemului de numărare a anilor, obiceiul s-a mutat în timpul sărbătorilor de iarnă. În acest fel se explică ideea muncilor de primăvară cântate în Plugusor.

Urare tradițională la români, Plugusorul a păstrat scenariul unei invocări magice legate de pământ. El este întotdeauna însoțit de strigături, pocnete de bici și sunete de clopoței. Pentru că era mai ușor de purtat, plugul adevărat tras de boi a fost înlocuit cu timpul de un plug în miniatură și de buhai care imită mugetul boilor.

Textul Plugusorului se recită tot mai vioi pe măsură ce se apropie de sfârșit. Pocnitul din bici, cîmchetul clopoțelului, bătutul din tobe au menirea de a îndepărta spiritele malefice. Cei care urează cu Plugusorul sunt răsplătiți cu colaci și bani.

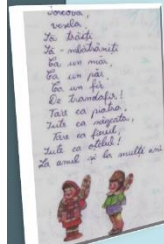
SORCOVA

În noaptea zilei de 31 decembrie - 1 Ianuarie, copiii umbliă cu **Sorcova**. La început, copiii sorcoveau cu mâinile de pomi fructiferi sau trandafiri puși la înmugurit în seara Sântului Andrei. Este prima zi a anului în care un semn al vegetației reînviată deoarece se urează astfel... Să trăiești! Să înfloriți ca un măr! ca un trandafir! Sorcova este păstrată la loc de cinste, la icoană sau la ogradă până anul următor. Copiii care sorcovec primesc drept răsplătă bani. În zilele noastre sorcova este făcută din hârtie și sunt atașate flori și hărți multicolore.

Hai, copii, să ne-adunăm
Sorcova să o cântăm,
Să mergem din casă-n casă,
Bani frumoși ce să ne iasă.

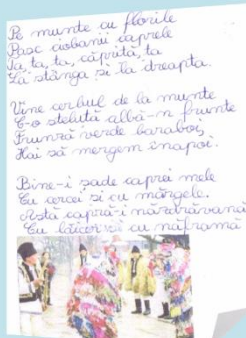
Gazdelor să le urăm
Un an nou cu bucurie,
Iar cei vechi, care a trecut,
Amintire să le fie.

La mulți ani, gazdă frumoasă!
Noi mergem la altă casă
Și la anul, când venim
Săndroși să vă găsim.

CAPRA

Capra este un obicei care face parte din ritualul reprezentărilor festive în noaptea Anului Nou. O ceată de copii cutreieră ulițele ducând „Un cap de capră făcut din lemn, cu limba de scândură trasă de o sfoară și care clămpănea lovită de o altă scândură”. Capra saltă și smucește, se rotește și se apleacă, clămpănind din lăcile de lemn. Capra este acompaniată de lăutari.

VASILCA

Colindul cu Vasilca, specific zonei, este un obicei practicant în ziua de Sântul Vasile în majoritatea localităților de către romii (satul Grozăvești).

Obiceiul constă în colindul unei cete formate din tineri sau adulți care poartă o căpșă de porc împodobită cu flori și dantele numită „Vasilcă” și se colindă cu ea pe la casele gospodarilor; romii primind carne, alte bucate și bani. În curtea gospodarilor, muzicanții cântau din viară și țambal, acompaniindu-și vocea.

Tot în această zi, de Sântul Vasile, sunt sărbătorii cei ce poartă numele Sântului.

La masa de Sântul Vasile sunt prezente mâncăruri alese, sarmale, piftii, cârnați, carne de porc, cozonac și țuică fiartă.

BOBOTEAZA (BOTEZUL DOMNULUI)

Ajunul Bobotezei este ziua premergătoare unei alte sărbători de iarnă, pe care o așteaptă românii, **Boboteaza**.

În această zi de Ajun al Bobotezei se ține post, iar fetele pentru a-și afla urstul țineu post negru. Ca și în noaptea de Anul Nou se practica diferite obiceiuri pentru aflarea urstei și anume fetele pun sub pernă busuioac pentru a-și visa pe cel hărțit.

Tot în Ajunul Bobotezei, preotul satalui trece pe la fiecare casă și o stropște cu apă sfințită pentru a îndepărta toate relele.

Pe 6 Ianuarie este sărbătorita Boboteaza, sărbătoare ce are semnificația lămpezirii apelor de diavol prin sfințire. Stropite cu apă sfințită, ființele și lucrurile sunt ferite de forțele rele.

La Bobotează oamenii se duc la biserică să ia aghesmă (apă sfințită) și merg acasă unde îl așteaptă cel ce nu au putut merge la biserică. Pe nemăncate aceștia gustă de trei ori din apa sfințită. Aghesma rămasă este pusă într-o sticlă legată la icoană cu un buchet de busuioac. Cu această apă sunt stropiți cei bolnavi.

IORDANUL

În calendarul popular, pe 7 Ianuarie, când este sărbătorit Sântul Ioan Botezătorul, întâlnim un alt obicei în satele dâmbovitene „Iordanul”.

Iordanii sunt băieții care au vârsta mai mare de 15 ani înșis, nu vârsta este principala condiție a intrării în ceata iordanilor.

Cea mai importantă cerință pentru a fi primit în rândul Iordanilor este aceea să te fi bucurat de sănătate în tot anul. Noaptea, tinerii necăsătoriți merg la preot să-i ceară gălețușa și busuioacul (buchetul de busuioac) pentru a o folosi în noaptea de Iordan când merg pe la casele gospodarilor. Tinerii sunt împărțiți în grupuri, câte un grup pentru fiecare sat al comunei.

Preotul îi pune să cânte orația de Iordan. Primește gălețușa și buchetul de busuioac ceata care cânta cel mai frumos tot cântecul. Toată noaptea cetele de tineri colindă satele cu strigături: hăp! hăp! hăp! Pe drum, cetele de Iordaniori intră în casele sătenilor și „zornăc în sus” mai întâi copiii pentru a crește mari, apoi pe ceilalți membri ai familiilor.

CĂLUȘUL

CĂLUȘUL aducător de ploaie, de bogăție în hambare, de alungarea relelor, a duhului-boală, al leilor (duhuri primejdioase intruchipate în fete tinere, care băntuie satele noaptea).

Călușarii merg din poartă în poartă, din sat în sat, unde, însoțiți de lăutari, joacă și cântă, iar oamenii cred în puterea magica a ritualului. Femeile fură de la brăul călușarilor fire de usturoi sau pelin pe care le folosesc la nevoie, ca leacuri, și își dau copiii pentru a fi juchați în horă pentru a crește puternici și sănătoși.

Călușarii sunt așteptați cu porțile deschise și cu găleți de apă în mijlocul curții, în jurul cărora joacă. Apa este dată apoi la animale și tot cu ea sunt stropite plantele. „Mutuf” este bicuțit simbolic, pentru a-și plăti păcatele. Conducătorul primește patru fire de usturoi, pentru îndepărtarea relelor.

După o săptămână, are loc „Spargerea Călușului”, care are loc la intersecția dintre principalele drumuri ale satului și în apropiere de căruciumă. Se cântă, se dansează și toată suflarea participă la eveniment.

TRADIȚII DE PAȘTI

Sărbătoarea Paștelui este pentru români, alături de Crăciun, cea mai importantă din an, pentru care fiecare familie se pregătește cu mult timp înainte prin postul ținut cu atâta evlavie.

Ultima săptămână din Postul Paștelui se numește „Săptămâna Patimilor” și începe în duminica Florilor, duminica în care se comemorează intrarea lui Iisus în Ierusalim.

„Săptămâna Patimilor” comemorează prinderea lui Iisus, crucificarea și moartea Lui. În această ultimă săptămână, multe biserici țin slujbe în fiecare seară, slujbe numite „Denii”.

De luni până joi se comemorează ultima masă, prinderea și închiderea lui Iisus. Ziua de joi se numește „Joia Mare”.

Vineri, numită „Vinerea Mare” se comemorează crucificarea și moartea lui Iisus de cruce. În acesta zi, se ține „post negru”, adică nu se mănâncă nimic.

Echipa de proiect :
 Director: prof. Pătrașcu Mădălina Ilina
 Coordonați proiect: prof. Grindei Mioara Ioana și prof. Sărăroiu Elena – Irina
 Împreună cu elevii și cadrele didactice vă urează :

"O primăvară frumoasă cu multe realizări!"

"Tradiția autentică este aceea care rezistă în fața tentațiilor modernității, iar modernitatea trebuie să se sprijine pe tradiție. Tradiția s-a confruntat la vremea ei cu neîncrederea cu care este privit noul, iar modernitatea, atunci când e adecvată, se adaugă, mai devreme sau mai târziu, tradiției."

Sărbătoarea primăverii

Elevă: Boriceanu Ștefania

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială Cândești, Jud. Buzău

Profesor coordonator: Fănică Daniel

Boriceanu Ștefania
 Clasa a VIII-a A
 Școala Gimnazială Cândești
 Loc. Cândești, jud. Buzău
 Prof. coordonator: Fănică Daniel

**Sărbătoarea primăverii:
 Legende,
 tradiții și
 obiceiuri de
 Mărțișor**

1 Martie ne aduce primăvara în suflet,
 să înviorăm mințile și să primim
 clipelor frumoase!

La mulți ani de 1 Martie
 și o primăvară minunată!

1 Martie, prima zi de Primăvară, este ziua în care sărbătorim soarele și recăpătarea puterii lui, reînvierea naturii și bucuria de a trăi. De Mărțișor sărbătorim puritatea și dragostea, femininul și masculinul, viața și moartea etc. Iată câteva din tradițiile și superstițiile românești pentru ziua de 1 martie.

Originea și simbolul Mărțișorului

Încă nu se știe exact care sunt originile mărțișorului, dar se presupune că sărbătoarea ar fi apărut în Imperiul Roman

Atunci, Noul An era sărbătorit în prima zi din luna lui Marte, zeul războiului și al fertilității. Cele două fire ale mărtișorului simbolizau dualitatea pace-război.

În credința populară, Mărtișorul era numit „funia anului” și reprezenta cele 365 de zile ale anului. Ea era alcătuită din împletitura a două fire de ață: una albă și una neagră.

Ața simboliza dualitatea viață-moarte, bine-rău, iarnă-vară, fertilitate-sterilitate sau lumină-întuneric.

Câte ace la arici
Atâtea bucurii mai
Câte fire de verdeață
Atâtea poftă de viață
Furul roșu al iubirii
Furul alb al fericiții
Împletite cât în tine
Să rodească zile pline

Îți trimit acum și-aiici
Cu poșta de rândaniici
Mărtișor prins cu lipici
Și cu ace de arici.

Azi, Mărtișorul este făcut din două fire de ață, una albă și una roșie.

Albul semnifică puritate, masculinitate, rațiune, limpeziciune, luciditate și iarnă, iar roșul poartă simbolul iubirii, al primăverii, al feminității, frumosului și al vieții. Împletirea celor două fire reprezintă întrepătrunderea masculinului cu femininul.

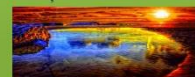

Legende Mărtișorului

Se spune că, simțindu-se trist și singur, Soarele a coborât pe Pământ și a luat chipul unei tinere frumoase. Un zmeu a răpit-o și a închis-o în palatul lui și, de atunci, toată frumusețea, veselia, bucuria, cântul și lumina au pierit, iar lumea s-a cufundat în întuneric.

Nimeni nu a avut curajul de a salva fata în afară de un tânăr voinic. El a pornit într-o călătorie ce a durat trei anotimpuri – vara, toamna și iarna – și a ajuns la palatul zmeului unde l-a înfruntat. După o bătălie care a durat mai multe zile, tânărul a învins, a reușit să elibereze fata, dar s-a stins din viață. Soarele a revenit pe cer și a luminat din nou întreg Pământul.

Astfel, primăvara a venit, oamenii și-au recăpătat veselia, iar natura a reînviat. Sângele eroului s-a scurs pe zăpadă, iar acolo unde ea s-a topit, au apărut primii ghiocci, vestitorii primăverii.

Legenda spune că, de atunci, tinerii împletesc două ațe, una albă și una roșie și le oferă fetelor pe care le iubesc sau persoanelor apropiate. În tradiția populară, roșul simbolizează iubirea, dragostea, frumosul și amintește de sângele eroului ucis. Albul simbolizează puritatea, sănătatea, noul și amintește de vestitorul primăverii, gingașul ghiocel.

O altă legendă spune că, în prima zi din martie, primăvara a ieșit la marginea pădurii și a observat cum, de sub zăpadă, iese un ghiocel. Aceasta a vrut să îl ajute și a vrut să dea zăpada la o parte și să îndepărteze ramurile spinoase din jurul lui.

Văzând ce face Primăvara, Iarna s-a înfuriat și a chemat vântul și gerul să omoare floarea. Ghiocelul a înghețat. Primăvara, vrând să salveze ghiocelul, l-a acoperit imediat cu mâinile ei. Pentru că se înțepase într-un mărăcin, din degetul ei a curs sânge pe ghiocel, iar acesta a reînviat. Astfel, legenda spune că Primăvara a învins Iarna, iar culorile alb și roșu reprezintă zăpada albă și sângele roșu.

Tradiții de Paște

Elev: Neagu Andrei

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială Cândești, Jud. Buzău

Profesor coordonator: Fănică Daniel

Neagu Andrei

Clasa a VIII-a A

Școala Gimnazială Cândești

Loc. Cândești, jud. Buzău

Prof. coordonator: Fănică Daniel

Tradiții de Paște

Paștele este sărbătoarea creștin-ortodoxă care anunță Învierea Domnului Iisus Hristos, biruința omenirii, triumful asupra suferinței și spălarea păcatelor. Foarte multe tradiții de Paște sunt păstrate și acum și foarte așteptate de cei mici.

Încep cu săptămâna mare, care pornește de la duminica Floriilor, atunci când Iisus Hristos intră în Ierusalim și se termină cu duminica Paștelui, atunci când Hristos învie. În această săptămână se fac ultimele pregătiri pentru marea sărbătoare, se fac ouă roșii și cozonaci, drop de miel și pască și tot această săptămână simbolizează chinurile prin care trece Mântuitorul, de la trădarea lui de către Iuda, până la răstignirea pe cruce pe dealul Golgota, precedată de moartea lui și încheiată cu Învierea.

În Joia Mare, numită și Joia Patimilor, se duce la biserică mâncare și băutură, pentru a se sfinți și apoi pentru a se da de pomană pentru sufletul morților. Tot atunci se vopsesc ouăle, deoarece se spune că dacă se înroșesc în Joia Mare, acestea vor păstra fără ca să se strice tot anul și dacă se doarme în această zi, tradiția spune că respectivul va fi leneș tot anul.

Simbolul ouălelor roșii vine de la patimile lui Iisus Hristos, care a fost bătut cu pietre și care s-au transformat în ouă roșii și când Maria, mama Mântuitorului a venit la crucea unde era răstignit acesta, cu un coș cu ouă care s-au făcut roșii de la sângele curs de la acesta.

În Sâmbata Mare spre Duminică Învierii, toată lumea merge la biserică pentru a asista la Învierea Domnului, pentru a lua lumină ca să o ducă la cimitir morților din familie, dar și acasă, pentru a avea lumină în viață și în suflet, pentru a lua tradiționalele Sfinte Paști - anafura sfințită și pentru a lua flori sfințite, dintre cele care au fost duse în Vinerea Mare la biserică, pentru a le pune acasă la icoane.

În Duminică Învierii, obiceiul este ca oamenii să poarte haine noi, semnificație a primenirii trupului și a sufletului, iar dimineața se pune într-un ibric apă rece, un ou și un ban de argint și se spală cu această apă pentru a fi rumeni în obraji ca oul, pentru a fi tari ca banul și pentru a avea belșug.

Tot acum vine și iepurașul, mult așteptat de copii, simbol al fertilității, care a fost o pasăre rănită și pentru a nu muri a fost transformată de o zeiță în iepuroaică, păstrându-și capacitatea de a depune ouă și de aici, zicala că "vine iepurașul cu ouă".

Acestă sărbătoare, este una dintre cele mai mari și nu are numai o semnificație religioasă, ci și una de reunire a familiilor, de împăcare și bucurie.

Legenda Iepurașului de Paște

Cu mulți, foarte mulți ani în urmă, într-o poieniță dintr-o frumoasă pădure plină de animale a apărut o pasăre. Această pasăre era deosebit de frumoasă, cu penne în culorile curcubeului și cu triluri angelice, cum nu se auziseră mai frumoase. Glasul ei era atât de frumos, încât până și vântul se oprea din bătuțele sale pentru a strânge minunatele triluri ca să le poarte mai apoi printre frunze și flori prin toată pădurea, cât mai departe.

Nimeni nu știa de unde a venit această pasăre și cât avea să rămână în acea poieniță, însă toate animalele din pădure o iubeau pentru că le încanta în fiecare zi cu cântecele ei fermecătoare. Frumoasa faptură și-a făcut cuib în mijlocul poieniței, în scorbură celui mai vechi copac. Acolo își ducea ea traiul, cântând în fiecare dimineață și seară și strângând în jurul copacului o groază de animale venite să o asculte cu încântare.

Așa decurgea fiecare zi, în pădurice de când se instalase pasărea măiastră. Iarna tocmai trecuse și zilele cu soare erau tot mai dese, prilej de bucurie pentru întreaga pădure și de cântec pentru misterioasa pasăre. Însă, într-o zi, nimeni nu știe cum și când exact, animalele pădurii au găsit pasărea frumos colorată căcută lângă bătălele copac, rănită, scoțând gemete de durere... gata să moară! Speriate că s-ar putea întâmpla ce era mai rău toate animalele au dat fuga la templul Zeiței Lunii. Eoștre, rugându-se fiecare ca aceasta să facă o minune și să salveze măiastra pasăre.

Eoștre le-a auzit ruga și s-a coborât să vadă ce poate face, însă în ciuda tuturor eforturilor ei era destul de greu să mai salveze pasărea. În cele din urmă, a găsit însă singura soluție prin care îi putea salva viața: aceea de a transforma măiastra pasăre într-un iepuraș.

Acum Iepurașul nu mai cânta, dar putea în continuare să facă ouă.

Și astfel de atunci, în semn de mulțumire, în fiecare primăvară, când are loc echinocțiul, Iepurașul îi duce Zeiței Lunii un dar conștind în ouăle sale pe care le pictează în culorile curcubeului. Și pentru că Iepurașul este o ființă iubitoare, s-a gândit să împartă frumoasele sale ouă și alte daruri celor năpastați și copiii care au fost cuminți. Astfel, în fiecare an Iepurașul vine cu mici cadouri pentru copii, lasă ouăle pe masa de Paște sau le ascunde în grădini printre flori ori le așează frumos în cuiburile ce sunt pregătite special pentru el. Și fiindcă iubește copiii, Iepurașul aduce special pentru aceștia ouă din ciocolată și alte surprize, sperând că și în anul ce vine să fie la fel de cuminți.

24 Iunie - Sânzienele

Elevă: Semineanu Gabriela

Clasa a VIII-a

Școala Gimnazială Cândești, Jud. Buzău

Profesor coordonator: Fănică Daniel

- Semineanu Gabriela
- Clasa a VIII-a A
- Școala Gimnazială Cândești
- Loc. Cândești, jud. Buzău
- Prof. coordonator: Fănică Daniel

- Drăgaica (Sânziana) este identificată cu zeița Diana. În Ardeal se păstrează numele de Sânziana (Sancta Diana), în Muntenia, Dobrogea se păstrează denumirea de Drăgaica.

- Diana este **zeița vânătorii** din **mitologia romană**. La început a avut aceleași caracteristici cu fratele ei, Apollo: era o divinitate răzbunătoare, care semăna molimi și moarte printre muritori .
- Când **Apollo** ajunge să fie identificat cu **Helios** (Soarele), Diana este identificată cu **Selene** (Luna). Mai târziu, Diana capătă calități de zeitate binefăcătoare: ea era, de pildă, considerată protectoare a câmpurilor, a animalelor și a vindecărilor miraculoase.

- În popor, această zi mai este numită: **Sf. Ioan de Vară, Sf. Ioan; Sânziene, Snăzenii; Drăgaica; Ziua Soarelui; Ursina; Amușitul cucului.**

- În această perioadă majoritatea plantelor sunt în plină floare. Sânzienele fiind ziua în care femeile, îmbrăcate în haine de sărbătoare, se duc să culegă ierburi de leac necesare pentru tot anul.

Sânzienele sau Drăgaicele, erau preteșele soarelui, niște făpturi fantastice, care băntuie prin ogoare, lunci și câmpuri și le protejează. Sânzienele plutesc în aer, sau umblă pe pământ în noaptea de 23 spre 24 iunie, cântă și dansează, împart rod holdelor.

- În această clipă, pentru câțiva se pot deschide "porțile cerului". Se crede că Sânzienele încing hore ametoitoare, iar plantele culese în aceste momente pentru leac sunt mai eficiente.

- Este ziua în care floarea de sânziene este așezată la ferestre, la porți, la streșinile caselor pentru a-i apăra pe oameni de duhurile rele .

- Din flori de sânziene și spice de grâu se împletește o cunună, purtată pe cap de o fecioară în ceremonialul complex numit **Dansul Drăgaicei**. Agățată la ferestrele caselor, în stâlpii porților, apără oamenii, mormintele și holdele de forțele malefice;

- Folosind practici divinatorii, tinerii își află viitorul, aruncând coronițe alcătuite din flori galbene de sânziene pe coamele caselor. În funcție de felul în care acestea se așează pe acoperiș sau cad, ei pot să afle ce le rezervă destinul. De aceea, această sărbătoare se mai numește *Ursiul*.

- În ajun de Sânziene, seara, se întâlnesc fetele care vor să se mărite cu flăcăii care doresc să se însoare. Băieții fac ruguri, aprind făclii și le învârtesc în sensul mișcării soarelui, strigând:

Du-te, Soare, vino, Lună,
Sânzienele îmbună,
Să le crească floarea - floare,
Galbenă, mirositoare,
Fetele să le -adune,
Să le prindă în cunune,
Să pună la pălărie,
Floare pentru cununie,

- A doua zi, în zori, cetele de feciori străbat satele cu florile de Sânziene la pălărie, în semn că au văzut cununile de flori pe hornuri, la casele fetelor care-i interesează. Ei cântă, chiuie și strigă:

"Du-te, Lună, vino, Soare,
Că tragem la-nsurătoare,
Cununile neursite,
Zac sub hornuri azvârlite

- Fetele, îmbrăcate de sărbătoare își aleg pe cea mai frumoasă dintre ele și o însoțesc cu alai pe ogoare. Împodobite cu coronițe de flori și spice, joacă hore pe câmp și la intrarea în sate pentru a aduce belșug și a feri holdele de pagubă .

3. Nivel liceal

a. Clasa a IX-a

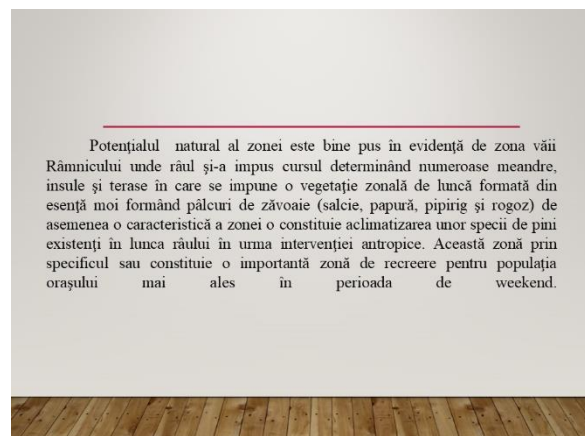
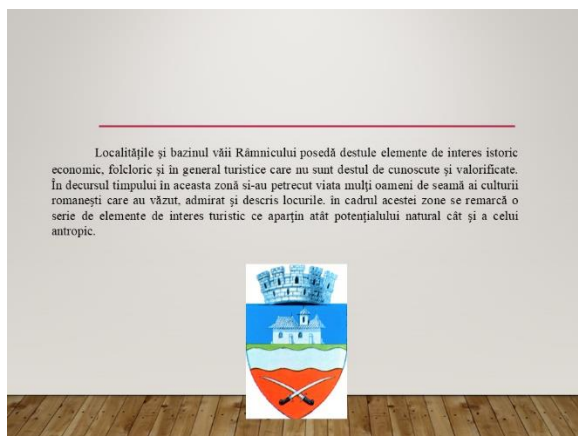
Ținutul Râmnicului - „Arc peste timp”

Elevă: Ungureanu Maria Denisa

Clasa a IX-a

Liceul Teoretic „Ștefan cel Mare” Râmnicu Sărat, Jud. Buzău

Profesor coordonator: Nedelcu Ovidiu Eugen

Zona păstrează cu respect memoria unor personalități de seamă a culturii poporului nostru care s-au născut, s-au stabilit aici și și-au petrecut o parte a vieții în această urbe.

Din rândul acestora pot fi amintiți savantul Traian Săvulescu (fost ministru al agriculturii) scriitorul Alexandru Vlahuță al cărui bust se află situat în fața casei de cultură, scriitorul Alexandru Sihleanu, epigramistul Cincinat Pavelescu, arhitectul Petre Antonescu sau artistul "naționaliștilor" bucureșteni Aristide Demetriad.

Într-un perimetru relativ restrâns se mai pastrează în ciuda unei existențe zbuciumate câteva marturii al istoriei. Cel mai valoros monument de pe Valea Râmniceului Sărat este reprezentat de ctitoria lui Constantin Brâncoveanu "un adevărat muzeu" cum o considera Nicolae Iorga ridicat la 1697 sub directa supraveghere a spătarului Mihail Cantacuzino unchiul voievodului cărturar. Monumentul nu dezmințe frumusețea arhitectonică a stilului născută în anii domniei lui Constantin Brâncoveanu păstrându-se și astăzi bine conservată.

Un alt obiectiv de interes turistic îl reprezintă muzeul cu secțiile de artă plastică etnografie și științe naturale.

Printre exponate menționăm unele de muncă, obiecte de artă populară și costume populare din comuna de pe valea Râmniceului indeseși din Bisoaca comuna de baștină a savantului Gheorghe Munteanu Murgoci. Lucrări de artă plastică semnate de cunoscuți artiști români: Al. Steriade, C. Ressel, H. Catargi, Corneliu Baba, Grigorescu precum și o cameră memorială dedicată mării cântărețe de opera Florica Cristoforeanu.

Monumentul nu dezmințe frumusețea arhitectonică a stilului. Născută în anii domniei lui Constantin Brâncoveanu păstrându-se și astăzi bine conservată, ornamentația fișelor coloanelor cu pilaștri capetelui precum și portalul de piatră sunt opera maestrului Mira același care a sculptat portalurile edificiilor de la Sinaia și Colțea. Complexul muzeal brâncovenesc, Mănăstirea Adormirii Maicii Domnului a fost zidită între anii 1691 – 1697 monument istoric construit pe vatra unei vechi cetăți ridicate de Ștefan cel Mare. Ulterior Constantin Brâncoveanu o reclădește dar nu se mulțumește cu atât și ridică o altă mănăstire mai mare, fiind biserica ce mai înaltă din câte a făcut Brâncoveanu. Această mănăstire datează de la sfârșitul sec. al XVII-lea are o formă tipică de cruce; stâlpii din față nu seamănă unii cu alții fiind făcuți sub influența renașterii. Ușa este de o frumusețe rară, o cochetărie arhitectonică. În interiorul bisericii a fost înmormântat la 1811 fiul contelui Suworof. Datorită istoricului Nicolae Iorga, pentru vechimea și frumusețea arhitectonică a mănăstirii a fost declarat monument din 1902.

Penitenciarul a fost folosit de regimul comunist în perioada 1948-1964 pentru închiderea liderilor politici democrați, înalți prelați ai bisericii greco-catolice, generali ai armatei române și alte figuri importante ale vremii. Închisoarea este bine cunoscută ca un real infern al ororilor comuniste. Aici au fost închise mari personalități ca Ion Mihalache, decedat aici, Corneliu Coposu și Ion Diaconescu. De la sfârșitul perioadei comuniste, multe persoane, inclusiv dintre cele care au fost închise aici, au încercat să cumpere clădirea și să o transforme în muzeul holocaustului comunist, dar fără succes, deoarece clădirea este declarată ca aparținând patrimoniului național. Clădirea a fost cumpărată mai târziu de ministerul culturii și antreprenoria de institutul pentru investigarea crimelor comuniste, începând cu 2007, cu scopul de a o amenaja ca muzeu memorial.

La aceste adevărate capodopere se adaugă și unele clădirile ridicate în stil clasic începând cu cele din apropierea râmniceului și până în zona Dumitresțiului printre care amintim de Casa Iorgu Antonescu. Este un imobil compact, construit în manieră rustică, lipsit în bună măsură de ornamente, care amintește de locuințele fortificate de tipul culelor. Astăzi monument istoric, a fost proiectat de Petre Antonescu, vărul proprietarului, Petre Antonescu, născut la Râmnic în 1873, arhitect, pedagog, planificator urban, restaurator de monumente istorice și academician, a marcat activitatea arhitecturală din prima jumătate a secolului al XX-lea. Este autorul unor clădiri publice monumentale (palate administrative, bănci, ministere) și a numeroase locuințe particulare. Printre lucrările sale cele mai sonore găsim clădirea Primăriei Capitalei (1906 – 1910), Palatul Kretzulescu (1902 – 1904), Facultatea de Drept a Universității din București (1933 – 1935), Prefectura din Craiova (1912 – 1913), Banca de Investiții din București (1915 – 1923), Arcul de Triumf (1936), Cazinoul din Sinaia, dar și Palatul de Justiție din Buzău (1909 – 1912) sau Teatrul comunal din Râmnic, între timp demolat.

Casa Lupescu, una dintre cele mai frumoase clădiri ale județului Buzău, inexplicabil omisă din lista monumentelor istorice. Cu ocazia unor manevre militare din septembrie 1901, clădirea l-a găzduit timp de două zile pe regele Carol I. Casa Lupescu (Palatul Fiscal), faza străzii Gheorghiză Lupescu, a fost construită în perioada 1888-1889 și i-a aparținut lui Constantin Lupescu, primar al Râmniceului între 1901-1903. Arhitectul ei, Leonida Negrescu, s-a inspirat din stilul vilelor pariziene, dovadă o bună cunoaștere a meseriei și o conștiință deosebită pe măsură. Istoria modernă a Râmniceului este strâns legată de cea a familiei Lupescu, multe momente de răscruce fiind asociate neamului Lupescu, care a dat țării câteva generații de politicieni. Vândută statului român în 1927, clădirea a fost revindicată după 1990 în instanță de moștenitorii contemporani ai mării familii Lupescu. După ce a primit mai multe destinații, cu puțin înaintea celui de-Al Doilea Război Mondial în clădire a fost instalată Percepția locală, fiind botezată și cunoscută de atunci drept *Palatul fiscal*. Chiar dacă în timpul regimului comunist i-au dispărut diverse componente, palatul încă poartă însemena pline de noblețe ale timpului când a fost construit.

BIBLIOGRAFIE

DONESCU GR.- DICȚIONARUL GEOGRAFIC AL JUDEȚULUI RÂMNICULUI SĂRAT-BUCUREȘTI. 1896.
 IELENICZ M.-ENCICLOPEDIA TURISTICĂ A ROMÂNIEI-BUCUREȘTI-ED. CORINT.2002
 MOȘESCU O.-MONOGRAFIA RÂMNICULUI SĂRAT-BUCUREȘTI. 1931.
 NEDELCO O.-RESTRUCURARE ȘI REMODELARE URBANĂ ÎN MUNICIPIUL RÂMNICULUI SĂRAT-IAȘI-ED.PIM. 2011.
 PETCU G.-RÂMNICUL SĂRAT UN JUDEȚ MÂNDRU DE TRECUTUL SĂU. EDITGRAPP . BUZĂU. 2018
 POSEA GR.-JUDEȚUL BUZĂU-ED. BUCUREȘTI. ED.ACADEMIEI. 1971.

Personalități marcante de pe valea Râmnicului Sărat

Elev: Pîrvan Cosmin

Clasa a IX-a

Liceul Teoretic „Ștefan cel Mare” Râmnicu Sărat, Jud. Buzău

Profesor coordonator: Nedelcu Ovidiu Eugen

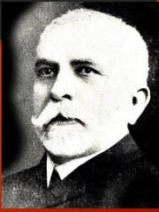
PERSONALITĂȚI MARCANTE DE PE VALEA RÂMNICULUI SĂRAT	
<p>PÎRVAN COSMIN</p> <p>Clasa a IX-A Liceul Teoretic „Ștefan cel Mare”, Râmnicu Sărat, Prof. coordonator Nedelcu Ovidiu Eugen</p>	<p>OCTAVIAN MOȘESCU</p> <p>(n. 23 mai 1894, Tâmboceni - d. 23 aprilie 1982, Râmnicu Sărat) a fost un publicist, editor, memorialist, colecționar de artă și epigramist român. Octavian Moșescu, mare iubitor și colecționar de artă, a fost de două ori primar al orașului Balcei (1931-1932, 1938-1940), oraș cu viață culturală extrem de bogată în prima jumătate a secolului XX. El a organizat aici Universitatea liberă, a fost directorul publicației culturale Coasta de Argint și, pentru a favoriza viața culturală a orașului, a inițiat o lege prin care artiștii puteau fi împroprietăriți gratuit cu locuri pe care să-și construiască locuințe.</p>
<p>VALERIU OCTAVIAN STERIAN</p> <p>(n. 21 septembrie 1952, Râmnicu, Buzău, România - d. 16 septembrie 2000, București, România), cunoscut ca Vali Sterian, a fost un muzician, cântăreț și compozitor român de muzică folk și rock.</p> <p>A fost unul dintre liderii generației care a pus bazele folkului românesc, cea din anii '70. Remarcându-se deopotrivă ca muzician și poet, Vali Sterian a adus contribuții majore în dezvoltarea genurilor folk și folk-rock în România, dar și în realizarea facinuri între starea și mesajul experimentat de versuri și linia melodică folk-rock. Iubitor de protest și cu un spirit acid, Sterian a reprezentat un segment artistic practic neitalian în întreg peisajul muzicii românești. Penetrând între trone și ciniști, a criticat constant în cântecele sale lipsa de orientare a omului societății contemporane, nedreptatea, subproducțiile muzicale și de critică ale vremii sau ororile determinate de Războiul Rece.</p> 	<p>VICTOR FRUNZĂ</p> <ul style="list-style-type: none">• S-a născut la 8 iunie 1935, în comuna Dumitrești, pe atunci jud. Râmnicu-Sărat. A urmat școala primară în comuna natală și Liceul Economic din Râmnicu Sărat. În anul 1952, imediat după absolvirea liceului, se înscrie la facultatea de ziariști din București (1952-1953) și apoi la facultatea de ziariști a Universității "Lomonosov" din Moscova (1953-1958). A lucrat ca redactor și realizator de emisiuni culturale la Radiodifuziunea Română (1958-1978), apoi la Televiziunea Română (1968-1971). A fost profesor de jurnalism audio-visual la facultatea de ziariști în cadrul Academiei "Ștefan Gheorghiu", București.
<p>GRIGORE GHEBA</p> <ul style="list-style-type: none">• născut la 15 august, în satul Poiența, Comuna Dumitrești Vrancea, a fost un general de armată și un profesor de matematică român, a scris peste 30 de culegeri de probleme de matematică, tipărite în peste 6 milioane de exemplare. Prima culegere sub semnătura sa a apărut în 1948, fiind o culegere de nivel elementar și mediu, în special de algebră și geometrie 	<p>MARINESCU ION</p> <ul style="list-style-type: none">• redactor de rubrică la departamentul „Actualități” al Societății Române de Radiodifuziune, fiul lui Gheorghe și al Alexandriei Matone. S-a născut la 8 aprilie 1952 în satul Rebia. A urmat primele opt clase în satul natal, Școala Profesională de trei ani din cadrul Grupului Școlar "23 August București (1967-1970) pentru calificare în meseria strungar metale; Liceul real-umanist "I. L. Caragiale" din București (1970-1975) și apoi Facultatea de Ziariști din cadrul Academiei "Ștefan Gheorghiu" (1977-1981).• în perioada 1969-1972, a lucrat ca strungar la secția "Mecanică ușoară" a Uzinelor "23 August" (devenită după 1990, S.C. Faur), iar după efectuarea stagiului militar (1972-1973), tot ca strungar la secția mecano-energetică a Combinatului de prelucrare a lemnului "Pitești" (1973-1977). Din 1981 este redactor de rubrică la departamentul "Actualități" al Societății Române de Radiodifuziune

CONSTANTIN F. ROBESCU

A absolvit Școala Normală de Ape și Păduri, înalându-și apoi liceu în științele naturii la Paris. În 1870 a înființat, "Revista Științifică", în care a publicat numeroase articole de silvicultură. În 1883 a fost unul dintre fondatorii "Școlii Speciale de Silvicultură" din București. C.F. Robescu a fost primul președinte (1886 - 1889) al Societății „Progresul Silvic”, înființată la 1 aprilie 1886 de un grup de silvicultori, mari oameni de știință și proprietari de păduri.

Primar al Bucureștilor. A fost de două ori primarul Bucureștilor în perioada ianuarie 1896 -aprilie 1899 și noiembrie 1902- decembrie 1904. Sub mandatul său, s-a hotărât înființarea Căii Victoriai. C. F. Robescu a fost director general al Poștelor și Telegrafului.

În 14/27 august 1916, în calitate de vicepreședinte al Senatului, C.F.Robescu a luat parte la Al doilea Consiliu de Coroană, în care regele Ferdinand I i-a anunțat pe cei prezenți de hotărârea luată împreună cu guvernul său, aceea de a intra în război de partea Antantei.

NICOLAE CIUPERCĂ

Absolvă școala primară și cursul inferior de liceu la Râmnicu Sărat; apoi cursul superior de liceu la Școala fiilor de ofițeri (liceul militar) din Iași; - Urmează Școala militară de ofițeri activi de infanterie din București și o termină în 1902 ca Șef de promoție, obținând gradul de sublocotenent; Absolvă cursurile Școlii Superioare de război din Paris în 1913.

Participarea la Primul Război Mondial.

Participă la Războiul de întregire ca maior, șef al biroului operații al armatei a II-a (condusă de general Averescu) "contribuind de aproape la pregătirea și executarea operațiilor ofensive din iulie 1917";

MARIA BITANG

S-a născut la data de 3 august 1962 în orașul Râmnicu Sărat. A studiat la Academia de Educație Fizică și Sport (1981-1985). După absolvirea facultății, a lucrat ca profesor-autorenc de gimnastică la Clubul Sportiv Deva (1985-1992).

Între anii 1992-2005, a activat ca antrenore federală al Lotului Olimpic feminin de gimnastică al României. În această calitate, a participat (împreună cu antrenorul-coordonator Octavian Belu) la pregătirea tinerelor gimnaste olimpice ale României, cu care a participat la 3 ediții ale Jocurilor Olimpice, 10 ediții ale Campionatelor Mondiale, 7 ediții ale Campionatelor Europene, 4 ediții de Cupă Mondială și 7 ediții ale Campionatelor Europene de Juniori.

BIBLIOGRAFIE

DONESCU GR. - Dicționarul geografic al județului Râmnicu Sărat.București. 1896.

MOȘESCU O. -Monografia Râmnicului Sărat.București. 1931.

NEDELCU O. -Restructurare și remodelare urbană în municipiul Râmnicu Sărat. Iași. Ed .Pim. 2011.

PETCU G. -Râmnicu Sărat, un județ măndru de trecutul său. Buzău, Edigraph, 2018.

POSEA GR. -Județul Buzău.Ed. București. Ed.Academiei. 1971.

Costume populare ale etniilor din Dobrogea

Elev: Cudearov Ghennadi

Clasa a IX-a

Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu” Năvodari

Profesor coordonator: Bușcă Laura

**TITLU: COSTUME ALE ETNIIOR
DIN DOBROGEA
ELEV: CUDEAROV GHENNADI
CLASA: a IX-a B
SCOALA: LICEUL TEHNOLOGIC
“LAZAR EDELEANU”
LOCALITATEA: NAVODARI
PROFESOR: BUSCA LAURA**

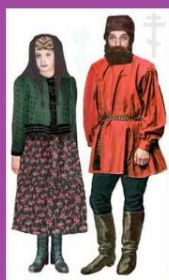
costum popular albanez

costum national bulgari

costum national tatari

costum popular lipoveni

costum popular greci

aromani straiie nunta

costum popular romanesc

Tradiții și obiceiuri din Dobrogea

Elev: Burcescu Andrei Alexandru

Clasa a IX-a

Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu” Năvodari

Profesor coordonator: Bușcă Laura

ELEV:
BURCESCU
ANDREI
ALEXANDRU
CLASA: a IX-aP1

TITLU:
TRADITII SI
OBICEIURI
DIN
DOBROGEA

SCOALA: LICEUL
TEHNOLOGIC
"LAZAR
EDELEANU"
LOCALITATEA:
NAVODARI
PROFESOR:
BUSCA LAURA

Dobrogea este tinutul cuprins intre Dunare si Marea Neagra si cuprinde judetele Constanta si Tulcea pe teritoriul Romaniei si regiunile Dobrici si Silistra din Bulgaria.

De-a lungul timpului, istoria ei a fost marcata de dominatia mai multor civilizatii, intre care grecii, persii, geto-dacii, Imperiul bizantin, Imperiul vlaho-bulgar, Imperiul otoman.

Dupa razboiul din 1878, Dobrogea si Delta Dunarii au devenit teritorii ale Romaniei independente.

In prezent, zona sud-estica a tarii este locuita in majoritate de romani, dar si de grupuri etnice: aromani, turci, tatar, rusi lipoveni, greci, bulgari, ucraineni.

Fiecare comunitate si-a pastrat traditiile caracteristice marilor sarbatori religioase si momentelor importante din viata oamenilor, influentand totodata unele dintre obiceiurile locale. Identitatea culturala a Dobrogei sa format pe baza cutumelor si a spiritualitatii tuturor minoritatilor care au trait in aceasta regiune.

Traditii de iarna. Craciunul si Anul Nou in Dobrogea

Obiceiurile dobrogene specifice sarbatorilor de iarna sunt asemanatoare celor practice in alii zone ale tarii; ele reflecta atat relatia om-natura, cat si legatura cu divinitatea. Pe 6 decembrie celebraza ziua Sfantului Nicolae, sarbatoare mult asteptata de catre copii. Acestia isi curata ghetutele si le asaza aproape de usa, sperand ca Mosul sa vina si sa le aduca dulciuri. Se spune doar copiii cuminti sunt rasplatiti cu daruri; cei neascultatori primesc o nielușă pe care o folosește adesea parintii. In Ajunul Craciunului, cetele de tineri pornesc la colindat. In unele zone din Dobrogea, cu precadere pe limesul dunarean, colindele se aud inca inainte de ivirea zorilor si incetazea abia a doua zi dimineata. Pe vremuri, grupurile erau formate doar din baie necesarorii; fetele nu mergeau niciodata la colindat, ele ii intampinau pe colindatori. In prezent, in satele dobrogene pot fi intalnite trei cete: ceata copiilor, ceata mica, a flacailor, si ceata mare, alcătuita din barbati insurati. Fiecare grup are un conducator sau un șef de ceata o ierarhie bine stabilita. La Adamclisi, obiceiul colindatului este insotit de jocul caprei, denumit si jurca. Unul dintre tineri poarta un costum care infatiseaza o barza cu coarne de cerb sau un cerb cu cioc de barza si joaca alaturi de colindatori in dans scurt.

In prima zi de Craciun, turca se muta in mijlocul satului, ura ofera un adevarat spectacol. Repertoriul cetelelor este foarte bogat si cuprinde atat colindele amuzante ale copiilor, cat si colindele flacailor, adresate fie tinerilor necesarorii, fie cuplurilor, pescarilor sau ciobanilor. In schimbul urarilor de belsug si sanatate, colindatorii primesc colaci, cozonaci, fructe tuica fiarta si bani. De asemenea, fetele nemaritate daruiesc flacailor coroanute impletite din flori.

Colindatul cu masti este un obicei foarte raspandit in Dobrogea. In seara de Ajun se merge cu ursul si oleleul. Un membru al cetei se costumeaza fie in urs, fie poarta o masca coarne, menita sa inspaimante. Oleleul intra doar in gospodariile oamenilor inastariti, unde este ospatat si primesc bani. Traditia spune ca tot anul viitor, baiatul care a intruch oleleul nu are voie sa intre in biserica.

In dimineata zilei de Craciun, crestini imbraca haine de sarbatoare si merg cu mic, cu mare, la biserica. De jilda, rus lipoveni au un costum traditional pe care il folosec doar la slujbele religioase. Barbati poarta camasa fara guler (rubasca) legata cu un brau din lana si pantalonii negri, largi. Tinuta femeilor este compusa din fusta lunga numita iușca, rubasca brau. Fetele tinere isi impletesc parul intr-o singura coada, iar femeile maritate poarta batice.

Dupa slujba, dobrogenii petrec in jurul mesei festive, alaturi de familie si prieteni. Intra preparatul Craciun se regasesc gasca umpluta cu mere, sarmalele si specialitatile din peste. Exista obiceiul picioarele mesei sa fie legate cu lanturi pentru ca raul sa fie tinut departe de casa. Dupa Craciun i pregatirile pentru Anul Nou, care se sarbatoresc cu Sorcova si Plugusorul. Baietii pornesc prin sate ureaza gospodarilor sanatate, belsug si un an nou fericit. In Tulcea se practica jocul cautilor, simbul fortei si tineretii; foarte dinamic si original, dansul arata legatura puternica stabilita intre calul capabil intuiasca vointa omului si calarețul care conduce fara efort animalul. In prima zi a noului an, copiii i din casa in casa si arunca cu boabe de grau sau orez, urand gazdelor prosperitate; obiceiul se nuansemanat. In casele in care sunt fete de maritat, semanatorii trebuie sa fie baieti tineri si frumosi. Sarbatoarea nasterii Domnului si anul nou sunt prilejuri de veselie si de intalnire cu cei dragi. Cres tita de suparari, se impaca unii cu altii, isi fac cadouri si petrec in jurul meselor bogate, sperand ca v sanatatosi si fericitii.

Traditii de Paste in Dobrogea

Pentru romanii din toata tara, dar si pentru celelalte grupuri etnice, Pastele este cea mai mare sarbatoare crestina. In perioada premergatoare Invierii, credinciosii fac curat in gospodarii si isi innoiesc hainele, pregatindu-se astfel sa-i primeasca pe musafiri. Inaintea Postului mare, in Dobrogea se practica obiceiuri care au ca scop purificarea naturii. Unul dintre acestea este Olaria sau Hurbumbalul, care consta in aprinderea unui foc din resturi vegetale. Se considera ca in acest fel natura este curatata, facandu-se loc noi vegetatii. De asemenea, satenii urca pe un deal de unde dau drumul unei roti infasurate in paie, simbolizand astfel cursul soarelui pe cer. In ziua de Lasatul secului, copiii si tinerii participa la baterea alvitei, un obicei prin care isi afla norocul. De grinda casei se prinde o bucata de alvita, iar cei care iau parte la ritual trebuie sa o prinda cu gura, fara ajutorul mainii. Cei care musca din ea isi pun o dorinta. In Joia mare, femeile vopsesc ouale si prepara pasca, vineri participa la slujba. In noaptea de Inviere, credinciosii merg la biserica si iau lumina sfanta.

In prima zi de Paste are loc sfintirea bucatelor-p ouale rosii, acestea simbolizand trupul si sang Mantuitorului. Apoi toata familia se asaza la m savurand preparatele traditionale: ciorba de m drobul, cozonacul. In cea de-a treia zi a sarbat pascale, in comunitatile de rusi lipoveni se pres Paparada. In localitate se formeaza un alt comp fete sau femei in varsta, impodobite cu flori si r verzii; doua dintre ele poarta masti. Grupul merge casa in casa, danseaza si canta pentru a chema pi Gazda le stropeste cu apa, imitand astfel fenom meteorologic. Un alt obicei cunoscut este Caloi dedicat fertilitatii pamantului si recoltelor. In a t de miercuri dupa Paste, satenii fabrica o papusa c pe care o ingroapa apoi pe camp; dupa o perio cuprinsa intre 9 si 40 de zile o dezgroapa si o ru bucati pe care le arunca peste holde. Desi unele dintre obiceiurile dobrogene au fost t cele care au castigat lupta cu timpul sunt respect strictete. Traditiile pascale ale acestei zone sunt f vechi si se axeaza indeosebi pe comuniunea omu natura. Cu toate acestea, vei regasi si in Dobro linistea, caldura si pacea sufleteseasca cu care oau sarbatoresc Invierea lui Iisus.

Traditii de nunta in Dobrogea

Traditiile de nunta in Dobrogea sunt destul de variate, imbinand obiceiurile romanesti c cele turcesti sau tatarasti. Nunta incepe intr-o zi de joi si tine pana duminica, insa mirii si vad abia sambata. Perioada de dinaintea intalnirii celor doi este dedicata pregatirilor. Vinu nasa, soacra mare si alte rude vin la casa miresei si ii aduc voalul pentru proba. Cu acest ocazie are loc o mica petrecere doar intre femei. In ziua nuntii, nasa este cea care ii asaza voalul miresei, aducandu-i in dar farduri, parfum si bijuterii. In timpul in care este aranja mireasa nu poate fi vazuta de niciun barbat. Dupa acest moment, ea poate pune flori in piept invitatilor, iar apoi se danseaza hora miresei. In ziua nuntii, mirele porneste alaturi c alai la casa aleasei lui. Tanara se ascunde, iar el trebuie sa o gaseasca; atunci ii ofera un cad si ii pune bani intr-un pantof pentru a atrage prosperitatea. Mai exista obiceiul, ca inainte a merge la biserica, nasa sa rupa un colac deasupra capului miresei. La ceremonia religioa cand cei doi ingenucheaza, mirele trebuie sa se aseze pe rochia partenerului daca vrea sa ai o sote ascultatoare.

La eveniment participa toata comunitatea, aratandu-si astfel sprijii pentru noul cuplu. Spre sfarsitul petrecerii nasa ii da miresei voalul jos pune un batie pe cap. De acum, tanfa fata trece la statutul de sotie. Voalul cedat unei fete care urmeaza sa se marieze iar floarea mirelui este oferita logodnicului acesteia. Are loc o alta lupta a miresei, la care danseaza doar femeii maritate. In unele sate se pastreaza obiceiul horei de duminica, o petrecere restransa cu mirii, nasii, socrii si rud apropiate. Chiar daca traditiile diferite nuntile dobrogene sunt celebrate cu muzica si dansuri populare, marcand un mod festiv formarea noii familii

Traditii din timpul anului in Dobrogea

Dragobetele. Numit si Năvalnicul sau Logodnicul Pasarilor, Dragobetele era un tanar zeu al dacilor. In functie de zona, el este sarbatorit in perioadele 24-28 februarie si 1-25 martie, fiind considerat patronul dragostei. Se spune ca in ziua de Dragobete pasarile se imperecheaza si incep sa-si construiasca cuiburi. In acelasi fel, baietii si fetele trebuie sa se intalneasca pentru a se indragosti. Cand vremea este frumoasa, tinerii ies la padure pentru a culege primele flori ale primaverii. Femeile maritate strang apa pe care o folosesc in anumite zile ale anului pentru a-si pastra frumusetea.

Cucii se sarbatoresc in prima zi dupa Lasatul secului de Paste. Obiceiul consta intr-o parada a mas. Un grup de 15 barbati este impartit in doua cete de cate 7 membri: o ceata de cucii si una de cuc adica barbati travestiti in femei; cel de-al cincisprezecelea este personajul central al paradei si denumit Mutul. Cucii au masti diferite, fuste lungi si opinci de care sunt legati cativa clopotei. Rec mai contine o sabie vopsita in rosu si un topor albastru din lemn. Cucii merg prin sat, se lupta inii pentru a alunga spiritele rele, apoi se opresc din casa in casa si incing cate o hora. Ritualul an venirea primaverii, purifica spatiul si indeparteaza bolile.
Drăgaica este zeita recoltelor si a iubirii, asemanatoare Sânzienelor din Moldova. Ea se naste odata echinociului de primavara si se maturizeaza pe 24 iunie, cand infloresc florile cu acelaasi nume. Sarbatoarea Drăgaicei este considerata cea mai buna zi pentru a culege plantele de leac. Fetele si sanzienele din care fac cununi pe care le pun apoi pe porti sau la ferestre pentru a atrage noroc belsugul. Cele care doresc sa se casatoreasca dorm cu un buchetel de flori sub perna pentru a-si sortitii. Femeile maritate le poarta in par sau in san pentru a fi mai atragatoare. In unele sa obisnuieste ca fetele sa o aleaga pe cea mai frumoasa si mai cuminte dintre ele si apoi sa umble alatu ea prin sat. Alaiul Drăgaicei se opreste la rascruce, unde canta si danseaza hore.
Legende povestesc ca Sânzienele sunt zane bune care vindeca bolnavii, inmultesc animalele si pasara apara recoltele de grindina. Insa daca nu sunt sarbatorite cum se cuvine, Sânzienele se transform zane rele, cunoscute sub numele de iele. Acestea aduc furtuni, imbolnavesc oamenii si lasa plantele leac.

Satele dobrogene sunt fermecatoare prin simplitatea lor. Locuitorii Deltei, cei mai multi din ei pescari, inca mai stiu povesti incantatoare si legende din batrani. Tot la ei au primit traditiile stravechi pe care le transmit noilor generatii. Viziteaza Dobrogea si vei fi cucerit universul rural si de obiceiurile populare.

Dobrogea, frumusețe etnică

Elev: Ciuciumiș Marian

Clasa a IX-a

Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu” Năvodari

Profesor coordonator: Bușcă Alexandru

**TRADITII SI
OBICEIURI**

Dobrogea este tinutul cuprins între Dunare și Marea Neagra și cuprinde județele Constanța și Tulcea pe teritoriul României și regiunile Dobrici și Silistra din Bulgaria. De-a lungul timpului, istoria ei a fost marcată de dominația mai multor civilizații, între care grecii, persii, geto-dacii, Imperiul bizantin, Imperiul vlaho-bulgar, Imperiul otoman. După războiul din 1878, Dobrogea și Delta Dunării au devenit teritorii ale României independente. În prezent, zona sud-estică a țării este locuită în majoritate de români, dar și de grupuri etnice: armeni, turci, tătari, ruși lipoveni, greci bulgari, ucraineni. Fiecare comunitate și-a păstrat tradițiile caracteristice marilor sărbători religioase și momentelor importante din viața oamenilor, influențând totodată unele dintre obiceiurile locale. Identitatea culturală a Dobrogeei s-a format pe baza cutumelor și a spiritualității tuturor minorităților care au trăit în această

MANCARURI TRADITIONALE DOBROGENE

Provincia situată între Dunăre și Marea Neagră, Dobrogea are o gastronomie cu puternice influențe orientale datorită minorității turco-tătare. Bucătăria dobrogeană se bazează pe pește și pe carnea de oaie, însă nu exclude carnea de pasăre, de vacă și de porc. Preparatele de bază sunt însoțite de garnituri de orez sau de legume. Produse din lapte de oaie precum iaurt sau telemea sunt folosite de asemenea pentru pregătirea altor mâncăruri. Dintre mâncărurile specifice pot fi menționate ciorbele pescărești, peștele marinat, saramura de pește, pițiful dobrogean, salatele dobrogene, cărnații de oaie, mielul la proțap, dar și preparate care poartă marca minorității turco-tătare: chebab, cărnații uscați precum ghiudem și babic, mușacaua dobrogeană sau garniturile de orez. Să nu uităm și de deserturile specifice Dobrogei, cu stafide sau cu rahat și nici de celebritate baclavale și sarali. Deși la prepararea ei sunt folosite legume precum roșiile, ardeiul gras, ceapa și castraveții, salata dobrogeană are un aspect diferit față de alte salate. La pregătirea ei se mai folosesc două ouă fierte, măsline, smântână, telemea de oaie, zeamă de lămâie și puțin cimbru. Roșiile sunt tăiate în bucăți potrivite, castraveții în felii subțiri, ardeiul gras în fâșii subțiri, iar ceapa solzisor, iar toate aceste legume sunt amestecate. Pot fi adăugate și frunze de salată, tăiate mărunt.

Obiceiurile dobrogene specifice sărbătorilor de iarnă sunt asemănătoare celor practicate în alte zone ale țării; ele reflectă atât relația om-natură, cât și legătura cu divinitatea. Pe 6 decembrie se celebrează ziua Sfantului Nicolae, sărbătoare mult așteptată de către copii. Aceștia își curată ghetutele și le asaza aproape de usa, sperând ca Moșul să vină și să le aducă dulciuri. Se spune că doar copiii cuminți sunt rasplătiți cu daruri; cei neascultători primesc o nielușca pe care o folosesc adesea părinții. În Ajunul Crăciunului, cetele de tineri pornesc la colindat. În unele zone din Dobrogea, cu precădere pe limesul dunărean, colindele se aud încă înainte de ivirea zorilor și încetează abia a doua zi dimineață. Pe vremuri, grupurile erau formate doar din băieți necasătoriti; fetele nu mergeau niciodată la colindat, ele îi întâmpinau pe colindatori. În prezent, în satele dobrogene pot fi întâlnite trei cete: ceta copiilor, ceta mica, a flacailor, și ceta mare, alcătuită din bărbați însurați. Fiecare grup are un conducător sau un șef de ceta și o ierarhie bine stabilită. La Adamclisi, obiceiul colindatului este însoțit de jocul caprei, denumit și jurca. Unul dintre tineri poartă un costum care infatșează o barză cu coarne de cerb sau un cerb cu cioc de barză și joacă alături de colindatori în dans scurt. În prima zi de Crăciun, turca se muta în mijlocul satului, unde ofera un adevărat spectacol. Repertoriul cetei este foarte bogat și cuprinde atât colindele amuzante ale copiilor, cât și colindele flacailor, adresate fie tinerilor

OBICEIUL DOBROGE DE CRACI

MERSUL LA COLINDAT

În dimineața zilei de Crăciun, creștinii îmbracă haine de sărbătoare și merg cu mic, cu mare, la biserică. D. pld., rușii lipoveni au un costum tradițional pe care îl folosesc doar la slujbele religioase. Bărbații poartă camasa fără guler (rubasca) legată cu un brau din lana și pantalonii negri, largi. Ținuta femeilor este compusă din fusta lungă numită iubca, rubasca și brau. Fetele tinere își împletesc parul într-o singură coadă, iar femeile maritate poartă batic. După slujba, dobrogenii petrec în jurul mesei festive, alături de familie și prieteni. Între preparatele de Crăciun se regăsesc gasca umplută cu mere, sarmalele și specialitățile din pește. Există obiceiul ca picioarele mesei să fie legate cu lanturi pentru ca raul să fie ținut departe de casa. După Crăciun încep pregătirile pentru Anul Nou, care se sărbătorește cu Sorcova și Plugosorul. Băieții pornesc prin sate și le urează gospodărilor sanătate, belșug și un an nou fericit. În Tulcea se practică jocul călăuilor, simbol al forței și tineretii; foarte dinamic și original, dansul arată legătura puternică stabilită între calul capabil să înțelească voința omului și călărețul care conduce fără efort animalul. În prima zi a noului an, copiii merg din casa în casa și arunca cu boabe de grau sau orez, urând gazdelor prosperitate; obiceiul se numește semănat. În casele în care sunt fete de maritat, semănătorii trebuie să fie băieți tineri și frumoși. Sărbătoarea nasterii Domnului și anul nou sunt prilejuri de veselie și întâlnire cu cei dragi. Creștinii uită de supărări, se împacă unul cu altul, își fac cadouri și petrec în jurul meselor bogate, sperând ca vor fi sănătoși și fericiți.

OBICEIURI DOBROGENE DE PASTE

Pentru românii din toată țara, dar și pentru celelalte grupuri etnice, Pastele este cea mai mare sărbătoare creștină. În perioada premergătoare Invierii, credincioșii fac curățenie în gospodării și își înnoiesc hainele, pregătindu-se astfel să-și primească pe musafiri. Înaintea Postului mare, în Dobrogea se practica obiceiul care au ca scop purificarea naturii. Unul dintre acestea este Ola sau Hurhumbatul, care consta în aprinderea unui foc din resturi vegetale. Se considera că în acei zile natura este curățată, făcându-se loc noii vegetații. De asemenea, satenii urca pe un deal de unde dau drumul unei roți înfășurate în paie, simbolizând astfel cursul soarelui pe cer. În ziua de Lasatul secului, copiii și tinerii participa la baterea alvitei, un obicei prin care își alina norocul. De grinda casei se prinde o bucată de alvita, iar cei care iau parte la ritual trebuie să o prinda cu gura fără ajutorul mâinii. Cei care mușca din ea își pun o dorință. În Joiă mare, femeile vopsesc ouale preparând pasca, iar vinerii participa la slujba. În noaptea de Invier, credincioșii merg la biserică și iau lumina sfântă. În prima zi de Paste are loc sfintirea bucatelor -pasca și ouale roșii-, acestea simbolizând trupul și sângele Mantuitorului. Apoi toată familia se așază la masa, savurând preparatele tradiționale: ciorba de miel, drobul, cozonacul. În cea de-a treia zi a sărbătorii pasca în comunitățile de ruși lipoveni se practica Paparuda. În localitate se formează un alai compus din fete sau femei în vârstă, împodobite cu flori și ramuri verzi; două dintre ele poartă masti. Grupul merge din casa în casa, dansează și cântă pentru a chema ploaia. Gazda le stropeste cu apă,

TRADITII DE NUNTA IN DOBROGEEA

Tradițiile de nuntă în Dobrogea sunt destul de variate, imbinând obiceiurile românești cu cele turcești sau tataraste. Nunta începe într-o zi de joi și ține până duminică, însă mirii se vad abia sâmbătă. Perioada de dinaintea întâlnirii celor doi este dedicată pregătirilor.

Vineri, nasa, soacra mare și alte rude vin la casa miresei și îi aduc voalul pentru probă. Cu această ocazie are loc o mica petrecere doar între femei. În ziua nunții, nasa este cea care îi asază voalul miresei, aducându-i în dar daruri, parfum și bijuterii. În timpul în care este aranjată, mireasa nu poate fi văzută de niciun bărbat. După acest moment, ea poate pune flori în piept invitaților, iar apoi se dansează hora miresei.

În ziua nunții, mirele porneste alături de alai la casa aleasei lui. Tanara se ascund iar el trebuie să o găsească; atunci îi ofera un cadou și îi pune bani într-un pantof pentru a atrage prosperitatea. Mai există obiceiul, ca înainte de a merge la biserică, nasa să rupa un colac deasupra capului miresei. La ceremonia religioasă, când cei doi ingenuchează, mirele trebuie să se așeze pe rochia partenerei dacă vrea să aibă o soție ascultătoare. La eveniment participa toată comunitatea, arătându-și astfel sprijinul pentru noul cuplu. Spre sfârșitul petrecerii nasa îi da miresei voalul jos și îi pune un batic pe cap. De acum, tanara face trece la statutul de soție. Voalul este cedat unei fete care urmează să se mărite, iar floarea mirelui este oferită logodnicului acesteia. Are loc o alta hora a miresei, la care dansează doar femeile maritate. În unele sate se păstrează și obiceiul horei de duminică, o petrecere restransă cu mirii, nasii, socrii și rudele apropiate. Chiar dacă tradițiile diferă, nunțile dobrogene sunt celebrate cu muzică și dansuri populare, marcând într-un mod festiv formarea noii familii.

Tradiții din timpul anului în Dobrogea

Dragobetele. Numit și Năvalnicul sau Logodnicul Pasaților, Dragobetele era un tânăr zeu al dacilor. În funcție de zonă, el este sărbătorit în perioadele 24-28 februarie și 1-25 martie, fiind considerat patronul dragostei. Se spune că în ziua de Dragobete pasările se împerechează și încep să-și construiască cuiburi. În același fel, băieții și fetele trebuie să se întâlnească pentru se îndrăgosti. Când vremea este frumoasă, tinerii ies la padure pentru a culege primele flori a primăverii. Femeile maritate strang apa pe care o folosesc în anumite zile ale anului pentru a păstra frumusețea.

Cucii se sărbătoresc în prima zi după Lasatul secului de Paste. Obiceiul consta într-o paradă a mastilor. Un grup de 15 bărbați este împărțit în două cete de câte 7 membri; o ceață de cucii și una de cucoale, adică bărbați travestiti în femei, cel de-al cincisprezecelea este personajul central al paradei și este denumit Mutul. Cucii au masti diferite, fuste lungi și opinci de care sunt legați cativa clopotei. Recuzita mai contine o sabie vopsită în roșu și un topor albastru din lână. Cucii merg prin sat, se luptă între ei pentru a alunga spiritele rele, apoi se opresc din casa în casa și înving câte o hora. Ritualul anunța venirea primăverii, purifica spațiul și îndepărtează bolile.

Bucătăria Istriei

Elev: Mehedința Ionuț

Clasa a IX-a

Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu” Năvodari

Profesor coordonator: Bușcă Alexandru

Tradiții și obiceiuri de Paște

Vopsirea ouălelor

Elevă: Rădulescu Teofora

Clasa a IX-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Alexa Ana-Maria

Sărbătoarea Sfințelor Paști este cea mai mărită și solemnă dintre sărbătorile anului, care aduce omenirii speranța mântuirii și a vieții veșnice, prin sacrificiul lui Iisus Hristos. La ortodocși sărbătoarea începe odată cu postul de șapte săptămâni. O importantă semnificație o

are Joia Mare din Săptămâna Patimilor. În această zi se vopsesc ouăle, se pregătește mancare tradițională precum pasca.

Cel mai cunoscut obicei de Paște își are originea în scena în care Iisus a fost răstignit pe cruce în Vinerea Mare. Venind să-și vadă fiul răstignit, Fecioara Maria avea în mână un coș cu ouă care s-au înroșit de la sângele Mântuitorului. În tradiția populară ouăle roșii sunt purtătoare de noroc. Tocmai de aceea, în dimineața zilei de Paște este bine să ne spălăm pe față cu apă dintr-un vas în care sunt puse ouă roșii și monede de argint. Totodată, ouăle roșii se ciocnesc la masa de Paște alături de binecunoscuta replică "Hristos a Înviat! - Adevărat a Înviat!", care simbolizează iertarea unui păcat greu al celor care au spus-o. Mai mult decât atât, dacă cineva descoperă într-un ou două gălbenușuri, acea persoană se va căsători în curând.

Pe lângă ouă vopsite în diverse culori, pe masa oricărui creștin român care ține la tradiție se vor afla cu siguranță și ouăle colorate simplu, în roșu. Cu toate că are o existență precreștină, în creștinism, oul roșu simbolizează sângele vărsat de către Iisus pentru lumea reprezentată sub forma oului, devenind element definitoriu al sărbătorii pascale.

În satele românești, există tradiția ca ouăle pentru Paști să fie adunate din cuiabar în Miercurea Mare, întrucât ouăle din această zi – alese atât pentru mâncare cât și pentru a fi înroșite, nu s-ar strica până la Paști.

Ouăle adunate din cuiabar se spală și pe coaja lor umedă se lipesc frunzulițe și/sau flori. Pentru ouăle cumpărate din magazin, este bine ca acestea să fie ținute la temperatura camerei câteva ore înainte de vopsite. Ouăle astfel decorate se învelesc într-o bucată de ciorap, se leagă strâns cu ață. Se introduc într-un vas cu apă și cu foile de la aproximativ un kilogram de ceapă albă. Pentru o culoare mai intensă, se pot folosi și câteva foi de ceapă roșie și, eventual, câteva lingurițe de oțet. Apoi se lasă la fiert aproximativ 15 minute.

Cei care preferă să fie în pas cu moda, pot opta pentru vopsele sidefate pentru ouă, de diferite culori. Din fiecare plic de vopsea sidefată, se pot colora aproximativ 10 ouă. Ouăle se spală cu detergent de vase, se clătesc foarte bine și se pun la fiert în apă rece, cu un pic de sare. Fiecare plic de vopsea sidefată se dizolvă într-un pahar cu apă fierbinte, după care se amestecă bine, pentru a se omogeniza culoarea.

Se folosesc mănuși de menaj, se pun câteva picături de vopsea în palmă și se rostogolește fiecare ou, până primește o culoare uniformă. Pentru acest tip de culoare nu este nevoie nici de oțet nici de grăsime pentru luciu.

Există multe povești și legende referitoare la ou și culoarea sa roșie. Una dintre acestea spune că Maria Magdalena l-a salutat pe împăratul Romei : „Hristos a Înviat!"; împăratul, fiind la masă, a arătat către niște ouă și i-ar fi răspuns, în derâdere: „Dacă Hristos ar fi înviat, aceste ouă ar trebui să fie roșii!” iar atunci, pe loc, ouăle s-au colorat în roșu. Alte povestiri se referă la patimile lui Iisus Hristos, care, fiind bătut cu pietre, acestea s-au transformat în ouă roșii, sau când Fecioara Maria, a venit la crucea unde acesta era răstignit cu un coș cu ouă și acestea s-au înroșit de la sângele curs. La noi, obiceiul încondeierii ouălor este răspândit peste tot în țară. Cromatica și motivele decorative diferă de la o regiune la alta, și chiar de la creator la creator, în funcție de imaginația fiecăruia.

Bibliografie:

www.hotnews.ro

www.ziarulunirea.ro

www.risco.ro

www.alba24.ro

Tradiții și obiceiuri de Paște Frumusețea sărbătorilor pascale

Elevă: Lucăț Luana

Clasa a IX-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Alexa Ana-Maria

Paștele este cea mai veche și importantă sărbătoare a creștinătății, care a adus omenirii speranța mântuirii și a vieții veșnice, prin sacrificiul lui Iisus Hristos, Învierea fiind, după cum spunea părintele Arsenie Boca, singura minune care se arată tuturor, credincioși și necredincioși.

La câteva zile după intrarea solemnă în Ierusalim (de Florii), Mântuitorul a fost judecat și răstignit, a murit pe cruce și a fost pus în mormânt. După trei zile, a înviat din morți. Toată această succesiune de evenimente au avut loc în numai o săptămână, cea a Patimilor, care precede Învierea.

Indiferent de regiune, Învierea Domnului aduce obiceiuri dintre cele mai interesante. Paștele este și momentul în care ne curățăm casele și sufletele și devenim mai buni. Vopsitul oualor, pasca, mielul sau iepurașul sunt doar câteva tradiții pe care românii încă le practică.

Tradițiile și obiceiurile de Paște reprezintă, alături de trezirea naturii la viață, o înviere a oamenilor după iarna grea și venirea primăverii.

Tradiția spune că în Joia Mare, din Săptămâna Patimilor, gospodinele vopsesc ouăle roșii, care vor fi ciocnite în nopatea Învierii. Acest obicei este unul dintre cele care patronează întreaga Sărbătoare a Învierii, cioncitul lor fiind asociat și cu rostirea cuvintelor „Hristos a Înviat!” și „Adevărat a Înviat!”, care devin și formulă de salut a credincioșilor până la Înălțarea Domnului.

Ceea ce puțini dintre noi știu este că vopsitul ouălelor este o practică apărută cu câteva mii de ani înainte de Hristos, care își are originile în cultura antică. Se crede că în trecut, ouăle erau considerate daruri de preț și erau simbolul echilibrului și al vieții, al renașterii și al fertilității. Egiptenii aveau un loc de cinste pentru ouă, pe care le considerau simboluri ale eternității și ale lumii, datorită formei perfecte ale acestora.

Totodată, se crede că tradiția vopistului ouălelor provine de la chinezii din atichitate, obicei apărut cu mai bine de 2.000 de ani înaintea nașterii lui Iisus Hristos. Acestea erau considerate simbol al echilibrului și erau oferite în dar.

În timp, obiceiul a fost transmis apoi și creștinilor, fiind încă practicat în țările din Europa și Asia. Chiar dacă în unele țări europene obiceiul a dispărut, în România a fost păstrat de sute de ani, fiind dezvoltate chiar și noi tehnici de vopsire, unele dintre ele ajungând chiar la nivelul de artă, fiind recunoscute la nivel internațional, cum sunt ouăle încondeiate în zona Bucovinei și a Banatului.

Simbolistica culorilor

Roșu este simbol al sângelui, soarelui, focului, dragostei și bucuriei de viață.

Negru – absolutism, statornicie, eternitate.

Galben – lumină, tinerețe, fericire, recoltă, ospitalitate.

Verde – reînnoirea naturii, prospețime, rodnicie, speranță.

Albastru – cer, sănătate, vitalitate.

Violet – stăpânire de sine, răbdare, încrederea în dreptate.

Albul – inocență, puritate, potrivit Adevărul.

Bibliografie:

<https://www.mediafax.ro/life-inedit/pastele-cea-mai-mare-sarbatoare-a-crestinatatiei-ce-semnificatie-are-invierea-domnului-9519031>

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Pa%C8%99ti>

<https://ziarulunirea.ro/obiceiuri-traditii-si-superstitii-romanesti-de-paste-credinte-si-superstitii-de-paste-257440/>

<https://editiadedimineata.ro/povestea-oualelor-de-paste-o-traditie-veche-de-mii-de-ani-cu-origini-in-cultura-antica/>

Tradiții și obiceiuri de Paște

Paștele în zona Transilvaniei

Elev: Todor Radu

Clasa a IX-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Alexa Ana-Maria

Poate cel mai cunoscut obicei de Paște din Transilvania este „stropitul”. Obiceiul preluat de la maghiari spune că, în a doua zi de Paște, băieții, îmbrăcați în haine tradiționale, merg la familiile unde exista fete și le stropesc cu parfum „ca să nu se vestejească”. Acest „stropit” este păstrat și în zilele noastre și reprezintă un motiv de reîntâlnire cu prietenii. Se spune că fetele stropite vor avea noroc tot anul. În Evul Mediu, atunci când a fost introdus acest obicei, fetele se udau cu apă din fântână.

Un alt obicei inedit este păstrat în împrejurimile Sibiului. De Paște, se împodobește un pom sau arbust, asemănător cu cel de Crăciun. În loc de globuri, se agață ouă vopsite, dar fără conținut. Pomul este așezat într-un ghiveci sau într-o vază, în funcție de dimensiunile sale, oferind un farmec aparte sărbătorii.

În unele zone din Transilvania, tinerii împodobesc bradul cu panglici colorate și le strecoară în curțile fetelor de măritat. Crenguțele împodobite reprezentau, în trecut, un ritual de curtare.

Similar, unele familii din zona Clujului împodobesc o creangă de brad pentru ultimul membru decedat. Această crenguță este împodobită cu bomboane și covrigi, după care este dusă la biserică, pentru a fi sfințită. Darurile sfințite sunt oferite copiilor și sătenilor nevoiași, iar creanga este depusă pe morânt, simbolizând legătura dintre cele două lumi

De obicei, în miercurea, joia și vinerea mare, gospodinele pregătesc mielul, ouăle vopsite și pască, astfel pregătindu-se pentru sărbătorirea Paștilor. Aceste preparate sunt ușor de distins în Transilvania față de alte zone ale țării deoarece se regăsește o mare varietate de culori și modele în realizarea lor.

Ouăle vopsite se ciocnesc la masa de Paști, respectând un anumit ritual: persoana mai în vârstă ciocnește capul oului de capul oului ținut în mana de cealaltă persoană în timp ce spune “Hristos a Înviat !”, la care se răspunde cu: „Adevărat a Înviat!”.

Masa din prima zi de Paști este un prilej de reunire a familiei. De pe masa de Paști nu lipsesc niciodată ouăle, pasca, drobul, friptura de miel, cașul de oaie și alte preparate foarte îndrăgite de români.

Totodată, vopsirea ouălelor este o tradiție foarte importantă și este cel mai răspândit obicei creștin de Paști. În trecut, ouăle se vopseau doar cu culoarea roșie, însă în prezent gospodinele aleg diverse culori: galben, albastru, verde, violet, etc. Referitor la acest obicei există foarte multe legende în cultura românească, însă cea mai populară dintre acestea spune că Maica Domnului a așezat un coș cu oua lângă crucea pe care era răstignit Iisus și acestea au fost înroșite de sângele lui.

Transilvania: obiceiuri și tradiții

Elevă: Ivan Ana-Maria

Clasa a IX-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Alexa Ana-Maria

2. Obiceiuri și tradiții

Obiceiuri din Transilvania

• Steaua

Steaua este un obicei de iarnă, păstrat din strămoși și care are loc în fiecare an pe data de 25 decembrie, de Crăciun. Colindătorii umblă prin sat cu Steaua și vestesc nașterea pruncului Iisus. De obicei, colindătorii merg în cete de câte patru, cu ingenu și cu trei crni. Pentru colindul lor, copiii primesc maci, mere sau cozonaci.

• Chematul fetelor la Junii

Este un obicei anual, care are loc de Crăciun, pe 25 decembrie. În această parte a țării, tradițiile și obiceiurile sunt păstrate cu sfințenie, din tată în fiu. La această sărbătoare sătească, junii sunt îmbrăcați în costume populare. Ei merg la casele fetelor de măritat și le cheamă la petrecere. Părinții fetelor îi servesc apoi pe junii cu vin și plăcinte. Petrecerea are loc apoi seara, la gazda junilor.

• Butea Junilor

Acest obicei este specific sărbătorilor de iarnă, însă pregătirile încep încă din luna octombrie. Atunci se formează „butea junilor” și gazda pe perioada sărbătorilor. Apoi, cu o săptămână înainte de Crăciun, feciorii din sat aduc gazdei bucate din care se vor ospăta de Crăciun. În ziua de Crăciun, feciorii se îmbracă în lăine de sărbătoare și pornesc la colindat prin sat. După colindat, feciorii se îndreaptă spre casa gazdei, unde se ospătează.

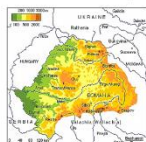
Cuprins

1. Transilvania
2. Obiceiuri și tradiții
3. Port tradițional din Transilvania
4. Rețete și mâncare specifică zonei
5. Locuri sfinte
6. Muzică și dansuri tradiționale
7. Atracții turistice
8. Bibliografie

1. Transilvania

Transilvania sau Ardealul este regiunea situată în centrul României, delimitată de Munții Carpați. Este fost teritoriile a zece județe: Hunedoara, Sibiu, Alba, Cluj, Sălaj, Bistrița-Năsăud, Mureș, Harghita, Covasna și Brașov. În timpul, acest ținut a fost parte componentă a Imperiului Roman, a Regatului Ungariei și a Imperiului Austro-Marea Unire din 1918, Transilvania a devenit teritoriu al României independente. În prezent, zona centrală a locuită de români, maghiari și sași, fiecare comunitate păstrându-și cultura și obiceiurile caracteristice. Ider spiritualitatea Ardealului sunt încă influențate de tradițiile minorităților care trăiesc în această regiune, astfel descoperi semnificații unice, pline de farmec și mistere. Spectacolul rural, costumele și cântecele te poartă în cămăruțele, care amintesc de simplitatea și frumusețea satului românesc.

2. Obiceiuri și tradiții

Obiceiuri din Transilvania

• Steaua

Steaua este un obicei de iarnă, păstrat din strămoși și care are loc în fiecare an pe data de 25 decembrie, de Crăciun. Colindătorii umblă prin sat cu Steaua și vestesc nașterea pruncului Iisus. De obicei, colindătorii merg în cete de câte patru, cu ingenu și cu trei crni. Pentru colindul lor, copiii primesc maci, mere sau cozonaci.

• Chematul fetelor la Junii

Este un obicei anual, care are loc de Crăciun, pe 25 decembrie. În această parte a țării, tradițiile și obiceiurile sunt păstrate cu sfințenie, din tată în fiu. La această sărbătoare sătească, junii sunt îmbrăcați în costume populare. Ei merg la casele fetelor de măritat și le cheamă la petrecere. Părinții fetelor îi servesc apoi pe junii cu vin și plăcinte. Petrecerea are loc apoi seara, la gazda junilor.

• Butea Junilor

Acest obicei este specific sărbătorilor de iarnă, însă pregătirile încep încă din luna octombrie. Atunci se formează „butea junilor” și gazda pe perioada sărbătorilor. Apoi, cu o săptămână înainte de Crăciun, feciorii din sat aduc gazdei bucate din care se vor ospăta de Crăciun. În ziua de Crăciun, feciorii se îmbracă în lăine de sărbătoare și pornesc la colindat prin sat. După colindat, feciorii se îndreaptă spre casa gazdei, unde se ospătează.

Tradiții din Transilvania

• Boul instruat

Este o sărbătoare care are loc vara, de obicei foarte aproape de Sânzieni sau Rusaliu. Aceasta tradiție este păstrată pentru roade bogate în anul agricol, ferirea de furtuni și grîndină. Tradiția întrupează un bou foarte frumos împodobit cu flori, clopoței și jesaruri realizate de femeile satului. Boul era purtat pe fiecare sîmbătă a satului, fiind însoțit de un alt destul de numeroș, de regulă, dezgînat cu anumite înfățișări surprinse de mitologia.

• Buzduganul de la seceriș

Reprezintă un eveniment popular în regiunea Sibîhului, întreg satul fiind îmbrăcat sărbătorit, mergînd prin centrul satului și pînă la casele gospodariilor. În luna iulie, celebrează „Buzduganul de la seceriș”. În această zi, cei mai în vîrstă sîteni îi învață pe cei tîniș spicete de grâu și să lege snopii de grâu. Femeile leagă snopii de grâu sub formă de cruce sau așezate una peste cealaltă, formîndu-se un buzdugan. Buzduganul format de femei și spicete de grâu este purtat prin sat de două fete însoțite de o mulțime de oameni. Cospod porți, așteptată stăru pentru a-1 stropi cu apă curată, din flăuții, semn al bunăstării și proșpe

• Festivalul narciselor

Festivalul Narciselor „Inflorēste” tradiția brașovenensă. Acesta are loc în rezervația Dumbrava Vadului din cadrul comunei Senciza, satul Vad. Festivalul Narciselor se desfășoară de an în luna mai în rezervația Dumbrava Vadului. Aceasta se află chiar în mijlocul Munților Făgăraș, fiind o zonă în care narcisele cresc în număr foarte mare. Aceasta rezervație mai este cunoscută și sub numele de „Dumbrava cu coprine”. În realitate cuvântul „coprine” se traduce în „narcise”.

4. Rețete și mâncare specifică zonei

1. Mămăligă toponată

Mămăliga toponată este un preparat din zona Apusenilor, care combină tradiționalul fel de mâncare din ouă cu buzdăii din carne. Mămăliga se face moale, apoi, se coace la cuptor cu straturii din brînză, iunții, cimrăji și cuburi de carne pețită. Ca să capete o culoare aurie, preparatul se unge cu un ou bîntărit înainte de coacere. Rezultatul este un produs culinar incredibil de gustos și săros, pe placi oricîntă pasionate de minuscule tradiții.

2. Tocană de gălbiori cu piept de pui

În trecut, cîmperecii erau o sursă de bază în alimentația țăranilor, pădurele Transilvaniei oferind multe varietăți comestibile. În prezent, cîmperecii se prepară mult mai des de cître cei care nu pleteră de la înmîșă comestibile despre căderea și prepararea lor. Cîmperecii comune în pădurea Apusenilor, gălbiorii se consumă atît în mîncare cît și drept. Tocană de gălbiori cu pui este, înș, un adevărat delicat, care aduce lăbății gustul proaspăt de cîmpere sălbatic, pe cît și cărnii, al legumelor și al condimentelor.

Retetă: Ciorbă de pui cu i

Ingrediente:

- 600 g carne de pui (păpue sa)
- 1-2 linguri ulei
- 1 ouș
- 1 morcov
- tarhoun proaspăt sau în oțet
- 2 gălbenușii
- 3-4 linguri smîntînă
- 2-3 linguri de oțet
- sare

Carnea de pui și morcovul se ceapa se toacă mărunt. Toate o auă cu cele două linguri de – 4 minute, se adăugă apoi apă în oală și se lasă la fi pe pînă este pînăruz complet, sînce focul. Se ține, înre- amestec gălbenușurile cu sa se toamnă măritor în oală și sînce se adăugă naționul dîp linguri de oțet. Oală se acapac, să se „înțeze”, iar i sînce de oră poate fi servit cu

3. Port tradițional din Transilvania

Portul femeiesc de Hunedoara

Portul femeiesc de Sibiu

Portul femeiesc de Munții Apuseni

Portul femeiesc de Bihor

Portul femeiesc de Oș

Portul femeiesc de Nășad

Portul femeiesc de Târnav

Portul femeiesc de Maramureș

Costumul b

5. Locuri sfinte

o Mănăstirea Prislop

Mănăstirea Prislop este una dintre cele mai cunoscute mănăstiri din România, fiind un important loc de pelerinaj ortodox și rusătină. Acest lucru se datorază și pînăruței Arhiepiscopiei Bice, mănăstii și Sfîntului Arhidieșului, datorită minunilor pe care acesta a reușit să le realizeze, atît în timpul vieții, cît și după moartea sa. Așezămintul de la Prislop este situat în imediată apropiere a localității Silvaș de Sus. La aproximativ 30 de kilometri distanță de orașul Hunedoara și circa zece kilometri de orașul Hășeg. Accesul spre Hășeg de cult este mult țipor intrucat drumul pînă la destinație este asfaltat. Biserica de aici datează din secolul al XVI-lea și a fost declarată monument istoric. În ciuda dimensiunilor ci modeste, specialiștii o consideră unul dintre cele mai importante biserici ortodoxe din Transilvania, dar și din întreaga țară. Anual, aici, ăung zece de mii de pelerini, atrași de linștea și frumusețea acestui loc.

o Mănăstirea Oș

La o distanță de aproape 70 km de Alba Iulia, pe același traseu care duce spre pi de la Sureanu, se află celebra și splendida mănăstire Oș, cuprinsă între pășur molid și marelure lacului cu același nume. Biserica veche a mănăstirii fost o scriitorii Mihail Sadoveanu și Ionel Pop și datează din anul 1943. A fost în reconstruită între 1982-1983 pentru a fi salvată, aflîndu-se inițial pe locul unde lacul de acumulare Oș. An de an, Mănăstirea Oș gazduiește tabere de tiner teme, căștund să răspundă astfel numerelorlor întrebării, frămîntării și nevoii ce a vârsta căuțărilor. Cea ce se-a încercațun acum ca o tradiție, a început acum aproa în 1995, cînd tînaora obște de la schitul Poșaga, formată din ascortii timișoreni.

6. Muzică și dansuri tradiționale

Melodii din Transilvania

- Bucurăm iară rîsună - Angela Rusu
- M-am uitat în dealul Chăgiși - Maria Butnic
- Pe izvor, pe izvor - Lucreția Ciobanu
- Toată lumea are un dor - Ionuț Fulca
- Acuț, ce plouă vine de la Chiț - Maria Butnic
- Cui mi-a plăcut dragostea - Nicolae Furdul Iancu
- Sara bună, baică Ioane - Drăgan Munteanu
- Zis-a badea c-o veni - Valeria Peter Predescu
- Mîndru țice cetera - Maria Butnic
- Eu pe-neca n-am jucat - Mărioara Tînașe
- Mîmoș badea-i de-așeară - Ana Pop Corondan
- Sus în vîrfal mîscului - Angela Bucu
- Adio, mîi pînăle, mîi - Cornelia Radocca

Pe izvor, pe izvor - Lucreția Ciobanu

Dansuri tradiționale din Transilvania

Dansurile din Ardeal se rem varetatea și frumusețea cu o execuție misăclări specific zone datorită puterii linșpii creației populare, cum ar fi l cizăna a bîșieiilor, ficeiroase sau învîrtita.

Jocuri populare întîlnite în zonă:

- Polca / Poargă
- Țura fetelor
- Sălăjan
- Susul
- Ardeleană în roată
- Mînanșeuil

7. Atracții turistice

- **Lacul Colibița** - Colibița este una dintre cele mai spectaculoase destinații de vacanță din România. Este o sursă și „întrețel de la zăvez” și stă pazure cu care voi respira aer curat de natură. Colibița și-a câștigat renumele, în ultimii ani, de Alpii României, după ce un studiu a reușit să eșe unu din puținele locuri din România, unde aerul conținează lă purtare cu cel din Alpi, de la ora 2000.
- **Castelul Kalocsy** - Castelul Kalocsy este în satul Micloșoara din Covsan. Castelul a fost restarat de Costel Kalocsy și pădășește, acum, Muzeul Vieții Transilvănene.
- **Cetatea Rapca** - Pe drumul dintre Sigheșoara și Brașov, pe un deal, se află impunătoare Cetatea Rapca, una dintre cele mai vechi vestigii arheologice de pe teritoriul României, cu urne datînd din paleolitic. Cetatea este atestatată documentar în anul 1124.
- **Cetatea Medievală de la Sigheșoara** - Sigheșoara este unul dintre cele mai frumoase și mai bine conservate orașe medievale din Europa, dar, mai ales, singura cetate medievală din țara noastră. Cetatea Sigheșoarei este ca într un hașm care începe cu „A fost odă...” Pe străzulețele înguste și romantice sînt case vechi, colorate, care ascund porții lare fine, cu o istorie interesantă. Este de ajuns să zăboviți, aici, cîteora ore, și un veșt mai vrea să plecați.
- **Brașov, Sibiu, Chiț Napoca** - Sînt orașele din inima Transilvaniei pe care nu trebuie să le rătăci. Biserica Neagră din Brașov, Grădina Botanică din Chiț-Napoca sau Podul Mîrcășilor din Sibiu sînt obiective turistice pe care trebuie să le vedeți o dată avînt.
- **Castelul Corvinilor din Hunedoara** - Castelul Corvinilor este cetatea medievală a Hunedoarei, considerată unul din cele mai importante monumente de arhitectură gotică din România și prietore cele mai frumoase din țara.
- **Castelul Bran** - trebuie să fie o destinație a oricînu călător prin Transilvania. Aflat la doar 30 de kilometri de Brașov, este considerat cel mai important obiectiv turistic din România.

8. Bibliografie

- <https://www.cuvantul-liber.ro/335795/cateva-dintre-cele-mai-frumoase>
- <http://www.romania-travel-guide.com/atractii/traditii>
- <http://tradițiiindromania.ro/obiecteuri/>
- http://enciclopedia.romaniei.ro/wiki/Portul_popular_din_Transilvania
- <https://www.addsite.ro/bucataria-traditionala-din-transilvania-6-preparate-pe-care-merita-sa-le-incearci/>
- <https://blog.traveltinint.ro/5-dintre-cele-mai-gustoase-produse-traditionale-din-transilvania/>
- <https://www.cresintortodox.ro/>
- <https://www.gohunedoara.com/>
- <https://ziarulunirea.ro/>
- <https://images.google.com/gq/DKEkmRcZ9guTSRSg8>
- <https://www.youtube.com/watch?v=3LnSWC5S-8M>
- <https://timisfolk.wixsite.com/>
- <https://artlinedance.ro/>
- <https://calatorimbasceti.ro/>

Elemente tradiționale din Banat

Elev: Mânzat Alexandru

Clasa a IX-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Alexa Ana-Maria

Elemente tradiționale din Banat

Obiceiuri și tradiții locale

► Pejitu

Cu câteva zile înainte de marele eveniment, are loc pejtu. Conform tradiției, mirele, alături de prieteni sau câțiva bărbați din familie, merg să o ceară de soție pe aleasă, de la părinți.

De obicei, părinții fetei aduc în locul ei o bătrână din sat sau chiar o fetiță, până când apare viitoarea mireasă. Acest obicei amuzant este doar o formalitate, astfel încât cele două familii să se distreze și să petreacă timpul împreună, înainte de nuntă.

► Steaua

În prima zi de Crăciun colindatorii merg cu **Steaua**, refacând în mod simbolic drumul pe care l-au parcurs cei trei magi până la locul unde s-a născut pruncul Iisus. Potrivit unui obicei stravechi, cel mai vârstnic membru al familiei trebuie să arunce boabe de grau și de porumb în fața cetelor de pițărâi; se spune că dacă aceste grăunte sunt puse în brazda, recolta de anul viitor va fi foarte bogată.

Port tradițional femeiesc

- Costumul popular femeiesc din Banat se deosebește de costumele din restul țării prin piesa numită „opreg”, precum și prin piesa ce se poartă pe cap, numită „ceapsă” sau „conciu”.

Port tradițional bărbătesc

- Costumul bărbătesc de Banat are aceeași componentă ca și costumul bărbătesc din restul țării. Specifice cămășii lungi a Banatului sunt gulerul și manșetele late (circa 10 cm) care se ornamează cu motive geometrice cusute cu puncte ca „nemțoane, tăietură, peste fire”.

Gastronomia bănățeană

- Bucătăria bănățeană tradițională este fascinantă prin bogăție și varietate, efect al influenței naționalităților care trăiesc în această zonă multietnică: șvabi, maghiari, sârbi, ruși, bulgari, ruteni, romi etc.
- Sarmalele bănățene
Sarmalele sunt un preparat iubit atât de români, cât și de străinii care ne vizitează țara. Sarmalele specifice banatului sunt mai mari decât cele moldovenești, unii ar spune mari cât pumnul, bine indesate, cu care te saturești după ce mănânci 1-2. Aici, sarmalele nu se servesc alături de smântână și mămăliguță, ci doar alături de o felie de pâine.

Gomboți

- ▶ Gomboții, sau cum sunt național cunoscuți, găluștele cu prune, sunt un desert cu influențe austriece – era servit la curțile imperiale din Austria. Reteta acestui desert a fost transmisă din generație în generație, păstrând gustul autentic dulce-acrișor.
- ▶ Deși credem că tradițiile nu se păstrează, iată că în Banat prânzul de duminică în familie încă se practică, iar rețetele tradiționale sunt păstrate și preparate cu sfințenie.

Muzica populara banateana

- ▶ Banatul, mai cu seama cel de munte, a dat multi cantareți și instrumentiști de muzică populară. La extrem și dacă nu ar fi o exagerare am putea spune că banatenii din zona se trag din neam de cantareți. Cantecele, de la doime la cele de joc sunt pline de traire, simțire și un ritm așezat, departe de cele în galop, saltarete din alte zone ale țării. Doinele sunt piatra de încercare pentru orice cantareț. Cine poate să cânte bine o doimă este socotit cu adevărat cantareț.

Dansatori Banat

- ▶ Banatul este cunoscut pentru **diversitatea etnică și folclorică**, dansurile nefiind o excepție. Acestea sunt prezente în două variante principale, influențate de geografia locurilor – munte sau câmpie.
- ▶ **Dansul banatean de munte** are ritmuri alerte, un tumult continuu creat de învârtirile fetelor pe bratele baieților, pe placul tuturer celor cu un temperament aprins și neliniștit.
- ▶ **Dansul banatean de câmpie** are mișcări mai lene, mai elegante, mai complexe. Din această categorie face parte **“Sorocul”** – unul dintre cele mai pretentioase dansuri populare românești din punct de vedere al execuției. Mișcările acestui dans sunt de o ritmică foarte complicată, iar elementele de bază ale mișcărilor se combină între ele cu multă ingeniozitate.

Surse

- ▶ https://riviere.ro/mancare-traditionala-banat/#Caracteristici_specifice_bucatariei_banatene
- ▶ <https://macrea-events.ro/dansatori-banat/>
- ▶ https://www.romaniamama.ro/administratie/costumul-popular-din-banat_6124.html#:~:text=Costumul%20sărbătoresc%20de%20Banat%20are,%2C%20ale%20tură%2C%20peste%20fire
- ▶ <http://www.romania-travel-guide.com/atractii/traditii-locale/traditii-si-obiceiuri-din-banat.html>

Tradiții și obiceiuri de Paște

Noaptea de Înviere și Sâmbăta dimineața

Elev: Ivan Vlad

Clasa a IX-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Linda Saskia Menczel

Învierea Domnului este cea mai importantă sărbătoare în calendarul creștin, fiind însoțită, în România, de numeroase tradiții și obiceiuri, unele moștenite din generație în generație. Prin și pentru aceste tradiții, unele dintre cele mai frumoase din lume, sărbătoarea Învierii este prilej de reunire a familiei în jurul mesei cu preparate tradiționale, este motiv de bucurie și de optimism.

O credință larg răspândită în România este aceea că cei care pleacă din această lume în ziua de Paște merg direct în rai, porțile acestuia fiind deschise în această zi, și, de asemenea, având în vedere că cerurile se deschid, sufletele răposaților se întorc acasă, pentru a-i proteja pe cei dragi. În noaptea de Înviere, credincioșii obișnuiesc să meargă la biserică, să ia lumină și să cânte Învierea Domnului. Oamenii aduc acasă „lumina” lumânarea aprinsă direct de la cea

aprinșă de părinte în Altar, unii obișnuiesc să facă o cruce mică pe pragul de sus al ușii gospodăriei sau pe peretele dinspre răsărit, afumându-l cu lumânarea, iar cei mai mulți păstrează lumânarea de la Paște și o aprind peste an, în cazul unor mari necazuri, boli sau în situația unor feneomene meteo extreme.

Un alt simbol al sărbătorii îl reprezintă Pasca preparată de obicei sâmbăta dimineața, care este dusă spre sfințire la biserică la slujba de Înviere, alături de coșul bucatelor preparate pentru sărbătoare. A doua zi dimineața, unii credincioși, mănâncă din sfânta Pască în loc de anafură sau Sfintele Paști. Se spune că de Înviere este bine ca oamenii să fie îmbrăcați cu o haină nouă, care ar simboliza purificarea. De asemenea, nu este bine ca de Înviere să se doarmă, fiindcă restul anului va aduce somnolență, ghinion sau recolte slabe.

În ziua de Paști se mai spune că nu e bine să se consume oul cu sare, fiindcă autorul va transpira tot anul, iar Pasca, sau anafura sunt considerate tămăduitoare dacă se păstrează peste an bucățele din acestea. Tot legat de ou, se spune că masa de Paști trebuie să se înceapă cu consumul unui ou, existând credința că astfel trupul va fi sănătos întreg anul, apoi pește – pentru a fi sprinten precum acesta – și mai apoi pasăre – pentru a fi ușor ca aceasta.

O altă tradiție arată că dacă în ziua de Paști prima persoană care intră în gospodărie este bărbat, acolo va exista noroc peste an. Acestea sunt tradiții și obiceiuri larg răspândite la nivelul țării în comunitatea creștin-ortodoxă.

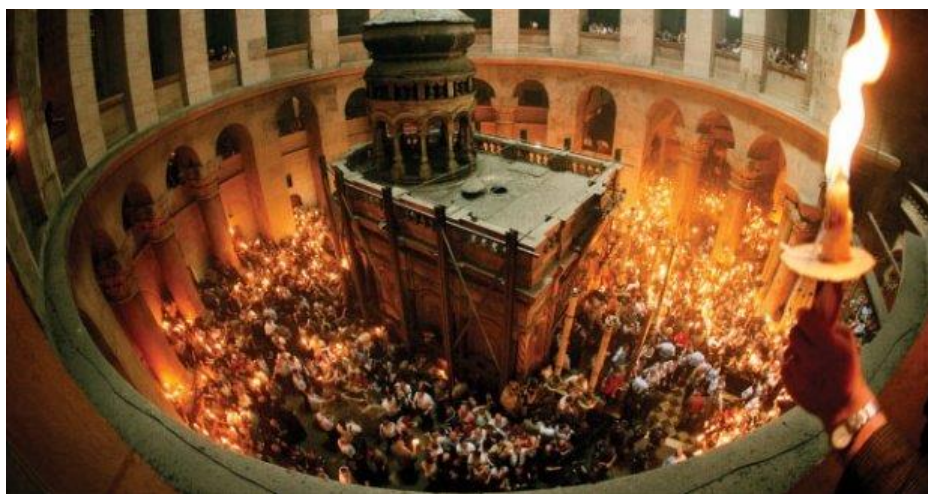
Bibliografie:

<https://www.radioromaniacultural.ro/sectiuni-articole/istorie-filozofie->

[psihologie/documentar-traditii-si-obiceiuri-romanesti-de-paste-id5353.html](https://www.radioromaniacultural.ro/sectiuni-articole/istorie-filozofie-)

<https://www.google.com/search?q=noaptea+de+inviere&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwjz4JHlk7j->

[AhV_i0HHU5TAeUQ_AUoAXoECAIQAw&biw=1366&bih=657&dpr=1#imgrc=zRPFhOxopq4rM](https://www.google.com/search?q=noaptea+de+inviere&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwjz4JHlk7j-AhV_i0HHU5TAeUQ_AUoAXoECAIQAw&biw=1366&bih=657&dpr=1#imgrc=zRPFhOxopq4rM)

Pe ulițele satului oltenesc

Elevă: Rahoznianu Linda

Clasa a IX-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Linda Saskia Menczel

Oltenia este o regiune istorică din sud-vestul României delimitată la est de râul Olt, la sud și vest de Dunăre, iar la nord de Carpatii Meridionali.

Satele oltenesti sunt renumite datorită caselor tradiționale cu sculpturi din lemn, de asemenea și ferestrele. Totodată și porțile caselor de acolo atrag atenția prin decorațiunile bogate.

Casele nu mai sunt ca înainte puțini își amintesc cum arată o casă tradițională. Cu ceva timp înainte, intrarea se făcea prin gârlici, scara era în pământ iar pe ea se coboră până la ușa care închidea intrarea în ogeac sau la vatră. Tot pe la ogeac se ajungea la sobă, dormitorul din ziua de azi pentru că acolo era singura sursă de caldură a locuinței. Aceasta întotdeauna a fost încăperea importantă din casa.

Unele case își mai păstrează obiceiurile străvechi, dar majoritatea au fost refăcute. Cu toate schimbările oamenilor încă le place să se plimbe pe ulițele satelor oltenesti. Pentru olteni, tradițiile înseamnă o legătură cu trecutul, valorificat prin respectarea și transmiterea obiceiurilor pline de semnificații. Pe ulițele satelor, sărbătorile sunt adevărate spectacole vesele și colorate, amintind de o lume idilică, pe care ne dorim cu toții să o regăsim.

În Oltenia, sfârșitul de an abundă în tradiții specifice sărbătorilor de iarnă; localnicii respectă ritualuri vechi menite să atragă belșugul și voia bună în gospodărie. De pildă, în ajunul Crăciunului, se obișnuiește ca toți membrii familiei să scormonească focul cu o nuia și să rostească o urare. De asemenea, în seara dinaintea Crăciunului, coarnele vitelor și adăposturile animalelor se ung cu usturoi pentru a alunga duhurile rele.

De Paște, creștinii ortodoxi pun accent în primul rând pe valorile spirituale, astfel ca fastul tradițiilor este înlocuit de ritualurile unei curățări interioare. Cu acest prilej, tinerii se întorc pe meleagurile natale, vizitând casele parintești din care răzbate miros de pască și cozonaci.

Să începem prin a spune că Oltenia este o regiune cu multe superstiții, unele comune cu alte zone; noi vom menționa aici pe cele care-i sunt caracteristice doar acestei zone, cu unele excepții. De pildă, Anul Nou are multe superstiții, dar în Oltenia este una care spune că dacă se ține o lumânare, o candelă sau un opaiț aprinse în noaptea Anului Nou, tot anul care urmează va fi luminos; de asemenea, este semn rău să plângi, să spăgi ceva sau să strănuți de An Nou și tot atunci, dacă îți intră în casă prima oară o femeie bălaie sau roșcovană, o să ai ghinion tot anul; dacă intră o brunetă, îți poartă noroc.

Viața satului va rămâne întotdeauna o îmbinare spectaculoasă între tradiție, frumusețe naturală, mister și în același timp puritate. Satele românești din oricare zonă geografică

reprezintă locul în care ne aflăm rădăcinile. Acolo vom găsi întotdeauna liniște, natură, oameni simpli, inocență, copilăria tuturor.

Bibliografie:

<https://ro.wikipedia.org/wiki/Oltenia>

<http://www.romania-travel-guide.com/attractii/traditii-locale/traditii-si-obiceiuri-din-oltenia.html>

<https://superstitii.ro/superstitii-din-oltenia/>

Tradițiile satelor oltenești

Elev: Popovici Timotei

Clasa a IX-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Linda Saskia Menczel

Păstrarea și transmiterea din generație în generație a tradițiilor înseamnă refuzul ruperii de trecut. Legătura cu trecutul este una sacră în Oltenia, așa că oltenii respectă, ori de câte ori este cazul, obiceiuri și tradiții moștenite de la înaintașii lor.

Marile sărbători creștine de peste an, dar și alte evenimente le oferă locuitorilor din această zonă a țării prilejul de a se reîntoarce la tradiții

De Paște, creștinii se preocupă mai cu seamă de curățarea sufletelor. Există superstiția că, în această perioadă, sufletele morților se întorc pe pământ să petreacă Paștele cu cei dragi. De aceea, în curți se aprind focuri și pe mese se așază colaci și căni cu apă.

În Vinerea Mare, sătenii țin post negru și se spală cu apă rece pentru a fi sănătoși tot anul. În noaptea de Înviere, merg la biserică și iau lumina sfântă, despre care există credința că îi apără de rele. Înainte de a intra în casă, culeg iarbă verde pe care o aruncă peste prag.

De Crăciun, localnicii respectă ritualuri menite să atragă belșugul în gospodărie. Unul dintre aceste ritualuri este pregătirea „colindelor”, bețe de alun care se taie înainte de Ignat și se lasă la uscat până de Ajun. Acestea sunt decorate în alb și negru, simboluri ale opoziției lumină întuneric, viață moarte. Se crede că animalele atinse de aceste bețe vor avea parte de sănătate.

Într-o anumită zonă a Olteniei s-a păstrat un obicei unic la noi în țară. De Anul Nou, bărbații împodobesc un cap de porc cu mărgele și cercei și cântă un colind care povestește legenda Vasilicăi, o zeitate care proteja holdele și care era, de fapt, o porcea.

La botezurile oltenești este foarte puternică tradiția moasei care duce copilul la biserică și-l ajută să devină din păgân creștin. Apoi, moașa ia apa în care a fost scăldat copilul și o pune la rădăcina unui pom pentru ca cel mic să crească sănătos și falnic ca pomul.

Oltenii respectă cu sfințenie și ritualul “datului de grindă”. După ce copilul a fost botezat timp de 3 ani la rând în dimineața Anului Nou, moașa va da copilul de grindă. Pe capul copilului sunt puse un colac, bani și un pahar de vin. Apoi, moașa îl prinde de subsuori și-l ridică de 3 ori rostind descântece de noroc, sănătate și bunăstare.

La nunțile oltenești, este necesar ca nașii să fie nașii de botez ai mirelui, altfel există credința că mirele ar putea fi blestemat de către aceștia. Bradul de nuntă, simbol al demnității și tinereții, este împodobit de tineri, apropiați ai mirelui și miresei. În timpul nunții, bradul este așezat la poartă și jucat și rămâne acolo până se usucă. Înainte de a pleca la biserică, tinerii își cer iertare de la părinți și primesc binecuvântarea lor. Apoi vornicul vestește plecarea către biserică, tot el anunțând dansurile, felurile de mâncare și furatul miresei.

La sfârșitul nunții, are loc un alt moment important, „dezgolitul miresei”. Nașa îi scoate voalul de pe cap și îi leagă o basma, apoi o duce în fața mirelui. La final, are loc „Hora de zgovelei”, dansul integrării miresei în rândul femeilor căsătorite.

Păstrarea tradițiilor are o mare importanță deoarece transmitem din generație în generație trecutul neamului. Păstrând tradițiile ne respectăm bunicii și străbunicii care au muncit la tot ce noi ne putem bucura astăzi. Ar trebui să luăm exemplul de la olteni care își păstrează tradițiile într-un mod deosebit și împreună să lucrăm la înflorirea țării.

Tradiții și obiceiuri de Paște

Vopsitul ouălor de Paște

Elev: Mărășescu Andreas Eduard

Clasa a IX-a

Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

Profesor coordonator: Linda Saskia Menczel

Vopsirea ouălor de Paște este o tradiție populară în multe culturi din întreaga lume. Este o activitate distractivă pentru întreaga familie, care aduce bucurie și culoare în casele noastre în timpul sărbătorilor de primăvară.

În continuare, vom explora istoria și semnificația vopsitului ouălor de Paște, precum și unele tehnici și tradiții populare asociate cu această practică.

Vopsirea ouălor de Paște este o tradiție care datează de secole, cu origini în multe culturi antice, inclusiv cele egiptene și persane. În Europa, tradiția a început în secolul al XIII-lea, iar astăzi, este practică în întreaga lume, de la Europa până în Asia și America de Nord.

Oul reprezintă un simbol al vieții și renașterii, iar vopsirea lor de Paște este o modalitate de a sărbători începutul primăverii și de a onora tradițiile vechi. În multe culturi, ouăle sunt vopsite în culori strălucitoare pentru a reprezenta soarele și începutul unei noi perioade de creștere și fertilitate. În alte culturi, ouăle sunt vopsite în roșu, culoarea sângelui, pentru a simboliza sacrificiul lui Hristos și învierea sa.

Există multe tehnici și metode diferite de vopsire a ouălor de Paște, care variază în funcție de cultura și tradițiile locale. În unele zone, ouăle sunt vopsite cu ajutorul unui colorant natural, cum ar fi ceapa sau sfecla roșie, care le conferă o nuanță ușor brună sau roșie. În alte zone, ouăle sunt vopsite cu ajutorul unor coloranți artificiali, care pot fi găsite în orice magazin de specialitate sau într-un kit de vopsit ouă.

În multe culturi, ouăle sunt vopsite cu modele tradiționale sau simboluri specifice, cum ar fi crucile sau simbolurile solare. În alte zone, ouăle sunt vopsite cu modele frumoase și sofisticate, cu ajutorul unor tehnici precum tehnica batik sau cea a decupajului.

Ouăle vopsite de Paște sunt adesea folosite pentru a decora mesele festive sau pentru a fi dăruite ca și cadouri. În multe culturi, ouăle sunt considerate un simbol al generozității și al bunătății, iar daruirea ouălor vopsite de Paște este o tradiție veche care a supraviețuit până în prezent.

În concluzie, vopsirea ouălor de Paște este o tradiție populară care are o istorie lungă și semnificații profunde.

Biobliografie:

-Wikipedia.ro

-Alba24.ro

-Traditii si Superstitii.ro

Mașina timpului

Elev: Lucaci Adrian Nicolae

Clasa a IX-a

Colegiul Tehnic „Haralamb Vasiliu” Podu Iloaiei, Jud. Iași

Profesor coordonator: Enacache Ana Cristina

Mașina timpului

prof. îndrumător: Enacache Ana Cristina

elev: Lucaci Adrian Nicolae

Iași capitala istorică a României

Iașiul a fost capitala Moldovei în perioada 1564-1859, una dintre cele două capitale ale Principatelor Unite între 1859 și 1862 și capitala Regatului României între 1916 și 1918 (în perioada Primului Război Mondial, atunci când Bucureștiul s-a aflat sub ocupație germană).

Palatul Culturii

Palatul Culturii din Iași este o clădire emblematică, construită, în perioada 1906 - 1925, în perimetrul fostei curți domnești medievale moldovenești, pe locul fostului palat domnesc.

Espalada Elisabeta

Râpa Galbenă sau Esplanada Elisabeta a fost amenajată ca fiind punctul de trecere între Copou și strada Gării pe atunci fiind la modă ca străzile să poarte nume princiere. Astfel, "autoritățile au zis străzii ce venea dinspre Picturari: "Regina Elisabeta", esplanadei "Principesa Maria" iar bulevardului spre gara "Ferdinand" (Ion Mitițan, Vechi locuri și ziduri ieșene, vol. I). Era modul ieșenilor de a-și aminti de Casa Regală a României.

Bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt

Pe vremuri, bulevardul Ștefan cel Mare și Sfânt făcea parte din Ulița Mare alcătuită din Podul cel Verde (Copou) ce era unit cu Ulița Sîrbonească (str. Lăpușneanu) și cea Boterensească (dinspre Curtea Domnească azi Palatul Culturii) alcătuită din Ulița Mare care se întindea pe vremea domniei lui Mihail Sturza de sub zidul Curții Publice unde era bariera orașului.

Grădina Botanică

În 1876 la dorința cărturarului Anastasie Fatu din fonduri proprii cumpără terenul unde va avea să fie prima grădină botanică din România.

Palatul Roset-Roznovanu

Palatul Roset-Roznovanu este un monument de arhitectură, construit în deceniile 7 – 10 ale secolului XVIII-lea, în Iași. Clădirea adăpostește actualul sediu al primăriei Iași. Impresionantă prin somptozitate și prin fastul interioarelor, a fost construită în deceniile 7 – 10 ale sec. XVIII-lea și restaurată între anii 1830 și 1833.

Teatrul Național Vasile Alecsandri

Înființat în 1840, Teatrul Național a funcționat din 22 decembrie 1846 în urma unui incendiu devastator, clădirea Teatrului de la Copou a fost distrusă, noua clădire a fost construită pe locul vechii primării.

Bojdeuca lui Ion Creangă

Bojdeuca lui Ion Creangă este o casă din cartierul Tâcâu, Iași, în care a locuit între anii 1872 și 1889 marele povestitor Ion Creangă. Pragul acestei case a fost trecut și de Mihai Eminescu, bun prieten al lui Creangă.

Catredala Metropolitană

Biserica a fost ridicată pe locul unde s-au aflat două biserici mai vechi: *Biserica Albă* (din secolul al XV-lea) și *Biserica Stramita* (din secolul al XVII-lea). S-a lucrat mai întâi între anii 1833 și 1839 după planurile arhitecților Gustav Freywald, Bucher și Mihail Singurov. Pe 23 mai 1857, bolta centrală s-a prăbușit, biserica rămânând într-o stare precară pentru următoarele două decenii.

Mănăstirea sfinții trei Ierarhi

Mănăstirea sfinții trei Ierarhi este un monument de arhitectură de valoare din România fiind situată în centrul tradițional al Iașului, pe Bulevardul Ștefan cel Mare și bun. Biserica Trisfetitelor a fost ridicată de către voievodul Vasile Lupu, între anii 1637-1639, ca necropolă domnească, reflectând aspirația cititorului spre lumea bizantină, combinând structuri și forme tradiționale cu materiale prețioase și o decorație fastuoasă.

Moldova

Elevă: Hasan Bianca Nicoleta

Clasa a IX-a

Colegiul Tehnic „Haralamb Vasiliu” Podu Iloaiei, Jud. Iași

Profesor coordonator: Enacache Ana Cristina

MOLDOVA

HASAN BIANCA-NICOLETA
A IX-A E
COLEGIUL TEHNIC "HARALAMB VASILIU"
PROFESOR COORDONATOR: ENACACHE CRISTINA

SCURT ISTORIC

- În antichitate, teritoriul Moldovei era locuit de daci, care mai apoi au fost cuceriiți de romani. Deși teritoriul viitoarei Moldove nu a fost ocupat de romani, cu excepția regiunilor de sud, procesul de romanizare s-a realizat datorită legăturilor economice dintre daci romanizați și dacii liberi.

DEMOGRAFIE

- În decursul istoriei, din punct de vedere demografic, specificitatea teritoriului a constat în fluxul și refluxul populațiilor respectiv sedentare și nomade în funcție de variațiile climice și pluviometrie. În perioadele de secete prelungite, când pădurile erau periclitate în favoarea stepelor, populațiile sedentare se retrăgeau spre zonele de pădure, spre Carpații Orientali sau spre Dunărea de Jos, atât pentru a dispune de apă, cât și pentru a fugi de jaful populațiilor nomade din stepe pontică, ele însele împinse spre Apus, adesea unele de aite, din cauza secărilor izvoarelor și râurilor mici.

1.		532.513		Moldova, Chisinau
2.		290.422(%)		România, Județul Iasi
3.		249.432(%)		România, Județul Galati
4.		240.600		Ucraina, Regiunea Cernăuți
5.		144.307(%)		România, Județul Bacău
6.		106.847(%)		România, Județul Botoșani
7.		97.930		Moldova, Bălți
8.		92.121(%)		România, Județul Suceava

OBICEIURI ȘI TRADIȚII

Tradiții de iarnă

- Sărbătorile de iarnă încep pe 8 decembrie, când se celebrează ziua Sfinților Nicolae. Cu o seară înainte, cei mici își lustruiesc ghetuțele și le așează la ușa sobei, la creșterea sau lângă ușă, sperând că Moșii să îi răsplătească pentru fapte bune. Bătrânul le aduce cadouri copiilor curinți, iar celor obraznici le lasă doiș o năseluș.
- Una dintre tradițiile premergătoare Crăciunului este sacrificarea porcului, care are loc de Ignat (20 decembrie).
- În Ajun, cetele de colindători pornesc prin sat ca să vestească nașterea Domnului. Grupuri de copii și tineri merg din casa în casa și le urează gazdelor sănătate, bucurie și prosperitate, fiind răsplătiți cu nuci, mere și colaci. Băieții mai mari se costumează și umbra cu Copra, obicei adânc înrădăcinat în viața satului.

- Înainte de Anul nou, băieții merg cu Plugșorul, obicei menit să alunge iarna și să aducă fertilitate pământului. Pe 1 Ianuarie, copiii umbra cu Sorcova urându-le gazdelor sănătate și putere de muncă.

TRADIȚII DE IARNĂ

TRADIȚII DE PAȘTE

- Pentru a prăznui cum se cuvine Pastele, credincioșii respecta Postul Mare prin rugăciune și abținerea de la alimentele de origine animală. În Săptămâna patimilor, după Florii, gospodinele fac curăț în casa și încep să pregătească bucatăle tradiționale. După sacrificarea mielului, femeile gătesc drobul și înroșesc ouăle.
- Sâmbătă seara, moldovenii merg la biserică și iau lumină sfântă. Lumânarea de la Înviere este păstrată pentru a fi aprinsă în caz de primejdie. Fetele nemăritate spală clopotnița cu ape curate pentru a fi pe placul băieților din sat. Se spune că feciorii trebuie să dăruiască un ou roșu tinerelor de care sunt îndrăgostiți.
- În prima zi de Paște, din dimineață toți membrii familiei se îmbracă în straje de sărbătoare și duc bucatăle la sfânti. Apoi rudele și prietenii se adună în jurul mesei și ciocnesc ouă; primul ou trebuie consumat de toți comensii pentru a rămâne împreună și la bine, și la greu.

PORT TRADIȚIONAL MOLDOVENESC

- Pentru femei, un factor important îl juca vârsta celei care poartă costumul, astfel, fetele tinere purtau haine cu broderii colorate intense (combinații de roșu, galben, roz sau alte nuanțe deschise), în timp ce culorile sobre (negru, maro, verde închis, auriu) erau favoritele femeilor mature, ajunse la o anumită vârstă și având un anumit statut social.
- Culorile cele mai des folosite în cusăturile de pe costumul popular sunt negrul, roșu, galben, verde, la care se adăuga albastru, atât cât să diversifice armonia celorlalte.
- Îmbrăcămintea bărbaților este mai puțin colorată, cu o gamă de culori ce nu depășește 2-3 culori. Pe timp de vară, aceștia purtau pe cap căciulițe, cu fire colorate sau cu flori.

PORT TRADIȚIONAL ȚIGĂNESC

- Pentru bărbați nu a existat de obicei o îmbrăcăminte tradițională. Unii poartă pălării sau mustați mari. La ocazii deosebite, bărbații romi poartă un costum bun, deseori viu colorat.
- Româncea (țigăncea) tipică poartă fustă lungă, din mai multe straturi și bogat colorată, cercei mari, părul lung, împletit și uneori o floare în păr. Tradiția romă spune că picioarele unei femei nu trebuie să se vadă. Țigăanii poartă deseori roșu, deoarece această culoare este sursa vieții și a vitalității.

GASTRONOMIE

- Moldova oferă oaspeților ași mâncăruri deosebite de o savoare unică: celebra tocitură moldovenească tradițională – amestec de carne de porc, slănină, cârnaț de casă afumat și ouă (roate prăjite în untură) mămăligă și brânză de oale, borșuri de legume, pește sau carne – delicioasa coartă rădăcinească originară din Râdăuți, Bucovina; sarmalele în foi de viț cu hribi și cele în foi de varză acru cu diverse cârnuri; pastirama de vițel, porc și oale, cârnați, drobul, toba, chepa și calabogii – preparate din carne și organe de porc; tocnițe cu legume, ciuperci de pădure și afumătură, musacala și supe, ostropelul din carne de puu, iepure, porc sau viț și ciutemua cu cușcași sau carne, brânzeturi și iaurturi preparate în casă – telemea, cășcaval, lapte acru sau „chișleag”.
- Gama dulciurilor moldovenești tradiționale este și ea destul de amplă: plăcinte cu brânză, plăcinte cu nucă, „învărtite”, poate-n brdo, turtă cu juleț sau „leimate domnului” (o prăjitură din foi subțiri de aluat coapte pe pilă umplute cu o cremă preparată din semințe de căneapă, dovleac sau nucă, îndulcită cu zahăr sau miere) colunagi umpluți cu gem sau brânză, pepenagi, gogogi umpluți, mucșeni etc.

MUZICĂ ȘI DANSURI LOCALE

- Din toate creațiile folclorice cu rădăcini împlântate adânc în frumusețile și bogățiile noastre tradiționale, dansul din sudul Moldovei se impune prin marea lui varietate coreografică și muzicală. El face parte din folclorul nostru autohton. Ca și cântecul, basmele, legendele, baladele și poeziile populare, dansul românesc constituie o manifestare artistică ce exprimă sentimentele, gândurile și năzuințele poporului și istoricul multisecolar.
- Repertoriul satelor sudice cuprinde: Hore de mână, Hora în bății, Hora în două părți, Hora nunții, Hora flacălor, Hora drăgașelor, Mocoșeasca, Mocoșoala, Târâncuța, Târâncuțul, Geampanalele. Există o mare diversitate de brâie – bălute, numeroase variante ale dansurilor Cârțoșeasca, Morșca, Florică, Turunca, Armaulescu, Călușarii, Căbrîța, Alunul, Maramel, Crajele, Drăgășca, Dumbrăveanca, Cociârnel, Bătea, Mușamăus ș.a.
- Dansul cel mai vechi și cel mai răspândit în Moldova de sud, ca și pe întregul plai românesc, este Hora, Hora Mare sau Jocul cel Mare.

PERSONALITĂȚI

Mihail Eminescu

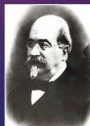
- Mihail Eminescu (născut Mihail Eminovici, n. 15 ianuarie Botoșani, Moldova – d. 15 iunie 1889, București, România) a fost un poet, prozator și jurnalist român, considerat, în general, ca fiind cea mai cunoscută și influentă personalitate din literatura română.

Ion Creangă

- Ion Creangă (n. 1 martie 1837, Humulești Noi, județul Neamț, România – d. 31 decembrie 1889, Iași, România) a fost un scriitor, dascăl și diacon român.

Mihail Kogălniceanu

- Mihail Kogălniceanu (n. 6 septembrie 1817, Iași, Moldova – d. 1 iulie 1891, Paris, Franța) a fost un om politic de orientare liberă, avocat, istoric și publicist român originar din Moldova, care a devenit cel de-al treilea prim-ministru al României la 11 octombrie 1863, după Unirea din 1859 a Principatelor Dunărene în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, și mai târziu a servit ca ministru al Afacerilor Externe sub domnia lui Carol I.

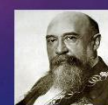
PERSONALITĂȚI

Constantin Negruzzi

- Constantin (Costache) Negruzzi (n. 1808, satul Hermzeiu, județul Iași – d. 24 august 1868) a fost un om politic și scriitor român din perioada pașoptistă.

Nicolae Iorga

- Nicolae Iorga (născut Nicu N. Iorga, n. 5 iunie 1871, Botoșani – d. 27 noiembrie 1940, Strejnic, județul Prahova) a fost un istoric, critic literar, documentarist, dramaturg, poet, enciclopedist, memorialist, ministru, parlamentar, cel de-al 34-lea prim-ministru, profesor universitar și academician român.

Încondeierea ouălor de Paști

Elev: Constantin Emanuel

Clasa a IX-a

Liceul Charles Laugier Craiova, Jud. Dolj

Profesor coordonator: Demetrescu Mihaela

Încondeierea ouălor de Paști

Măiestria încondeierii ouălor de Paști este o tradiție din cele mai vechi timpuri ale românilor.

Constantin Emanuel-cls. a IX-a C,
Liceul Charles Laugier-Craiova
Prof. Demetrescu Mihaela

Împistrul ouălor este o obicei practicat în zona Bucovinei. În Săptămâna Mare, începând cu ziua de marți până vineri, pe lângă simpla vopsire, se practică fie încondeierea cu pensula, fie *împistrul*, folosindu-se ceară.

Cu timpul, tehnica încondeierii ouălor a ajuns la nivel de artă. Deși femeile sunt cele care se ocupă de înfrumusețarea lor, există, însă, și excepții când, familii întregi cunosc și practică acest meșteșug.

Motivul folcloric utilizat sunt: spicul, soarele, frunza și ca o reconfirmare a creștinătății românești, crucea.

În zona Bucovinei tradițiile supraviețuiesc cu greu schimbărilor însă există oameni care duc mai departe meșteșugul împistrului și care își învață cu drag și cu răbdare copiii tainele încondeierii ouălor.

„Spring flowers”

Îngrijirea florilor de primăvară din ghivece

Elev: Dan Alex-Andrei

Clasa a IX-a

Liceul cu Program Sportiv Cluj Napoca

Profesor coordonator: Eberle Cristina-Laura

<https://youtu.be/WeOcHsQJmB0>

László Bölöni

Elev: VasIU Bogdan Valentin

Clasa a IX-a

Liceul Teoretic „Andrei Bârseanu” Târnăveni, Jud. Mureș

Profesor coordonator: Moraru Mihaela

László Bölöni

Ladislau Bölöni, născut la Târgu Mureș, România la 11 martie 1953, este un fotbalist român retras din activitate, care a jucat pe post de mijloc la echipe ca ASA Târgu Mureș, Orléans și Steaua București.

Șezătoarea codrească

Elevă: Bumbulucz Denisa

Clasa a IX-a

Colegiul Economic „Gheorghe Dragoș” Satu Mare

Profesori coordonatori: Violeta Bran și Toth Claudia

Colegiul Economic "Gheorghe Dragoș" Satu Mare

ȘEZĂTOAREA CODREASCĂ

Elev: **Bumbulucz Denisa**, clasa a IX-a E
 Profesor coordonator: **Bran Violeta**

Șezătoarea este unul dintre cele mai întâlnite obiceiuri în toate județele României.

În țara Codrului în localitatea Socond - satul copilăriei mele, șezătorile se desfășurau cel mai adesea în nopțile lungi de toamnă și iarnă când, feciorii, fetele și femeile, se adunau prin rotație la o casă, la o familie, unde torceau, coseau, desfăceau și uieleți de porumb, sau făceau alte activități cu caracter de înțajitorare.

Gospodina în casa căreia avea loc întrunirea se pregătea cu băutură și mâncare, și anunța feciorii satului, în cazul în care aceștia nu se informau singuri de mersul șezătorilor.

Casa era curățată pregătită de oaspeți și se pregăteau mai multe lavete sau scaune necesare torcătoarelor.

La lăsarea întinericului, fetele și femeile porneau cu furca de tors către casa în care avea loc șezătoarea.

Dacă șezătoarea avea ca scop înțajitorarea, după sosirea tuturor invitaților, acestora li se împărțea în mod egal cantitatea pe care o aveau de tors, depănat, scarmanat pene în acea noapte.

De multe ori șezătorile se organizau ca gesturi de omenie, când o gospodină era bolnavă fetele și femeile se adunau aducându-și furcile pentru a o ajuta la tors, la țesut sau la ce era nevoie.

Când șezătoarea era doar un simplu prilej de întâlnire comunitară, fiecare își aducea de acasă ceea ce avea de tors.

În cazul în care șezătoarea avea scop de înțajitorare, după ce participantele la șezătoare primeau "norma" de lucru rânduită de gazdă, pentru destinderea atmosferei, ele erau servite cu un păharel de țuică îndulcită. La fiecare șezătoare, gospodina casei pregătea bunătăți locale specifice: gogoși, plăcinte, turte de mălai, poame și alte preparate culinare tradiționale care făceau deliciul participanților.

Feciorii veneau la șezătoare cântând cântece de dragoste, de cătănie sau strigături

- **Cântece de cătănie**
 Eu mă duc mândru, ca mâine
 Dorul meu te-ă rămâne
 Ce să fac azi-lasă tu mine?
 Strângeți mândro și mi-ă leagă
 Și să-i pe Somecă să-meargă
 De cornea sa soarelui
 Nu mi mai trage nădădeală!
- **Cântece de dragoste**
 Fata care joacă bine
 Mă-mă-nvârlă și pe mine,
 Ea mă-nvârlă la juca
 Eu o învârlă la sărutat
 Fata care joacă bine
 Ad-o Doamne lângă mine,
 Fata care joacă rău
 Du-o-nocolo la pârduț!
- **Ghicitori**
 Odiată mestrăntă
 Pântu-un sângur om crotit
 O intraro, trei roșii
 Spune-o țără să te miri!
 (Cârmasă)
- **Strigături**
 Se ține badea că-i gazdă,
 Pământ n-are nici o brazdă!
 Casa badei e mpletită,
 Cu pământ îi muruită!

La fiecare șezătoare se spuneau povești, unele dintre acestea erau născocite din imaginația bogată a codreanului, se cântau cântece, alese dintr-un repertoriu popular codrenesc variat, cântece care reprezentau o cronică artistică a evenimentelor.

În funcție de "horile care se horeau", se știa ce evenimente au avut loc în sat: cine a plecat în cătănie, cine-i "năcăjit" și din ce motivele, cine s-a certat cu "drăguța", cine se pregătește de nuntă, cine a murit, ce alte întâmplări vesele sau neplăcute au avut loc în sat.

La șezătoare feciorii și fetele își făceau tot felul de șoți, de exemplu dacă o fată ieșea afară, feciorii îi puneau în căier aredei iute, sare sau cenușă, iar când fata revenea în casă și se apuca de toars, începea să strănute spre amuzamentul celor prezenți.

Nici fetele nu se lăsau mai prejos punând la încercare curajul feciorilor, trimțându-i în cimitir după lemn din cruci sau după fotoghei (petrol), adus de la casele care se credea că sunt bântuite de strigoi.

La întoarcere, pentru a-și dovedi curajul sau feciorii povesteau peripețiile prin care au trecut reale sau imaginare.

În prezent șezăturile se organizează din ce în ce mai rar, adevăratele obiceiuri specifice șezăturilor fiind prezente doar în amintirea bunicii care povestesc cu nostalgie nepoților bucuria și entuziasmul cu care participau la aceste șezători odinioară.

Pentru ca tradiția Șezăturilor codrenești să nu se piardă, școala noastră organizează anual în cadrul proiectului educațional "Să ne păstrăm tradițiile", activitatea "Șezătoare de Dragobete".

Pe parcursul acestei activități elevii din clasele a IX-XII, organizați pe ateliere de lucru desfășoară activități de pictură pe sticlă, cusături pe șervețele cu motive populare, pomul măritșului, atelier de gătit preparate culinare tradiționale.

Toate acestea au loc într-o atmosferă de joc și voie bună cu întreținută de "ceatarăși și dântăuși" de la ansamblul folcloric Ceatara, ceea ce face ca activitatea să atragă un număr mare de elevi participanți.

Aspecte de la "Șezătoare de Dragobete", organizată în cadrul proiectului educațional "Să ne păstrăm tradițiile!"

VĂ MULȚUMESC PENTRU ATENȚIE!

Tradiții oltenesti

Elevă: Lazăr Ramona

Clasa a IX-a

Liceul Tehnologic Halânga, Jud. Mehedinți

Profesor coordonator: Nicolicioiu Mihaela

*TRADIȚII OLTENEȘTI

- *Elev: LAZĂR RAMONA - clasa a IX-a
- *Liceul Tehnologic Halânga - jud. Mehedinți
- *Prof. coordonator: NICOLICIOIU MIHAELA

*TRADIȚII

- *În Oltenia conviețuiesc oameni pentru care tradiția a însemnat ceva aproape sacru, cu reguli de bunăcuviință creștină, cu obiceiuri și rânduieli bine conturate și respectate cu sfințenie.
- *Locuitorii Olteniei, ca de altfel toți românii, gândesc într-o manieră latină și sunt, împreună cu grecii, unul dintre cele mai vechi popoare creștine în sud-estul Europei.

*Oltenii

- *Oltenii sunt oameni foarte superstițioși și astăzi există credința în moroi, strigoi, iar pe secetă, încă mai joacă paparudele (dans ritual străvechi de invocare a ploii și a belșugului).

*Oltenii

- *Oltenii vorbesc foarte repede utilizând perfectul simplu care este ca și o etichetă pentru ei. În acest fel îi poți recunoaște foarte ușor, unii istorici lansând și ipoteza că ei ar fi având rădăcini comune cu englezii. Cu toate acestea nu au fost găsite dovezi în acest sens.

*Portul popular oltenesc

- *Oltenia, zona etnografică cu o individualitate artistică de mare expresivitate, cunoaște o mare diversitate de tipuri de costume.
- *Portul popular oltenesc, prin varietatea pieselor ce-l compun, al tehnicilor și materialelor folosite, al organizării decorurilor pe suprafața pieselor și motivelor decorative utilizate reprezintă unul din cele mai complexe domenii ale artei populare.

*Portul femeiesc

- *Se încadrează în tipologia costumului popular cu vâlnic al Olteniei și se compune din îmbrăcămintea capului (cârpa de borangic), cămașa cu poale, vâlnic sau zăvelci, catrința, brâu, bete, încălțăminte. Portul femeiesc se numără printre cele mai decorative din Oltenia. Invelitul capului aparține numai femeilor măritate, acestea își acoperă capul cu maramă din borangic, ornamentată cu salbe și aleșături realizate în procesul țesutului.

*Costumul bărbătesc

- *Este compus din căciulă, cămașa cu gulerul răsfrânt și legat cu cheutori. Pantalonii costumului de vară sunt confecționați din panza de bumbac, în cânepă, iar iarna din lână. Cingătorile sunt de două feluri: unul de circa 4 cm și lung de 2-3 m țesut în două ițe în carouri sau dungi dispuse vertical și altul lat de 7 cm, lung de 2-3 m purtat la costumul de vară în zilele de sărbătoare.

* Hora stăveche

* Dansuri

cultural

* Căminul

* Călușul Oltenesc

Conducătorul grupului

* poartă numele de *vătaf*. Acesta este de regulă cel care conduce, coordonează, instruește formația, acceptă sau elimină călușarii din ceată. Funcția de *vătaf* a fost transmisă, în unele situații, din tată în fiu sau de la *vătaf* la cel pe care acesta l-a considerat demn de acest rol.

* Nu era însă numai o simplă transmitere de atribuții, ci și de secrete călușerește, taina legământului și cea a vindecării și mai ales a repertoriului de joc.

* Călușarii

„Veșnicia s-a născut la sat”- Portul popular din Argeș

Elev: Badea Gheorghe

Clasa a IX-a

Liceul Tehnologic Halânga, Jud. Mehedinți

Profesor coordonator: Pupăză Vasilica

„Veșnicia s-a născut la sat”- Portul popular din Argeș

Elev: Badea Gheorghe; clasa a –IX- a
Liceul Tehnologic Halânga – Mehedinți
Prof. coordonator: Pupăză Vasilica

Portul popular din Argeș

- Îmbrăcămintea populară purtată de argeșeni este specifică comunităților rurale. Atât bărbații, cât și femeile, s-au îmbrăcat de-a lungul timpului cu haine făcute în casă.

Portul popular femeiesc:

- Acoperământul capului: -ștergarul (marama) are o lungime până la 3-4 m, realizată din borangic, cu ornamente geometrice și uneori florale.

Marama

Este decorată cu ciucuri, dungulițe, șabac, șatranga și apoi ornamente mărunte;

Primul document despre maramă datează de la începutul sec. al XVIII- lea

Îmbrăcămintea:

O cămașă formată din ciupag (partea superioară) și poale (partea inferioară).

Ciupagul- se disting două părți: ciupaul din față, acoperit cu cusături, este mai încărcat și ciupagul din spate

Ia

- La gât ia este încrețită, partea de sus a ie, trupul, este făcută din in, cânepă, bumbac, borangic.
- Poalele sunt cusute doar în partea de jos, pe o fâșie de 15 cm.

Fota

- Este o singură bucată de stofă, țesută la război, în 4 ite, și foarte rar, în 2 ite.
- Lungimea ei variază între 1,30-1,40 m, iar lățimea între 80-85 cm;
- Este decorată cu dungi sau motive florale, din țesătură;

Încălțămintea

- Scarpeții, opincile, papucii, ghetete, bocancii, cizmele;
- Scarpeții- papuci din postav gros, negri , cu talpa din resturi de postav;
- Opincile- din piele de porc, de bou ;

Portul popular bărbătesc

- Îmbrăcămintea capului: pălării și căciuli
- pălăria bătrânească- avea un bor foarte mic și o calotă joasă.
- pălăria mocănească-tipică pentru păstori, cu bor foarte mic, calota semisferică

Căciuli

- Căciulile erau de două feluri:cu moț și mocănești.
- Căciula cu moț- din blană de miel
- Căciula mocănească nu avea vârf; ea era retezată și puțin mai mare spre fund.

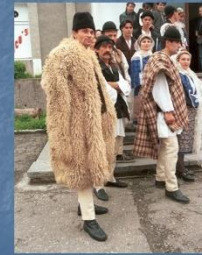
Îmbrămintea de la brâu în sus

- Cămașa țărănească- cu clini, din pânză, iar încheietura cămășii se făcea cu cheiță; era cusută la guler și pe piept;
- Poalele și mânecile erau decorate cu colți făcuți cu iglita.
- Cămașa era legată cu brâu sau cu chimir și se încrețea la spate

Îmbrăcămintea de la brâu în jos

- Cioarecii din dimie albă;
- Tipul local
- Tipul mocănesc

Regina Maria a României (1875 - 1938) a purtat cu mândrie costumul popular românesc

- Costumul de femeie din Muscel pătrunde și la oraș între anii 1890-1910, în cercurile de intelectuali și chiar la Curtea Regală. Regina Elisabeta, în 1885, sugera ca la balul curții toate doamnelor să se îmbrace în port popular. În acest fel, Casa Regală lanșa o adevărată modă, prin intermediul căreia erau îmbinate elemente de port popular cu piese occidentale.
- Pentru a-și demonstra iubirea față de poporul cărui îi era regină, și pentru că fusese fascinată de tradițiile populare românești, Regina Maria a României (1875 - 1938) a purtat cu mândrie costumul popular românesc.

Portul popular –transmis din generație în generație

- În spațiul mioritic costumul popular românesc își găsește rădăcinile în portul strămoșilor noștri tracii, geții și dacii.
- Portul popular reprezintă o recapitulare simbolică a întregii mitologii și cosmogonii de început.
- Tainele meșteșugului de a confecționa îmbrăcămintea – nu se învățau din cărți – ci de la femeile satului. Se transmiteau din generație în generație – de la mamă la fiică. Fetele nu se măritau până nu știau să toarcă și să țeasă.

Costumul popular-taina sufletului femeii

- În timpul lucrului, femeile spuneau o rugăciune ortodoxă pentru comunicare cu divinitatea:
- „Cămara Ta Mântuitorule, o văd împodobită. Și îmbrăcămintea nu am ca să intru întrânsa. Luminează-mi haina – taina sufletului meu! Și mă mântuiește, Mântuitorul meu”.
- Așadar – costumul popular era taina sufletului femeii – slavă a întregii familii.

Bibliografie:

1. <https://www.scribd.com/doc/39050240/Ve%C5%9Fnicia-s-a-n%C4%83scut-la-sat>
2. <https://www.facebook.com/100063755253606/videos/ve%C5%9Fnicia-s-a-n%C4%83scut-la-sat-lucian-blaga-/128977509196248/>

b. Clasa a X-a

Obiceiuri si traditii din Dobrogea

Elevă: Corban Bianca Elena

Clasa a X-a

Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu” Năvodari

Profesor coordonator: Bușcă Laura

OBICEIURI SI TRADITII DIN DOBROGEA

Eleva: Corban Bianca –Elena
Clasa: 10 A
Scoala: Liceul Tehnologic "Lazar Edeleanu"
Localitatea: Navodari
Profesor: Busca Laura

Dobrogea este tinutul cuprins intre Dunare si Marea Neagra si cuprinde judetele Constanta si Tulcea pe teritoriul Romaniei si regiunile Dobrici si Silistra din Bulgaria. De-a lungul timpului, istoria ei a fost marcata de dominatia mai multor civilizatii, intre care grecii, persii, geto-dacii, Imperiul bizantin, Imperiul vlaho-bulgar, Imperiul otoman. Dupa razboiul din 1878, Dobrogea si Delta Dunarii au devenit teritorii ale Romaniei independente.

In prezent, zona sud-estica a tarii este locuita in majoritate de romani, dar si de grupuri etnice: aromani, turci, tatar, rusi lipoveni, greci, bulgari, ucraineni. Fiecare comunitate si-a pastrat traditiile caracteristice marilor sarbatori religioase si momentelor importante din viata oamenilor, influentand totodata unele dintre obiceiurile locului. Identitatea culturala a Dobrogei s-a format pe baza cutumelor si a spiritualitatii tuturor minoritatilor care au trait in aceasta regiune.

Traditii de iarna. Craciunul si Anul Nou in Dobrogea

Obiceiurile dobrogene specifice sarbatorilor de iarna sunt asemanatoare celor practicate in alte zone ale tarii; ele reflecta atat relatia om-natura, cat si legatura cu divinitatea. Pe 6 decembrie se celebra ziua Sfantului Nicolae, sarbatoare mult asteptata de catre copii. Acestia isi curata ghetutele si le asaza aproape de usa, sperand ca Mosul sa vina si sa le aduca dulciuri. Se spune ca doar copiii cuminti sunt rasplatiti cu daruri; cei neascultatori primesc o nuieleusa pe care o folosesc adesea parintii.

COSTUMUL POPULAR DIN ZONA DOBROGEI se distinge prin originalitate, o cromatică specială și bogăția de motive geometrice și vegetale. A fost purtat cu mândrie de două dintre reginele României, Elisabeta și Maria, care l-au impus ca ținută la Curtea Regală.
Întrucât în zona Dobrogei conlocuiesc o multime de minorități naționale, precum lipoveni, bulgari, turci, macedoni, tătari, costumul popular dobrogean a împrumutat elemente specifice acestor etnii.
Din păcate, în zilele noastre, portul popular a fost înlocuit de ținutele moderne. Totuși, în zi de sărbătoare, mai vezi încă bătrâni care merg purtându-și cu mândrie costumul tradițional.

MÂNCĂRURI DIN DOBROGEA

Provincie situată între Dunăre și Marea Neagră, Dobrogea are o gastronomie cu puternice influențe datorită minorității turco-tătare.

Bucătăria dobrogeană se bazează pe pește și pe carnea de oaie, însă nu exclude carnea de pasăre, de vacă și de porc. Preparatele de bază sunt însoțite de garnituri de orez sau de legume.

MUZICA ȘI DANSURI LOCALE DIN DOBROGEA

Bucurie prin dans și muzică, acestea sunt cele mai de preț trăsături ale localnicilor Deltei, o multitudine culturalitate de care turiștii români și străini rămân impresionați de fiecare dată. Obiceiurile dobrogene nu s-au dat uitării, fapt pentru care în anii 2000 s-au înființat noi grupe de tineri talentați. Repertoriul curent al unei localități numără 20-25 de dansuri. Dobrogea se caracterizează printr-un folclor coregrafic plin de temperament din care nu lipsesc variante de Briul muntenesc, executat rapid, Hora pe bătaie, Breaza, variante adaptate stilului specific zonei. Un loc important îl ocupă dansurile Geamparaua, Cadineasca, Păhărelul, Drăgăicuța, Păpușica, Marănghile, Pandelașul, dansuri în ritm asimetric, care se găsesc numai în această zonă.

Conform datelor recensământului din 2002, cele două județe din partea românească a Dobrogei au o populație de 971.643 de locuitori. 883.620 (90,94%) sunt români (inclusiv aromâni). Alte grupuri semnificative sunt: 27.580 turci, 23.409 tătari, 21.623 lipoveni și restul greci, ucraineni și bulgari.

PERSONALITĂȚI DOBROGENE IMPLICATE ÎN EVENIMENTELE DESFĂȘURATE ÎN PERIOADA ANILOR 1877-1878

Remus Opreanu

Colonei Mihai Capșa

Scarlat Vamsev

VA MULTUMESC PENTRU ATENȚIA ACORDATA!

Tradiții de nuntă

Elevă: Vucescu Roxana Denisa

Clasa a X-a

Liceul Tehnologic Halânga, Jud. Mehedinți

Profesor coordonator: Martalogu Mihaela

Tradiții de nuntă

- Elev : Vucescu Roxana Denisa Clasa: a X-a A
- Liceul Tehnologic Halânga
- Coordonator : Martalogu Mihaela

Tradiții de nuntă

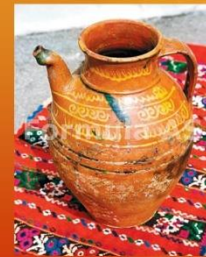
Bradul miresei

- În tradiția populară, bradul reprezintă belșug, tinerețe, sănătate, vigoare și o viață lipsită de griji.
- Bradul se împodobește de către mireasă, cu ornamente din hârtie, la petrecerea dinainte de nuntă, numită Fedeleș.
- Acesta este ascuns pentru a fi găsit de fratele de ginere în ziua nunții, urmând a fi purtat în fruntea alaiului de nuntă.

Udatul alaiului de nuntă

- Mireasa, lăutarii și alaiul de nuntă merg la cea de-a treia fântână spre răsărit, numărată de la casa miresei.
- Până la fântână, mireasa și un tânăr necăsătorit poartă un ulcior legat cu ștergar țesut în casă.

- La destinație, flăcăul scoate apa de trei ori și, de fiecare dată, împreună cu mireasa, stropește mulțimea cu un mănunchi de busuioc, înmuiat în apă din ulcior.

- Tradiția semnifică norocul de însurătoare pentru flăcăi și de măritiș pentru fetele nemăritate.

Bărbieritul mirelui

- Cavalerul de onoare sau un prieten bun al mirelui îl bărbiereste în mod simbolic.
- Așezat pe un scaun, cu bani în buzunare și sub picioare, mirele nu trebuie să lase lăutarul să-i ia banii.
- În trecut, obiceiul avea semnificație ritualică inițiativă, ultima dintr-un întreg șir de inițieri la care era supus mirele în cursul formării sale ca bărbat.

Gătitul miresei

- În paralel cu bărbieritul mirelui, mireasa se gătește pentru ceremonie.
- Nașa, împreună cu mama miresei și domnișoarele de onoare ajută mireasa să se îmbrace.
- La final, nașa este cea care leagă voalul și coronița.
- Semnificația acestui obicei este că mireasa va fi mereu frumoasă și tânără.

Orațiile de nuntă

- Lăutarii au strigături și cântece specifice fiecărui moment al nunții.
- Astfel, ei explică prin muzică semnificația aceluia obicei.
- În zilele noastre s-a păstrat, însă, doar urarea către mireasă din timpul pregătirii acesteia:

Ia-ți, mireasă, ziua bună
De la tată, de la mamă,
De la frați, de la surori,
De la grădina cu flori.

Hora miresei

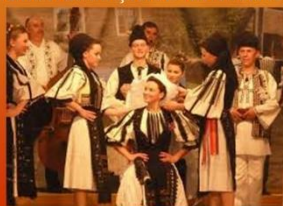
- "Nuneasca" se dansează de către tot alaiul de nuntă în fața casei miresei, exact înaintea plecării ei de acasă.
- Cu acest prilej, mama miresei împarte diferite cadouri (socrii) nașilor, socrilor și rudelor apropiate.

- Tradiția semnifică fericirea și bucuria miresei care intră într-o nouă viață alături de alesul ei.

Legătoarea

- Acest obicei presupune înlocuirea voalului cu un batic de către nașă.
- Voalul îl primește una dintre domnișoarele de onoare.
- Obiceiul simbolizează trecerea miresei la statutul de soție.

- Multe dintre aceste tradiții nu se mai practică, fiind chiar înlocuite de cele moderne.
- Sperăm ca obiceiurile să rămână măcar în amintirea noastră.

Tradiții și obiceiuri de nuntă în nordul Mehedințiului

Elevă: Munteanu Ana

Clasa a X-a

Liceul Tehnologic Halânga, Jud. Mehedinți

Profesor coordonator: Dunărițu Jenica

Tradiții și obiceiuri de nuntă în nordul Mehedințiului

Elev: MUNTEANU ANA
Clasa a X-a
Liceul Tehnologic Halânga – Mehedinți

Prof. coordonator:
DUNĂRIȚU JENICA

Cel mai important moment din viața omului, un moment plener, când acesta își schimbă statutul social, este reprezentat de nuntă. Când se hotărăște să se însoare, băiatul își anunță nașul ca acesta să fie pregătit și să-și spună părerea despre însoțirea cu fata.

Nașul se moștenește din tată în fiu, iar schimbarea lui este considerată un păcat și se face numai atunci când acesta nu mai are moștenitori. La pețit, dacă părțile cad de acord se stabilește chiar data nunții și zestrea, care pe vremuri avea rolul determinant. Dacă băiatul și fata sunt din același sat sau din sate apropiate, nunta se face la ambele familii, atât la băiat cât și la fată. În ultimul timp, pentru a simplifica lucrurile, nunta se face într-o singură parte.

Momentele nunții tradiționale :

- pețitul;
- pregătirile pentru nuntă;
- chemarea la nuntă;
- aducerea bradului și împodobirea lui;
- adusul prăjini și ridicarea acesteia;
- cununa miresei;
- adăpatul miresei;
- bărbieritul miresei;
- plecarea după mireasă;
- cununia propriu-zisă;
- primirea miresei la noua locuință;
- masa mare și strigarea darului;
- dezvelitul miresei;
- cuscrii.

Voi prezenta doar câteva dintre aceste obiceiuri.

CHEMAREA LA NUNTĂ

Pentru rudele mai de departe chemarea la nuntă se face cu invitații, iar cei din sat sunt invitați verbal de către cumnatul de mână. Cumnatul de mână, legat peste piept cu un *peșchir* sau o cârpă de borangic, având în mână *plosca împodobită* cu o *râmurică de brad*, o floare și *foaienfir* legat cu un fir de ață roșie, poartă o panglică roșie la pălărie sau la căciulă și este ales dintre rudele mai apropiate, căci trebuie să fie un om destoinic să conducă întreaga nuntă. El umblă din casă în casă, cu plosca plină cu rachiu și cheamă toată lumea din sat, cu o formulă specifică momentului

Dacă nu găsește acasă pe nimeni trebuie să lase un semn în poartă sau la ușă. De regulă se lasă o crenguță de brad pe care o avea pregătită dinainte. Bradul este nelipsit de la toate ceremonialurile legate de trecerea omului prin lume.

ADUCEREA ȘI ÎMPODOBIREA BRADULUI

Ginerele își alege dintre prietenii mai apropiați pe cineva care merge după brad. În satele din nordul Mehedințiului bradul poartă denumirea de *steag*. Spre seară fetele și băieții iau un muzicant și îl *împodobesc* cu ciucuri de diferite culori. Se pune obligatoriu în steag un *batic roșu* pe care îl va purta mireasa imediat după nuntă și o *batistă* cusută de mână.

Pe tot parcursul împodobirii se cântă mai multe cântece dintre care este nelipsit:

*"Foaie verde pupidrag,
Veniți fetelor la brad,
Să-l împodobiți cu drag.
Veniți, fetelor, veniți,
Bradul să-l împodobiți,
Cu ciucuri și cu beteală,
Că acuși se face seară,
Miresică nu sta tristă,
Adă-ncoace o batistă"*

*"Și-o floare de busuioc
S-aveți în lume noroc,
Că ai luat pe cine-ai
vrut
Și pe cine ți-o plăcut.
Plângi mireasă, nu
tăcea,
Că-ți cinași cinișoara.
De la muica vei pleca,
C-așa-i în lume lăsat
Fetele să n-aiăbă sat,
Să-l urmeze pe bărbat"*

"ADAPATUL" MIRESEI

În dimineața zilei de duminică, după ce s-au adunat fetele și băieții, cumnatul de mână ia unul sau doi lăutari și pleacă la fântână cu mireasa la adăpat. Trebuie să meargă la o fântână ori la un bunar care se află spre răsărit. Pe un lăstar de măr se pune cârpa ginereului și se duce de către cumnatul de mână și de mireasă.

Pe vremuri aceasta se pune pe un resteu de la jug, ca și cum mireasa s-ar fi angajat din acel moment să poarte jugul gospodăriei. O fată mai apropiată, prietena miresei, duce o cană goală și o tavă pe care se află o *azimă* pe care se află puțină *sare*, *zahăr* și o *cruce de busuioc*, iar lângă ea, pe tavă, *paharul*. În acest alai se află și un băiat care duce o gălețuță la apă.

Aproape de fântână se face un marș ca de primire și unul din băieți scoate o găleată cu apă pe care o aruncă pe iarbă, iar a doua găleată o *închină* (face cruce deasupra ei) și apoi mireasa ia apă în cană și golește în pahar după ce gustă și ea. Moaie busuiocul în apă și, întorcându-se ca fața spre răsărit, face cruce în toate cele patru părți mi îi stropește pe tineri. După ce a băut apă din cană, bea și celelalte fete pentru că se zice că acest lucru le va ajuta la măritiș.

Bărbieritul ginerelei

Acest ritual se săvârșește la casa mirelui, sub un pom de preferință, având în față oglinda și toate ustensilele de bărbierit.

În unele locuri bărbieritul se simulează, iar în altele se face cu adevărat, după care mirele se spală pe față și se șterge cu un prosop nou. În timpul în care mirele se bărbierește, muzica îi cânt un cântec adecvat

Din păcate puține nunți mai respectă astăzi ritualul tradițional, însă bătrânii satelor reușesc să-și convingă uneori nepoții că o nuntă desfășurată în manieră tradițională are un farmec aparte.

Ansamblul „Junii Târnavei”

Elevă: Tușinean Codruța-Eliza

Clasa a X-a

Liceul Teoretic „Andrei Bârseanu” Târnaveni, Jud. Mureș

Profesor coordonator: Moraru Mihaela

Pe lângă toate acestea, ansamblul a organizat anual „Festivalul de Folclor pentru Copii și Tineret” cu derulare la sfârșitul lunii august, festival la care au participat 15 ansambluri din țară/ ediție – peste 400 de tineri și care, începând din anul 2015 a avut participare internațională, schimbându-și denumirea în „FOLK FRIENDS TOGETHER”.

Începând cu anul 2016, ansamblul a început o colaborare cu renumita interpretă Veta Biris, alături de care a participat la TVR 1- „ODATĂ-N VIAȚA”, la NAȚIONAL TV- „OPRIȚI TIMPUL”, la ANTENA STAR- „RAI DA' BUNI” și în multe alte spectacole

De asemenea, ansamblul are o colaborare cu orchestra și ansamblul JIDVEI ROMÂNIA care a fost condus de regretatul maestrul Stelian Stoica, alături de care a participat la numeroase spectacole/ evenimente culturale, cele mai importante de menționat fiind la emisiunea TV „TEZAURO FOLCLORIC” și „STRUGURELE DE AUR”.

Anul acesta, în luna aprilie, ansamblul „Junii Târnaveni” a participat la „Cote d'Azure Folklore Festival” ediția 2023, obținând pe data de 15 aprilie trofeul festivalului.

Ansamblul „Junii Târnaveni” reprezintă motivul cultural cu care localitatea Târnaveni se mândrește, contribuind la renumele, integritatea și prosperitatea sa, având un impact pozitiv asupra generației contemporane și asupra tabloului cultural al României.

Tinerii care fac parte din ansamblu îl elogiază și participă activ în cadrul evoluției acestuia: „Suntem foarte uniți. Avem, bineînțeles, cel mai bun instructor, calm, sufletist, o persoană atentă și vigilentă, mereu pregătit de orice. Suntem un colectiv dispus să încerce lucruri noi, perfecționându-ne unul pe celălalt. Avem costume și dansuri din toată țara.”

BIBLIOGRAFIE

- scribd.com
- eaff.eu
- punctul.ro
- zi-de-zi.ro
- dcnews.ro
- facebook.com/Junii Târnaveni

György Ligeti

Elevă: Deghi Sara

Clasa a X-a

Liceul Teoretic „Andrei Bârsceanu” Târnăveni, Jud. Mureș

Profesor coordonator: Moraru Mihaela

Biografie

György Sándor Ligeti născut la 28 mai 1923 în Dicioșămmartin (astăzi Târnăveni), în România și a murit pe 12 iunie 2006 la Viena.

Provenind dintr-o familie evreiască de limbă și cultură maghiară, a fost instruit la conservatorul din Cluj din Transilvania. Tânărul Ligeti a trebuit să-și întrerupă studiile în 1943, în urma măsurilor antisemite luate succesiv de regele Horthy și săgeata Regimului încrucișat. Toată familia sa, cu excepția mamei sale, a dispărut în deportare.

După cel de-al Doilea Război Mondial s-a stabilit la Budapesta, de unde a emigrat la Viena în contextul Revoluției Ungare din 1956. În anul 1967 a primit cetățenia austriacă. După ce a trăit o perioadă lungă în Germania (la Berlin și Hamburg), din 1989 și până la momentul morții, a locuit din nou la Viena.

Ligeti este considerat unul dintre marii compozitori de muzică instrumentală ai secolului XX. Este cunoscut și prin colaborarea la realizarea de coloane sonore pentru filmele lui Stanley Kubrick: *Odissea spațială* 2001, *Strălucirea* și *Cu ochii larg închiși*.

CASA DIN TÂRNĂVENI A COMPOZITORULUI LIGETI

Educație, anii timpurii

A urmat cursurile unui gimnaziu românesc, unde a obținut bacalaureatul în 1941. A vrut apoi să studieze fizica, dar Transilvania de Nord fiind ocupată din 1940 de trupele militare horthyste, nu i s-a permis aceasta fiindcă era evreu. Ligeti a studiat totuși la Conservatorul din Cluj. Dar în 1943 i s-a interzis și aici să studieze, conform legilor împotriva evreilor. Regimul de tip nazist al lui Horthy l-a trimis la muncă forțată. În același timp, fratele lui de 16 ani, Gabor a fost trimis în lagărul de concentrare din Mauthausen, unde a fost exterminat, iar restul familiei i-a fost deportat la Auschwitz; unicul supraviețuitor al deportării a fost mama sa.

După război, Ligeti și-a continuat studiile la Budapesta. După absolvire, în 1949, a studiat câțiva ani etnologia muzicii folclorice românești, urmând a se întoarce la Budapesta, unde a devenit profesor de armonie, contrapunct și analiză muzicală. Ligeti a predat în Darmstadt, Hamburg, Stockholm.

Lucrări la pian

Muzica lui Ligeti

Piesele compuse de Ligeti sunt foarte diverse, de la cele influențate de compatriotul său Béla Bartók până la muzică electronică scrisă alături de Karlheinz Stockhausen:

- Concert românesc pentru orchestră (1951)
- Six Bagatelles, 1er Quatuor pentru coarde, Métamorphoses nocturnes (1951-1954)
- Volumina pentru orgă (1962)
- Aventures et Nouvelles Aventures (1966)
- Requiem (1963-1965)
- Lux aeterna (1966)
- Lontano, pentru orchestră (1967)
- Continuum pentru clavicin (1968)
- 2e Quatuor (1968)
- Ramifications, Studiul nr.2 pentru orgă (1969)
- Concerto de cameră (1969)
- Melodius, pentru orchestră de cameră (1971)
- Clocks and Clouds, pentru 12 cântărețe și orchestră (1971)
- Le Grand Macabre, operă (1974-1977)
- Trio pour violon, cor și pian (1982)
- Trois Fantaisies pour cœur, a capella (1983)
- Concerto pentru pian (1985-1988)

Premii

- 1986 — Premiul Grawemeyer pentru compoziție muzicală (Études pour piano)
- 1991 — Premiul Balzan
- 1995 — Premiul Schock pentru arta muzicală
- 1995 - 1996 — Premiul Wolf pentru muzică
- 2001 — Premiul Kyoto
- 2004 — Premiul Polar Music

Ultima perioadă

Din anii 1970 Ligeti a ales un stil mai melodic concentrându-se în același timp pe ritm. Piese precum Continuum (1970) și Censuri și nori (1973) au fost scrise înainte ca compozitorul să aibă muzică în Steve Reich și Terry Riley în 1972, totuși a doua dintre cele trei piese pentru două pian, „Autoportret cu Reich și Riley (și Fryderyk Chopin în fundal)”, confirmă această influență.

Ligeti era interesat și de aspectele ritmice ale muzicii africane, în special de cele ale pigmeilor .

La mijlocul anilor '70 a scris prima sa operă, Le Grand Macabre (de la Gelderode), o lucrare legată de teatrul absurdului cu numeroase referințe escatologice. Muzica anilor 1980 și 1990 a continuat prin sublinierea ritmurilor mecanice complexe, adesea într-un limbaj cromatic nu puțin dens (se pot vedea triade majore și minore, precum și structuri polimodale). Deosebit de semnificative sunt Études pour piano (cartea I, 1985; cartea II, 1988-94; cartea III, 1995-2001) care provin din diferite surse precum șamelan, poliritmuri africane, Bartók, Conlon Nançarow și pianistul de jazz Bill Evans . Alte lucrări demne de remarcat în acest sens sunt Trio for Horn, Violin and Piano (1982), Concerto pentru pian (1985-88), Concerto pentru vioară (1992) și Nausse-Madrigals (bazate pe texte de Lewis Carroll, William Brightly Rands și Heinrich Hoffmann) pentru cor a cappella (1988 - 93). Cea mai recentă compoziție a Ligeti este Concertul pentru cor și orchestră de cameră din Hamburg (1998-99, revizuit în 2003).

MORMÂNTUL COMPOZITORULUI LIGETI

György Ligeti pentru Târnăveni

Primi șase ani din viața, György Ligeti îi petrece la Târnăveni, unde s-a născut, într-o casa de lângă sinagogă, trăindu-și copilăria într-un mediu permissiv și lipsit de constrângeri etice profesionale, după care se mută cu familia la Cluj unde György unează cursurile primare și gimnaziale la școala care astăzi îi poartă numele lui Emil Racoviță. Adolescențul Ligeti, în 1937, începe să studieze pianul, iar în anii 1938-1939 compune primele sale lucrări: Sonata pentru un cvartet de coarde și Măe canon pentru un cântec de Crăciun Românesc, o miniatură pentru pian, prelucrarea arhicunoscutului colind "O, ce veste minunată!".

Faptul că Ligeti era fiu al municipiului Târnăveni nu a fost uitat, deoarece, în anul 2003, cu trei ani înainte de a se stinge, compozitorul a primit titlul de cetățean de onoare, iar începând cu anul 2017, o stradă din Târnăveni îi poartă numele.

Bibliografie

- https://ro.wikipedia.org/wiki/Gy%C3%A9rgy_Ligeti
- https://ro.frwiki.wiki/wiki/Gy%C3%A9rgy_Ligeti
- https://kooha.org/wiki/Gyorgy_Ligeti
- <https://quote fancy.com/gyorgy-ligeti-quotes>
- <https://www.zi-de-zi.ro/2022/09/24/reportaj-casa-din-tarnaveni-a-celebrului-compozitor-gyorgy-ligeti-fabricata-de-saratele/>

c. Clasa a XI-a

Conotații toponimice în bazinul Râmnicului

Elev: Coman Alexandru

Clasa a XI-a

Liceul Teoretic „Ștefan cel Mare” Râmnicu Sărat, Jud. Buzău

Profesor coordonator: Nedelcu Ovidiu Eugen

Lucrarea de față ne dă posibilitatea să cunoaștem științific, elemente de geografie socială și culturală pe o parte, iar pe alta parte importanța cunoașterii practice a acestora.

Lucrarea poate constitui un punct de plecare pentru realizarea unor studii mai amănunțite cu caracter aplicativ în mai multe domenii. Cuprinde informații furnizate de o serie de specialiști din domeniul hidrografic al râului Râmnic, la care se adaugă și informații desprinse în urma observațiilor individuale și ale proiectului de granturi de dezvoltare școlară "Rădăcini pe firul apei", studii care împreună pot oferi o imagine de ansamblu asupra particularităților geografice ale regiunii.

Am redactat aceasta eseu din pasiune pentru geografie dar și sub impulsul unei motivații personale fiind vorba despre zona în care, prin proiectele desfășurate "am avut curajul de a porni la drum pentru a găsi ceva: rădăcinile noastre. După mers și mers, după căutări, discuții, simțiri, exaltări, sau deznădejdi, am descoperit poate cea mai importantă comoară: cea din noi. O purtăm în suflet și nu știm că generațiile trecuților au pus-o acolo, au transmis-o pentru ca noi să-i facem calea liberă prin fapte, vorbe, prin noi înșine."

Lunca Râmnicului

Asupra bazinului râului Râmnicu Sărat și a zonei în care se află situat acesta s-au făcut numeroase cercetări atât de către geografi, cât și de istorici, compartimentând această regiune după mai multe criterii atât din punct de vedere al elementelor cadrului natural, cât și a populației și așezărilor. În decursul timpului, date rezultate în urma cercetărilor au fost cuprinse în cadrul unor lucrări cu caracter general, în care zona amintită a fost integrată în cadrul marilor unități fizico-geografice, dar și o serie de lucrări concentrate doar pe această regiune sau secțiune din aceasta în care s-au abordat anumiți o serie de fenomene sociale și culturale.

În cadrul țării, bazinul râului Râmnic ocupă o poziție central sud estică, fiind parte din grupa râurilor de est, situându-se în zona de interferență a trei provincii românești Moldova, Muntenia și Transilvania.

În latitudine, bazinul Râmnicului se desfășoară între 45°42' și 45°27' latitudine nordică și între 26°37' și 27°35' longitudine estică. Între aceste valori, lățimea maximă a bazinului este de 24 kilometri în zona de pământ, iar cea minimă este de 8 kilometri în zona subcarpatică și carpatică. Lungimea totală a râului Râmnic este 123 kilometri din care, în sectorul studiat, respectiv între izvora (vârful Furu Mare, munții Vrancei) și până în dreptul localității Râmnicu Sărat măsoară circa 83 kilometri. Până la vărsare, în Siret lângă localitatea Nămoalosa măsoară circa 40 kilometri. În partea de nord, bazinul superior și mijlociu al Râmnicului Sărat este delimitat de bazinul Putnei, în parte de sud, de bazinul Buzhului iar, la est se învecinează cu Câmpia Română și la vest cu Carpații Orientali. Râul Râmnic face parte din sistemul hidrografic al Siretului, cel mai mare bazin hidrografic al țării.

De-a lungul cursului se află multe așezări omenești cu tradiții și obiceiuri transmise din generație în generație prin educație. De asemenea conotațiile toponimice ne fac să realizăm un arc peste timp și sa ne întorcem pe cărările timpului în fainanta zonă atât de bine zugrăvită de cuvinte în opera lui Alexandru Vlăduț, „România pitorească”. Călătoria noastră începe de la Râmnicu Sărat, municipiu în județul Buzău cu o populație de 33843 de locuitori (2021). Cuvântul Râmnic derivă din Ribă (slavonă), care înseamnă loc bogat în pește cu multă sare (sărat). Ribă devine Rîbnic și Slani mai târziu pentru al deosebi de celălalt Râmnic- Râmnicul Vâlcea. Cert este însă faptul că valea râului Râmnic a fost locuită din timpuri străvechi, afirmație dovedită de întreaga conformație geografică și economică a orașului, precum și de existența unor toponime edificatoare în acest sens. Semnificative fiind numele păstrării Pecineaga și satul Bisoca ce amintesc de trecerea pecinegilor prin aceste locuri. Păstrarea îndelungată a acestor denumiri atestă așezarea acestora într-un timp oarecare fapt care nu se poate explica fără a vorbi de existența unei populații anterioare, cu care pecinegii să fi conviețuit o vreme deoarece aceștia ca orice popor migrator trebuia ca să fie în relație cu populațiile pe unde treceau și de la care luau majoritatea bunurilor de care aveau nevoie, ipoteza confirmată în numeroase alte părți.

Aproape de Râmnic pe firul apei dar și a istoriei locale se află Topliceni, comună în județul Buzău, formată din satele Topliceni (reședință), Bîlbeni, Centru, Dechilești, Gura Făgăului, Poșta și Rădăcești. La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna purta numele de "Zgărceni", făcând referință la unele comune locale, era reședința plășii Râmnicului de Sus a Județului Râmnicu Sărat. Numele de Topliceni a fost luat de comună în 1931.

În partea de sud de Râmnic Boda este o comună în județul Buzău, formată din satele Boda (reședință), Alexandru Odobescu, Dăulești, Mucești-Dăulești, Spidele, Topliceni și Valea Largă ce ascunde numeroase comori folclorice. Din informațiile locului reiese că bodanii ar fi ajuns aici la începutul secolului al XVIII-lea în căutare de adăpost natural împotriva înconjurării bolnilor care jecăneau peștii aducându-i în apă de lemn. Se spune că locuitorii unor comune mai vechi Jitia, Chiojdani sau "Boda" (actualu), pe aceste meleaguri și la adăpostul codrilor de brumă au pus de săpătură și de firea lui în oaste perioada care ținea cinci ani în acea vreme. La aproximativ cinci kilometri localitatea Chiojdani este situată față în față cu munții Râmnicului, localitate a crei denumire este un toponim având la origine cuvântul piatră, stâncă

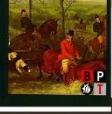

Mai departe pe Valea Râmnicului se află Jina, sat de munte cu case pe văi și coaste de dealuri. De aici se deschide perspectiva unei excursii în împrejurimi în scopul contemplantii naturii dar și a savurării legendelor din zonă: la schitul Poiana Mărului, Bisoca, Masa lui Bucur, Izvoarele Râmnicului, Vârful Furu, Pietrele Fetei, Munteorii și altele, prin locuri pe unde au poposit, cu prilejul drumețiilor Alexandru Odobescu ocazie cu care s-au făcut și fotografii care se păstrează în colecțiile Bibliotecii Academiei.

Depresiunea Bisoca

A.I. ODOBESCU
Paisaj de munte
1910-1912

Mai sus satul Bisoca reține atenția atât prin așezarea lui cât și prin frumusețea peisajului. Sălbăticia acestor locuri l-au atras pe Alexandru Odobescu care descrie comuna în lucrarea "Pseudo-Kinoghetikos", precum și pe N. Grigorescu care a pictat "Țărânci din Bisoca" precum și doi călători, din care unul a notat pe spațiile tabloului: "1902, august 30. Maestrul N. Grigorescu m-a pictat în vârful muntelui Bisoca." Bisoca este o comună în județul Buzău formată din satele Bisoca (reședința), Bălăgani, Lacurile, Lopătăreasa, Pleși, Recea, Sările și Șindrila. Cuvântul Bisoca vine de la slavonescul "vasocoi" (înalt), localitatea fiind situată la o altitudine de aproximativ 1.000 metri. La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna Bisoca făcea parte din plasa Râmnicul a județului Râmnicul Sărat.

- Și astfel ne-am apropiat de Vintileasca de unde privim cu admirație Vârful Furu de unde Râmnicul nostru pornește firav în călătoria sa pe planurile mioritice determinându-ne de fiecare dată să revenim pe aceste meleaguri pline de legende și frumuseți ale naturii.

Furu Mare

BIBLIOGRAFIE

NAGĂȚ I, CALCAN R.,-1970, Pe cărări buzoieane. Edit. Poligrafic Buzău.
NEDELICU O.-2020, Călătorii pe firul apei. Edit. Raft. Râmnicul Sărat.
PETCU GHE.-2018, Râmnicul Sărat un Județ mândru de trecutul său. Editograph. Buzău

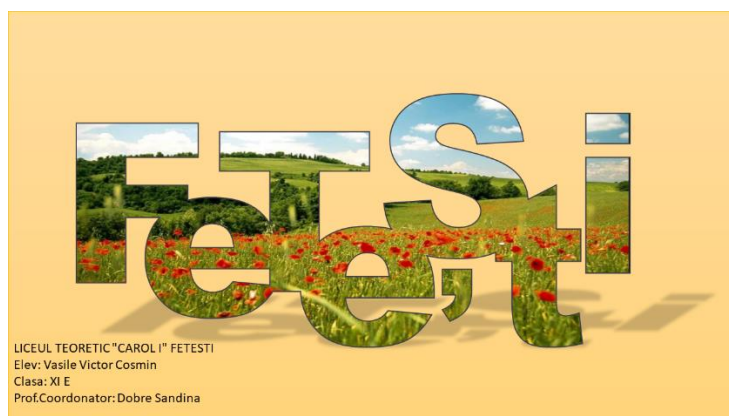
Fetești

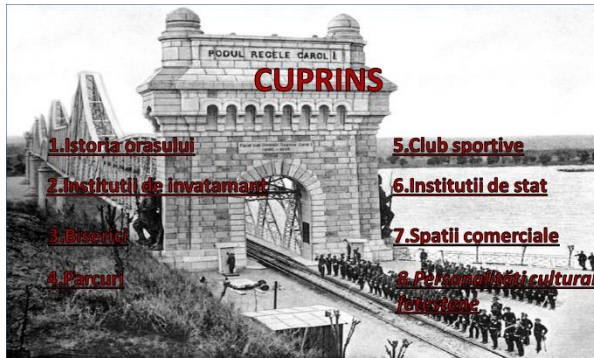
Elev: Vasile Victor

Clasa a XI-a

Liceul Teoretic „Carol I” Fetești, Jud. Ialomița

Profesor coordonator: Dobre Sandina

Istoria Fetestiului

LET'S TRAVEL TO THE GOOD OF OUR HISTORY

Situat în delta Dunării, Fetestiul a fost construit pentru prima dată ca oraș în anul 1734, mai întâi ca târg de cereale și animale, iar mai târziu ca centru de schimb și nod de transport.

Municipiul Fetesti este unul din cele mai frumoase din județul Tulcea, între capitalele satelor - Baraganul și Constanta, cel mai mare port al Mării Negre. În timpul anilor 1900 pe caravanele din Dunăre (fostul establu Baragan Central), fluviu care forma împreună cu râul și cu canalele pe care le completaza Dunărea Mare și Dunărea Mică, erau mai importante activități economice precum comerțul și agricultura. Astfel, localitatea a avut o dezvoltare continuă și în prezent este un oraș modern și dezvoltat.

În anul 1934, în urma unui referendum, localitatea a devenit oraș și a fost înscrisă în Cartea Roșie a orașelor din România. În anul 1934, în urma unui referendum, localitatea a devenit oraș și a fost înscrisă în Cartea Roșie a orașelor din România.

În anul 1934, în urma unui referendum, localitatea a devenit oraș și a fost înscrisă în Cartea Roșie a orașelor din România.

Asezare în România

Municipiul Fetesti se află în Sud-Est-ul județului Tulcea și se învecinează la Nord-Vest cu Norești și Est cu comuna Novila - Borsucani, Ștețica și la Est cu comuna Borocșa, județul Calarasi. Localitatea Fetesti se află între orașele București (capitala țării) și Constanta, port la Marea Neagră.

Orașul Fetesti are o poziție de contact geografic și de intersecție. Localitatea Fetesti este un important nod de cale ferată care leagă portul Constanta de Sudul și Vestul țării pe de o parte și pe de alta parte face legătura cu centrul și estul țării. Tot la Fetesti se intersectează șoseaua națională 3B (Calarasi - Giurgeni) cu autostrada Fetesti - Cernavoda cu șoseaua națională 3A (Lehlu - Fetesti).

LICEUL TEORETIC "CAROL I" FETESTI

1. În anul 1934-1934 marșează de la Iași în direcția București, în o mare zi, când un grup de studenți din Iași, în frunte cu profesorii de la Liceul Teoretic "Carol I" din Iași, au plecat în direcția București.
2. Pentru a veni în ajutor al "Școlii Noștre" și a face posibilă înființarea școlii în localitatea Fetesti, C.C.R. Iași, Iași și Galați.
3. În anul 1934-1934 marșează de la Iași în direcția București, în o mare zi, când un grup de studenți din Iași, în frunte cu profesorii de la Liceul Teoretic "Carol I" din Iași, au plecat în direcția București.
4. În anul 1934-1934 marșează de la Iași în direcția București, în o mare zi, când un grup de studenți din Iași, în frunte cu profesorii de la Liceul Teoretic "Carol I" din Iași, au plecat în direcția București.
5. După 1989 se revine la forma de învățământ dinainte de 1989, astfel încât să se realizeze învățământul profesional și tehnic în localitatea Fetesti.
6. În anul 2001, în urma unui referendum, localitatea a devenit oraș și a fost înscrisă în Cartea Roșie a orașelor din România.

Scoala "Aurel Vlaicu" - Fetesti

Scoala Gimnazială "Dimitrie Cantemir" - Fetesti

Liceul Tehnologic Aughey Saligny, Fetesti

Liceul Tehnologic De Industrie Alimentara Fetesti

Sfântul Măști la Parohia "Sfântul Ilie" din Fetesti

Zile de vineri, 5 august 2022, a reprezentat pentru Parohia "Sfântul Ilie" din orașul Fetesti, Protopoposul Fetesti, prin rugămintea și de îndrumare duhovnicească, Soacilor de parohie, invitatii de Preacuviosul părinte paroh Marian Adrian și părintele confesor Augustin Iordan, din obștea Sfântul Ilie, Parohia Sfântului Măști, spre săvârșirea celor două sărbători în cadrul Sfântului Ilie din Fetesti.

La sărbători au participat preoții: Chivușanu Nicușor, de la parohia Fetesti (Sf. Iliu), Marina Ileanu, de la capela Săptămălii Muncii Fetesti, precum și Petru Niculae, de la parohia Porțeniș, alături de un număr mare de credincioși.

Biserica Fetesti Oraș

Biserica Sf. Arhangheli Mihail și Gavril

Biserica Romano Catolica "Sfântul Anton de Padova"

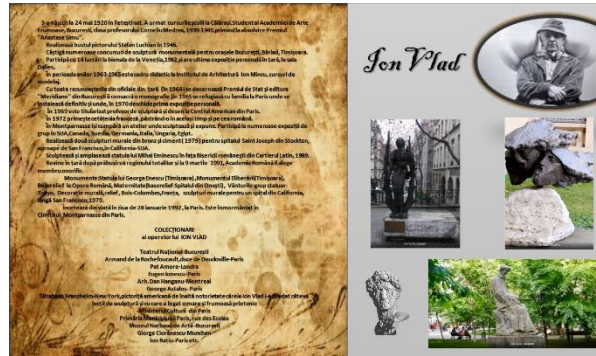
Biserica Nasterea Maicii Domnului Fetesti

Locuri de relaxare și joacă

Parcurile și locurile de joacă din Fetesti sunt unele dintre cele mai frumoase, atragătoare și aglomerate locuri din oraș. În ele poți observa de la oameni în vârstă până la copiii care se află la primele clipe ale vieții.

CSM FETESTI

CSM Fetesti este clubul sportiv al orașului care continue o echipă de handbal, una de kempo și una de fotbal.

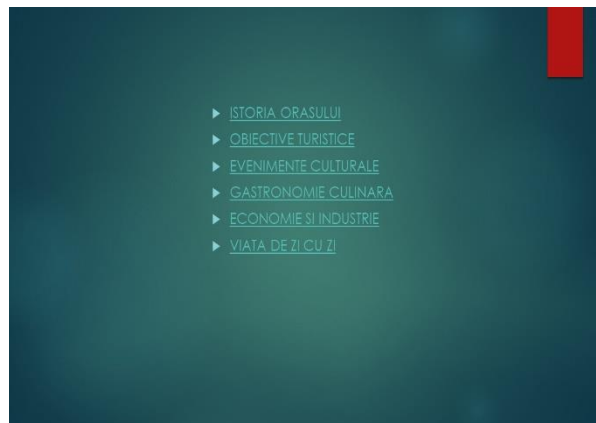
Fetesti

Elev: Vasile Victor

Clasa a XI-a

Liceul Teoretic „Carol I” Fetști, Jud. Ialomița

Profesor coordonator: Dobre Sandina

Istoria Orasului

- Fetești este un oraș situat în județul Ialomița, la o distanță de aproximativ 120 de kilometri sud-est de București. Orașul a fost menționat pentru prima dată în documente istorice în anul 1385. Legende spun că numele "Fetești" provine de la "saful cu fete", unde ciobanii din Câmpia Bărăganului căutau parteneri pentru însușitoare, sau de la "moșia fetei" formată din pământurile pe care boierul Dudescu I le-a dat, ca zestre, fiicei sale.
- În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Fetești a fost un punct strategic important pentru armata română și germană, fiind locul unde s-a desfășurat una dintre cele mai mari bătălii din zona Munteniei. Astăzi, orașul este cunoscut pentru industria sa agricolă și pentru faptul că este un important nod rutier și feroviar.

Obiective turistice

- Orașul Fetești are câteva obiective turistice interesante, printre care se numără Biserica Sfântul Nicolae, construită în secolul al XIX-lea în stil neoclasic, și Muzeul Salului, care găzduiește obiecte tradiționale din zona Ialomiței.
- De asemenea, în apropierea orașului se află Rezervația Naturală Balta Mică a Brăilei, o zonă protejată unde se pot observa numeroase specii de plante și animale sălbatice, precum și Delta Dunării, unul dintre cele mai frumoase lacuri din România, cu o faună și floră bogată și variată.

Evenimente Culturale

- În fiecare an, în luna august, are loc Festivalul Vinului de la Fetești, un eveniment care atrage mii de turiști din toată țara. Participanții au ocazia să deguste vinurile produse în zona Fetești și să participe la diverse activități cultural-artistice.
- De asemenea, în oraș se organizează și alte evenimente culturale importante, cum ar fi Festivalul Muzicii Ușoare Românești sau Festivalul Internațional de Folclor "Maria Tănase".

Gastronomie Culinară

Bucătăria din zona Fetești este influențată de tradițiile culinare românești și de cele ale comunităților din jur, precum și de specificul zonei agricole. Printre preparatele locale se numără sarmalele cu varză murată, tocitura moldovenească, plăcinta cu brânză și mămăliga.

- O altă specialitate locală este vinul, care se produce în cantități mari în zona Fetești și care este foarte apreciat de conșcători.

Economie și Industrie

- Orașul Fetești este un important centru agricol, cu o producție mare de cereale, legume și fructe. De asemenea, în zonă se cultivă viță-de-vie, iar vinurile produse aici sunt recunoscute pentru calitatea lor.
- În ultimii ani, orașul a cunoscut o dezvoltare rapidă a sectorului industrial, cu investiții semnificative în domeniul transporturilor, construcțiilor și producției de energie electrică.

Viata de zi cu zi

- Locuitorii orașului Fetești duc o viață liniștită și plină de tradiții. În fiecare an, se organizează numeroase evenimente culturale și religioase, iar oamenii își petrec timpul liber în parcuri, pe malul râului sau în piața centrală.
- În ciuda dezvoltării rapide a orașului, tradițiile și obiceiurile locale sunt păstrate cu grijă, iar oamenii sunt mândri de moștenirea lor culturală și istorică.

Tradiții din Botoșani

Elevă: Neagu Ioana Bianca

Clasa a XI-a

Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, București

Profesor coordonator: Mihalache Carmen

TRADIȚII DIN BOTOȘANI

NEAGU IOANA BIANCA
CLASA A XI-A E

DESPRE TRADIȚII

- Veritabil timp ritualic, perioada care începe cu Ajunul Crăciunului și se încheie cu Boboteaza și Santion, are importanță foarte mare prin obiceiurile sale din punct de vedere antropologic. Tradițiile nu se bazează doar pe păstrarea trecutului, ci pentru a înțelege și a analiza a acestuia.

NAȘTEREA DOMNULUI

- Aduce tradiții și obiceiuri în mare măsură de natură religioasă în ziua de Ajun, pe data de 24 decembrie. Principala tradiție este mersul la colindat, textele colidelor fiind fie religioase, fie laice. Colindătorii obișnuiau să meargă în grupe mai mari. Treptat, grupele au împuținat, mersul la colindat fiind practicat doar de copii aflați în grupe mici de 2-3 persoane.
- Se practică și mersul cu Moș Ajunul. Încă de dimineața zilei de Ajun, până în jurul miezului nopții, grupuri de copii cu vârstă cuprinse între 5-14 ani anunță prin Moș Ajun Apropierea colindătorilor în întregul sat.
- Seara Ajunului reprezintă și momentul în care se pornește umblatul cu steaua. Grupele sunt formate din 3 copii îmbrăcați în costume populare, care au căciulile îmbrăcate în fâș de hârtie creponată franjurată și pornesc să colinde satul cu o stea și cu un luceafăr.

ANUL NOU

- Pentru momentul trecerii în noul an, pregătirile încep. În săptămâna dintre Crăciun și Anul Nou se pregătește costumația și recuzita specifică, fiind confecționate măștile necesare. Jocul Măștilor are rolul de a-i invoca din tărâmul morților pe cei reprezentanți pentru a-i împăca cu lumea celor vii.

- Alături de jocul măștilor, se remarcă și jocul caprei, ritual al fertilității. Capra reprezintă elementul central al alaiului, fiind decorată cu zurgălăi, clopoței, mărgele sau oglinzii care au rolul de a da un ritm jocului, până la punctul în care animalul obosește și este descântat. Pe lângă capră, în cadrul alaiului, se remarcă și prezența ursului, simbol cu origini traco-getice, întruchipat de un tânăr sau matur purtând pe cap și umeri blana unui animal ucis sau o imitație, împodobită în dreptul urechilor cu ciucuri roșii.

CRĂCIUN

- Pentru prima zi de Crăciun, este de bun augur să ne împodobim locuința cu flori roșii (Floarea Crăciunului și Cactusul de Crăciun) și coronite de ramuri de brad. Aceste vegetale de culoare roșie și verde inspiră membrilor familiei gânduri bune, armonie și păstrează sentimentele de dragoste în familia noastră. De asemenea, e bine să se facă o pomană pentru amărâți, ca să ai parte de bogăție.
- Prin tradiție, zilele de 24, 25, 26 și 27 decembrie reprezintă, de fapt cele patru anotimpuri. Data de 25 decembrie prevestește cum va fi vremea în vara anului următor; ziua de 24 decembrie anticipează vremea în primăvara care vine. Data de 26 decembrie anticipează cum va fi toamna următoare (ploioasă sau secetoasă), iar în ziua de 27 decembrie vom afla cum va fi vremea în iarna anului viitor.

MÂNCARE TRADIȚIONALĂ- PASCĂ CU BRÂNZĂ, DULCE SAU SĂRATĂ

- Alături de cazonac, adorații și de adulții și de copii, este pasca, în special varianta de ceva mai puțin aluat și cu multă, multă brânză. Deși cele mai populare rețete de pasca sunt dulci, care se încadrează la deserturi și implică prezența stafidelor, pasca poate fi și un fel de mâncare sărată, cu rol de aperitiv. În acest caz se folosește brânza sărată, de oi sau de vaci și se amestecă cu ceapă verde, mărar, usturoi și chiar bucăți de șuncă.

SARMALE

- În nordul Moldovei, sarmalele se numesc, de fapt, găluște sau găluști, cum spuneau țărani din nordul Botoșaniului acum mult timp în urmă. Cu sarmalele turcești au ca punct comun doar ideea în sine, adică o compoziție învelită în materie vegetală. De aici înadă lucrurile se despart. În comuna Ibănești, județul Botoșani, un loc unde există multe tradiții din bătrâni, arhaice, aproape de granița de nord a României, încă se păstrează o veche rețetă de găluște moldovenești. În preajma Sărbătorilor de iarnă, o parte a gospodinelor de acolo scot de la naftalină vechea rețetă și se pun pe gătit. Ingredientele sunt simple: umplutură de carne de porc tocată, amestecată cu crupe de grâu și învelită în foaie de vițel sau de varză murată.

PLATOURI

- Pentru că Sfințele Sărbători Pascale sunt un eveniment al primăverii, rareori lipsește din meniu binecunoscutul platou cu antreuri tradiționale: brânză (telemea, cașcaval sau alte tipuri), mîdichiile, ceapă verde, șuncă, mușchi afumat, felii de drob etc. Este cu siguranță cel mai simplu de pregătit, se însoțește ușor cu un digestiv tradițional, deschide pofta de mâncare și pune la cale discuțiile între oaspeți. În meniu se pot adăuga multe elemente, în funcție de zona în care locuiești, precum șunca ardelenască sau șunca bănățeană, bunătațe de jambon bine făcut.

PELINCILE DOMNULUI (JULFĂ)

- Pasta de cânepa este amestecată cu nuca măcinată până iese o umplutură absolut delicioasă. Urmează, la rând, turtele. Se fac simplu, cu apă, sare și făină. Trebuie neapărat să fie 12, fiindcă simbolizează numărul de luni câte sunt într-un an, ele sunt Pelincile Domnului. După ce sunt făcute direct pe plită, cele 12 turte sunt înmuiate în apa cu miere, pentru că julfă este ca un tort cu 12 etaje, fiecare turta este un etaj. Blaturile sunt unse cu cremă de cânepa și nucă, dar și cu miere. Apoi întregul preparat este îmbrăcat în crema de nucă și cânepa, exact ca un tort.

- În nordul județului Botoșani către zona central-estică, mai precis, în satul Hulub, comuna Dăngeni, este o rețetă tradițională, veche, de peste câteva sute de ani, dar încă păstrată cu sfințenie de o parte a localnicilor. Poartă numele de julfă și este autenticul tort moldovenesc. În popor mai este cunoscut drept Pelincele Maicii Domnului și este o mâncare dulce pe baza de semințe de cânepă. După anii 90 odată cu decăderea culturilor de cânepă din județul Botoșani, acest tort moldovenesc, de Crăciun, aproape a dispărut.

Orașul meu drag

Elevă: Peneacă Magda

Clasa a XI-a

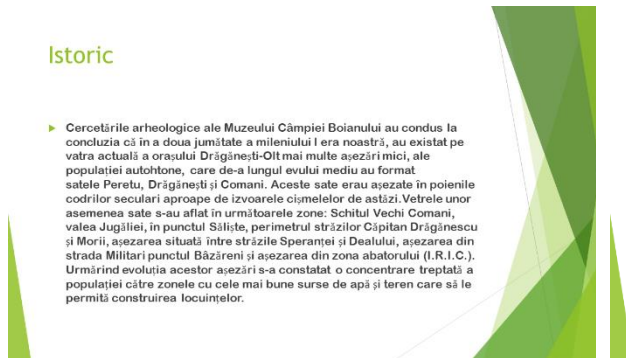
Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, București

Profesor coordonator: Mihalache Carmen

Orașul meu Drăgănești-Olt

- ▶ **Drăgănești-Olt este un oraș în județul Olt, Muntenia, România, format din localitatea componentă Drăgănești-Olt (reședința), și din satul Comani. Este situat în zona de contact a Câmpiei Boian cu lunca și terasele de pe stânga râului Olt la 100 de metri altitudine.**
- ▶ **În localitate au fost descoperite vestigii neolitice și dacoromane. Localitatea a fost menționată documentar în anul 1526, fiind declarat oraș în anul 1968.**
- ▶ **Este un renumit centru viticol cu un potențial agricol important. În localitate se află Muzeul de istorie, precum și biserica „Sfântul Nicolae și Cuvioasa Paraschieva”, realizată în anul 1775.**

Istoric

- ▶ Cercetările arheologice ale Muzeului Câmpiei Boianului au condus la concluzia că în a doua jumătate a mileniului I era noastră, au existat pe vatra actuală a orașului Drăgănești-Olt mai multe așezări mici, ale populației autohtone, care de-a lungul evului mediu au format satele Peretu, Drăgănești și Comani. Aceste sate erau așezate în poienile codrilor seculari aproape de izvoarele cișmelelor de apă caldă. Vetrele unor asemenea sate s-au aflat în următoarele zone: Schitul Vechi Comani, valea Jugăliei, în punctul Săliște, perimetrul străzilor Căpitan Drăgănescu și Morii, așezarea situată între străzile Speranței și Dealului, așezarea din strada Militari punctul Băzărani și așezarea din zona abatorului (I.R.I.C.). Urmărind evoluția acestor așezări s-a constatat o concentrare treptată a populației către zonele cu cele mai bune surse de apă și teren care să le permită construirea locuințelor.

obiceiuri

- ▶ **În noaptea Învierii, în orașul Drăgănești-Olt din județul Olt, femeile care au rude decedate nepovedite sau neimpărtașite, merg la biserică și, după ce preotul sfârșește slujba Învierii Domnului, împart „grigianie” oamenilor care au gustat din Sfințele Paști. Această „grigianie” este preparată în casă într-un bol sau borcan de vin și constă într-un amestec de vin, zahăr și pâine. Ea se împarte cu lingură de lemn (de obicei) sau de inox. Există astfel credință că și cel aflați dincolo de moarte se pot bucura de Sfințele Paști și de Sfânta Împărtașanie.**

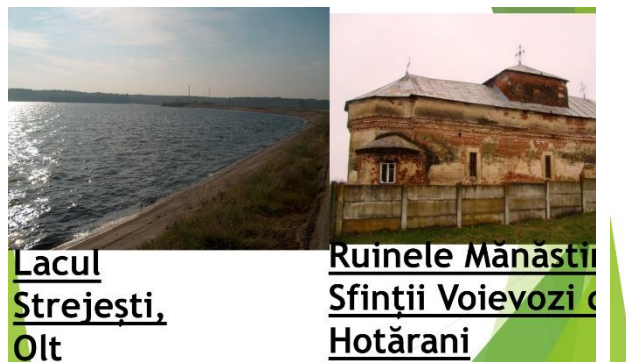

Obiective turistice

- ▶ Casa memorială Nicolae Titulescu
- ▶ Muzeul Câmpiei Boianului
- ▶ Ruinele Curtii Domnești din Brâncoveni
- ▶ Lacul Strejești, Olt
- ▶ Rezervația naturală Pădurea Calugărească
- ▶ Ruinele Mănăstirii Sfinții Voievozi din Hotărani
- ▶ Biserica din Stoicănesti

Biserica din Stoicănesti

Lacul Strejești, Olt

Ruinele Mănăstirii Sfinții Voievozi din Hotărani

Mancaruri oltenesti

- ▶ Tartă de praz cu morcovi
- ▶ Praz pane
- ▶ Supă-cremă de praz
- ▶ Ciorbă de praz
- ▶ Borș oltenesc cu praz

- ▶ În Oltenia conviețuiesc oameni pentru care tradiția a însemnat ceva aproape sacru, cu reguli de bunăcuviință creștină, cu obiceiuri și randuiri bine conturate și respectate cu sfintețe. Locuitorii Olteniei, ca de altfel toți românii, gâdesc în-o manieră latină și sunt, împreună cu grecii, unul dintre cele mai vechi popoare creștine în sud-estul Europei. Oamenii din Oltenia sunt mandri, iubitori, sociabili, își iubesc locul și nu ezită să îl arate celor ce doresc să îl vadă.

- ▶ Vă mulțumesc pentru vizionare și pentru timpul acordat!

Banat

Elevă: Gîrbăcianu Alessia

Clasa a XI-a

Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, București

Profesor coordonator: Mihalache Carmen

Banat
NUME: GÎRBACIANU ALESSIA

Tradiții de iarnă. Craciunul și Anul Nou în Banat

- ▶ Sărbătorile de iarnă sunt celebrate în Banat printr-o multitudine de obiceiuri aparținând etniilor care trăiesc aici. Pe 6 decembrie, în ziua în care se celebră în vestimentele Șerilor, Moșilor și porșilor, pe la case, castrând noșii nevăzătorilor pe care să-i pedurească. Micuții își așază șarțele caștile în grădini, în locașe, în jurul casei, în jurul porților și al limbii pe Moș. Copiii curățenți primesc cadouri, iar celor din jur Moșii înlocuiesc în adunări înțelepte, pe care porșarii și băieții, pentru ai mușca.
- ▶ Sărbătoarea de iarnă este celebrată în Banat printr-o multitudine de obiceiuri aparținând etniilor care trăiesc aici. Pe 6 decembrie, în ziua în care se celebră în vestimentele Șerilor, Moșilor și porșilor, pe la case, castrând noșii nevăzătorilor pe care să-i pedurească. Micuții își așază șarțele caștile în grădini, în locașe, în jurul casei, în jurul porților și al limbii pe Moș. Copiii curățenți primesc cadouri, iar celor din jur Moșii înlocuiesc în adunări înțelepte, pe care porșarii și băieții, pentru ai mușca.

Tradiții de Paste. Sărbătoarea Învierii în Banat

- ▶ În zona Banatului, tradițiile de Paste sunt mai puțin decît în celelalte regiuni ale țării, înca sărbătorirea Învierii are aceeași semnificație deosebită pentru creștin. Cel mai important și din perioada promovării Paștelui este Iobă Hurdu, potrivit tradiției populare. Jomârlăria umbra prin săle și în pedoștopesc pe focul care nu au terminat de tort. Iobă Hurdu este o sărbătoare în care se împacă unii cu alții și sărbătoresc speranța unui nou început. La germani și la maghiari există obiceiul de a stropi fetele cu parfum. Băieții tineri merg la casele fetelor nemăritate și striga: "Am auzit că aveți un trandafir frumos. Am venit să-l udăm, să crească, să înflorească și mi-l puteți să trăiască". Apoi le parfumează pe fete ca simbol al vieții și fertilității.
- ▶ Bucătăria bănățeană tradițională este fascinantă prin bogăție și varietate, efect al influenței naționalităților care trăiesc în această zonă multietnică: șvabi, maghiari, sârbi, ruși, bulgari, ruteni, romi etc.

Prospături din porc

- ▶ În satul bănățean nu se poate să nu se taie porcul în ziua de Ignat, când se fac niște preparate speciale care se mănâncă cu varză murată. E așa zisa pomană a porcului. Cârnaț cu multă boia, slănină (clisă), șuncă afumată (șonc), untură (unsoare), osânză (untură), leber (maior), sângerete, caltaboș, borîndău, carne în saramură, friptură conservată în untură reprezintă parte din sortimentele care asigurau, practic, hrană familiei vreme de un an.

Tradiții și obiceiuri din Bacău

Elevă: Bolovan Giliola

Clasa a XI-a

Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, București

Profesor coordonator: Mihalache Carmen

Tradiții și obiceiuri din Bacău.

Festivalul plăcintelor:

An de an, în luna august se desfășoară în comuna Oituz (15 km de Onești și 74 km de Bacău) Festivalul plăcintelor, organizat de Filiala Bacău a Asociației Naționale de Turism Rural, Ecologic și Cultural – ANTREC, eveniment devenit deja o tradiție în zona care prezintă arta gătitului tradițional. Astfel începând cu anul 2001, participanții și reprezentanții pensiunilor agroturistice din toată țara prezintă meșteșugul gastronomic al preparării plăcintelor și prăjiturilor după rețete originale.

Festivalul Plăcintelor a devenit un eveniment deosebit în viața oamenilor locului, de aceea organizatorii au decis permanentizarea acestei activități calendarul manifestărilor locale.

Dansul Ursului:

La sfârșitul fiecărui an, între Crăciun și Anul Nou, orașele Comănești și Bacău, dar și multe sate, gazduiesc festivaluri dedate populare. Mii de bacăuani și turiști vin să vadă jocurile cu măști în care se întrec cete de tineri din localitățile județului Bacău și din alte județe ale Moldovei, cete care joacă Ursul, Caluții, Capra or Dansul cerbilor. Colindătorii poartă măști tradiționale – multe confecționate de meșteri care au păstrat tradiția prelucrării pielii și a blanii, iar multe momente ironizează personaje reale – medicul, politistul, jandarmul, vânătorul etc. Dansul ursului, cel mai renumit în zona etnografică a Trăneștilor, evocă regenerarea naturii, trecerea anotimpurilor. În dans, desfășurat în ropotele tabelor, ursul moare, apoi reînvie – o evocare a puterii acestui animal, a capacității sale de a trece peste iarna grea pentru a onina primăvara. Cete mai vestite cete de Urși sunt în Dâmboinești, Asău și Dofteana.

În maghiară *Bákó*, supranumit și „orașul lui Bacovia”, este municipiul de reședință al județului cu același nume, Moldova, România. Este situat pe râul Bistrița, pe care în oraș există două centrale hidroelectrice (Bacău I și Bacău II) ce acoperă o parte a consumului local de energie electrică.⁴⁰ Suprafața municipiului este de 43 km², iar populația este de 144.307 de locuitori (2011). Orașul este traversat de drumurile europene E85 și E574 ce fac legătura cu Bucureștii, cu nordul țării și cu Transilvania. Pe calea feroviară legăturile naționale și internaționale se realizează prin rețeaua CEF. Bacăul dispune de un aerport internațional ce asigură curse regulate către diferite destinații naționale și europene.

Evenimentele cu cel mai mare impact sunt legate de obiceiurile de iarnă.

În Bacău, imediat după Crăciun, are loc Alaiul doțnilor și obiceiurile de iarnă, iar în Comănești (57 km de Bacău), în ajunul noului an se desfășoară Festivalul de doțni și obiceiuri strămosești.

Bacău este și gazda unei prestigioase manifestări folclorice – Festivalul național de folclor “Ion Dragoi”.

Un alt eveniment care prinde rădăcini este Festivalul național de folclor și tradiții populare “ZESTREA” organizat de asociația culturală bacăuana “Ca la noi”, festival ce ajunge la cea de-a IV-a ediție în 2012. Începând cu acest an, evenimentul, care prezintă și obiceiurile de nunta (barbieritul mirelei, pregătirea miresei, jucatul zestreii și parosirea casei parintesti), se va desfășura la sfârșitul lunii august în municipiul Bacău, urmând ca în Sarata (localitate tradițională de desfășurare a “Zestreii”) să rămână un festival folcloric în luna octombrie, de Ziua Recoltei.

Satul meu drag, Glavacioc

Elevă: Stanca Bianca Maria

Clasa a XI-a

Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, București

Profesor coordonator: Opran Felicia

ISTORIC:

- Glavacioc este un sat în comuna Stefan cel Mare din județul Argeș, Muntenia, România.
- Denumirea satului Glavacioc își are originea în două legende. Prima spune că „în vremurile grele din trecut, un ciocoi era fugărit de o ceată de turci, în final acesta fiind prins în mlaștinile pârăului, unde l s-a tăiat glava”. De la cuvântul „glava” așezarea în cauză a primit numele de „Glavacioc”.

TRADITII:

- În satul nostru există o tradiție unde pe data de 4 Iunie de Rusali în fiecare an se dau de pomană vase de lut sau de porțelan, câni, strachini și vase de lemn care sunt umplute cu păsă sau orez cu lapte, iar câniile cu vin sau apă.

Odată cu sărbătoarea Rusaliilor, o ceată formată din 7-9 sau 11 călușari și un mut colindă ulițele satului și joacă în curțile localnicilor ce îi răsplătesc cu mâncare și vin. Costumele călușarilor sunt albe, împodobite cu bețe colorate, batiste cusute în casă, pălăriile au mărgelile și panglici colorate. Cea mai importantă recuză a călușarilor este steagul, o prăjină lungă de 4-5 m, în vârful căreia se leagă plante (usturoi) și un prosop cusut, în care se pune sare.

La noi în sat pe data de 25 martie se sărbătorește “Blagoveștenii” sau “Buna Vestire”, în fiecare an se organizează un mic bâlci unde toți oamenii se strâng să se distreze, să mănânce și să bea alături de prietenii sau familie. Se aduc anumite jocuri la care poți câștiga plușuri sau orice altceva, se mai aduc și așa zisele “comedii” în care te poți da alături de cei dragi și te distrezi maxim!

MANASTIREA GLAVACIOC

La noi în sat mai există o mănăstire, care este printre cele mai cunoscute mănăstiri deoarece există și o legendă despre aceasta. Se spune că pe locul unde este construită Mănăstirea Glavacioc, în timpul lui Mircea cel Bătrîn, un cioban a găsit într-o peșteră o icoană făcătoare de minuni, ce poartă chipul Fecioarei Maria. Atunci, voievodul a decis construirea acestui lăcaș sfânt. La icoana cu chipul Măicii Domnului s-a închinat și s-a rugat și Viad Tepeș ori Viad Dracul, să câștige bătălia cu dușmanii românilor. Acea icoană a fost luată la un moment dat de niște călugări și dusă la Mănăstirea Curtea de Argeș. A doua zi dimineață, când au intrat călugării în mănăstire, s-au închinat când au văzut icoana așezată la locul de unde fusese luată.

Aceasta este Sfanta Icoana facatoare de minuni

Aceasta este Sfanta Manastire

De asemenea, lângă mănăstire se află un izvor, despre apa căruia se spune că este făcătoare de minuni. Acesta izvorăște de sub altarul bisericii și iese la suprafață la poalele colinei pe care este așezată mănăstirea. Apa lui formează un mic lac. La izvor se află un monument refăcut în anul 1945 și un 2007.

ZIUA COMUNEI

Primăria sărbătorește pe data de 3 mai "Ziua Comunei" unde la fel, totii oamenii se strâng și sărbătorește alături de prieteni și familie și de domnul primar. La Ziua Comunei se aduc copii extrem de talentați care dansează dansuri populare cu mândrie iar alții cântă la fel de mândri cântece populare pentru cel care vin la ziua comunei.

Aici puteți observa o imagine de la ziua Comunei

MÂNCĂRURI SPECIFICE:

-In satul meu mâncărurile specifice sunt: ciorba de potroace ,sarmale,salata de boeuf ,ciorba de pul,drob ,pomana porcuului si ciorba de fasole.

ACEASTA A FOST PREZENTAREA MEA!

Va multumesc pentru atentia acordata!

Orașul meu drag

Elev: Niculae George

Clasa a XI-a

Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, București

Profesor coordonator: Opran Felicia

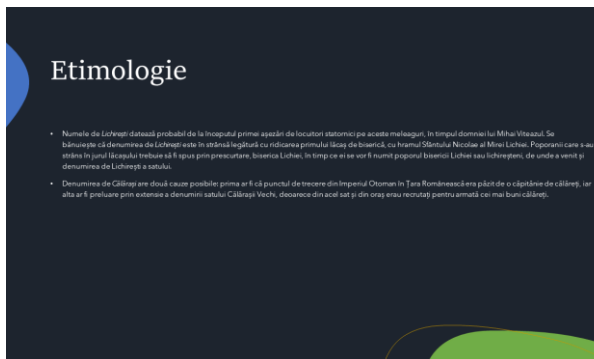
Orașul meu drag

Nicolae George
Clasa a XI-a E
CTIA Dumitru Motoc

Călărași

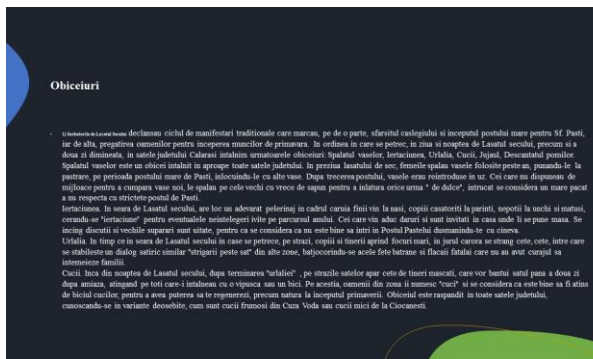
Călărași (în trecut, **Lichiești**) și, temporar, **Știrbeiu** este municipiul de reședință al județului cu același nume, Muntenia, România. Este cel mai mare oraș al județului și unul din cele mai importante municipii din regiunea de dezvoltare Sud. Situat în sud-estul României, pe partea stângă a cursului brașului Borcea și Dunării, Călărași este cunoscut pentru industria alimentară, industria de PAL, melaminat, industria siderurgică, industria de hârtie și industria de prefabricate. Conform datelor finale ale recensământului populației din anul 2011, municipiul Călărași are o populație de 65.181 de locuitori. În Călărași se află sediul Agenției pentru Dezvoltare Regională Sud Muntenia.

Etimologie

• Numele de Lichiești datează probabil de la însoțirea primii aşezări de locuitori statonici pe aceste meleaguri. În timpul domniei lui Mihai Viteazul, Se bănuiește că denumirea de Lichiești este în strânsă legătură cu ridicarea primului lăcaș de biserică, cu hramul Sfântului Nicolae al Mării Lichiei. Poporanii care s-au așezat în jurul lăcașului trebuie să fi spus prin prescurtare, biserică Lichiei, în timp ce și se vor fi numit poporul biserică Lichiei sau Lichieștii, de unde a venit și denumirea de Lichiești a satului.

• Denumirea de Călărași are două cauze posibile: prima se fi că punctul de trecere din Imperiul Otoman în Țara Românească era păzit de o câmpărie de călărești, iar alții ar fi preluare prin extensie a denumirii satului Călărași Vechi, deoarece din acel sat și din oraș erau recrutați pentru armată cei mai buni călărești.

Obiceiuri

• În perioada de declarare ciclului manifestărilor tradiționale care marșau, pe de o parte, sfârșitul călușării și începutul postului mare pentru Sf. Paști, iar de alta, pregătirea oamenilor pentru începerea muncilor de primăvară. În ordinea în care se petrec, în ziua și noaptea de Lasatul seculii, precum și a doua zi dimineața, în satul județului Călărași, intinsoare următoarele obiceiuri: Spălarea vaselor, Urzila, Cuci, Pajani, Descăntatul pomilor. Spălarea vaselor este un obicei întâlnit în aproape toate satele județului. În practica înțeleasă de noi, femeile spălau vasele folosite pentru a, punându-le la patruzeci, pe perioada postului mare de Paști, înlocuindu-le cu alte vase. După trecerea postului, vasele erau reintroduse în uz. Cei care nu dispunau de mijlocul pentru a cumpăra vase noi, le spălau pe cele vechi cu vrec de sâpan pentru a înlătura orice urmă "de dădac", intrucât se considera a mare păcat a nu respecta cu strictețe postul de Paști.

Urzila. În seara de Lasatul seculii, are loc un adevărat pelerinaj în cadrul căruia fiii via. În sași, copiii căsătorii la parinti, nepoții la unchi și mătuși, cerându-se "urzitorilor" pentru evitarea urzilor și fetei pe parcurul amlăii. Cei care via aduc duru și sunt invitați în casa unde li se pune masa. Se însoțesc cu cântec și vorbă și sunt urzite, pentru ca se considera ca nu este bine să mirtă Paștii dămnându-li se cirena. Urzila. În timp ce în seara de Lasatul seculii în case se petrece, pe străzi, copiii și tinerii arădă fucati mari, în jurul cărora se strâng câte câte, între care se stabilește un dialog satiric similar "știrgarii peste sar" din alte zone, bășoacându-se acele fete batrane și făcând fătala care nu au avut curajul să întărească familii.

Cuci. Începând din seara de Lasatul seculii, după terminarea "urzilor", pe străzile satelor apar câte de tineri mascați, care vor bănuți satul până a doua zi după amiază, stângand pe tot care-l întâlnesc cu o vâpșca sau un bici. Pe această, oamenii din zona li murese "ocel" și se considera ca este bine sa fi atina de hăitici cucerii, pentru a avea puterea sa se răgănescă, precum toana la începutul primăverii. Obiceiul este răspândit în toate satele județului, cunosându-se în variante deosebite, cum sunt cucii frumoși din Cuză Vodă sau cucii mici de la Ciocănești.

• Se considera ca acest obicei este intălnit mai ales în sudul Dunării și el provine din fondul tracic, fiind legat de amănute riturilor pagane.

1) Jăgăli. Un obicei curioz, care se petrece tot a doua zi după Lasatul seculii. Este vorba de realizarea, la miezul nopții, a unui dispozitiv format din ramuri de copac tăiate în forma literei X de care atârnă o făcușă sau forma de lită Sănuși. Alor, aici cănuți "șovrovoici", și păsărică care se strică în în gopodăria. Animălușii sunt învârtite și aruncate la mare distanță. Unele mor pe loc, iar altele fug care încotro, semăntorându-se în sat.

Decorațiuni pomilor. În prima și a doua zi de dimineață, femeile fac foc mic la rădăcina pomilor fructiferi așezându li și roștii amănute descăntate cu valoare magică pentru a rodi. Se recita de trei ori cuvintele: " Pomule, pomule, rod na mi, de na te na!"

2) Încurcătul călilor. În ziua de Sf. Toader, la o săptămână după Lasatul seculii, cași sunt scoși din grăduri, după iernat. Sunt tesalati bine, curătați la copoie, gătiti cu pământ, după care sunt călărați prin sat, pentru a se robităna cu inimile pe care urmasii sa li începă.

3) Dămnarea feteilor. Se obișnuie ca în seara unde se obișnuie de la dimineața feteilor, să se aduca salcie învârtita care era așezată de proeni. După terminat sălbei, ramuri de salcie erau hăte și împănate la intrarea în gospodăria, la ușa și ferestrele caselor, grăduri și cotețe, considerându-se ca așura casa și gospodăria de feteile răsfățate.

4) Călușari. Considerată a fi cea mai importantă manifestare folclorică tradițională, în care dansul, ca mod de expresie, are un rol preponderent, călușii se întâlneau în toate localitățile din județul Călărași. Fara să intrăm în amănute în ceea ce privește dansul propriu-zis, se limităm sa li miazăm aici cu obicei, practic, de regala, și de Rosalia. În forma una și de vindicare a celor "muți de căluș", depunându-se un jurământ, în mare tână, pe mâini mari ape. În desfășurarea tradițională a jocului stăbăna la Rădovan și Șolcan, existau momente aparte de pilda hără colomni, în care femeile dăbuau călușarii copiii mici și li joare pentru a li feri de boli. Rosalia este sărbătoarea care face trecerea de la obiceiurile de primăvară la cele de vară, după cum afirma cunoscutul corector Komolus Vais, considerând ca răscăntul obicei se găsește în tână tracică. "Întărcerea verii era celebrată cu fast deosebit de populația tracă. Multămă coprină de o adevărată nebunie a dansului, împodobită cu flori, înmădă grădinițe și dămnărie înfățișate, în unutul municipal și castroilor, cu înmăra hără și dansuri băbuțe care se transformă în dansarea. Timpul cel mai potrivit pentru această sărbătoare a fost zilele înfățișării roșilor, în mai sau iunie. De la acest cult al roșilor a primit sărbătoarea numelui de rosalia". Sărbătoarea de Rosalia este amintită și în satul călărașean, subiecții intervievați de noi recunoscându ca era un motiv de bucurie să petreacă fara sa reliefeze o semnă.

Aici putem observa Călărașiul privit de sus

Unul dintre parcurile din minunatul meu oraș

Obiective turistice

- Gradina zoologica Călărași
- Ostroave pe Dunăre
- Biserica fostei Mănăstiri Negoiești
- Balta Ialomitei
- Muzeul Dunării de Jos
- Parcul municipal Călărași
- Muzeul de arheologie al civilizației Gumelnița

Balta Ialomitei

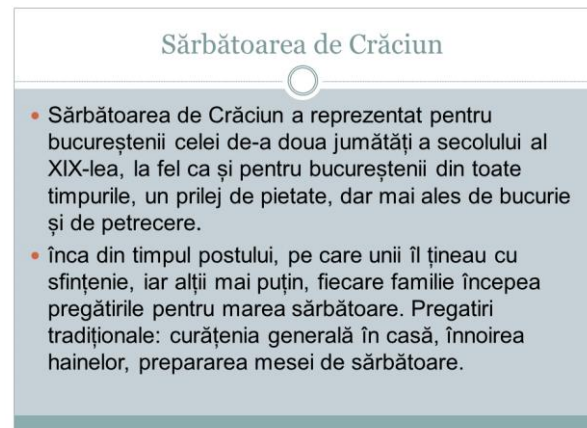
Obiceiuri și tradiții în București

Elevă: Pistolea Ana-Maria

Clasa a XI-a

Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, București

Profesori coordonatori: Opran Felicia și Șarban Carmen

Paștele

- La Lăsata Secului de Paște, de când nu se mai mânca carne și chiar dulceturi, în București se făcea bătaia halviței. La ea puteau lua parte atât membrii unei singure familii, dar și mai multe familii reunite. Acest din urmă aranjament era și cel mai agreat de bucureșteni pentru că astfel distracția era una garantată.

Halvița

se prepara de către gospodine în funcție de numărul participanților apoi era legată cu o sfoară și atârnată de un cui bătut în tavan. I se putea strecura halviței și câte o monedă de aur ori argint, dar cât mai ascunsă pentru a fi greu găsită. Cei prezenți, uneori câte zece, ori mai mulți, înconjurau bucata de halviță așteptând.

Jocul Cucilor

- Un alt obicei întâlnit și la București se pare că a fost și Jocul Cucilor. Tot bărbații erau cei care se îndeletniceau și cu această practică. Se mascau cu o glugă pe cap și două coarne, iar în dreptul nasului puneau un gât de tighă găurită din loc în loc, și se îmbrăcau în fuste. Dotați cu un băț, ori un săculeț cu cenușă, precum și cu un clopot mare prins în spate, speriau pe toți ce-i întâlneau în cale, în prima dimineață după Lăsata Secului.

După un post sever de șapte săptămâni, în noaptea de sâmbătă spre duminică, bucureștenii se îmbrăcau frumos, în haine noi, și porneau spre biserică unde, la doisprezece noaptea, se făcea slujba de înviere de către preoți. Slujba se desfășura afară, în curte, ori în pridvorul bisericii, iar creștinii ascultau transfigurați de emotie și cucerniciile cuvintele ale preoților rostite în acel impresionant moment.

Miezul nopții găsea un oraș total schimbat: fiecare biserică era învăluită în lumină, iar clopotele acestora, cu dangatele lor impresionante, spărgeau cu tărie liniștea din jur, însoțite fiind de puternice lovituri de tun, trase de pe dealurile din jurul orașului. Cântecele de sărbătoare prindeau și ele a se înălța din toate părțile.

Vă mulțumesc pentru vizionarea prezentării!

SFÂRȘIT!

Scumpul meu oraș

Elev: Petre Sorin

Clasa a XI-a

Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, București

Profesor coordonator: Opran Felicia

Scumpul meu oras

Petre Sorin
Clasa a XI a E
CTIA Dumitru Motoc

Brasov

- **Brasov este municipiul de reședință al județului cu același nume, Transilvania, România, format din localitățile componente Brasov (reședință) și Poiana Brasov.** Potrivit recensământului din 2011, are o populație de 253.200 locuitori. Patron al orașului este considerată a fi **Fecioara Maria**. Statuia acesteia se află pe unul dintre contraforturile **Bisericii Negre**, îndreptat spre **Casa Sfatului**, având **stema** Brașovului sculptată dedesubt în relief.
- Brașovul este cel mai important oraș din **regiunea de dezvoltare Centru**.

Biserica Neagră

Strada Mureșenilor și Cetățuia de pe Strajă

Obiective turistice

- În primele 7 luni ale anului 2015 Brașovul a avut 534.581 de turiști. Locația centrală în cadrul țării de care se bucură municipiul Brașov fac din acesta un important punct de plecare pentru turiștii din țară și străinătate. De aici se pot face excursii către: **Biserici fortificate din Transilvania, Marea Neagră, Moldova** cu vestitele sale mănăstiri, **Maramureș, munții din lanțul carpatic, zona cetăților dacice** din Țara Hațegului etc.
- În municipiu, **autoritățile** au demarat un amplu proces de renovare a vechilor monumente și de transformare a acestora în **puncte muzeale**, în mare parte finalizat.
- Cea mai bună vedere asupra orașului se poate obține din vârful muntelui **Tâmpa** (960m), unde se poate ajunge cu telecabina sau pe jos.

- **Muzeul de Istorie Brașov**, aflat în **Casa Sfatului**
- **Casa Mureșenilor**
- **Muzeul primei școli românești**, din Șchei, având expusă prima carte tipărită în limba română
- **Muzeul Fortificațiilor din Țara Bârsei**, amenajat în **Bastionul Teștorilor**
- **Muzeul-restaurant Cetățuia**, aflat în vechia fortificație de pe Strajă (Dealul Cetății)
- **Punctele muzeale din Turnul Negru, Turnul Alb și Bastionul Graft**
- **Muzeul de Artă**
- **Muzeul de Etnografie**
- **Muzeul Civilizației Urbane Brașov**, deschis în 2009; primul muzeu de acest gen din țară.

Biserica Neagră

Arhitectura caselor de pe Str. Republicii

- **Biserica Neagră** - cea mai celebră din oraș, construită între 1377 și 1477 pe locul unei vechi biserici romane
- **Biserica Sf. Miklós** - secolul al XIV-lea
- **Biserica Sf. Bartolomeu** - secolul al XIII-lea
- **Biserica Sf. Martin** de pe Strajă
- **Biserica Sf. Gheorghe**, înființată într-un vechi conac de vânătoare
- **Sinagoga**
- **Sinagoga Ortodoxă**
- **Biserica evanghelică din Oberer Vorstadt**
- **Biserica Sfânta Treime** - 1518-20
- **Biserica Sfânta Treime - Greco-catolică**
- **Biserica „Adormirea Maicii Domnului”**
- **Bastionul Teștorilor** - tur virtual
- **Poarta Ecaterinei**, 1559
- **Poarta Șchei**, 1827
- **Troilele din Șchei** (cea mai veche datând din 1291)
- **Aleu Dealul Cetății**
- **Plata Sfatului**
- **Strada Republicii din Brașov**
- **Strada Mureșenilor din Brașov**
- **Promenada de sub Tâmpa**
- **Belvedere**

Obiceiuri si traditii

- **7 Ianuarie**
 - **Desfășurarea celor doi feciori.**
- **24 Ianuarie**
 - **Înălțarea vechiului în satul din zona Rășnov.**
- **Lăsața Secului de Paști**
 - **Rușii în Bădăci** sau **Înțeparea** poate să se mai sărbătorească în **Sinca Nouă**
 - **Fâșgare** - **combustionea maghiară din Apafia, Ormenio**
 - **Facișorul Cărbăului**
 Înainte de intrarea în Festivalul Paștelui, sărbătorii comuna Trăneștii organizată Festivalul Cărbăului. Festivalul este o sărbătoare populară ce marchează începutul de la țară la primăvară. Tinerii se aliniază prin sat costumele în vîrte și mîșcări, preri, țigări și țigăni, apăsători, murgînd în fruntea unei căruțe în care se arde soba pe care se pregătesc căbete. Cu această ocazie, întregul sat este invitat la balul măscăcat care se organizează în aceeași seară.

- **În ziua de Paști**
 - **Împrețugatul cocorului** - în ziua de Paști, în localitatea Apafia
 - **Căpățul** este un obicei popular din zona Rășnovului. În ziua de Paști, oamenii din zona Rășnovului fac un obicei popular numit Căpățul. Acest obicei este foarte vechi și este sărbătorit în ziua de Paști. Oamenii din zona Rășnovului fac un obicei popular numit Căpățul. Acest obicei este foarte vechi și este sărbătorit în ziua de Paști. Oamenii din zona Rășnovului fac un obicei popular numit Căpățul. Acest obicei este foarte vechi și este sărbătorit în ziua de Paști.
- **Duminică după Paști**
 - **Sărbătorirea lui Ieremias** din Șchei Brașovului
 - **Sărbătorirea lui Ieremias** din Șchei Brașovului
- **Rusaliile**
 - **Sărbătorirea lui Ieremias** din Șchei Brașovului
 - **Sărbătorirea lui Ieremias** din Șchei Brașovului
- **24 Iunie**
 - **Sărbătorirea lui Ieremias** din Șchei Brașovului
- **29 Iunie**
 - **Cumpana lui Ieremias** din Șchei Brașovului

Orașul meu

Elevă: Gherman Miruna

Clasa a XI-a

Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dimitru Moțoc”, București

Profesor coordonator: Opran Felicia

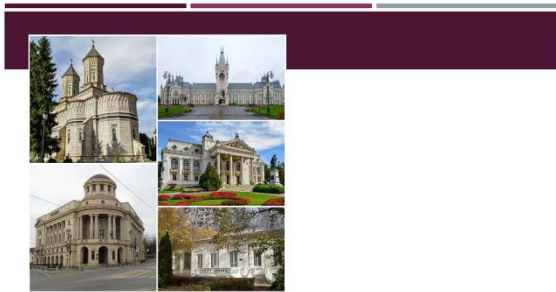
ORAȘUL MEU

**GHERMAN MIRUNA
CLASA A XI-A E
CTIA DIMITRU MOTOC**

IAȘI

ROMÂNIA
MUNICIPIUL IAȘI

- Iași (Ileresic Iasi, respectiv Târg / Iașii) este municipiul de reședință al județului cu același nume, Moldavia, România.
- Iașii și sunt capitala Moldovei din perioada 1564-1688, una dintre cele două capitale ale Principatelor Unite între 1659 și 1682 și capitala Regatului României între 1916 și 1918 din perioada Tratatului de la Paris, alături de București și de Iași.
- La recomandarea din 2011, municipiul Iași avea să fie probabil de 290.422 și era al patrulea oraș ca mărime din România. Conform Eurostat, cu o populație de 507.108 locuitori (în 2011), țara are o populație de 21,7 milioane de locuitori (în 2011).

OBIECTIVE ISTORICE ȘI TURISTICE

- Clădiri și monumente istorice**
 - Obeliscul Cu lei
 - Biserica lui Ion Creangă
 - Palatul Roznovanu
 - Palatul Brancoveni (în Piața Unirii)
 - Casa Pogor
 - Căminul lui Petrucci
 - Biserica Căteșchi - un sedaliu LPM
 - Institutul de Anatomie
 - Grand Hotel Titan
 - Biserici din Iași
 - Biaa Turcescă
- Lăcașe de cult**
 - Catedrala
 - Catedrala romano-catolică veche (1782-1789)
 - Catedrala metropolitană din Iași (1833-1885)
 - Catedrala romano-catolică "Mîna Fecioarei Maria, Regina" (1912-2005)

Parcuri, grădini

- Orașul este renumit pentru numeroasele plantații de toi, arbore considerat un simbol local. Numeroase exemplare de Tilia tomentosa se găsesc în aliniamentele stradale, dar și în următoarele parcuri:
 - Parcul Copou
 - Grădina Botanică din Iași
 - Parcul Expoziției

OBICEIURI ȘI TRADIȚII:

- Obiceiurile și tradițiile din Moldova sunt unele dintre cele mai autentice. Fînd puțîn influențate de cultura altor popoare, în privința lor se poate observa similitudine și înțelegere întru mizeria de la străbuni, astfel că pe unele sărbători noi obișnuim să lumina băscăria, pînă să ștergem și să prăjim. Pînă la urmă, asta presupune, specificul autohton întru mizeria de viață și întru dezvoltarea în cușcerea, fără doar și poate, darău în despotii împresă ca timpul să-și câștige în viață.
- Una dintre tradițiile pomologice este Crăciunul, care are loc de la 20 decembrie. Se spune că după această zi animalul nu se mai îngheață, astfel că sărarii nu pierd vremea. Odată cu sărbătorile Crăciunului, în ziua de Crăciun, oamenii se obișnuiesc să se joace cu copii de boli. Moșcovii, care nu înțeleg să se obișnuieze la pomana porcului și întru mizeria de viață și întru dezvoltarea în cușcerea, fără doar și poate, darău în despotii împresă ca timpul să-și câștige în viață.
- În ziua de sărbătoare pomologice Crăciunul este sărbătorit pomologice, care are loc de la 20 decembrie. Se spune că după această zi animalul nu se mai îngheață, astfel că sărarii nu pierd vremea. Odată cu sărbătorile Crăciunului, în ziua de Crăciun, oamenii se obișnuiesc să se joace cu copii de boli. Moșcovii, care nu înțeleg să se obișnuieze la pomana porcului și întru mizeria de viață și întru dezvoltarea în cușcerea, fără doar și poate, darău în despotii împresă ca timpul să-și câștige în viață.

Obiceiuri și tradiții:

- În ziua de sărbătoare pomologice Crăciunul este sărbătorit pomologice, care are loc de la 20 decembrie. Se spune că după această zi animalul nu se mai îngheață, astfel că sărarii nu pierd vremea. Odată cu sărbătorile Crăciunului, în ziua de Crăciun, oamenii se obișnuiesc să se joace cu copii de boli. Moșcovii, care nu înțeleg să se obișnuieze la pomana porcului și întru mizeria de viață și întru dezvoltarea în cușcerea, fără doar și poate, darău în despotii împresă ca timpul să-și câștige în viață.

Comuna mea dragă Șelaru

Elev: Chican Mario Ionuț

Clasa a XI-a

Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, București

Profesor coordonator: Șărban Carmen

Comuna mea dragă Șelaru

By Chican Maria Ionut

Comuna Șelaru, Dâmbovița

Istoric:

- La sfârșitul secolului al XIX-lea, teritoriul actual al comunei era inclus în plasa Glavacioc a județului Vlașca. Satul Șelaru făcea parte din comuna Glavacioc, reședința plășii, terenul aparținând statului după naționalizarea în 1864 a moștei mănăstirii Glavacioc. Celelalte două sate formau comuna Fierbinți, cu 1587 de locuitori. În comuna Fierbinți, funcționau o biserică și o școală mixtă cu 3 clase în care în 1888 învățau 27 de elevi (din care două fete).

OBICEIURI ALE COMUNEI:

Vara în luna August are loc concursul numit „Cupa Secerișului”, concurs sportiv de fotbal organizat de primăria comunei Șelaru.

Fiecare comună sau sat din zonă își face o echipă de fotbal care să le reprezinte satul iar echipele vor concura între ele. La sfârșit echipa câștigătoare va fi premiată cu medalie și cupă.

Muzica, gratarul și voia bună nu lipsesc de la această competiție. Majoritatea oamenilor vin să își susțină satul lor încurajând echipa.

Mai jos puteți observa câteva imagini de la eveniment.

Aceasta este emblema echipei din comuna mea.

Aici puteți observa sportivii celebrând victoria

Maratonul Comunei:

- Activitatea este în memoria lui Badea Miu (1911-1981), cetățean al comunei, care în ciuda situației sale, fiind orfan, a reușit să-și continue studiile ajungând profesor inginer agronom

- Evenimentul se organizează anual, în luna August, se poate înscrie oricine și constă în mai multe activități pentru posibilitatea tuturor de a participa (cross, semicross, maraton și cursa pentru copii) organizate în pădure

- Pe lângă sport și fapte bune, participanții pot să socializeze la sfârșitul evenimentului, când se organizează o seară cu muzică și foc de tabără

- ▶ În comuna Șelaru curge râul Dâmbovnic bogat în viață maritimă care izvorăște din Podișul Getic și se varsă în apropiere de localitatea Vadu Lat din județul Giurgiu.
- ▶ Vara copiii din sat și din satele vecine se strâng cu toții la noi „la garla”, să se răcorească în ciuda vremii călduroase.
- ▶ Merg des cu prietenii la pescuit.

Balciul din sat:

În prima zi de vară de ziua copilului primăria organizează bălci în aer liber, copiii sunt fascinați de jucării, dulciuri și alte lucruri distractive care îi atrag.

Legende ale comunei:

- ▶ **SANZIENELE** sunt niște fete frumoase ce traiesc în paduri și pe câmpii, iar în noaptea de sanziene când acestea se prind în hora și încep să danseze se spune că dau plantelor din jurul lor "darul" de a deveni leacuri pentru boli, dar sanzienele reprezintă totodată și un prilej pentru ca doi îndrăgostiți să își unească destine... asta fiind numita: soarele sanzielenelor

lelete:

Se spune despre ele că sunt fecioare a căror frumusețe poate fermeca chiar și cele mai puternice minți și suflete. Prezența lor se simte ca o mireasmă rece de vânt, care-ți răsună peștea și ajunge până-n oase, iar corpul le este compus din lumină puternică, care te poate orbi dacă o privești direct.

Tradiții:

- ▶ În ziua Mucenicilor care se sarbatoresc pe 9 martie, în credința populară, se deschid mormintele și porțile Raiului, iar gospodinele fac, în cinstea sfinților, 40 de colaci numiți *sfinții mucenici*. În mod tradițional, în timp ce femeile fac 40 de mucenici de sărbătoare, bărbații beau 40 de pahare de vin.

În această zi sunt aprinse focuri în curți, grădini, în fața caselor sau pe câmp. Copiii obișnuiesc să sară peste acele focuri pentru a fi feriți de boli. Femeile iau din cenușa focurilor și o presară de jur împrejurul gospodăriei, pentru a o proteja de șerpi.

Mancăruri specifice:

Comuna noastră se află în regiunea Muntenia, bucătăria tradițională din Muntenia se poate caracteriza prin mâncăruri gustoase, renumite fiind: ciorba de burta, ciorbele țărănești din carne de vaci și porc, sarmalele cu mămăligușă, stufatul de miel, nemunții mițeli, tulamaua, fripturile la grătar și pește, garniturile din legume, cartofi, paste filinoase, etc.

Ciorba de burta
Stufat de miel

Orașul meu

Elevă: Badea Alexandra Diana

Clasa a XI-a

Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, București

Profesor coordonator: Șarban Carmen

ORASUL MEU

Badea Alexandra Diana
Clasa a XI a E
Colegiul Tehnic de Industrie Alimentara Dumitru Motoc

TRADITII SI OBICEIURI DIN MOLDOVA

- Tradiții de iarnă. Craciunul si Anul Nou in Moldova
- Craciunul este sarbatoarea cea mai asteptata din an; copiii sunt nerabdatori sa primeasca daruri, iar adultii se bucura de traditiile specifice si de intalnirile cu familia. Foarte multe obiceiuri sunt respectate in aceasta perioada, caci moldovenii nu au uitat de practicile batranilor si de vechile superstitii. Sarbatorile de iarna incep pe 6 decembrie, cand se celebreaza ziua Sfântului Nicolae. Cu o seara inainte, cei mici isi lustruiesc ghetetele si le asaza la gura sobei, la fereastră sau langa usa, sperand ca Mosul sa ii rasplateasca pentru faptele bune. Batranul le aduce cadourile copiilor cuminti, iar celor obraznici le lasa doar o nuieleusa. Dupa aceasta data incep pregatirile pentru Craciun: femeile fac curatenie, gospodăria este aprovizionata cu alimente pentru prepararea bucatelor traditionale, barbati cauta cel mai frumos brad, iar tinerii pregatesc mastile si invata colinde.

Una dintre traditiile premergatoare Craciunului este sacrificarea porcului, care are loc de Ignat (20 decembrie). Se spune ca dupa aceasta zi animalul nu se mai ingrasa, astfel ca taranii nu pierd vremea. Odată moare, sangele porcului era uscat, trântat si folosit peate ar pentru a-l feri pe copii de boli. Moldovenii care nu tur potii se ospeteaza la pomana porcului cu friptura servita cu mamaliga si varza acra.

In Ajun, cetele de colindatori pornesc prin sat ca sa vesteasca nasterea Domnului. Grupuri de copii si tineri merg din casa in casa si le usteaza gardelor sanatare, bunicii si prosperitate, fiind rasplatiti cu nuci, mere si colaci. Baietii mai mari se costumeaza si umbla cu Capra, obicei adanc inradacat in viata satului. In traditia romanescă, capra este considerata un animal magic; se spune ca atunci cand Dumnezeu a creat oasa, diavolul a vrut sa-i imite si a facut o capra. Cu toate acestea, jocii caprosi a fost inclus in calendarul sarbatorilor de iarna, fiind asociat fertilitatii si bogatiei recoltoare. Barbatul care joaca acest rol imbraca un costum foarte colorat, format din tesaturi cusute de meșterii locali si împodobit cu panglici, clopotei, margelii si ciucuri. Urmasii de un alai numeros de posesoraj, capra ofera un spectacol vizual, sala, amuzeste, se rotește si se apleaca într-un dans vesel care aminteste de practicile pagane. Jocii lustruiesc moartea si renasterea animalului, simbolizati ale colindurilor satului.

In seara de Ajun, gospodinele din Moldova coc colaci sub forma cifrei 8, pe care ii agata apoi langa icoane. Craciunii se dau jos abia pe 21 martie, la echinocliul de primavara, cand satenii ies la arat. Dupa ce ara prima brazda, barbatul casei rupe colacul in 3 bucati: pe prima o pune sub brazda, pe a doua o da animalului de povara, iar pe ultima o mananca. Exista obiceiul ca in aceasta zi femeile sa pregateasca 12 feluri de mancare, in onoarea celor 12 apostoli care au raspandit creștinismul. Acestea sunt oferite musafirilor in prima zi de Craciun, marcand i acest fel sfarsitul postului. Tot in Ajun se mananca placinta cu julfa, cu bostan si prune uscate, iar fetele nemanitate asaza pe prisa casei ucele cu apa ca sa-si afle ursitul; daca dimineata tinerele gasesc mai multe oale goale au mari sanse sa se marita in anul care vine. In prima zi de Craciun, moldovenii participa la slujba, apoi se strang in jurul mesei pentru a sarbatori. Printre bucatile traditionale cu care se delecteaza se numara toba, caltabosi, carnatii, sarmalele, pitza si cozonacul. Masa ramane intinsa chiar si peste noapte pentru ca familia sa aiba un an imbelugat.

Inainte de Anul nou, baietii merg cu Plugusorul, obicei menit sa alunge iarna si sa aduca fertilitate pamantului. Insoțiti de strigaturi si pocnete din bici, ritualul anunta intr-o maniera optimista un an roditor si bogat. Pe 1 ianuarie copiii umbla cu Sorcova, urandu-le gazdelor sanatare si putere de munca. Traditiile de iarna din Moldova au origin care se pierd in negura timpului, insa raman intotdeauna actuale si incantatoare.

Orașul unde am copilărit

Elevă: Mărăndici Ana

Clasa a XI-a

Colegiul Tehnic de Industrie Alimentară „Dumitru Moțoc”, București

Profesor coordonator: Șărban Carmen

Orașul unde am copilărit

Marandici Ana
Clasa a XI-a E
CTIA Dumitru Motoc

lași

ROMÂNIA
MUNICIPIUL IAȘI

Iași (învece: Iași, respectiv Țârgu /Țârcu) este municipiul de reședință al județului cu același nume, Moldova, România.

Iașii a fost capitala Moldovei în perioada 1564-1859, una dintre cele două capitale ale Principatului Unitar între 1859 și 1862 și capitala Regatului Român între 1918 și 1918 în perioada Primului Război Mondial, atunci când Bucureștii s-a aflat sub ocupație germană).

La recensământul din 2011, municipiul Iași avea o populație de 299.422 și era al patrulea mare ca mărime din România. Conform Eurostat, cu o populație de 927.100 locuitori în 2016, zona metropolitană Iași este a doua ca mărime din România (după București).

Frumosul meu oraș!

Fiind fostă capitală europeană, Iașul are adaptări ale numelui în diferite limbi:
 în franceză *Jassy* sau *Iassy*, în germană *Jassy*, în maghiară *Jászvásár*, în italiană *Iasi* sau *Jassi*,
 în belarusă *Горад Яси*, în bulgară *Яси*, în sârbă *Stara Ias*, în greacă *Jási*, în turcă *Yaş*,
 în poloneză *Narodowie Jassy*, în ucraineană *Яси*, în croată *Jaši*, în rusă *Ясси*, în lituaniană *Jasai*.

Obiective istorice și turistice

Cădiri și monumente istorice

- Obeliscul cu Iai
- Bădăleuca lui Ion Creangă
- Palatul Roznovanu
- Palatul Braunstein (în Piața Unirii)
- Casa Pogor
- Căminul lui Ferentz
- Palatul Calimach - sediul UMF
- Institutul de Anatomie
- Grand Hotel Traian
- Biserica din Iai
- Băia Turcoască

Lăcașe de cult

Catedrale

- Catedrala romano-catolică veche (1766-1789)
- Catedrala mitropolitană din Iai (1833-1887)
- Catedrala romano-catolică "Sfânta Fecioară Maria, Regina" (1992-2006)

Parcuri, grădini

Orașul este renumit pentru numeroasele plantații de tei, arbore considerat un simbol local. Numeroase exemplare de *Tilia tomentosa* se regăsesc în aliniamentele stradale, dar și în următoarele parcuri:

- Parcul Copou
- Grădina Botanică din Iași
- Parcul Expoziției

Obiceiuri și tradiții:

Ciocolăie și bomboane din Moldova sunt un obicei în cultura autohtonă. În perioada sărbătorilor de Paște, oamenii din Iași pregătesc ciocolăie și bomboane în formă de animale sau de personaje. Acestea sunt oferite rudelor și prietenilor ca semn de dragoste și bunăvoință.

Una din tradițiile și obiceiurile locale este sărbătorirea "Zilei Ciocolăiei" pe 20 decembrie. Se organizează concursuri de ciocolăie și bomboane între școlile din Iași, iar câștigătorii primesc diplome și premii.

În Iași, obiceiurile tradiționale sunt încă foarte viabile. Odată cu sărbătorile de Paște, oamenii din Iași pregătesc ciocolăie și bomboane în formă de animale sau de personaje. Acestea sunt oferite rudelor și prietenilor ca semn de dragoste și bunăvoință.

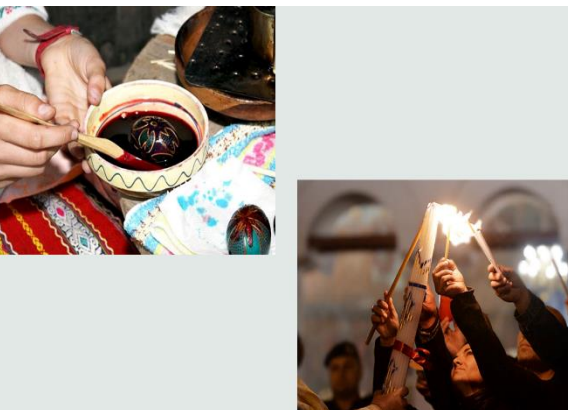
În seara de Ajun, gospodinele din Moldova coc colaci sub formă de cifre 8, pe care îi agata apoi lângă icoane. Crăciunii se dau jos abia pe 21 martie, la echinocliul de primăvară, când sărbătorile ies la sat. După ce au prins braza, barbații caviș și roșii colaci în 3 bucati: pe primul o pune sub braza, pe al doilea o pune în jurul de poartă, iar pe ultimul o mănâncă. Sărbătoarea începe cu înălțarea la biserică a pregătirii 12 felurilor de mâncare, în vechiul oraș 12 apostoli care au răspuns creștinilor. Acestea sunt oferite modurilor în prima zi de Crăciun, marcată în acest fel sfârșitul postului. Tot în Ajun se mănâncă plăcintă cu iufă, cu botan și prune uscate, iar femeile nemanțate așteaptă pe priza casei uleiul cu apă ca să-și afle urzile; dacă dimineața tinereții găsesc mai multe oale goale au mari șanse să se mărită în anul care vine. În prima zi de Crăciun, moldovenii participă la slujba, apoi se strâng în jurul mesei pentru a sărbători. Printre bucatărie tradiționale cu care se delectează se numără toba, cartofii, carnați, sarmalele, pituța și cozonacul. Masa rămâne nepusă chiar și peste noapte pentru că familia să aibă un an îmbelșugat.

Înainte de Anul nou, băieții merg cu Pașăronii, obicei menit să alunge iama și să aducă fertilitate pământului. Încotro de strigături și pocnete din bici, năvălă anușta într-o manieră optimistă un an roditor și bogat. Pe 1 Ianuarie, copiii umbra cu Soroava, urându-le gazdelor sănătate și putere de muncă. Tradițiile de iama din Moldova au origini care se pierd în negura timpului, însă raman întotdeauna actuale și incantătoare.

Pentru toți românii, Paștele este cea mai importantă sărbătoare creștină și simbolizează renașterea viața. De atunci, în această perioadă natura renaște, astfel ca acum este celebrată și primăvara. Pentru a grașni cum se cântărește, creștinii respectă Postul Mare prin rugăciune și abținerea de la alimentele de origine animală. În Săptămâna patimilor, după Florii, gospodinele fac curățenie în casa și încep să pregătească bucatărie tradiționale. După sacrificarea mielului, femeile gătesc drobul și roșesc ouăle. Pe vineri, în Vinerea mare nu se aprinde focul și nu se facese munci agricole; se spune că cei care pastrează obiceiul vor fi norocoși tot anul.

Sambata seara, moldovenii merg la biserică și lau lumina sfântă. Luminarea de la Înviere este pastrată pentru a fi aprinsă în caz de primejdie. Fetele nemanțate spală clopotnița cu apă curată pentru a fi pe placul băieților din sat. Se spune că feciori trebuie să danșoarea un ou roșu tinerețelor de care sunt îndrăgostiți.

În prima zi de Paște, dis-de-dimineață, toți membrii familiei se îmbracă în strale de sărbătoare și duc bucatărie la biserică. Apoi radele și prietenii se adună în jurul mesei și ciocnesc ouă, primul ou trebuie consumat de toți comenșii pentru a rămâne împreună și la bine, și la grație. Este superstiția că cei al căror ou nu se sparge vor fi sănătoși tot anul. Fronsăturile de la masa de Paște se îngroapă în grădini în locul lor va crește o plantă născută mărind, iar cine va avea ceașcă pregătită din ea va fi înlocuită cu mulți copii. Obiceiurile de Paște din Moldova reflectă mai ales legătura omului cu divinitatea, amintind în același timp de comuniunea cu natura.

Multiculturalitate și diversitate

Elevă: Țuculanu Lavinia-Theodora

Clasa a XI-a

Liceul Teoretic „Andrei Bârseanu” Târnăveni, Jud. Mureș

Profesor coordonator: Moraru Mihaela

Târnăveni, județul Mureș

Municipiul Târnăveni este situat în centrul Transilvaniei, în plasa zonală Podului Târnăvelor, pe cursul mijlociu al râului Târnava Mică, în partea de sud-vest a județului Mureș.

Prima atestare documentară a Târnăveniului datează din anul 1278, atunci când începând al localității Tyches, Szent Marton, gândindu-se pe un set de instituții și intrări în posesie a acestor domeni, cedează de Capitală din Alba Iulia în Lună Lăzică.

În perioada evului mediu, localitatea s-a dezvoltat ca o mare oraș de țară, cu agricultura și creșterea animalelor - ca indicator de bunăstare și acesta în cadrul unei prosperități și dezvoltări. Descoperirile de secol XV - XVI sunt dovezi ale activității și un reșiduu de ocazional în această perioadă, în orașul Bornei, aflat la 2 km de localitate (sat ce a rămas în prezent și care a atestat documentar anterior chiar Târnăveniului, anii exacti la 1260) este menționat. În 1466, cașazul obșteș Filip, iar în 1507, cașazul obșteș Ștefan, ca cașaz nobilii locali renașterii.

page 02/11

Harta Târnăveniului și localitățile învecinate

- Gârlești și Căpâlneni în K&I stăruie localitate din cartier al Târnăveniului
- Cărușele și Bărbăntușii a două localități din satul aparținând de Târnăveni la Nord
- Dințeni la Vest sat aparținând comunei Alăbești
- Biserica în Sat din sat aparținând cartier al municipiului
- Alte comune mai importante care aparțin satului aparținând administrativ de Târnăveni sunt Cetatea de Băluș, Măca, Băgacș, Șopârț, Băluș

page 03/11

Biserica, Tradițiile și Obiceiurile satului transilvănean

Repere de suflet din viața Municipiului Târnăveni:

Duminică, 10 martie, prin organizarea Parohiei Ortodoxe Târnăveni II, a Bisericii "Sfânta Treime" și a Casei de Cultură "Mihai Eminescu" din Târnăveni, cu sprijinul îndrumarea și reprezentarea președintelui Ieremias Alim, a avut loc o importantă acțiune cu caracter religios - cultural - filantropic, interesantă și de mare însemnătate. Acțiunea s-a desfășurat în cadrul Proiectului Educațional, Concursul Național Catolic "Hristos, Sufletul Satului Meu", propus și promovat de Patriarhia Română. Această acțiune, foarte bine concepută și organizată, a avut loc cu ocazia promovării, în an comemorativ al patriarhului Nicodan Munteanu și Iustin Moiseescu, a afirmării rolului bisericii în viața comunității. Comunicarea și exprimarea artistică, cultivarea spiritului etno-cristianesc, civic și filantropic, creșterea potențialului socio-cultural, precum și promovarea și perpetuarea valorilor tradiționale religioase sub deviza "Adăucirea satului în oraș", prin implicarea comunității.

Proiectul în desfășurare are caracter profund filantropic. Resursele donat "din suflet pentru suflet", prin implicarea comunității locale, vor fi folosite pentru a aduce în zămbet pe fețele copiilor abandonți de la Spitalul Municipal "Gheorghe Marinescu" din Târnăveni, secția Pediatrie. Parohia Ortodoxă Târnăveni II continuă activitatea filantropică pentru copiii abandonți, începând în postul Crăciunului, cu această activitate realizată în duminica dinaintea sfântului Paști.

Activitățile proiectului se învârt în două secțiuni ale Concursului Național Catolic "Hristos, Sufletul Satului Meu", respectiv secțiunea literară și secțiunea artistică.

Cu acest prilej, la Casa de Cultură "Mihai Eminescu" a fost realizată expoziția de costume populare transilvane, obiecte de muzeu specifice Transilvaniei: răscoți de țesut, obiecte de mobilier, de bucatărie și altele, puse la dispoziția cetățenilor orașului și nu numai.

Prin acest proiect religios de mare importanță socială, neîndoielnic se stimulează creativitatea elevilor, încrederea în capacitățile personale, socializarea, sensibilizarea fiilor de persoanele defavorizate, desfășurarea de activități în parteneriat biserică-școală, familie, cunoașterea valorilor sacre ale omului, biserică, tradițiile și credința strămoșească, impulsionarea de sensibilizarea și comunității satului cu privire la însemnătatea satului românesc, în trecut și prezent, că și tradiția și portul popular, unitatea de credință și norm, sensibilizarea omșilor în legătură cu semeni noștri, care au nevoie de sprijin moral și material. Proiectul, atât de cuprinzător, este mediatizat în satele din apropierea Târnăveniului, prin învârtirea reprezentanților bisericilor la activitățile de binefacere, educație și sprijin pentru copiii cu dizabilități.

page 04/11

Obiective turistice din orașul nostru

page 05/11

“Junii Târnavei”, magie a dansului popular românesc

Accesul populației ruralizate de “Junii Târnavei” se aduce cu sine tensiuni, impermanență și magie ce se caracterizează pe noi, cei care trăim în acest spațiu marcat de centrala Transilvaniei. Ne oferim un bagaj artistic de antichități, bogat și variat, dansuri vizi, muzică și instrumente, având ca punct comun un puternic caracter social. Nu poate fi subliniat însăși importanța și frumusețea discursului popular, cu arhitectura amănunțită de către acest ansamblu. Folclorul în aceste timpuri care au apăs și în afară de agrar, poezia, literatura, teatrul și de obicei.

Ansamblul “Junii Târnavei” a fost fondat în anul 2008, la ideea și preocupările pentru valorificarea folclorului românesc, prin inițiativa neapăsabilă a cânt. Vasile și Otilia Trăniș, cu sprijinul Primăriei, a Comunității Locale, având drept scop promovarea și perpetuarea tradițiilor portului și obiceiurilor populare în rândurile tineretului, cultivarea și valorificarea acestora. Este o largă poartă de cunoaștere artistică, repetarea în mod obișnuit a tradițiilor, prin intermediul unui limbaj scenic autentic, cu elemente realizate și ușor de înțeles. Ansamblul este structurat pe trei categorii de vârstă: grupa mică, grupa mijlocie și “seniori”.

“Junii Târnavei” constituie mîntuța și sîmbălăuța muncii și învățării, prezintă peste tot oportunități generoase de Cultură, Artă Nouă, de Pași, de zădărnici muncii Târnavei, zădărnici la României etc., lucru realizat pe tot parcursul.

page 06/11

Ziua națională a portului tradițional marcată la Târnăveni

page 07/11

Strategia dezvoltării Târnăveniului

Strategia dezvoltării economice și municipalei Târnăveni este un document strategic care definește direcțiile și condițiile dezvoltării orașului până în anul 2020, considerat și revizuit anual, pe baza unor proiecte viabile și realizabile aceste activități, care vor pune accentul pe dezvoltarea economică, socială, culturală, mediului și teritorială. Cum putem asigura aceste activități în condițiile oportunităților economice, financiare, culturale și politice, condițiile locale și condițiile municipale?

Pentru micul întreprinzător la comunitățile locale și întreprinzătorii locali, în condițiile oportunităților economice, financiare, culturale și politice, condițiile locale și condițiile municipale. Cum putem asigura aceste activități în condițiile oportunităților economice, financiare, culturale și politice, condițiile locale și condițiile municipale?

Pentru dezvoltarea municipalității Târnăveni, se vor lua în considerare și strategiile și activitățile de a se realiza dezvoltarea economică, socială, culturală, mediului și teritorială, prin intermediul unui limbaj scenic autentic, cu elemente realizate și ușor de înțeles. Ansamblul este structurat pe trei categorii de vârstă: grupa mică, grupa mijlocie și “seniori”.

Construcția la niveluri a acestui document: studiul de realizare și transportul și distribuția proiectelor se efectuează prin intermediul serviciilor de responsabilitate și implicarea, companiilor industriale și agricole la proiectele, activități și proiectele locale și la nivel municipal.

page 08/11

Historia Maratonului Târnăvei

În data de 25 mai 2023, cu ajutorul Companiei Rack Ventilatoare SRL împreună cu Târnăveni Cycling și polițiștii din cadrul Biroului Rutier Târnăveni și a Poliției Locale au oferit voluntarilor, elevi la Liceul Teoretic “Andrei Bârsănaș” Târnăveni, instructorul în domeniul Securității și Sănătății în Munca de Voluntariat precum și câteva regali privind conduita adecvată astfel ca participanții la Maratonul Târnăvei să parcurgă traseele competițiilor în deplină siguranță.

page 09/11

Câteva fotografii surprinse în timpul acțiunii de voluntariat din anul 2022

page 10/11

Bibliografie

- o <https://ro.wikipedia.org/wiki/T%C3%A2rn%C4%83veni>
- o <https://www.cuvantul-liber.ro/343687/biserica-traditiile-si-obiceiurile-satului-transilvanean-repere-de-suflet-in-viata-municipiului-tarnaveni/>
- o <https://www.tarnaveni.ro/foto-ziua-nationala-a-portului-traditional-marcata-la-tarnaveni/>
- o <https://www.cuvantul-liber.ro/347506/junii-tarnavei-magic-a-dansului-autentic-popular-romanesc/>
- o <https://happeningnext.com/event/maratonul-tarnavei-cid3a09fur9f>
- o <https://www.cuvantul-liber.ro/317570/strategia-dezvoltarii-tarnaveniului-responsabilitatea-si-implicarea-administratiei-publice-locale/>
- o <https://www.facebook.com/people/Ansamblul-folcloric-Junii-T%C3%A2rnavei-Pagina-oficial%C4%83100064833154932/>
- o <https://www.facebook.com/maratonultarnavei.ro>

page 11/11

Costumul popular de la Ghimeș

Elevă: Balog Renáta

Clasa a XI-a

Liceul Tehnologic „Joannes Kajoni” Miercurea Ciuc, Jud. Harghita

Profesor coordonator: Busuioc Edit Steliana

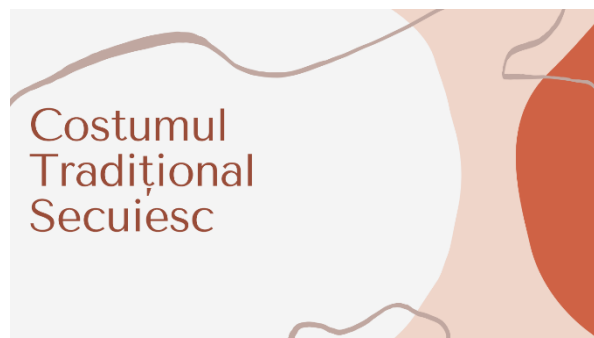
Costumul tradițional secuiesc

Elevă: Kristály Szandra Mária

Clasa a XI-a

Liceul Tehnologic „Joannes Kajoni” Miercurea Ciuc, Jud. Harghita

Profesor coordonator: Busuioc Edit Steliana

Îmbrăcămintea bărbătească constă dintr-o cămașă, vestă, ciorapi, jachetă, pălărie și cizme.

Rochia secuiască a fost înlocuită pentru că după Primul Război Mondial, oamenii și-au dat seama că nu este rea schimbarea, în acest domeniu.

La început culorile aveau sens, fetele mai bogate purtau mai multe culori decât cele mai sărace sau în funcție de satele din care proveneau, se schimba și în funcție de vârsta fetelor, pentru că așa era obiceiul.

În zilele noastre, când ne gândim la îmbrăcămintea secuiască, tradițională, cel mai adesea ne vine în minte perechea culorilor negru și roșu.

În Postul Mare, fetele a fost obligate să-și dea jos fustele cu culori strălucitoare și le-au înlocuit cu altele mai închise la culoare.

Culorile, modelele de haine sunt variate, ca și coafurile în funcție de unitatea de peisaj.

Costum tradițional în Sândonic

Costum tradițional în Tomești

Costum tradițional în Gheorgheni

Una dintre cele mai frumoase sărbători, este ziua celor O Mie De Fete Secuiești, pe care o sărbătorim în această ținută pentru a păstra tradiția.

Sursele:

- <https://maszol.ro/eletmod/129113-szekely-nepviselet-napja-mit-jelentett-egykoron-mit-jelent-ma-a-szekely-ruha>
- <https://api.eda.eme.ro/server/api/core/bitstreams/8491f0ee-2467-4b1c-aa59-61b91401e709/content>
- <https://hu.wikipedia.org/wiki/Sz%C3%A9kelyek>
- http://www.napilap.ro/HU/Szekelyfold/NEWS/Hirek/Cikk/Szekely-Lexikon-Szekely-nepviselet_1634/
- <https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-magyar-neprajzi-lexikon-71DCC/e-e-724A7/erdelyi-magyar-nepviselet-72595/>
- https://hu.wikipedia.org/wiki/Ezer_Sz%C3%A9kely_Le%C3%A1ny_Napja

Mulțumesc
pentru atenție!

Sunt mândră de portul meu popular

Elevă: Neiszer Larisa

Clasa a XI-a

Liceul Teoretic „Vlad Țepeș” Timișoara

Profesor coordonator: Diaconescu Georgeta Flavia

<https://youtu.be/YHgvFe814W0>

Făpturi mistice în tradițiile din Oltenia

Elevă: Radu Maria Paula

Clasa a XI-a

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan” Craiova

Profesor coordonator: Vrabie Carmen Violeta

Introducere

- ❖ Oltenia este o regiune istorică și geografică situată în partea de sud-vest a României. Aceasta cuprinde județele Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt și Vâlcea, precum și parțial județele Argeș, Hunedoara și Caraș-Severin.
- ❖ Oltenia este cunoscută pentru peisajele sale pitorești, munții, râuri și zone rurale încântătoare. În această regiune se află Munții Carpați Meridionali, care se întind pe o mare parte a Olteniei și oferă oportunități pentru drumeții, alpinism și alte activități montane.
- ❖ Oltenia are o bogată tradiție culturală și folclorică. Muzica populară oltenească, cu specificul său caracteristic, este bine cunoscută în întreaga țară. Dansurile tradiționale, cum ar fi hora și călușul, fac parte, de asemenea, din patrimoniul cultural al regiunii. Oltenia este faimoasă și pentru meșteșugurile populare, cum ar fi țesutul manual, olăritul și sculptura în lemn.

Ursitoarele

La 3 zile după nașterea unui copil oamenii fac curat și se pregătesc de venirea celor trei. În acea noapte lumea se culcă devreme, se lasă un geam deschis, iar moașa pregătește două pahare, unul cu apă și unul cu vin și le așează pe masă, împreună cu pâine unsă cu miere și presărată cu nucă. Tot ea spune o invocație pentru a le chema pe zâne. Ele vin noaptea, nevăzute și neauzite de nimeni.

Ursitoarea, Soarta si Moartea

Ursitoarele apar adesea la botezurile din Oltenia pentru noroc.

Se așază "masa de ursitori". Pe ea se pun: carte, pix, foarfecă, oglindă, lingură și orice lucru care se presupune că va determina viitorul copilului. Copilul trebuie să aleagă doar 3 obiecte.

Drăgaica

Dacă ne luăm după legende, Sânzienele sunt ființe extraordinar de frumoase, asemenea unor zâne, care trăiesc în păduri sau pe câmpii. În noaptea de Sânzieni se prind în horă, cântă și dansează. Deși aceste ființe sunt asociate deseori cu dragostea și fertilitatea, se spune că nerespectarea tradițiilor de Drăgaică duce la infurierea lor, acestea devenind mai degrabă zâne rele. Focul reprezintă un element important al tradiției, deoarece oamenii sar peste el pentru a se purifica.

Sânzienele lângă foc

Sârbătoare a verii și a dragostei

Se spune că fetele trebuie să culegă flori din care vor împleți coronițe, iar acestea se aruncă pe casă. În cazul în care una dintre ele se lovește sau se prinde de horn, fata care a aruncat coronita se va căsători.

Ielele

Ele sunt spirite nemuritoare arătând ca niște femei frumoase. Aceste spirite feminine supranaturale sunt adesea asociate cu fertilitatea și cu forțele naturii. Ele se adună în pădure pentru a cânta și dansa, dar oamenilor le este interzis să le vadă în timpul dansului, riscând să fie pedepsiți de acestea. Se crede că pot influența recoltele, animalele și viața oamenilor. În poveștile populare, ielele pot ademini bărbați în pădure și pot răpi copii sau tinere mirese. În Oltenia aceste ființe sunt considerate ficele lui Alexandru Macedon: Catarina, Zalina și Marina.

Ielele

Înfățișarea ielelor

Ielele au sunt diferențiate de alte zâne prin înfățișarea lor seducătoare, având păr lung despletit și haine din mătase sau in. Ele sunt, de obicei, transcudete sau chiar străvezi și invizibile ziua.

Morii

Potrivit tradiției, morii sunt spirite rele ale celor decedați care nu au avut parte de o înmormântare adecvată sau de ritualuri corespunzătoare. Spre deosebire de strigoii, aceștia nu ies din mormânt fizic, însă îi posedă sau infectează pe cei vii. Unele scrieri susțin că morii au murit în împrejurări tragice, precum copiii care nu au fost niciodată botezați și au murit sufocați în fașă sau înecați. Aceștia sunt suflete care nu își găsesc calea către lumea de apoi și îi bântuie pe cei vii. Acest mit se află în zona Olteniei dinaintea de secolul 19.

Morii

Nătarăi, "satul fantomă"

Aici, oamenii primeau în trecut uneori și bani pentru a îndeplini ritualul de "vindecare" al unui om posedat. Decedatul era dezgropat, i se scoate inima și, uneori, și ficatul, și se dădea "bolnavului" să mănânce. Micul sat este construit cu distanță mare între case, pentru ca noaptea morii să aibă pe unde să meargă și să nu intre înăuntru.

10

BIBLIOGRAFIE

- Natarai, "satul fantoma"
- Mori
- Ielele
- Sarbatoare a verii si a dragostei
- Dragaica
- Ursitoarele la botezuri
- Ursitoarele
- Introducere

11

Oltenia – Dansuri și mâncăruri tradiționale

Elev: Popenaru Robert Antonio

Clasa a XI-a

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Volovan” Craiova

Profesor coordonator: Mihaela Emilia Militaru

Colegiul Național Pedagogic "Ștefan Volovan" Craiova

Oltenia

Dansuri și mâncăruri tradiționale

Elev:
Popenaru Robert Antonio

Profesor coordonator:
Militaru Mihaela Emilia

Introducere

Oltenia, o frumoasă regiune din sud-vestul României, este cunoscută pentru bogăția sa culturală și tradițiile autentice. Atunci când vine vorba despre mâncarea și dansurile din zona Olteniei, există o explozie de arome și ritmuri care îți încălzește simțurile și îți trezește spiritul de petrecere.

Petrecerile oltenilor sunt mereu aprise cu o atmosferă nenaivă creată de oamenii cătușasnași să joace o horă sau o sîrbă și să uite de griji. La masă, lângă pălînca și vinul nelipsite de la un chef românesc, apar multe bunătăți găsite peste tot prin țară, dar și câteva specifice regiunii.

Dansurile oltenesti

Petrecerile la olteni

- La ocazii speciale cum ar fi zile de naștere sau botezuri, Oltenii nu sunt sfoși cu privire la energia cu care vor să petreacă. Atât timp cât muzică este prezență, și pașii de dans ai oamenilor pot fi atuzți, de multe ori cherturile mari terminându-se abia în zonă.
- Hora este dansul cunoscut de aproape întregul popor pentru simplitatea și frumusețea lui, acesta fiind desigur nelipsit de la un chef oltenesc, alături de către sărbă care apinde sulfețele și tălpile oricărui om cu poftă de dans

Dansuri tradiționale

- Pe lângă cele două menționate anterior, în istoria olteniei apar mai multe dansuri tradiționale ce merită menționate. Dansurile populare din Oltenia nu sunt doar o formă de divertisment, ci și o modalitate de a păstra și transmite tradițiile și valorile culturale ale regiunii. Aceste dansuri sunt prețuite și încurajate de comunitate, iar tinerii sunt încurajați să le învețe și să le perpetueze în timp. Astfel, dansurile din Oltenia reprezintă nu doar o formă de exprimare artistică, ci și un mijloc de păstrare a identității culturale și a tradițiilor locale.

Călușul

Călușul este cel mai vechi dans românesc care, pe vremea, se practica în aproape toată țara. Acum îl mai întâlnim doar în Oltenia și Muntenia.

Călușul în formele lui atestate în ultimele secole, se practică și este cunoscut ca cel mai impresionant spectacol și una dintre cele mai impresionante și valoroase creații populare românești. Călușul oltenesc este una din variantele numeroase ale obiceiului străvechi al românilor.

Este cea mai importantă manifestare folclorică din cadrul obiceiurilor de Rusaliu. Ritualul îndepărtat de ceata călușarilor traduce o necesitate omenească, oferă simbolic explicații coerente la anumite aspecte ale vieții individuale și sociale.

Mâncărurile oltenești

Bunătațuri oltenești

- Bucătăria oltenescă este faimoasă pentru deliciae sale culinare pline de savoare și generozitate. Mâncărurile tradiționale sunt preparate cu pasune și folosesc ingrediente proaspete și locale.
- Pe la orice chef ajung, oltenii de obicei nu vin cu mâna goală. Fiecare familie aduce cu ea câte o bunătațe făcută în casă, pregătită cu zile înainte, și în cantități mari, pentru a ajunge la toți din jur.

Preparate populare

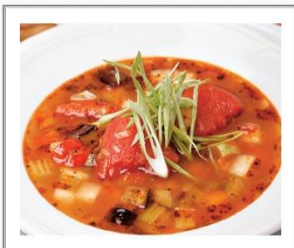
Cârnați oltenești

- Celebrii deja în toată țara, aceștia sunt preparați din carne tocată de vită și de porc, în cantități egale. Amestecul se condimentează cu usturoi, sare și piper și se asează în intestinele de oaie. Mai apoi, cărnații se aflumă timp de câteva ore și sunt gata de servire.

Ciorbă de raci

- Ciorbă de raci este o rețetă tradițională din zona Olteniei, o ciorbă aromată cu un gust deosebit, iar umplutura acideilor este una simplă, dar gustoasă. Acesta ciorbă se face în special iarnă și în zilele de post din ardei raci.

Ciorba de praz

O ciorbă oltenescă simplă, de post, cu gust delicat și o savoare aparte. O ciorbă delicioasă cu orez și zeamă de varză ce poate fi servită rece sau caldă, un preparat dedicat celor cărora le place prazul. Acesta ciorbă este foarte răspândită în zona Olteniei, în special în orașul unde s-a născut marele actor Anza Pellea. Prazul oltenesc a fost făcut celebru de marele actor în filmul Nen Marin Milardar.

Bibliografie

- <https://tradițiaestitu.wordpress.com/2015/08/19/dansuri-populare-din-oltenia-calusul/>
- <https://www.roportal.ro/articole/despre/preparate-si-obiceiuri-culinare-oltenesti/>
- <https://pofia-buna.com/ciorba-de-praz-reteta-pas-cu-pas/>
- <https://www.scribd.com/doc/210458267/Dansuri-Din-Oltenia>
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Călușul_oltenesc

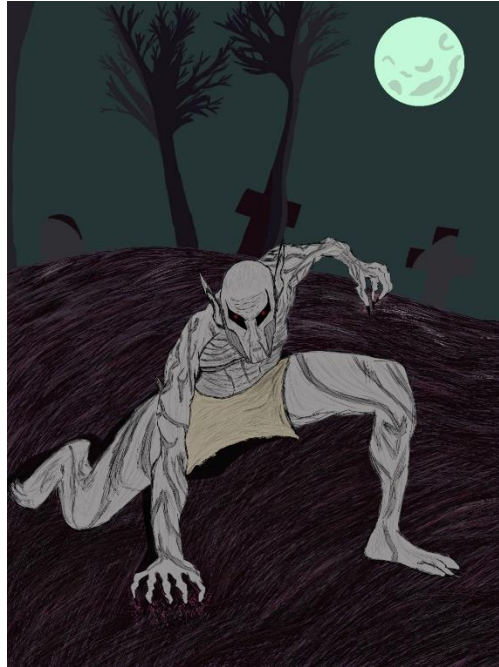
Strigoi în noapte

Elevă: Bica Andreea Carmen

Clasa a XI-a

Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Volovan” Craiova

Profesor coordonator: Mihaela Emilia Militaru

Moldova

Elevă: Marin Anamaria Raluca

Clasa a XI-a

Liceul Teoretic „Dr. Mihai Ciucă” Săveni, Jud. Botoșani

Profesor coordonator: Aciubotăriței Daniela

<https://youtu.be/1Koy55LRIAk>

Zona Moldovei - tradiții și obiceiuri care definesc Moldova

Elevă: Balan Valentina Andreea

Clasa a XI-a

Liceul Teoretic „Dr. Mihai Ciucă” Săveni, Jud. Botoșani

Profesor coordonator: Aciubotăriței Daniela

<https://youtu.be/Ih7cHb10KWo>

Tradiții din Moldova

Elevă: Țupa Nicola Denisa

Clasa a XI-a

Liceul Teoretic „Dr. Mihai Ciucă” Săveni, Jud. Botoșani

Profesor coordonator: Aciubotăriței Daniela

<https://youtu.be/qc-qFss0cnk>

d. Clasa a XII-a

Multiculturalitatea și educația interculturală în Europa unită

Elev: Pall Otvos Iren

Clasa a XII-a

Liceul Tehnologic Special nr. 1 Sălard, Jud. Bihor

Profesor coordonator: Hoffmann Bronț Viorica Cornelia

Multiculturalitatea este definită, în linii mari, ca fiind însumarea mai multor caracteristici, credințe, convingeri și orientări ale indivizilor, într-un spațiu relativ restrâns, care se află sub protecția guvernelor și a organizațiilor internaționale. Astfel multiculturalitatea este

o formă de definire a identităților individuale, dar și de solidarizare a acestora. Multiculturalitatea există din vremurile de demult, din momentul în care a avut loc colonizarea Americii. În Europa, multiculturalitatea apare pe vremea când școlile medievale aveau legături care străbăteau orice frontieră. Încă din cele mai vechi timpuri oamenii de știință călătoreau și făceau cunoscute idei și concepte întregii lumi. Atunci când vorbim despre multiculturalitate, vorbim despre unitate și diversitate. Diversitatea este esența multiculturalității, ea ne prezintă diferențele dintre culturi și totodată frumusețea de a le găsi în același loc. Astăzi multiculturalitatea se bazează pe toleranță, susținere și plăcerea de a te vedea înconjurat de un tumult de idei, concepte, credințe și personalități formate de medii culturale cu totul și cu totul diferite. Multiculturalitatea o întâlnim oriunde am privi sau la orice conversație am lua parte deoarece omul de astăzi este alcătuit dintr-un amestec de influențe provenite din cultura și modul de viață al celor care îl înconjoară. De cele mai multe ori, aceștia provin din etnii diferite și au principii care sunt caracterizate prin diversitate.

Întâlnim multiculturalitatea la nivel continental și național. Pe teritoriul Europei multiculturalitatea este dată de însumarea culturilor tuturor popoarelor care o alcătuiesc. Pe tot cuprinsul Europei diversitatea își face puternic simțită prezența atât la nivel cultural cât și economic. La nivel național diversitatea este dată de imigranți și de minorități, aceștia generând aspectul de multiculturalitate. Diversitatea culturală este într-adevăr o realitate incontestabilă și neasumarea acesteia ar fi o eroare. Pe teritoriul României multiculturalitatea este prezentată începând cu cronicile lui Miron Costin. Cronicarul moldovean prezintă Italia și asemănările dintre români și italieni, aceștia regăsindu-se pentru celelalte popoare sub numele de „vloh”. ”Caută-te dară acum, cetitoriule, ca într-o oglindă și te privește de unde ești, lepădându de la tine toate célelalte basne, câte unii au însemnatu de tine, din neștiință rătăciți, alții din zavistie, care din lume între neamuri n-au lipsitu niciodată, alții de buiguite scripturi și deșarte. Iară nu numai numele acesta, precum ai înțeles că iese tot unul, la toate țările, și al tău și Italiei, precum vei înțelge și mai pre largu, la capul deosebi de numele acestor țări, că și turcii și grecii ne zic vlah, ce și dintr-altele te vei cunoaște: obicéiuri, hire, graiul și până astăzi, că ești dreptu vloh, adecă italiian și râmlean. Multe obicéiuri într-acest neam trăiesc a italiianilor, până astăzi: așa de oaspeți la casile lor, nemăreți, voioși, și libovnici (nu știu din ce munténii, o samă, s-au abătut puțintel den aceasta hire), așa la petrecăni, la întrebare unul pre altul de viață, firea, clătirea. Cine au fost la Italiia, să vază pre italiiani, să ia aminte, nu-i va trebui mai mare dovadă, să crează că un neam suntă cu moldovénii.”

De-a lungul timpului multiculturalitatea a evoluat pe teritoriul țării noastre și prin influențele externe care se exercită asupra culturii române, aspect pozitiv care însă ar putea afecta identitatea culturală națională. Pe teritoriul țării noastre întâlnim un amalgam de culturi care dau savoare vieții de zi cu zi. Această diversitate o vedem mai pronunțat în rândurile tinerilor, poate pentru că aceștia sunt fără prejudecăți și acceptă cu o mai mare ușurință noutatea și știu cum să reacționeze, cum să își păstreze identitățile în fața avalanșei de păreri și opțiuni religioase ale celor cu care intră în contact, dar și să își însușească ceea ce consideră necesar din ele pentru a se dezvolta ca om. Dar multiculturalitatea înseamnă mult mai mult de atât. Adevărata multiculturalitate o regăsim în interiorul nostru. Ea reușește să pătrundă în sufletul nostru prin intermediul artei și al muzicii. Poți să spui ușor: sunt o persoană care nu luptă împotriva diversității ci o acceptă, dar nu asta este ceea ce contează cu adevărat ci ceea ce multiculturalitatea și diversitatea creează în interiorul tău. Mihai Șora în cartea sa „Firul ierbii”

vorbește cu multă înțelepciune, despre multiculturalitate și puterea ei de a influența viața omului, adresând omului un apel de a privi în adâncul sufletului și de a vedea esența firii umane: "...Lumea în care ți se petrece viața e mai bogată sau mai săracă în proporție directă cu capacitatea de a descoperi în juru-ți miraculoasa bogăție a diferențelor, întruchipate în tot atâtea chipuri ireductibile care, la rândul lor, te vor descoperi pe tine, în deplină reciprocitate, ca unic, ireductibil și de neînlocuit. Da, da: singura șansă a fiecăruia de a face parte dintr-o atare lume – reumanizată (și re-vrăjită), adică din Lumea netrucată a lui Dumnezeu (în care să se simtă cu adevărat acasă) – descoperit fiind de către ceilalți drept o persoană ireductibilă investită cu demnitatea asumării în deplină libertate a chipului propriu și a împlinirii acestuia până la deplina asemănare; singura șansă a fiecăruia de a accede la propria-i împlinire este de a începe prin a se uita de-a binelea pe sine și de a-și întoarce privirea spre ceilalți (luați unul câte unul), descoperindu-le fiecăruia în parte chipul propriu, unic și ireductibil – și iubindu-l în consecință (sub acoperișul aceleiași case)", oferindu-ne o prezentare subiectivă a multiculturalității.

Școala are rolul de a reflecta în curricula caracteristicile postmodernității și ale globalizării, de a educa formatorii și formabilii pentru a descoperi și a înțelege unitatea existențială a omenirii pe această planetă. Educația interculturală reprezintă o adevărată „dinamitare” a curriculei, impunând o reconsiderare, o reinterpretare și o reformulare a scopurilor, conținuturilor, strategiilor și sistemelor sale de evaluare. Multiculturalitatea în demersul educațional înseamnă o nouă deschidere paradigmatică a orizontului de gândire spre existența factuală a realității sociale. Din perspectiva integrării europene și euro-atlantice școala trebuie să-și propună ca scop asigurarea coerenței existențiale și a identității individului în condiții de eficiență socială și interculturală. Educația interculturală presupune asigurarea unei comunicări autentice cu sine, a lua cunoștință cu propria identitate culturală, dar și comunicarea cu un alt individ sau grup. Se urmărește astfel construcția activă a identității de cetățean al Europei și al lumii.

Multiculturalitatea, realizată prin educația interculturală presupune existența unor elevi aparținând mai multor etnii sau grupuri etno-culturale. Este necesară o nouă metodologie ce caută să integreze în spațiul educațional unele principii precum: toleranța, egalitatea, complementaritatea valorilor, dar mai ales să exploateze specificul spiritual al valorilor locale atașându-le la valorile generale ale umanității. Experiența tragică a unor conflicte interetnice din Europa zilelor noastre, vulnerabilitatea civilizației actuale față de riscul întoarcerii la barbaria și stupiditatea unor războaie interetnice (Kosovo, Transnistria, Abhazia și Osetia) și interconfesionale (Irlanda de Nord), toate acestea impun crearea unor structuri care să facă posibilă funcționarea Europei Unite ca Europă a minorităților, dar și a diversității. Dimensiunea postmodernă, valorizând experiența holocaustului, dar și pe cea a managementului conflictelor și cooperării a dat o nouă paradigmă interculturalismului ca dialog în care diferența este benefică.

Comunicarea școlară eficientă în perspectivă multiculturală implică diminuarea incertitudinii și a anxietății legate de alteritate și construcția unei noi perspective a celuilalt, ce se cere experimentată la clasă. Deschiderea spre pluralismul cultural implică o decentrare a teoriilor educației și ale comunicării, de pe emițător pe receptor. Principiul priorității receptorului este poate principiul călăuzitor al educației interculturale. Receptorul este creator de sensuri în comunicare, uneori cu totul altele decât cele scontate de emițător. Iată de ce, a decodifica sistemul de referință și sistemul de valori al receptorului este o obligație pe care

emițătorul trebuie să și-o asume în momentul comunicării multiculturale. Școala trebuie să faciliteze exercițiul comunicării prin cultivarea proactivă a interacceptării prin intercunoaștere și respectare în fapt a individualității fiecărui elev pentru ca indivizii să surprindă nuanțat dinamica actului de comunicare interculturală. Dacă școala nu va face proba faptului că trăiește și aplică ceea ce propagă, nu se va bucura de credibilitate. Comunicarea multiculturală presupune să fim capabili: să construim o atitudine de învățare și acceptare a diversității, să arătăm respect pentru partenerii culturali. De asemenea trebuie să ascultăm atent o altă persoană, să suspendăm discriminările și prejudecățile. Să fim capabili să ne formăm competențe lingvistice așa încât să putem comunica în alte limbi și să învățăm să ne adaptăm la situații noi.

Bibliografie:

1. Cojocaru, Ștefan, Metodologia elaborării proiectelor, Editura Expert Project, Iași, 2003
2. Culianu, I. P., Eros și magie în renaștere, Editura Teora, București, 1995.
3. Cucoș, C., Educația. Dimensiuni culturale și interculturale., Ed. Polirom, Iași, 2000.
4. Miftode, Vasile, Populații vulnerabile și fenomene de automarginalizare, Editura Lumen, Iași, 2002.

Obiceiuri și tradiții de primăvară în Bihor

Elev: Tonț Ionuț

Clasa a XII-a

Liceul Tehnologic Special nr. 1 Sălard, Jud. Bihor

Profesor coordonator: Hoffmann Bronț Viorica Cornelia

Luna martie marchează debutul primăverii, un anotimp care ocupă un loc special în cultura românilor de ieri și de azi. Primăvara este simbolul renașterii, al speranței, iar vechii români au lăsat ca zestre spirituală o serie de obiceiuri și tradiții specifice, de la care Bihorul nu se dezice.

Mărțișorul

Îl găsim în preajma primelor zile de primăvară pe toate tarabele, în diverse forme și mărimi. Acest mic obiect simbolic este oferit cadou în prima zi a lunii martie, în jurul său creându-se diverse legende. Una dintre legende vorbește despre un voinic care a eliberat Soarele, iar sângele vărsat în luptă pe zăpada albă ar fi inspirat oamenii care i-au adus tânărului un omagiu împletind un fir roșu și unul alb. O altă legendă vorbește despre cele două fire împletite, alb și roșu, ca simbol al luptei dintre iarnă și primăvară.

Odinioară, mărțișorul propriu-zis era confecționat din diverse materiale: pietricele, lut, ceramică, lemn, monezi, iar în unele părți ale Bihorului băieții culegeau flori de primăvară pe care le legau cu șnurul alb-roșu și le ofereau fetelor.

Jocul Lioarelor

Dincolo de tradiția mărtisorului, întâlnită în toate zonele folclorice din țară, Bihorul se mândrește cu un obicei unic: Jocul Lioarelor sau simplu, Lioara, fiind unul din cele mai vechi obiceiuri de primăvară din zona Bihorului.

„Lioară, lioară / Flori de primăvară...” Așa începe cântecul specific acestui joc. Se presupune că denumirea de „Lioară” provine de la numele popular al unor flori, cum ar fi *vioreaua* sau *luminioara*. Se mai vorbește de posibilitatea ca „Lioara” să simbolizeze surata moartă, plecată dintre cei vii, fiind comparată acum cu floarea de primăvară, care renaște din pământul rece, dezvelit de gerurile iernii.

Acest joc este însoțit de un cântec ceremonial specific și are loc, de regulă, în preajma sărbătorilor pascale când, după curățarea mormintelor celor dragi trecuți în neființă, fetele, îmbrăcate în straie noi, de sărbătoare, se adunau în fața familiilor și a feciorilor din sat, pornind jocul, împărțășind întregii comunități legătura lor „de cruce”, de prietenie pe viață. Se presupune că anterior acestui moment, în prima sâmbătă din postul Paștelui, când creștinii ortodocși îl celebrează pe Sfântul Teodor, fetele se prindeau surori, ritual care era frecvent întâlnit și în alte zone folclorice ale țării.

Deși la jocul propriu-zis participau doar fetele satului, prezența flăcăilor este motivată de posibilitatea formării unor perechi, anticipând potențialele cununii de peste an. După slujba religioasă, fetele „surățite” în primăvara aceluia an înconjurau biserica. Ele ieșeau cântând, două câte două, formând un alai. Cu această ocazie, fetele își făceau fel de fel de daruri, ca semn al prieteniei lor: ouă încondeiate, ștergare țesute de ele, batiste brodate, mărgelile sau podoabe, dar și un colac numit „bradoș”, pe care îl consumau împreună, ca simbol al legăturii pe viață. Lumea satului bihorean păstrează încă, în satele mai izolate, anumite tradiții și obiceiuri legate de ciclul pascal.

A început Săptămâna Mare sau Săptămâna Patimilor. În lumea satului bihorean se mai păstrează anumite tradiții și obiceiuri pascale. Astfel, în Săptămâna Mare, gospodarii fac curățenie în ogradă, în fața casei, în uliță, își repară lavițele de la stradă, scot pernele, dunele (dricarele) la soare, pe sârmă, să fie aerisite.

Toate acestea fiind un simbol al curățeniei și al purificării casei și gospodăriei. În Bihor, în a doua zi de Paști, cimitirul devenea scena principală pe care se „juca” viața satului. Aici,

oamenii dădeau pomeni și ofereau mâncare și băutură pentru sufletele celor plecați, pentru că exista credința că cei plecați revin și se reunesc simbolic cu cei din familie. Astfel, în preajma cimitirelor se juca și se chiuia. În Joia Mare, numită și Joimărița, Joia Neagră, Joia Patimilor, în Bihor există credința că se deschid mormintele, iar sufletele morților se întorc acasă și stau alături de membrii familiilor, până după Paști. Pentru întâmpinarea acestora, se aprind focuri prin curți, în fața casei și în cimitire. Acestea erau aprinse din resturi vegetale, uscate, pentru a îndeplini ritualul. Astăzi se mai păstrează acest obicei, dar într-o altă formă, fiindcă oamenii aprind cauciucuri, le rostogolesc din vârful dealurilor spre vale, uitând de menirea inițiativă a ritualului. Potrivit acestuia, Joia Mare era și termenul până la care femeile trebuiau să termine de tors cânepa, altminteri erau blestemate.

„Joimărița era patroana torsului și a țesutului. Ea supraveghea hărnicia femeilor, iar dacă le prindea cu cânepa nelucrată, le făcea neputincioase a lucra tot anul și le blestema pe cele leneșe”, a mai adăugat Todincă. Tot în Joia Mare, gospodarii se spovedesc pentru ca în ziua de Paști să poată primi cu sufletul curat trupul și sângele Mântuitorului. De asemenea, din Joia Mare, credincioșii țin post negru până în noaptea Învierii. La Biserici nu se mai trag clopotele până în seara Învierii. Ele au fost de fapt înlocuite cu bătăile de toacă. Acestea au fost asemuite cu bătutul piroanelor în mâinile și picioarele lui Isus Hristos. Toaca simbolizează crucea lui Hristos, dezvăluind – cum spunea părintele Galeriu – o chemare vie la rugăciune, dar și un cântec de durere și de bucurie, vestind, o dată cu baterea cuielor crucii, imnul pascal al Învierii .

Un alt obicei, rămas încă viu în unele sate de pe Valea Crișului Negru, este împistrirea ouălor cu motive tradiționale. El este întâlnit în sate precum: Drăgoteni, Roșia, Lazuri de Beiuș, Talpe de Beiuș etc.). În Bihor, ouăle încondeiate sunt frecvent monocrome. La Drăgoteni, ornamentele sunt desenate pe fond roșu sau albastru.

În Vinerea Mare se împistresc ouăle cu ajutorul unui instrument numit bizarcă. Femeile topesc ceară de albine și cu ajutorul bizărcii modelează pe ouă diverse motive, păstrate din moși strămoși. Sunt motive geometrice (rombul – care asigură legătura dintre cer și pământ, cercul), florale (spicul de grâu, trifoiul cu patru foi și frunze de diferite forme), fitomorfe (pomul vieții, bradul etc.), zoomorfe (coarnele berbecului, creasta cocoșului), scheomorfe (motive ce izvorăsc din marile ocupații ale lumii satului, reprezentând furca, grebla, plugul, vârtelnița, secera etc.). Un loc aparte îl ocupă motivele religioase – crucea și prescura .

Postul Paștelui este un post al fudulului, în sensul că, în comparație cu Postul Crăciunului, acum nu se face mâncare multă, dar se făceau haine noi pentru fiecare membru al gospodăriei, pentru ca în ziua de Paști să iasă la slujbă cu ceva nou – o cămașă, un pantalon, și de aici, fudulia. O altă caracteristică a Postului Paștelui era înfrânarea, purificarea spirituală. Postul Paștelui era cel mai greu post de peste an, pentru că creștinul are conștiința unui fapt tragic, spre deosebire de Postul Crăciunului, care era Postul sătului. Atunci avem de-a face cu un adevărat festin alimentar, un moment al veseliei transpus prin obiceiuri mai complexe și mai numeroase în comparație cu cele din Postul Paștelui (colindele, mersul cu turca, cu steaua și cu plugușorul)”, a mai punctat Todincă.

Un obicei foarte renumit este cel al suratelor. Femeile mai în vârstă din satele din Bihor își amintesc din copilărie cum adolescentele din acele vremuri „se prindeau surate”. Ele făceau practic un legământ de prietenie pe viață, bazat pe încredere și sprijin reciproc. Fetele îmbrăcau haine de sărbătoare și purtau la gât ștergare colorate, culoarea predominantă fiind roșul. Fetele

se țineau de mâini, dansau și cântau „Lioara”, după care își jurau credință ca „surate”. Evenimentele ritualice culminau cu suite de dansuri tradiționale, la care participau și feciorii satului.

Bibliografia

<https://ghidlocal.com/oradea/articole/obiceiuri-si-traditii-de-primavara-in-bihor/>
<https://www.bihon.ro/stirile-judetului-bihor/obiceiuri-din-bihor-in-perioada-dinaintea-si-din-timpul-pastelui-3697237/>

Artă și tradiții populare la români

Elevă: Kerekes Denisa

Clasa a XII-a

Liceul Tehnologic Special nr. 1 Sălard, Jud. Bihor

Profesor coordonator: Hoffmann Bronț Viorica Cornelia

În cultura populară tradițională, obiceiurile formează un capitol important, fiindcă întreaga viață a omului, munca lui din timpul anului și diferitele lui ocupații, relațiile cu semenii și cu intruchipările mitologice erau întretesute cu obiceiuri. În folclorul nostru, unele obiceiuri au păstrat până astăzi forme ample de desfășurare, în care vechile rituri se îmbină cu acte ceremoniale, cu manifestări spectaculoase. Interesul oamenilor s-a îndreptat în ultimii ani spre obiceiurile folclorice. Fenomenul acesta se datorește încărcăturii valorice pe care le au obiceiurile, precum și interesului omului pentru ele. Obiceiurile sunt, fără îndoială, pitorești manifestări folclorice, mari spectacole. Ele cuprind semnificații profunde asupra omului și relațiilor lui cu natura, cu lumea înconjurătoare. Astfel obiceiurile prezintă viața socială, diverse aspecte ale rânduiei ei.

Tradiții, obiceiuri, datini, credințe, zise, descântece, rugăciuni, superstiții au devenit noțiuni deja abstracte, într-o societate obosită de viteză, dar al cărei ritm de viață e din ce în ce mai accelerat, alergând spre niciunde, investind doar în "confort și siguranță", alterându-și instinctele și devenind interior tot mai inertă de fapt. Societate autosuficientă care sfidează cu acută aroganță tot ceea ce nu poate vedea sau înțelege... căci de simțit nici nu mai poate fi vorba, având drept singure valori și credințe palpabilul, măsurabilul și ale cărei priorități marchează numai sfera concretului, a ceea ce poate fi cântărit sau numărat, toate vizând unica dimensiune a realității imediate. Crăciunul, Paștele sau alte evenimente-ceremonie, ce însoțesc imperios existența umană, au degenerat, și-au pierdut noima, farmecul, strălucirea, încărcătura sacră, manifestarea solemnă transformându-se în afaceri, pretexte spoite a kitsch sau simple formalisme, răpind foarte puțin monotoniei, pe individul blazat, plat, plictisit de uniformitatea vieții care curge în același ton lipsit de variat... Dar sunt lucruri pe care într-un fel sau altul le

percepem vag cu toții, în anumite momente, tot mai rare, ce-i drept... Spre comparație, opunem atmosferei alienate, specifice lumii moderne contemporane, pe cea aerată a societății patriarhale, plină de vital, societate în care toate activitățile cotidiene erau marcate de sacru, de sfânt, de divin... de la aprinsul focului, la coacerea pâinii, la pregătirea bucatelor, la mulsul oilor, la ridicarea unui gard, la plantarea unui copac, la semanat, la culesul roadelor, la răsăritul sau apusul soarelui, la căderea nopții etc. toate parcurse cu modestie și recunoștință, în încantație, rugăciune sau descântec.

Omul "nemodern" știa să roage și să mulțumească... pâinii că a crescut, bucatelor că sunt bune, pomului că a rodit, vitelor că s-au înmulțit, primăverii că a venit, iernii că a trecut, soarelui că a răsărit și tot așa... vorbindu-i zilei încă de cu dimineața să fie plină, frumoasă și cu spor. Astfel relația sa cu lumea "cuvântătoare și necuvântătoare" era vie și în continuu dialog. Bunici care prețuiau, iubeau și tratau cu respect fiecare frântură de viață, fiecare pietricică de pe drum, fiecare fir de nisip, fiecare smoc de iarbă, fiecare adiere de vânt, fiecare crampei de cer, într-o lume în care toate își aveau locul și rostul lor; într-o lume în care lucrurile erau clare pentru toți, "așa apucate de la moși". Toți știau ce e bine a se face și ce nu e bine, ce e "lucru rău" și ce efecte poate avea, dar mai ales cum să se ferească sau cum să preîntâmpine formele de pericol "văzute și nevăzute". Cele mai elocvente aspecte în acest sens, gravitau în jurul momentelor cheie ale vieții: naștere, nuntă, moarte. În cultura noastră și nu numai, nașterea este principalul prilej de bucurie ce încununează existența unui cuplu, considerat astfel binecuvântat căci "plăcuți și cu trecere sunt în fața lui Dumnezeu, femeia și bărbatul ce aduc pe lume prunci". Odată căsătorită, grija femeii, în societatea tradițională, era "să împlinească rânduiala", aceea "de a purcede grea"; să-și "împlinească rostul pe pământ" fericind cu urmași întreaga familie... Foarte sugestivă este poezia lui Vasile Alecsandri, surprinzând cu finețe "dorul româncei", sentimentele pe care le încearcă de fapt, orice femeie cu instincte materne nealterate - instincte neafectate de criza nebunească a carierei, a afirmării, de febra contestării "slăbiciunii" "sexului slab" și impunerii superiorității lui în nesfârșitul și nesăbuitul "război al sexelor", în care fiecare încearcă să-și dovedească supremația, fără să-și pună problema că au roluri diferite în istoria umanității, care nu presupun nici un fel de competiție. În această luptă în slujba orgoliului, femeia irosește cea mai mare parte din energia cu care a fost investită pentru a fi părtașă la "marea creație".

În imaginile următoare aș prezenta imagini din viața, obiceiurile și tradițiile femeii de la țară din Sântandrei (Bihor), de la începutul secolului trecut.

Muzică și dansuri în Dobrogea

Elevă: Roșu Bianca-Elena

Clasa a XII-a

Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu” Năvodari

Profesor coordonator: Bușcă Laura

Muzica și dansuri în Dobrogea

Eleva Rosu Bianca-Elena
Clasa a XII-a D
Liceul Tehnologic "Lazar Edeleanu" Navodari
Profesor Coordonator: Busca Laura

Muzica și dansuri în Dobrogea

1

- In Dobrogea exista o varietate de muzici și dansuri traditionale , influentate de diferite culturi precum: turca , tatară, greacă și românească.

Muzica și dansuri în Dobrogea

2

- Muzica tradițională din Dobrogea este foarte ritmică și se bazează pe instrumente precum: tambalul, fluierul, laura și vioara.

Muzica și dansuri în Dobrogea

3

- Dansurile tradiționale sunt energice și pline de viață, cu mișcări rapide și complexe.
- Unele dintre cele mai cunoscute dansuri tradiționale din Dobrogea sunt "Hora Dobrogeana" și "Sarba Dobrogeana".

Muzica și dansuri în Dobrogea

4

Muzica și dansuri în Dobrogea

5

- Muzica și dansurile din Dobrogea au o istorie bogată și interesantă.
- De exemplu, unele dintre cele mai vechi instrumente muzicale din lume, cum ar fi "tulnicul" și "cimpoiul", sunt originare din această zonă.
- În plus, influențele culturale turcești și tătare sunt foarte vizibile în muzica și dansurile tradiționale din Dobrogea.

Muzica și dansuri în Dobrogea

6

Muzica și dansuri în Dobrogea

7

- De asemenea, unele dansuri tradiționale sunt asociate cu anumite evenimente, cum ar fi nunțile sau sărbătorile religioase.
- În general, muzica și dansurile din Dobrogea sunt o expresie a identității culturale a acestei regiuni și sunt foarte apreciate de localnici și turiști deopotrivă.

Muzica și dansuri în Dobrogea

8

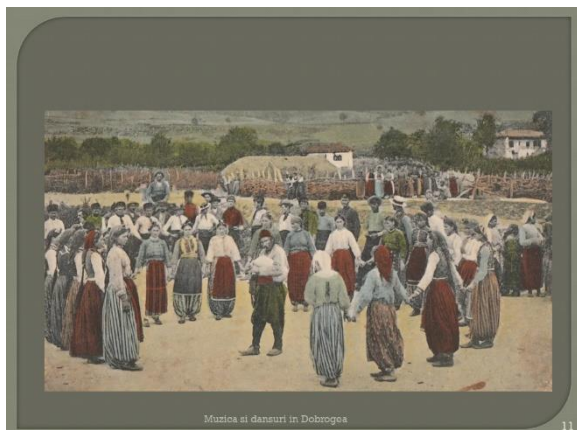
Muzica și dansuri în Dobrogea

9

- În ceea ce privește muzica tradițională din Dobrogea, trebuie menționat faptul că aceasta este foarte diversă și cuprinde diferite genuri muzicale, precum cântece de jale, cântece de dragoste, cântece de muncă și cântece de petrecere.
- De asemenea, în Dobrogea există o tradiție bogată de muzică vocală, cu coruri bisericești și grupuri de cântăreți populari. În ceea ce privește dansurile tradiționale, acestea sunt foarte variate și includ dansuri în perechi, dansuri în grup și dansuri cu pași sincronizați. În plus, multe dintre aceste dansuri au o semnificație simbolică, reprezentând aspecte ale vieții și culturii din Dobrogea.

Muzica și dansuri în Dobrogea

10

Muzica și dansuri în Dobrogea

11

Muzica și dansuri în Dobrogea

12

Gastronomia în Dobrogea

Elevă: Gheorghe Larisa

Clasa a XII-a

Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu” Năvodari

Profesor coordonator: Bușcă Laura

Gastronomia în Dobrogea

Eleva: Gheorghe Larisa

Clasa: a XII-a D

Scoala: Liceul Tehnologic "Lazăr Edeleanu" Navodari

Profesor: Busca Laura

8/22/2023

1

Bucătăria dobrogeană se bazează pe pește și pe carnea de oaie, însă nu exclude carnea de pasăre, de vacă și de porc. Preparatele de bază sunt însoțite de garnituri de orez sau de legume. Produse din lapte de oaie precum iaurt sau telemea sunt folosite de asemenea pentru pregătirea altor mâncăruri.

8/22/2023

2

- ▶ Amestecul de nații din Dobrogea se reflectă fericit în gastronomia locului. Mâncărurile tradiționale ale minorităților alcătuiesc meniul culinar dobrogean – o varietate de arome și gusturi, în care aperitivul este format din lactate (a)române, borșul este lipovenesc, preparatul de bază este balcanico-mediteranean, iar desertul cel mai delicios este oriental.
- ▶ Peștele face parte obligatoriu din orice meniu, în orice formă de preparare: marinat, afumat, sărat, crud, pastă, umplut, copt în celofan, rasol, în saramură, plachie, în borș sau chiar chiftelute. Icrele, de asemenea, îmbogățesc farfuria, așezate pe o frunză de salată verde, cu o felie subțire de lămâie și măslina neagră.
- ▶ Vestita pastramă sau fripturile vânătoarești la proțap se asortează de minune cu vinul negru sau auriu din podgoriile Dobrogei, cele mai întinse din țară. Ghiudem, babic, musaca, pilaf, ghiveci, tusalama sau ciulama sunt câteva doar dintre preparatele orientale care fac deliciul unei mese dobrogene, ce trebuie potolite cu licorile puternice ale locului.

8/22/2023

3

- ▶ Dar cea mai gustată mâncare dobrogeană este, fără îndoială, faimoasa ciorbă de burtă. Se mănâncă dimineața, după un chef aprig în care s-a consumat alcool din belșug. Ciorba de burtă are renumele de a te „dregi”, fiind cel mai bun remediu pentru mahmureală. Ingredientul este burta de vită, curățată, fiartă cu sare și tăiată în fâșii înguste. Zeama este îndulcită cu morcovi și ceapă, plus iuțimea boabelor de piper. Secretul stă în „dresul” de oțet, smântână și mujdei gros de usturoi.
- ▶ O plăcintă dobrogeană este brânză pură, cu smântână sau iaurt în aluatul crocant. Pentru culoarea locală este recomandat să încercați plăcinta cu carne preparată de musulmani sau plăcintă cu praz sau cu spanac preparată de machidonii. Aceasta este atât de gustoasă pentru că gospodinele adaugă în ea brânză de burduf. Dulcele absolut este dat de baclavale, sarallii, prăjituri înșirocate în miere, cu nucă, rahat sau stafide. Masa pitorească este gata cu o cafea turcească aromată și tare, preparată la nisip.

8/22/2023

4

- ▶ Marea Neagră, Delta Dunării, fauna, clima, dar mai ales influența popoarelor stabilite pe acest teritoriu și-au lăsat amprenta în farfuriile și ceainele dobrogenilor.
- ▶ Grupurile etnice care au adus noi arome în regiune: turcii, tătarii, machedonii, rușii (lipoveni) au adus mâncăruri specifice.
- ▶ Asta nu poate decât să ne bucure și să ne facă să le descoperim toate minunățiile culinare.

8/22/2023

5

- ▶ Peștele conduce detașat în topul preparatelor preferate de dobrogeni, lucru lesne de înțeles, mai ales când Delta Dunării și Marea Neagră se întind cât vezi cu ochii. Oamenii locurilor gătesc însă și vânat, carne de oaie (mai ales turci), vacă sau porc. O particularitate mai e și faptul că sunt foarte des folosite la gătit stafidele, nucile și siropurile concentrate în zonele influențate de cultura turcă. Lactatele și brânzeturile sunt de asemenea foarte populare, iar fructele, legumele și ouăle nu lipsesc din meniul dobrogenilor.
- ▶ Plăcintele dobrogene sunt celebre în țara noastră și probabil cel mai popular fel de mâncare din regiune, fie ele dulci sau sărate. Tipice mai sunt și cherdellele sunt plăcinte cu brânză și verdețuri, specifice în zona Dobrogei și Deltei Dunării. Un fel de mâncare tipic macedonean, rețăsit și la noi, este **paperchi**: pregătit din ardei cu brânză, un fel de tocană cu ardei.

8/22/2023

6

- ▶ Bucătăria dobrogeană este ușoară și aromată și este mereu în schimbare.
- ▶ Odată cu dezvoltarea turismului la malul mării au început să apară influențele europene, dar savoara nu s-a pierdut.
- ▶ Dulciurile sunt aceleași ca acum o sută de ani și sunt cele mai dulci dulciuri, influența turcilor aduce baclava, sarailile, halva de casa și turta dulce.

8/22/2023

7

8/22/2023

8

ȘUBEREK

- ▶ Timp de gatire: 15 min
- ▶ Gata in: 15 min
- ▶ INGREDIENTE
- ▶ piper
- ▶ unt topit
- ▶ 2 oua plus un galbenus
- ▶ 100 g cascaval ras
- ▶ 400 g branza feta
- ▶ 1 legatura patrunjel
- ▶ 1 pachet foi de placinta
- ▶ un pic de lapte

MOD DE PREPARARE

1. Într-un vas se fărâmițează brânza, se adaugă pătrunjel tocat mărunț, cașcaval și cele două ouă bătute cu piper. 2. Din câte două foi de aluat se decupează cercuri care se ung cu unt topit între ele și se suprapun, apoi se ung cu unt topit în partea în care va veni umplutura. 3. Se pune umplutura de brânză pe o jumătate de cerc, cu cealaltă jumătate se acoperă, și marginile se plisează pentru ca brânza să nu curgă. 4. Se așază în tava de copt, se ung cu gălbenușul amestecat cu un pic de lapte și se dau la cuptor 15 minute până devin aurii.

8/22/2023

9

Placinta Dobrogeana

Ingrediente

- foi de placinta romaneasca din 500 g de faina
- 1,2 kg de branza usor sarata, grasa, mai uscata (ideal este sa fie de oaie/capra)
- 4-6 oua
- marar-patrunjel (optional)
- Daca e placinta dulce:
- 1,2 kg branza dulce
- 200 g zahar
- 200 g stafide
- vanilie
- lamaie, portocala...

Mod de preparare

Se intind foile, se impaturesc in 3-4 si apoi, ori se pun in tava unsa cu unt/ulei/untura si apoi se pune branza, foaie, branza, pana se termina umplutura. Sau se intinde foaia, se impatureste in 3-4, se pune umplutura si apoi se ruleaza si se aseaza in tava, suluri drepte sau răsucite, in forma de melc (vedeti in poze ca eu am facut placinta in tava rotunda, in forma de melc). Se toarna deasupra dressingul de oua cu iaurt sau smantana si se baga la cuptor, la foc potrivit. Se face proba cu scobitoarea, ca sa verificati cand este gata.

8/22/2023

10

Pasca Moldovenească

Elevă: Davidoaia Paula

Clasa a XII-a

Colegiul Tehnic de Căi Ferate „Unirea” Pașcani, Jud. Iași

Profesor coordonator: Anicolaesei Alexandra

Prezentarea echipei

Sunt Davidoaia Paula-Denisa, elevă în clasa a XII-a F la Colegiul Tehnic de Căi Ferate „Unirea” Pașcani și aceasta este bunica mea cea gospodină. Împreună vă prezentăm cum se prepară o Pască Moldovenească adevărată!

PASCA MOLDOVENEASCA - DESCRIERE

- Pasca este preparată în ajunul Învierii și este cea mai importantă coaptură ritualică de Paște. Adevărata pască este aceea care e dusă la biserică pentru a fi sfințită.
- Ca aspect, Pasca Moldovenească este ca o pâine rotundă, gustoasă, semnificând promisiunea învierii trupurilor și a vieții veșnice. Pasca este împodobită cu o cruce, iar pe margine sunt două fași de cocă răsucite, întruchipând coroana de spini a lui Hristos.
- Pasca Moldovenească are o consistență cremoasă, pufoasă și bine încheată. Ca gust, dulceața aluatului sugerează împlinirea sufletească ce urmează strădaniei din post. Mirosul Păștii Moldovenești este dat în special de compoziția ei, vanilia și lămâia fiind esența parfumului.

DESCRIEREA CARACTERISTICILOR INGREDIENTELOR FOLOSITE ÎN PROCESUL DE FABRICAȚIE

- Ingredientele folosite la prepararea Păștii Moldovenești sunt împărțite în 2 categorii:
 - ✓ Cele pentru cocă: făină, drojdie, ouă, zahăr, ulei, unt, lapte, rom, vanilie, lămâie, zahăr, sare.
 - ✓ Cele pentru compoziție: smântână, zahăr, făină, gălbenușuri, albușuri, stafide, zahăr vanilat, lămâie, sare
- DE RETINUT : produsele bio fac cea mai bună pască!

DESCRIEREA METODEI DE PRODUȚIE

Bunicile sunt cele mai bune gospodine! Niciun malaxor nu frământă ca ele!

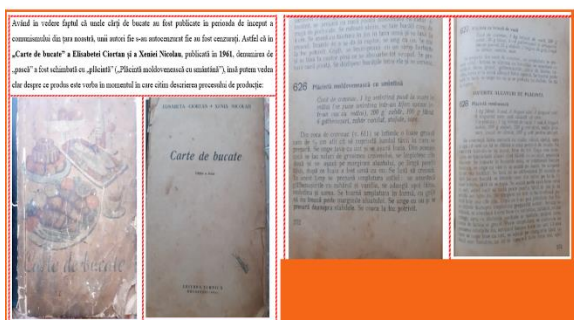
Dacă vreți să vă iasă o pască minunată, „furați” trucuri din bătrâni!

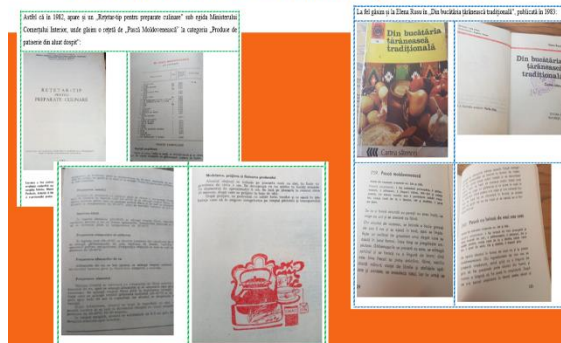
DESCRIEREA ELEMENTELOR CARE DEFINESC SPECIFICITATEA PRODUSULUI

V. Buzilă în articolul „Pâinea de ritual în tradiția creștinismului” publicat în Revista de etnologie și culturologie menționează că: „pasca moldovenească se deosebește de cea rusească sau bulgară tocmai prin aceste împletituri și conține pe lângă simbolismul grâului, pe cel al laptelui și a oului, toate convergând către semnificațiile vieții renăscute, și reînviată.”

Pasca Moldovenească în Cărțile de Bucate

Pasca Moldovenească în Cărțile de Bucate

Pasca – menționată în etnografia

- În **etnografi**, pasca apare bogat prezentată:
- În **Obiceiuri populare de peste an: dicționar**, publicată de Editura Fundației Culturale Române în 1997, Ion Ghinoiu menționează Pasca drept aliment ritual. (pag. 147)
- În **Sărbătorile la români: studiu etnografic, Volumul 1**, publicată de Editura Fundației Culturale Române, în 1994, Simion Florea Marian prezintă sfințirea Pâinii de Iarnier: „Bihul cu pasca este purtat de capul familiei, spre a fi sfințit la biserică.” (pag. 7)
- În **Bucate, vituri și obiceiuri românești**, publicată de Paisăia, în 2001, Radu Anton Roman descrie pasca „o tartă rituală făcută dintr-un aluat obişnuit de cocoonac și umpluturi dulci diverse, pe bază de lactate” (pag. 148) și o definește ca fiind „cea mai însemnată copură pe care o mănâncă atât românii din Bucovina cât și cei din Moldova în decursul sărbătorii Paștilor” (pag. 151).
- În **Sărbătorile la Români: studiu etnografic, Volumul 2**, publicată de Editura Fundației Culturale Române, în 1994, Simion Florea Marian prezintă tipologia ale pâiștilor: „pasca simplă, pasca cu zimi, pasca cu cruce” (pag. 178)
- În **Datatele și credințele poporului român: adăvuri și aşezate în ordine metologică, Volumul 1**, Polron, 1998, autoarea Eleua Nicolaj-Veroanca menționează: „Pe pasca ce e hotărâtă pentru sfinți, atât în Moldova cât și în Bucovina se face o cruce de aluat în mijloc, împlinit ca și cumna” (pag. 248)

POVEȘTEA PRODUSULUI

- Creștinii au simțit nevoia de a materializa marea bucurie și în alimentația de zi cu zi.
- Pasca a apărut în spațiul balcanic, cu precădere în țările dunărene și ale arcului carpatic
- Pasca – un element cu precădere românesc și mioritic
- Pâine, brânză, mirodenii, dulcele mierii sau al zahărului, de cel puțin 1600 de ani se cheamă la noi, la români, pască (Cercetătorul Constantin Tomescu)
- Doar la noi, la români, pasca este bogată și cu dărnice boierească făcută, chiar dacă este frământată în cel mai umil bordei.
- Putem mânca pască – 40 de zile de la Înviere, adică inclusiv ziua Înălțării o sărbătorim cu pască.
- Mai mult decât o plăcintă sau o altă bunătațe pregătită de soțiile, mamele sau bunicii noastre, pasca este o mărturisire a credinței noastre în Înviere.
- Pasca este un dar al poporului român, care a știut să unească cele două mari preocupări: pământul și creșterea animalelor.
- Pasca este un prinos de mulțumire adus lui Dumnezeu pentru ploaie, pentru soare, pentru mâinile sănătoase, pentru sufletele celor adormiți. De aceea are și semnul Sfintei Cruci.

alături de diriginta mea, prof. Alexandra Nicolaeșei,
vă așteptăm la o pască moldovenească de
Înălțarea Domnului

Vă mulțumim!

și la anul când veniți, sănătoși să ne găsiți!

4. Cadre didactice

Colindatul cu Dubele și cu Capra în Țara Făgetului

Profesor Dr.: Alexa Ana-Maria
Liceul Teologic Ortodox „Sf. Antim Ivireanu” Timișoara

În spațiul european al meleagurilor bănățene, pe plaiurile făgetene, a luat naștere **datina colindatului, „cu dubele și cu Capra”**, tradiție păstrată cu sfințenie din generație în generație.

În perioada premergătoare sărbătorilor de iarnă, în Postul Crăciunului, feciorii și fetele din satele autentice populare din zona Făgetului se pregătesc cu multă seriozitate de obiceiul frumos pe care-l îndrăgesc. Seară de seară, se adună cu mic cu mare la Căminul Cultural din vatra satului, unde repetă colindele moștenite din moși-strămoși, învață colinde noi, își pregătesc întregul program artistic, exersează să bată minunatul ritm al dubelor confecționate după modelul celor din bătrâni (piei de animal întinse pe un suport circular din lemn sau fier), împodobesc Capra cu hârtie creponată, multicoloră, încrețită, cu fel de fel de ciucuri, cu clopoței, cu blană de iepure, cu coarne de căprioară și cu verdeață, își aranjează dubele punând pe ele betele multicolore și își gătesc costumele populare pentru zilele cele mari ale colindatului.

Începând cu Ajunul Crăciunului, tinerii, frumos aranjați și purtând cu fală odoarele lor preafrumoase pornesc colindatul, vestind cu mândrie și cu fast minunata Naștere a Domnului nostru Iisus Hristos, pornind alaiul și datina de la biserica din sat.

Un fecior care a deprins Jocul Caprei se înveșmântează în ”țurca” creată și-i însoțește pe dubașii care bat cu pricepere minunatele ritmuri, iar fetele îi acompaniază, chiuind și dând astfel ”culoare și viață” manifestării culturale inedite. Ajunși la casele oamenilor, alaiul este așteptat cu dragoste și căldură de oameni, aceștia oferindu-le în dar colindătorilor preparate proaspete tradiționale, gătite chiar de ei, dulciuri, fructe și bani. Dubașii își prezintă numărul artistic de bătut pe dube, iar apoi toți laolaltă încep să cânte minunatele colinde.

În cele din urmă, se săvârșește Jocul Caprei, care în tradiția populară reprezintă alungarea spiritelor rele din casa unde se joacă țurca. La sfârșitul fiecărui program interpretat de către dubași, se reproduce jocul ”Moartea Caprei”, așa cum e denumită din bătrâni și care reprezintă moartea spiritelor rele din casa respectivă, iar ”ridicarea Caprei” de la Pământ reprezintă slava cu care se sălășluiește Pruncul Iisus în familia respectivă.

Umblatul la colindat cu dubele și cu capra este un obicei deosebit de frumos și încărcat de o mulțime de semnificații, o adevărată valoare culturală a spațiului european care face cinste și mândrie întregii Europe!

Adoptarea legendelor locale ca resurse didactice

Profesor: Anicolaesei Alexandra
Colegiul Tehnic de Căi Ferate „Unirea” Pașcani

Bunicii mei materni sunt originari din comuna Tătăruși, iar vacanțele mi le petreceam cu prietenii hoinărind prin recunoscuta Pădure Tătăruși, care a fost trecută în rândul rezervațiilor forestiere datorită celor 3 specii de fag (unii copaci depășind vârsta de 140 ani) care se îmbină armonios pe un teritoriu de mai bine de 49 h.

Am ales să promovez această rezervație prin redescoperirea legendelor ce o înconjoară. Pentru a vizita Fântânița cu Trei Cruci și Curțile Zmeilor, se trece de rezervație – loc mirific prin excelență. Rezervația de Fagi Pădurea Tătăruși este renumită nu doar pentru faptul că în interiorul ei conviețuiesc 3 specii de fag ci și florile deosebite.

Această pădure este o bună sursă de inspirație pentru diferite resurse didactice:

- Elevii au realizat proiecte de cercetare despre rezervația Pădurea Tătăruși și au explorat diversitatea speciilor de fag și a florilor deosebite găsite în interiorul acesteia cu ajutorul pădurarului care are în grijă rezervația. Pot colecta și analiza date despre vârsta copacilor și pot înțelege importanța conservării acestui habitat natural.
- Am organizat și activități de artă inspirate de rezervația Pădurea Tătăruși. Elevii au desenat sau pictat peisaje din pădure, au creat colaje cu imagini ale florilor și copacilor din zonă sau au compus poezii și povestiri inspirate de frumusețea și legendele legate de această pădure.
- Elevii au realizat prezentări PowerPoint și scurte video pentru diverse concursuri despre rezervația Pădurea Tătăruși și au organizat o expoziție în școală pentru a-și împărtăși cunoștințele și descoperirile cu colegii și comunitatea locală. Au adus și fotografii sau eșantioane de flori pentru a ilustra diversitatea acestui habitat natural.

Legenda despre zmei a fost culeasă de Serafim Ionescu (la sfârșitul secolului al XIX-lea): „Demult, prin pădurile de la Tătăruși se ascundeau niște tâlhari, într-un loc mai înalt. În zilele de sărbătoare, aceștia se năpusteau mascați, asupra horelor din sat și furau fetele frumoase. Pentru a le feri de aceștia, bătrânii le spuneau celor mici că în pădure trăiesc niște zmei răi care au niște curți. De atunci, locul se numește „Curțile Zmeilor”, mai ales că acolo sunt niște grote care ar fi putut servi ca adăpost.”

Într-adevăr, acolo există ca un fel de intrare într-o peșteră, străjuită de câțiva fagi bătrâni. Bunicul îmi povestea că, atunci când era mic, se putea intra până la șapte metri sub pământ. Iar în perioada celui de al doilea război mondial, locul era preferatul al iscoadelor, deoarece era ferit de atacuri și în același timp era și zona cu cea mai mare vizibilitate.

Se spune că acolo ar fi fost un punct de observație păzit de oșteni puși de domnie care pentru a nu fi descoperiți când mai făceau câte o năzdrăvănie și pentru a nu fi deranjați de curioși se mascau cu chipuri de zmei. Probabil, astfel a rămas denumirea de Curțile Zmeilor până în ziua de azi.

Fântânița cu Trei Cruci

Sus la gurile Curților Zmeilor

În ceea ce privește legenda, și ea la rândul ei a reprezentat o bună inspirație pentru alte resurse didactice precum:

- În cadrul unei activități de povestire și lectură, am introdus elevii în fascinantul univers al legendei despre zmei, culeasă de Serafim Ionescu în secolul al XIX-lea. Am explorat semnificația acestei legende și am discutat despre modul în care tradițiile și miturile locale pot influența cultura și istoria unei comunități. Am adăugat și alte povești locale și legende din Moldova și Bucovina pentru a explora diversitatea tradițiilor și credințelor din această regiune.
- Am provocat elevii să investigheze istoria satului Tătăruși, începând de la perioada în care acesta a fost menționat în hrisoavele din secolul al XIV-lea. Elevii și-au folosit abilitățile de cercetare pentru a descoperi mai multe detalii despre populația veche care a trăit în aceste locuri, poate chiar înainte de întemeierea Moldovei. Au creat prezentări captivante și postere informative pentru a-și împărtăși descoperirile cu colegii de clasă.
- Am organizat o excursie virtuală (pentru elevii care nu s-au putut deplasa) și o vizită reală în satul Tătăruși, cunoscut și sub numele de „Bucovina Mică”. În timpul acestei experiențe, elevii au avut ocazia să descopere personal locurile menționate în legenda

despre zmei și să exploreze peisajul fascinant al pădurilor și râurilor din zonă. În timpul excursiei, am evidențiat și transformările moderne prin care a trecut satul, subliniind importanța păstrării tradițiilor și istoriei locale.

Într-adevăr, purtând amprenta unui trecut de legendă, satul Tătăruși – unul dintre satele străvechi ale Moldovei – este înscris în hrisoave încă de la sfârșitul secolului al XIV-lea, nu mult de la întemeierea statului feudal Moldova, ceea ce dovedește că pe aceste locuri a existat o populație veche, dacă nu chiar înainte de întemeierea Moldovei.

Începând cu secolul al XIX-lea numele satului Tătăruși este prezent în cărți și cartografii. La această perioadă se referă și o însemnare din jurnalul unei misiuni catolice (la sfârșitul secolului al XVII-lea), din care aflăm că după un popas la Pașcani: „Am pornit la drum și ne-am oprit dincolo de intrarea în **bucovină** (pădure de fag), pe malul Siretului lângă Conțești pe unde trece un râu cu același nume”. Codrii amintiți sunt probabil codrii de la Tătăruși. În virtutea acestui fapt, primăria comunei a dispus amenajarea unei arcade la intrarea în sat cu o inscripție „Hai la Tătăruși – Bucovina Mică!”

Graiul locuitorilor din Tătăruși prezintă caracteristicile generale ale subdialectului moldovean, în interiorul ariei reprezentate de Moldova și Bucovina se identifică o serie de diferențe între nordul Moldovei și zona centrală și sudică a acestei provincii istorice.

Conform acestor dovezi, Tătăruși are tot dreptul să fie numit „Bucovina mică”, iar cei care își doresc să afle mai multe despre aceste locuri minunate sunt invitați într-un sat modernizat.

Bibliografie:

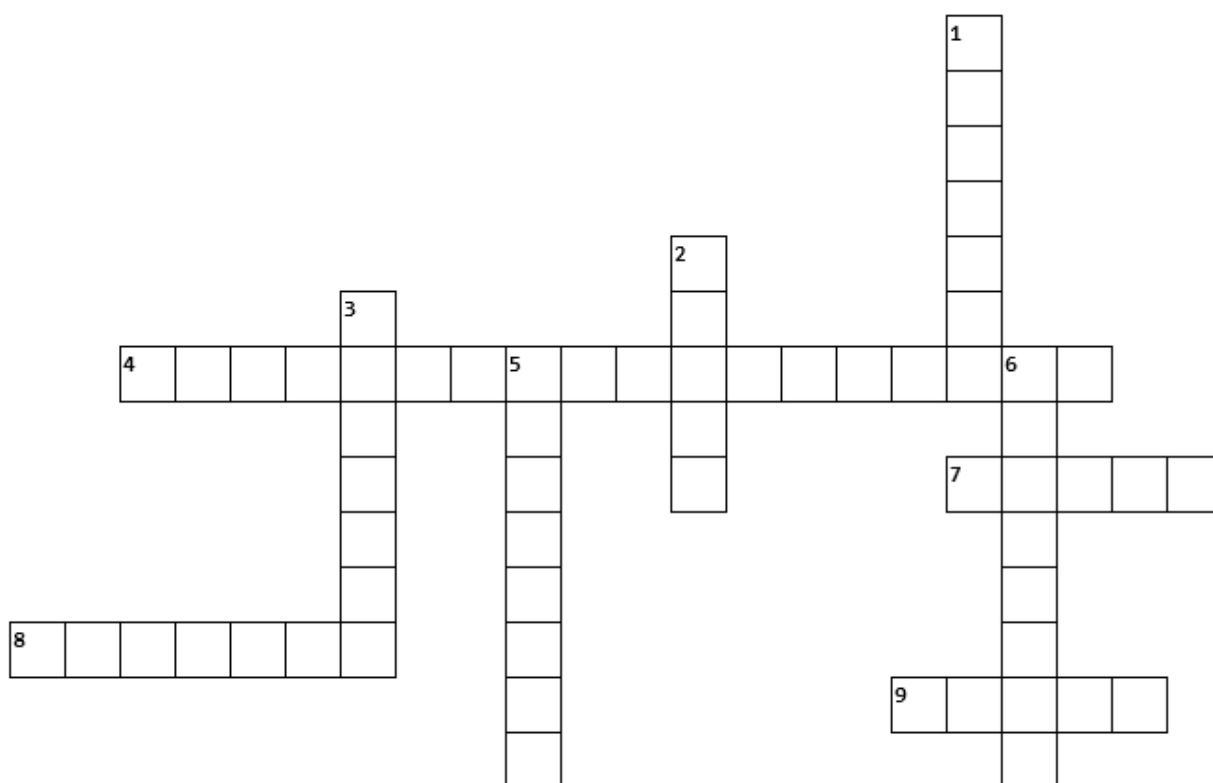
Amariei, Vasile; Amariei, Doina – *Tătăruși (1398 – 1998). Monografie*, Ed. Eurocart, Iași, 1998.

Multiculturalitate și diversitate dobrogeană

Cuvinte încrucișate cu Crossword Labs

Profesor: Bușcă Laura
Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu” Năvodari
Școala Gimnazială „Tudor Arghezi” Năvodari

<https://crosswordlabs.com/view/multiculturalitate-si-diversitate-dobrogeana>

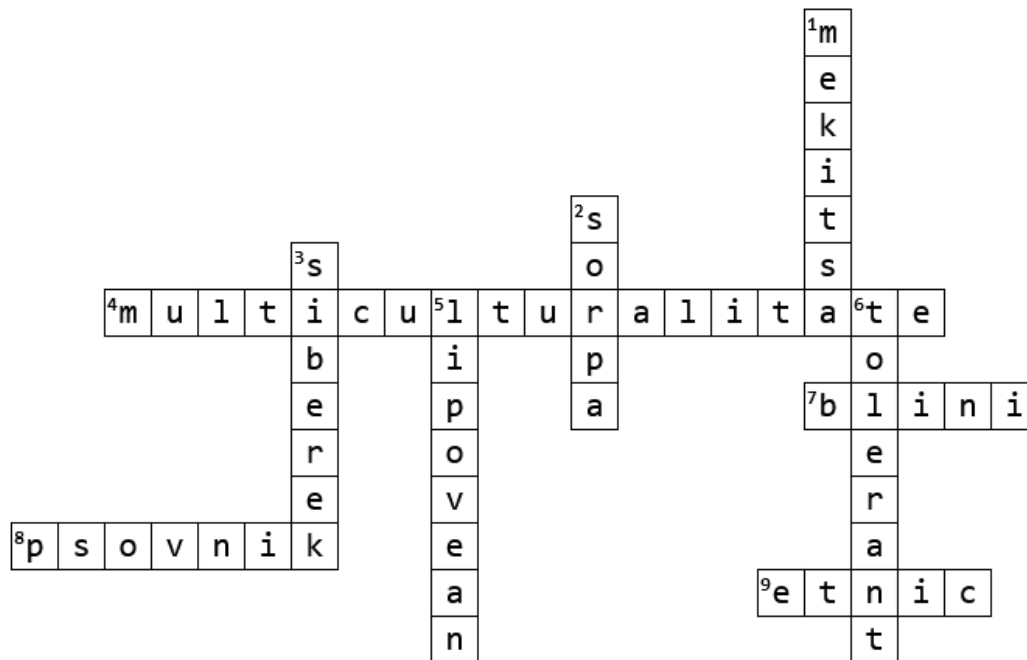
ACROSS

4. existenta mai multor culturi in cadrul aceleiasi tari
7. clatita ruseasca cu branza
8. budinca ruseasca de orez
9. referitor la apartenenta la un popor

DOWN

1. gogoasa bulgareasca
2. supa tatarasca de miel si menta
3. placinta tatarasca
5. persoana care face parte dintr-o populatie de origine rusa
6. ingaduitor, indulgent

REZOLVARE

Multiculturalitate și diversitate dobrogeană

Test grilă cu Google Forms

Profesor: Bușcă Alexandru
Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu” Năvodari

* Indică o întrebare obligatorie

Numele si prenumele *

1. Dobrogea cuprinde județele: *

Un punct

- a. Constanța
- b. Tulcea
- c. Călărași
- d. Ialomița
- e. Brăila

2. Populația Dobrogei este alcătuită din următoarele etnii: *

Un punct

- a. români
- b. bulgari
- c. turci
- d. tătari
- e. ucrainieni
- f. greci
- g. lipoveni

3. Ziua Dobrogei este sărbătorită pe *

Un punct

- a. 25 noiembrie
- b. 14 noiembrie
- c. 14 decembrie
- d. 24 octombrie

4. Dobrogea a fost cunoscută în antichitate sub numele de *

Un punct

- a. Sciția mare
- b. Sciția Mică
- c. Moesia

5. Aromânii sunt numiți și *

Un punct

- a. milesieni
- b. vlahi
- c. romi
- d. macedoromâni

6. Italienii sunt o minoritate etnică în România. *

Un punct

- a. adevărat
- b. fals

7. Toma Caragiu a fost un actor român de origine *

Un punct

- a. bulgară
- b. lipovenească
- c. aromână

8. Nichita Danilov este un poet, scriitor, publicist și politician de etnie *

Un punct

- a. bulgară
- b. lipovenească
- c. aromână

9. Mehmet Niyazi Cemali a fost un poet, jurnalist, profesor și cercetător literar de etnie *

*

Un punct

- a. bulgară
- b. lipovenească
- c. tătară

<https://forms.gle/oi2FshWW3R25G71S6>

REZOLVAREA TESTULUI GRILĂ

ITEMII TESTULUI	RĂSPUNSUL AȘTEPTAT	PUNCTAJ PROPUȘ
1. Dobrogea cuprinde județele: * a. Constanța b. Tulcea c. Călărași d. Ialomița e. Brăila	a, b	1 punct
2. Populația Dobrogei este alcătuită din următoarele etnii: * a. români b. bulgari c. turci d. tătari e. ucrainieni f. greci g. lipoveni	a, b, c, d, e, f, g	1 punct
3. Ziua Dobrogei este sărbătorită pe * a. 25 noiembrie b. 14 noiembrie c. 14 decembrie d. 24 octombrie	b	1 punct
4. Dobrogea a fost cunoscută în antichitate sub numele de * a. Sciția mare b. Sciția Mică c. Moesia	b	1 punct
5. Aromânii sunt numiți și * a. milesieni b. vlahi c. romi d. macedoromâni	b, d	1 punct
6. Italienii sunt o minoritate etnică în România. * a. adevărat b. fals	a	1 punct
7. Toma Caragiu a fost un actor român de origine * a. bulgară b. lipovenească c. aromână	c	1 punct
8. Nichita Danilov este un poet, scriitor, publicist și politician de etnie * a. bulgară b. lipovenească	b	1 punct

ITEMII TESTULUI	RĂSPUNSUL AȘTEPTAT	PUNCTAJ PROPUȘ
c. aromână		
9. Mehmet Niyazi Cemali a fost un poet, jurnalist, profesor și cercetător literar de etnie * a. bulgară b. lipovenească c. tătară	c	1 punct
Din oficiu		1 punct
TOTAL		10 puncte

Portul popular oltenesc

Profesor: Dunărințiu Jenica
Liceul Tehnologic Halânga

„Portul popular, parte integrantă a istoriei și civilizației poporului român, constituie un document viu care a transmis peste veacuri generațiilor mesajul unei creații artistice autentice”

Claudia Balaș, muzeograf

În Oltenia conviețuiesc oameni pentru care tradiția a însemnat ceva aproape sacru, cu reguli de bunăcuviință creștină, cu obiceiuri și rânduieli bine conturate și respectate cu sfințenie.

Portul popular oltenesc, prin varietatea pieselor ce-l compun, al tehnicilor și materialelor folosite, al organizării decorurilor pe suprafața pieselor și motivelor decorative utilizate reprezintă unul din cele mai complexe domenii ale artei populare.

Adolescenții noștri de nota 10 - respectă tradiția

Ansamblul de dansuri populare

Costumul femeiesc

Comunitatea tradițională acordă o mare atenție modului în care părul este prins sau împodobit, acesta fiind unul din mijloacele care reflectă atât vârsta, cât și statutul și starea materială. Capul neacoperit este apanajul fetelor tinere și foarte tinere, care încă nu și-au găsit alesul. Fetițele poartă părul tuns scurt și rotund, într-o singură coadă pe spate (Gorj, Olt), în două cozi libere pe spate (Dolj, Mehedinți, Vâlcea) sau împletit într-un *moț* deasupra frunții, care se leagă de o altă coadă realizată mai jos (Gorj, Mehedinți).

Adolescența reprezintă o nouă etapă a vieții, caracterizând pieptănătura printr-o maximă prospețime și frumusețe cumulând elemente de ordin estetic. Cozile lăsate liber pe spate, cele rotite în jurul urechii sau strânse în coc sunt împodobite cu mărgelile, flori naturale), panglici, agrafe de os sau ace de păr. Tinerele care proveneau din familii înstărite purtau pe frunte o salbă, formată din galbeni.

Cămașa aparține tipului generalizat în portul femeiesc, cu foile drepte încrețite în jurul gâtului cusute cu mătase vișinie, uneori bleumarin unde drugul tivește gura cămășii, marginea mânecii și a poalei.

Vâlnicul confecționat din două foi de țesătură de formă dreptunghiulară, încrețit sau plisat în talie prin introducerea a trei sau patru șireturi din lână care se poartă la spate, trecând peste umeri între față. Forma vâlnicului este cea de evantai fiind evazat la poale iar în decorația geometrică predomină romburi și roata.

Costumul femeiesc se impune prin coloritul catrințelor, vâlnicilor și cămășilor în albastru și roșu aprins. Vâlnicul se poarta cu o catrința în fata bogat ornamentată. Costumul femeilor mai în vârstă este de o cromatica mai sobră, cu ornamente mai puține, folosesc adesea, pe lângă maramă și broboadele negre, mai ales iarna. Podoabele sunt folosite mai ales de fete și femei tinere. Acestea se reduc la acele gherdane adică mărele colorate dispuse de regula pe o bentița neagră, de catifea purtate la gât.

Costumul bărbătesc

Bărbații obișnuiau să poarte părul lung pe spate sau prins în două cozi (Gorj, Mehedinți, Olt). În ceea ce privește acoperitoarele de cap, bătrânii preferau căciulile din blană de oaie sau miel (*mocănească*), iar mai târziu acestea vor fi alternate cu pălăriile din paie cu bor mare pentru bătrâni sau bor mic pentru tineri. La ocazii speciale acestea erau împodobite cu pene de păun, mărele sau flori naturale.

Cămașa dreaptă, de tip vechi, este foarte întâlnită în această zonă, variind doar ca lungime: în zona montană (nord) ajungea până la genunchi și era confecționată din pânză groasă, pe când în partea de câmpie – până la glezne și realizată din bumbac și borangic.

Elementul distinctiv din punct de vedere morfologic al acestei zone îl constituie **cămașa cu platcă**, care prezintă o compoziție decorativă policromatică deosebită, atât pe guler, cât și pe piepți, pe tivul mânecii și al poalei.

Cămășile erau prinse cu *cingători* ale căror dimensiuni, culori și ornamente variaau în funcție de zonă. *Chimirul* era purtat mai ales de bătrâni, peste brâu, oferind prilej de a susține pungulițele cu bani sau tutun sau batistele pe care le purtau în vreme de sărbătoare.

Pantalonii. În timpul verii aceștia erau confecționați din cânepă, in, bumbac, iar iarna din lână în 4 ițe dată la puiă, cunoscută sub denumirea de *dimie* (sau *aba, postav*). În nordul spațiului oltenesc, *cioarecii* sunt mai strâmți și compuși din mai multe părți (folia din față, din spate, turul), la câmpie fiind mai largi. Interesante în cazul pantalonilor oltenești sunt buzunarele false sau *ghizdane*, dispuse lateral, ale căror deschizături se prelungesc până spre talie.

Portul popular este într-adevăr un document de viață care povestește, într-un cuvânt, despre comunitatea pe care o reprezintă. În ceea ce privește costumul popular oltenesc putem deosebi o variație cu dispunere nord-sud. Astfel, cei din zona de câmpie au suferit influențe balcanice mai puternice, care se regăsesc în motivele fitoforme și zoomorfe, în firul de aur utilizat cu generozitate; în zona de munte predomină motivele geometrice, tradiționale. Per ansamblu, se degajă o anumită notă de sobrietate, arhaism care caracterizează portul din partea nordică, spre deosebire de cel din zona de câmpie, care prezenta o bogăție de forme decorative.

Bibliografie: Bâtcă, Maria, *Costumul popular românesc*, București, Editura Centrului Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale, 2006.

Lecție online - Piramida

Profesor: Florea Ioana
Școala Gimnazială „General Constantin Cristescu” Lunca Corbului

<https://library.livresq.com/details/610e92fce57a2500093629da>

Piramida
Autor: Florea ioana
Lecție de matematică
Clasele a VII-a

Search by Google
Find books Why this app?

Matematica este alfabetul, cu ajutorul căruia Dumnezeu a descris universul.
Galileo Galilei

peresphoto
Piramida in cotidian

Descrierea lecției

Competențe generale

- CG 2. Identificarea unor date și relații matematice și cunoașterea lor în funcție de contextul în care au fost definite.
- CG 3. Realizarea conexiunii dintre noțiunile matematice, reprezentările lor și utilizarea acestora în rezolvarea problemelor.
- CG 4. Obținerea unor rezultate din utilizarea matematicii pentru descrierea și explicarea fenomenelor din lumea reală.
- CG 5. Aplicarea și interpretarea caracteristicilor matematice și utilizarea acestora în rezolvarea problemelor.

Competențe specifice

Componente specifice

- Obiectiv 1: +
- Obiectiv 2: +
- Obiectiv 3: +
- Obiectiv 4: +
- Obiectiv 5: +

Paragrafele 1 și 2 din textul de la pagina 11 sunt de la pagina 11.

Întoarce-te la paragraful precedent sau la cel următor

LIVRESQ BIBLIOTECA RAFTUL MEU

Editor Română Contul meu

Lecție de matematică online

Ioana Florea

Metadate Istoric

Clasificare

Vârsta: Copii
 Categoria: Lecții interactive
 Subiectul: Matematică
 Clasa: Clasa VII
 Limba: Romanian (ro, Română)

DESCHIDE

Apreiere
 ★★★★★ (3 voturi)

Little London

Anunțuri de Google

Trimiteți feedback De ce se afișează acest anunț?

DESCHIDEȚI

Disciplina, clasa:
Matematică, clasa -VIII-a

Clasificare

Vârsta: Copii
 Categoria: Lecții interactive
 Subiectul: Piramida

Obiectul:
Matematică,
Clasa:
clasa a VIII-a

Competențe generale:

CG 1. Identificarea unor date și relații matematice și corelarea lor în funcție de contextul în care au fost definite

CG 2. Prelucrarea datelor de tip cantitativ, calitativ, structural, contextual cuprinse în enunțuri matematice

CG 3. Utilizarea algoritmilor și a conceptelor matematice pentru caracterizarea locală sau globală a unei situații concrete

CG 4. Exprimarea caracteristicilor matematice cantitative sau calitative ale unei situații concrete și a algoritmilor de prelucrare a acestora

CG 5. Analiza și interpretarea caracteristicilor matematice ale unei situații problemă

Competențe specifice :

Recunoașterea și descrierea unor proprietăți ale unor figuri geometrice plane în configurații date în spațiu sau pe desigurări ale acestora.

Identificarea unor elemente ale figurilor geometrice plane în configurații geometrice spațiale date

Folosirea instrumentelor geometrice adecvate pentru reprezentarea, prin desen, în plan, a corpurilor geometrice.

Clasificarea corpurilor geometrice după anumite criterii date sau alese

Utilizarea proprietăților referitoare la drepte și unghiuri în spațiu pentru

analizarea pozițiilor relative ale acestora.
Exprimarea prin reprezentări geometrice a noțiunilor legate de drepte și unghiuri în plan și în spațiu.
Exprimarea proprietăților figurilor și corpurilor geometrice în limbaj matematic (axiome, teoremă directă, teoremă reciprocă, ipoteză, concluzie, demonstrație).

Cuprins

- Piramida în cotidian
- Obiective
- Prezentare: Descriere, Elemente
- Prezentarea piramidei. Desfășurarea piramidei
- Test (fixarea cunoștințelor)
- Prezentare în GEOGEBRA
- Puțină istorie
- Exercițiul 1
- Exercițiul 2
- Ștafiți că...
- Temă

cuvinte cheie

matematica, gimnaziu, poliedru, piramida, tetraedru

Publicat pe 07 August 2021, 17:04:44

Modificat pe 21 Iunie 2023, 17:47:48.

Multiculturalitate și diversitate în spațiul dobrogean

Profesor: Georgescu Alina
Școala Gimnazială Nr.28 „Dan Barbilian” Constanța

Dobrogea, denumită tărâmul dintre ape, dintre Dunăre și Marea Neagră, cu trecutul său istoric, cu spațiul geografic și spiritual este un model de multiculturalitate și diversitate.

Dobrogea a adunat de-a lungul secolelor vestigii, istorie și monumente de la multe etnii care au ajuns pe țărmurile Mării Negre, cum ar fi grecii și romanii din antichitate sau turcii din Evul Mediu. Dobrogea numără în prezent peste douăzeci de comunități etnice, putând fi promovată ca model european de conviețuire multiculturală, cu valori, tradiții, festivaluri.

Multiculturalitatea este foarte bine reprezentată la Babadag, unde există o puternică comunitate turcă, cu monumente medievale - moschei, existând un muzeu de artă orientală, unde sunt expuse tot felul de obiecte. În Tulcea, reprezentativă este comunitatea rușilor lipoveni. De asemenea, există o comunitate restrânsă de greci și italieni. De exemplu, satul Izvoarele, cu o populație majoritar greacă și satul Greci, unde există o comunitate de italieni. Muzeul de Artă Populară din Tulcea a deschis expoziția permanentă „Multiculturalitate în Dobrogea”, ce scoate în relief mărcile identitare ale diferitelor etnii din Dobrogea (turci, tătari,

ruși-lipoveni, dar și bulgari, ucraineni și greci), reliefând totodată specificul românesc și aromân.

În Dobrogea s-a creat o civilizație care se caracterizează atât prin elemente comune tuturor etniilor, cât și prin note particulare, individuale, ale fiecărei etnii în parte. Etniile și-au respectat reciproc obiceiurile, religia, modul de viață, fiecare contribuind la conturarea civilizației dobrogene. Toleranța a constituit întotdeauna nota esențială a comportamentului în comunitatea tradițională dobrogeană. În cele două județe care fac parte din spațiul dobrogean există o aglomerare de comunități religioase: ortodoxe, catolice, creștine de rit vechi, musulmane. Lăcașurile de cult sunt numeroase, reflexie a unui trecut istoric în care în Dobrogea au jucat un rol important creștinii ortodocși, în majoritate români, apoi bulgari, greci, lipoveni, musulmanii turci și tătari cu geamiile ale căror minarete străpung înălțimile, sinagogi, lăcașuri armene sau catolice, totul cu reflectare în eterogenitatea locuitorilor acestui meleag.

Diversitatea și armonia peisajului dobrogean se regăsește sintetizată artistic în portul popular, în aspectul casei, în obiectele de artă, în cântecele și dansurile populare, în obiceiurile tradiționale. Iile și cămășile de borangic, bumbac sau in, țesăturile din lână și cânepă, troițele, icoanele pe lemn și pe sticlă și obiectele de tehnică țărănească sunt expresia unei înalte civilizații în care îndemânarea s-a convertit, în timp, într-o admirabilă pricepere și de un deosebit simț artistic. Arta populară românească delicată, fină a fost păstrată cu sfințenie de satul dobrogean care a avut menirea de a-i conserva originalitatea, individualitatea și veșnicia. Datinile dobrogenilor însoțite de alaiul colindătorilor sunt respectate cu credință din moși-strămoși, dovedind o civilizație deosebită, neîntreruptă.

Identitatea multiculturală a Dobrogei respectă reperele tradiționale din tot teritoriul românesc, având și câteva note particulare: arhitectura de pământ, utilizarea frecventă a obiectelor casnice din aramă, anumite practici legate de cele mai întâlnite ocupații (pescuitul) și anumite comportamente de adaptare la viața de familie, marcată uneori de căsătorii interetnice. Pe baza conștiinței identității, membrii unui grup etnic construiesc o comunitate specifică, manifestată prin relații strânse între ei și o ușoară izolare de ceilalți. Caracteristicile etnice sunt învățate și transmise din generație în generație. În același timp membrii grupurilor etnice își modifică opiniile într-un mod semnificativ, sub influența majorității cu care vin în contact.

Minoritățile etnice din spațiul dobrogean reprezintă comunități bine structurate, cu un profil identitar puternic conturat, iar relațiile lor în raport cu ceilalți, în special cu populația majoritară (românii) au avut la bază sentimente de prietenie, respect, ajutor și toleranță.

Bibliografie:

1. Baron P. (1997) – România, București: Editura Royal Company;
2. Bologa Ș. A. (2019) - Dobrogea at 140 years after its union with the Romanian state. An example of contemporary west-pontic multiethnic understanding, Constanța: Ovidius University Press;
3. Șerbănescu M. (1996) – Constanța, peisaje pontice, Constanța: Editura Romart Design.

Prietenii mei – Clasa Pregătitoare D

Profesor: Georgescu Alina
Școala Gimnazială Nr.28 „Dan Barbilian” Constanța

Tradiții de Crăciun în Bihor

Profesor: Hoffmann-Bront Viorica-Cornelia
Liceul Tehnologic Special nr.1 Oradea

La români, Sărbătorile de Iarnă, îndeosebi Crăciunul, sunt adevărate sărbători de suflet. Amintirile copilăriei ce ne revin puternic în minte și suflet, colindele și clinchetele de clopoțel, mirosul proaspăt de brad, dar și de cozonaci, darurile pe care le așteptăm cu nerăbdare, toate creează în sânul familiei o atmosferă de basm, liniște sufletească și iubire. De la Sfântul Nicolae și până la Sfântul Ion, românii se simt în sărbătoare. Cel mai așteptat moment este, însă, Crăciunul, una din cele mai importante sărbători ale creștinătății, pe care oamenii au cultivat-o de-a lungul timpului, creând diferite tradiții și obiceiuri adaptate culturii lor specifice. Se spune că una din cele mai răspândite datini la români este colindatul, un ritual care se întâlnește pe întreg arealul județului Bihor, scenariul de colindat putând fi însoțit sau nu de masca zoomorfă, așa cum se întâmplă, spre exemplu, în partea de tranziție cu Beiușul: la Dobrești, Topa de Sus sau Tilecuș. În unele locuri, în noaptea Crăciunului, putem întâlni și cântarea religioasă cunoscută sub numele de Vicleimul sau Irozii, la care participă copiii. "Este un obicei care se poartă din casă în casă, fiind legat de tragedia uciderii pruncilor (cei 14.000, pe care Biserica îi pomenește pe 29 decembrie)", mai spune interlocutorul nostru. În plus, de la Crăciun și până la Bobotează, copiii umblă cu Steaua, un obicei vechi care se întâlnește la toate popoarele creștine, amintind de steaua care a vestit nașterea lui Iisus și i-a călăuzit pe cei trei magi. Totodată, în seara de Crăciun, după ieșirea din biserică, se joacă Turca. Deși e un "joc drăcesc", având drept finalitate stimularea pe cale magico-rituală a fertilității solului și fecundității oamenilor, Turca e primită cu plăcere pe la casele oamenilor.

Bătrânii satelor își aduc aminte cu drag de vremurile în care erau feciori și Crăciunul însemna sărbătoarea în care străbăteau tot satul colindând. După datină, în seara de Ajun, gazdele primeau în case trei cete de colindători, copiii cu "Steaua" și cu "Viflaemul", iar feciorii cu "Colinda Mare". În sate, flăcării începeau repetițiile încă de la intrarea în Post, fiind conduși de un "birău", cel cu vocea cea mai bună.

„Copiii cu Viflaemul mergeau primii și interpretau o scenetă legată de Nașterea Domnului, întruchipându-i pe cei trei magi, pe Irod și doi ciobani. Purtau cu ei o bisericuță

făcută din lemn. Prin unele locuri se mergea și cu Steaua". După ce colindau, micuții primeau nuci, mere, dulciuri și, uneori, și câte doi bănuți.

Corindă pentru "fetele mari" Cel mai așteptat moment al serii era colinda feciorilor, care, îmbrăcați în straie de sărbătoare, după ce colindau preotul satului, mergeau la fiecare casă. Unul purta o mască de animal, numită "turcă", despre care se spune că reprezintă întruchiparea Răului, dar care era îmblânzită prin colinde. "Birăul mergea înainte și întreba gazda dacă primește colindătorii. După ce intram, întrebam ce colindă vor să audă, Corinda Vânătorului, Corinda Oii, Corinda Sfinților și altele...", povestesc bătrânii din satul Sârbi. La casele cu fete de măritat, feciorii cântau "Corinda fetei mari", ce aducea noroc la măritiș în noul an, iar apoi lua la jucat femeile, căpătând colaci copti în cuptor, vin și cârnați. La primirea acestora, se rostea "mulțămita colacului" sau "alduirea colacului", unde se amintea toată munca depusă la câmp peste an. La ieșirea din casă, colindătorii nu uitau să ureze: "Rămâi gazdă sănătoasă și noi cu corinda noastră!".

Dar sărbătoarea era departe de a se termina. Cum la unele case urătorii primeau drept răsplată și bani, aceștia erau folosiți pentru organizarea unei petreceri în ziua de Crăciun. "Muzicanții erau tocmiți să cânte într-un fel de bal dat pentru toți cei care i-au primit în casă. Hora se relua chiar și a doua și a treia zi".

Crăciun cu superstiții Pe vremuri, țăranii credeau că în perioada sărbătorilor de iarnă pot influența norocul în anul ce vine. De aceea, în seara de Ajun, prima persoană străină care intra în casă trebuia să fie un bărbat. "Nu era o ofensă la adresa femeilor, dar bărbatul era semnul virilității și al puterii", spune etnograful. Mai mult, sătenii încercau să vadă care luni vor fi secetoase și care ploioase, pentru a descoperi dacă anul va fi roditor, prin "calendarul de ceapă", în care foițele cepei reprezentau lunile anului.

Astăzi obiceiurile se păstrează doar în câteva sate. "Tradițiile acestea se mai respectă pe alocuri, de exemplu în Tilecuș și Bratca, dar nu peste tot. Odată cu migrația spre orașe, satul tradițional a început să se destrame". Mai rămân - cât vor rămâne și acestea - amintirile celor bătrâni, despre vremea în care nu era bucurie mai mare ca primirea colindătorilor...

Bibliografie

1. <https://ziare.com/oradea/stiri-sport/obiceiuri-si-traditii-in-perioada-dintre-craciun-si-anul-nou-sarbatori-de-suflet-in-bihor-7929701>

Tradiții și obiceiuri de Bobotează în Bihor...și nu numai

Profesor: Hoffmann-Bront Viorica-Cornelia
Liceul Tehnologic Special nr.1 Oradea

Perioada cuprinsă între Crăciun și sărbătoarea botezului Domnului este un spațiu temporal când cerurile se deschid, lumile se întrepătrund. Muritorii pătrund tainele celești, iar Dumnezeu vine la masa țăranului ca un oaspete obișnuit. Din acest motiv obiceiurile Crăciunului și bucătăria lui sunt de o mare varietate.

Scopul propus nu este un inventar al obiceiurilor dintre Crăciun și Bobotează ci de a atrage atenția asupra lor. Cei mai mulți etnologi le-au interpretat drept obiceiuri străvechi, precreeștine prin jocul de măști sau personificări a unor animale: capra, ursul ș.a.). Ele încep în ajunul Crăciunului și prima seară de Crăciun și continuă până la Bobotează. Se colindă de cu seară și până spre zori la cântatul cocoșilor. Un aspect important este departajarea profesională (sau de statut ?) a acestora: păstorești sau vânătorești. Colindatul însemna puneri în scenă a unor piese teatrale tradiționale cu personaje mitice și religioase. Organizarea unei cete de colindători cerea experiență și inițiere pentru novici. Grupul avea un birăusau vătaf și mai mulți membrii, bărbați până în 50 de ani. Acesta umbla cu “corinda mare” făcută de adulții satului la care se adăuga “corinda mică” a copiilor care merg “a cucuța”. În nordul Bihorului se umbla cu un brad împodobit. Peste tot se mergea cu Steaua sau cu Vi-flaimul.

Turca a fost considerat un obicei specific Bihorului, dar se pare că el apare și în Banat, adică toată fâșia vestică aflată cândva sub ocupație turcească dar apare și în alte locuri. Faptul este valabil, probabil, pentru nume și nu necesar pentru vechimea obiceiului. Ceata turcii se reunește la început de decembrie și are un svornic (grăitorul), gazda mică (care găzduiește repetițiile), birăul mic (anunță venirea și i se confirmă primirea de către gazde), iapa (cărăușul), chemătorii, dobașul, țurcașul, hididișul și corindătorii. Turca este un personaj costumat în material (rochia turcii), de obicei roșu sau “bitușcă” din blană de oaie și cu masca reprezentând o capră cu falca de jos mobilă. Jocul constă în dialoguri între turcaș și svornic în care sunt laudate gazda, fata de măritat sau feciorul de însurat (vezi www.carpinet.net).

De Anul Nou copii mergeau cu Plugușorul și Sorcova și primeau cocuți, colaci sau cârnați, mai nou bani. Aceste obiceiuri au intrat în tradiția rurală după 1918 prin intermediul militarilor și învățătorilor de dincolo de Carpați.

Alimentația sacră (de sărbători) a fost analizată și ea în speranța unor ocheade spre un trecut greu de evaluat în lipsa unor tradiții scrise. În perioada Crăciunului ea este caracterizată prin abundență și se sprijină, în principal, pe carnea de porc: cârnați, caltaboși cu orez sau păsat de porumb, tobă – “birșoaită” (din maghiară), răcitură sau “cocioane”, slănină fiartă cu boia sare și usturoi, jumări. Consumul multora era jalonat pe intervale destul de precise ca să nu se strice. Alimentul sacru era însă colacul făcut din grâu curat, iar prepararea lui se supunea interdicțiilor coptului pâinii (castitate, curățenie trupească și sufletească). Se coceau colaci pentru colindătorii adulți sau cocuți pentru copii. Colindătorii erau asociați cu un grup de sfinți, Ioan, Gheorghe și Nicolae investiți cu autoritatea de a “aldui” a sfinți colacul într-u belșugul și bunul mers al casei colindate. Alduitul colacului face referiri la bobul de grâu semănat în brazda neagră până la așezarea lui pe masă. Pe valea Nimăieștilor grăitul laudă pâinea, băutura și carnea puse pe masă în fața colindătorilor. În diminețile de praznice Nașterea, Botezul Domnului sau Anul Nou există obiceiul de a pune bani în apa de spălat pentru a nu se îmbolnăvi sau pentru a fi curați ca aurul și a nu se prinde blestemele.

Sărbătoarea Botezului Domnului cuprinde, pe lângă sfințirea apei, o serie de obiceiuri populare, printre care spectaculoasa întrecere înot a bărbaților pentru a scoate din apă o cruce aruncată de preot și cel practicat de fete, care pun busuioc sub pernă pentru a-și visa alesul.

Botezul Domnului sau Boboteaza din 6 ianuarie, alături de ziua Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului, prăznuită în 7 ianuarie, marchează sfârșitul sărbătorilor de iarnă și, totodată, al celor dedicate nașterii lui Iisus Hristos. Boboteaza este una dintre cele mai importante sărbători, atât pentru creștinii ortodocși, cât și pentru cei catolici.

La români, ziua de Bobotează cuprinde motive specifice sărbătorilor de Crăciun. Astfel, în unele zone se colindă, se fac și se prind farmecele și descântecetele, se află ursitul, se fac prorociri despre noul an. La Bobotează se sfințesc toate apele, iar preotul se duce la o apă unde va arunca o cruce. Mai mulți bărbați se aruncă în apă ca să o aducă înapoi, iar cel care reușește să ajungă primul la ea primește binecuvântarea preotului și se consideră că va avea noroc tot anul. În vechime, cel care găsea primul crucea și o aducea la mal primea și daruri de la domnitorul țării și era ținut la mare cinste de către ceilalți.

Iordănitul femeilor este un alt obicei. În trecut, în satele din nordul țării, femeile se adunau în grupuri mari acasă la cineva și duceau alimente și băutură. După ce serveau masa, ele cântau și jucau toată noaptea. Dimineața ieșeau pe stradă și luau pe sus bărbații care apăreau întâmplător pe drum, îi luau cu forța la râu, amenințându-i cu aruncatul în apă. În unele regiuni avea loc integrarea tinerelor neveste în comunitatea femeilor căsătorite prin udarea cu apă din fântână sau dintr-un râu.

Se spune că, în noaptea de Bobotează, tinerele fete își visează ursitul. Ele își leagă pe inelar un fir roșu de mătase și o rămurică de busuioc, pe care o pun sub pernă. Fetele care cad pe gheață în ziua de Bobotează pot fi sigure că se vor mărita în acel an, spune tradiția populară.

De asemenea, potrivit tradiției, în ajunul Bobotezei, în casele românilor se pregătește o masă asemănătoare cu cea din Ajunul Crăciunului. Astfel, sub fața de masă se pune fân sau otavă, iar pe fiecare colț al acesteia se pune câte un bulgăre de sare. Apoi, pe masă se așază 12 feluri de mâncare: colivă, bob fiert, fiertură de prune sau perje afumate, sarmale umplute cu crupe, borș de "burechiușe" sau "urechiușele babei" (fasole albă cu colțunași umpluți cu ciuperci), borș de pește, pește prăjit, plăcinte de post umplute cu tocătură de varză acră, plăcinte cu mac.

Nimeni nu se atinge de bucate până nu sosește preotul cu Iordanul sau Chiralesa, pentru a sfinți masa. "Chiralesa" provine din neo-greacă și înseamnă "Doamne, miluiește!". Există credința că, strigând "Chiralesa", oamenii capătă putere, toate relele fug și anul va fi curat până la Sfântul Andrei (30 noiembrie). După sfințirea alimentelor, o parte din mâncare se dă animalelor din gospodărie, pentru a fi fertile și protejate de boli.

Se crede că, dacă în dimineața Ajunului de Bobotează, pomii sunt încărcăți cu promoroacă, aceștia vor avea rod bogat. De asemenea, se crede că animalele din grajd vorbesc la miezul nopții dinspre ziua de Bobotează despre locurile unde sunt ascunse comorile.

Tradiția mai spune că la Bobotează nu se spală rufe. În această zi sunt interzise certurile în casă și nu se dă nimic cu împrumut. De Sfântul Ioan Botezatorul (7 ianuarie) există un alt obicei, numit "Udatul Ionilor", întâlnit mai ales în Transilvania și Bucovina. În Bucovina, la porțile tuturor care au acest nume se pune un brad împodobit, iar aceștia dau o petrecere cu lăutari. Mai mult, în Transilvania cei care au acest nume sunt purtați cu mare alai prin sat până la râu, unde sunt botezați sau purificați.

Catolicii celebrează pe 6 ianuarie Epifania, care simbolizează anunțarea nașterii lui Hristos regilor magi, care au venit să-l vadă pe pruncul abia născut, aducându-i daruri, aur, smirnă și tămâie. În Franța, cu această ocazie se servește un fel de plăcintă numită "la galette des rois", care pe vremuri era împărțită în tot atâtea felii câți comeseni erau, plus una. Felia suplimentară, denumită "a Bunului Dumnezeu" sau "a Fecioarei", era oferită primului sărac care apărea în fața familiei.

Un obicei actual constă în ascunderea unei figurine, reprezentând un rege mag, în interiorul plăcintei, iar cel dintre meseni care va descoperi figurina în porția sa va fi regele zilei. În Belgia și în Olanda există, de asemenea, tradiția preparării unui desert cu cremă de migdale, similar celui pregătit în Franța. Cel mai tânăr dintre membrii familiei se ascunde sub masă

pentru a alege feliile pentru fiecare, iar cel desemnat regele zilei își alege o regină. În timpul acestei zile, copiii străbat străzile intonând cântecul stelei și intră în case pentru a primi mandarine și bomboane, tradiție pe cale de dispariție în Belgia, dar păstrată încă în regiunile de provincie flamande.

În Spania sau în unele regiuni din Italia, copiii așteaptă cadouri de la regii magi pe 6 ianuarie, zi dedicată petrecerii.

Bibliografie:

- Ion Ghinoiu, Crăciun – Zeu al panteonului carpato-dunărean, Clipa. Magazinul actualității culturale românești, decembrie, 2010, vezi articolul complet aici
- Sabina Horvath, Alimentația rituală în timpul sărbătorilor de Crăciun și de Paști în Bihor, în Caietele ASER. Asociația de științe etnologice din România, nr. 3/2007. Patrimoniul etnologic: concepte, atitudini, tendințe, Oradea, 2008, p. 99-107.
- Aurel Tripon, Monografia almanah a Crișanei, Oradea, 1936

Tradiții și obiceiuri de Bobotează în Bihor...și nu numai

Profesor: Iliana Elena
Școala Gimnazială Nr. 1 Valea Danului, Argeș

Multiculturalitatea se referă la coexistența și interacțiunea dintre diferite culturi, etnii, tradiții și obiceiuri într-un anumit spațiu geografic sau social. Aceasta implică recunoașterea și acceptarea diversității culturale, precum și înțelegerea și respectul față de diferențele culturale. Multiculturalitatea poate fi observată în diverse aspecte ale societății, cum ar fi arta, muzica, religia, alimentația, modul de viață, valorile și practicile sociale și politice. Aceasta poate fi rezultatul migrației sau a istoriei unei regiuni sau a unei națiuni.

Multiculturalitatea poate aduce beneficii, precum promovarea toleranței și înțelegerii între diferitele culturi și etnii, învățarea de noi perspective și modalități de gândire, dezvoltarea creativității și îmbogățirea culturală. În același timp, poate exista și o serie de provocări, cum ar fi dificultățile în comunicare și interacțiune, conflictul cultural și discriminarea.

În multe societăți contemporane, multiculturalitatea este considerată o caracteristică importantă și valoroasă, iar guvernele și instituțiile promovează politici și programe pentru a încuraja acceptarea și valorizarea diversității culturale.

Multiculturalitatea în școală se referă la recunoașterea și acceptarea diversității culturale din cadrul comunității școlare, inclusiv a elevilor, profesorilor, părinților și a altor angajați. Aceasta implică înțelegerea și respectarea diversității culturale, precum și promovarea dialogului intercultural.

Multiculturalitatea poate aduce beneficii în școală, precum dezvoltarea empatiei, toleranței și înțelegerii între elevi și între elevi și profesori. Aceasta poate promova, de asemenea, o învățare mai bogată și mai diversă, care reflectă diferitele perspective și experiențe culturale. Elevii pot învăța despre valorile și tradițiile altor culturi și pot dezvolta o mai mare înțelegere și respect pentru acestea.

Cu toate acestea, există și provocări asociate cu multiculturalitatea în școală, cum ar fi dificultățile de comunicare și de interacțiune între elevi și profesori care provin din culturi diferite, conflictele culturale și discriminarea. Este important ca școlile să ofere o educație culturală adecvată pentru toți elevii și să promoveze respectul și toleranța în rândul tuturor membrilor comunității școlare.

În general, multiculturalitatea în școală este importantă pentru a crea o societate mai tolerantă și mai inclusivă, iar educația este un instrument cheie pentru a promova aceste valori și pentru a dezvolta o înțelegere mai profundă a diversității culturale.

Diversitatea poate fi înțeleasă ca o varietate de caracteristici, trăsături, identități sau diferențe între oameni, grupuri sau comunități. Aceste caracteristici pot fi legate de cultură, etnie, rasă, religie, gen, orientare sexuală, vârstă, abilități, statut socio-economic, experiențe de viață și multe altele.

Înțelegerea și aprecierea diversității implică recunoașterea și respectarea faptului că oamenii sunt unici și diferiți, și că aceste diferențe trebuie să fie luate în considerare și să fie valorizate. Aprecierea diversității poate ajuta la construirea unor comunități mai incluzive și mai respectuoase, care promovează toleranța, empatia și înțelegerea reciprocă.

Este important să înțelegem că diversitatea nu este doar o problemă socială, ci și o oportunitate de a ne îmbogăți experiența și cunoștințele noastre, de a ne deschide mintea și de a ne dezvolta într-un mod mai complex și mai profund.

Diversitatea în mediul educațional se referă la prezența unui grup divers de elevi și cadre didactice care aduc cu ei o varietate de experiențe de viață, culturale și educaționale.

Această diversitate poate include diferențe în etnie, cultură, religie, limbă, abilități și multe altele.

O abordare pedagogică care promovează diversitatea în mediul educațional poate ajuta la crearea unui cadru educativ care să fie inclusiv și respectuos față de toți elevii și cadrele didactice. Aceasta poate include:

Curriculum divers și adecvat - Un curriculum adecvat care să ia în considerare experiențele și nevoile diverse ale elevilor și care să valorizeze și să integreze culturile și istoriile acestora.

Oportunități egale - Asigurarea că toți elevii au acces la aceleași oportunități și resurse, fără a fi discriminați din cauza unor trăsături personale sau de identitate.

Respect și toleranță - Promovarea unui mediu de învățare care să fie bazat pe respect și toleranță față de diferențele de etnie, cultură, religie, gen, abilități și alte diferențe.

Instruirea cadrelor didactice - Instruirea cadrelor didactice pentru a le oferi abilitățile și instrumentele necesare pentru a lucra cu elevii din medii diverse.

Colaborare și implicare a părinților - Implicarea părinților și comunităților în educația copiilor și în încurajarea acestora să contribuie la un mediu de învățare divers.

Promovarea diversității în mediul educațional poate aduce beneficii semnificative elevilor, cum ar fi îmbunătățirea performanțelor academice, dezvoltarea empatiei, respectului și toleranței, și pregătirea acestora pentru o lume tot mai diversă și globalizată.

Multiculturalitatea și diversitatea sunt importante din perspectiva elevilor, deoarece acestea influențează experiența lor de învățare și le pot oferi oportunități de a înțelege mai bine lumea din jurul lor și de a se dezvolta ca indivizi toleranți și empatici. Iată câteva aspecte ale multiculturalității și diversității din perspectiva elevilor:

Înțelegerea și aprecierea diferențelor - Multiculturalitatea și diversitatea pot ajuta elevii să înțeleagă și să aprecieze diferențele culturale, de limbă, de religie și de tradiții, precum și să vadă lumea dintr-o perspectivă diferită.

Dezvoltarea empatiei și toleranței - Interacțiunea cu elevi din medii diferite poate ajuta la dezvoltarea empatiei și toleranței, și la îmbunătățirea abilităților de comunicare și colaborare.

Învățarea prin experiență - Participarea la activități culturale și educaționale poate oferi elevilor oportunitatea de a învăța prin experiență și de a experimenta noi perspective și moduri de a gândi.

Dezvoltarea competențelor interculturale - Experiența multiculturală și diversitatea pot ajuta la dezvoltarea competențelor interculturale, precum capacitatea de a lucra în echipă și de a comunica în mod eficient cu oameni din culturi diferite.

Pregătirea pentru o lume globalizată - Într-o lume tot mai globalizată, experiența multiculturală și diversitatea pot pregăti elevii pentru oportunități internaționale și pentru a lucra și trăi într-un mediu multicultural.

În concluzie, multiculturalitatea și diversitatea sunt importante din perspectiva elevilor, deoarece acestea pot ajuta la dezvoltarea lor ca indivizi empatici, toleranți și pregătiți pentru o lume tot mai diversă și globalizată.

Multiculturalitatea și diversitatea sunt valori importante ale unui sistem educațional de calitate. Acestea aduc beneficii multiple pentru elevi și pentru societate în ansamblu.

Prin multiculturalitate, ne referim la prezervarea și promovarea diversității culturale și lingvistice în școlile noastre. Elevii din medii culturale și lingvistice diferite pot aduce perspective noi și inovatoare în clasă, iar aceasta poate duce la o mai bună înțelegere a altor culturi și la dezvoltarea empatiei și toleranței față de diferențe. În plus, studierea altor culturi poate spori interesul pentru învățare și poate contribui la dezvoltarea unei perspective globale și a unei mentalități cosmopolite.

Diversitatea, pe de altă parte, se referă la incluziunea elevilor cu nevoi speciale, precum și la acceptarea diferențelor în funcție de sex, orientare sexuală, religie, etnie, statut socio-economic și altele. Acest lucru poate ajuta la crearea unui mediu mai echitabil și mai incluziv, care încurajează participarea tuturor elevilor și valorifică punctele lor forte unice. În plus, învățarea împreună cu elevi cu diferite experiențe și contexte poate ajuta la dezvoltarea empatiei și a înțelegerii reciproce.

Prin urmare, încurajarea multiculturalității și a diversității în școli poate aduce beneficii semnificative pentru elevi și poate contribui la dezvoltarea unui sistem educațional de calitate, care este pregătit să pregătească elevii pentru o lume din ce în ce mai diversă și complexă.

Iată câteva sugestii pentru activități pe care le puteți implementa la orele de curs pentru a dezvolta spiritul de multiculturalitate și diversitate în rândul elevilor:

Ziua culturii: desemnați o zi în care elevii să poarte costume sau să aducă preparate din cultura lor sau să prezinte tradițiile și obiceiurile culturale din țările lor de origine. Acest lucru poate ajuta la înțelegerea și aprecierea altor culturi și poate contribui la dezvoltarea empatiei și toleranței față de diferențe.

Lecturi interculturale: introduceți literatură interculturală în programă, care explorează experiențele și perspectivele diferitelor culturi și poate ajuta la dezvoltarea înțelegerii reciproce. Elevii ar putea fi încurajați să citească și să discute aceste lucrări în clasă sau în grupuri de lectură.

Jocuri și activități interactive: jocurile care implică explorarea diferitelor culturi sau colaborarea între elevi cu experiențe și contexte diferite pot fi utile în promovarea înțelegerii reciproce și dezvoltarea empatiei. De asemenea, puteți încuraja activități care să stimuleze interacțiunea și discuțiile între elevi cu diverse experiențe și perspective.

Excursii și vizite la muzee sau alte instituții culturale: acestea pot oferi oportunități de a explora și înțelege alte culturi și perspective, precum și de a descoperi experiențe culturale noi.

Proiecte de cercetare: puteți încuraja elevii să efectueze cercetări despre diverse culturi și să prezinte descoperirile lor în fața clasei. Aceste proiecte ar putea să-i încurajeze pe elevi să exploreze și să înțeleagă perspective și experiențe diferite și să își dezvolte abilitățile de cercetare.

Discuții și dezbateri: puteți organiza discuții și dezbateri în clasă pe tema diversității și multiculturalității, abordând subiecte precum stereotipurile, discriminarea sau diversitatea lingvistică. Aceste activități pot ajuta la dezvoltarea capacităților de gândire critică și la creșterea nivelului de conștientizare a elevilor față de problemele de diversitate și incluziune.

Multiculturalitatea și diversitatea pot fi subiecte importante de studiu în clasă și pot fi incluse în programele de studiu într-o varietate de moduri. Iată câteva idei de subiecte și activități pe care le puteți implementa:

Istoria culturilor: Elevii ar putea să studieze istoria și evoluția culturilor din întreaga lume, înțelegând tradițiile și valorile care le definesc și cum acestea au influențat istoria și societatea. Acest lucru ar putea să îi ajute pe elevi să înțeleagă istoria altor culturi și să își dezvolte capacitatea de a gândi critic și de a aprecia diversitatea.

Literatura interculturală: Lectura literaturii scrise de autori cu experiențe și perspective diferite poate fi o modalitate excelentă de a explora diversitatea culturilor. Elevii ar putea să citească și să discute aceste lucrări în clasă sau în grupuri de lectură, învățând despre diverse experiențe și perspective și dezvoltându-și abilitățile de lectură critică.

Cultura și arta: Elevii ar putea să exploreze arta și cultura altor țări și să analizeze elementele distinctive ale acestora. Acest lucru ar putea să îi ajute să înțeleagă și să aprecieze alte culturi și să dezvolte abilități de analiză culturală și critică.

Religie și spiritualitate: Elevii ar putea să studieze diverse religii și sisteme spirituale și să înțeleagă cum acestea au influențat culturile din întreaga lume. Această activitate ar putea să îi ajute să înțeleagă și să aprecieze diferențele religioase și spirituale și să dezvolte abilități de analiză și comparare.

Limbi străine: Învățarea limbilor străine poate ajuta la dezvoltarea înțelegerii și aprecierii altor culturi și poate contribui la dezvoltarea unei perspective globale și a unei mentalități cosmopolite. Elevii ar putea să studieze limbi străine precum spaniola, chineza sau araba, învățând despre cultura și tradițiile acestor țări și dezvoltându-și abilitățile de comunicare într-un mediu multicultural.

Acestea sunt doar câteva idei de subiecte și activități pe care le puteți implementa la clasă pentru a explora multiculturalitatea și diversitatea. În general, studiul acestor subiecte poate ajuta la dezvoltarea înțelegerii reciproce și a toleranței față de diferențe, precum și la pregătirea elevilor pentru a funcționa într-o lume din ce în ce mai diversă și globală.

Bibliografie:

CORDOȘ, Sanda, Ce rost are sa mai citim literatura?, Editura Compania, București, 2004

STAN, Liliana, (coord.), Educația timpurie. Probleme și soluții, Editura Polirom, București, 2016

Rolul educația plastice în dezvoltarea elevilor prin intermediul interdisciplinarității

Profesor: Iordan Mihaela
Școala Gimnazială Nr.28 „Dan Barbilian” Constanța

Artele plastice au un rol important în creșterea și dezvoltarea armonioasă a elevilor, le stimulează creativitatea și imaginația. Dezvoltarea aptitudinilor, intereselor și înclinațiilor elevilor reprezintă un obiectiv important al școlii. Indiferent despre ce fel de aptitudini este vorba - muzicale, literare, coregrafice, plastice etc. - toți copiii, cu mici excepții, sunt capabili să asculte muzică, să recite, să deseneze sau să danseze. Aptitudinile artistice, ca de altfel orice aptitudine, se dezvoltă prin exersare.

Sarcina școlii constă în inițierea elevilor de timpuriu cu tehnicile diferitelor arte, antrenarea lor la exercițiile de creație, studierea manifestărilor fiecărui elev și stimularea inițiativelor artistice, iar în cazul unor semne promițătoare îndrumarea elevilor spre școlile speciale de artă.

În abordarea interdisciplinară încep să fie ignorate limitele stricte ale disciplinelor, căutându-se teme comune diferitelor obiecte de studiu, care pot duce la realizarea obiectelor de învățare. Interdisciplinaritatea presupune o intersectarea a diferitelor arii disciplinare.

Relațiile dintre activitățile plastice și celelalte obiecte de învățământ sunt multiple, ele realizându-se prin folosirea transferului de cunoștințe de la celelalte discipline către obiectul educației plastice în funcție de cunoștințele elevilor și posibilitățile lor de exprimare artistică. Pentru mine ca profesor de educație plastică, lucrările realizate de elevi trebuie să fie o mărturie care arată în ce măsură elevii au participat la lecții, ce au înțeles și care este rezultatul aplicării lor în lucrări. Cercetarea își propune să demonstreze un rol important și anume că elevul, dacă descoperă adevăratele valori împreună profesorul, își va forma idealuri estetice, va aspira să le cultive și să descopere că desenul interacționează și este indispensabil pentru anumite materii sau capitole ale acestor discipline didactice. Temele abordate în domeniul artelor plastice vor să evidențieze potențialul copiilor cu imaginație creatoare și să-l dezvolte prin expresivitate, coerență, originalitate, variabilitate, flexibilitate, fluentă. Implicați în procesul creației în artă (sub toate formele de exprimare artistică), copiii învață că pot observa, organiza și interpreta propriile experiențe. Astfel, ei pot lua decizii, pot acționa și monitoriza propriile acțiuni, pentru că desenul, pictura, sculptura, muzica, teatrul, dansul etc. sunt mai ales mijloace de interacțiune între copii și adulți. Experiențele artistice fiind mijloace ideale de a oferi cadrul prielnic de dezvoltare armonioasă a copilului, iar improvizația și spontaneitatea sunt parte a procesului artistic beneficiile lor observându-se în modalitatea de gândire și acțiune a copilului.

Activitatea de educație plastică este cea mai importantă formă de activitate unde elevul își poate exprima liber, gânduri, sentimente, idei și face posibilă punerea în practică a acestora. În aceste perioade, cu prilejul încercărilor și reușitelor lor practice, ies la iveală, dar și se formează talente nebănuite ale unor copii pe care îi putem îndruma diferențiat spre performanță prin participarea acestora la diverse concursuri, și de ce nu, înscrierea lor în școli de specialitate (cluburi pentru copii, școli de artă populară, licee de artă).

Activitățile artistice de desen, pictură, grafică, modelaj le dezvoltă copiilor în principal creativitatea. Am observat că sub o adevărată relaxare, prin artă, copiii se dezvoltă din toate punctele de vedere, își dezvoltă creativitatea, reușind să creeze adevărate opere de artă, cu o unicitate aparte, își dezvoltă personalitatea pentru că în timp ce copiii desenează, ei creează în imaginația lor diverse personaje, diverse scene, acțiuni, își dezvoltă motricitatea fină a mâinii – prin modelaj, ei creează obiecte 3D, în plan vertical, ceea ce le dezvoltă tot mai mult imaginația și creativitatea. Prin activitățile de desen, pictură, modelaj, copiii își creează propriile personaje, fapte, întâmplări, după propriul sistem de valori. Prin activitățile artistico-plastice,

copilul se află într-un contact continuu cu lumea sa interioară și exterioară. Orice lucrare trebuie gândită și simțită, dar la această materie copiii nu pot fi încorsetați de reguli, ei se exprimă spontan, dar printr-o bună îndrumare din partea profesorului, acestea se vor regăsi în lucrările lor, având și libertatea totală de exprimare ce va facilita realizarea unor lucrări unitare din punct de vedere artistic.

În conceperea unei lucrări, a unei compoziții plastice, elevul trebuie să încerce și să exerseze - elementele de limbaj plastic și mijloacele de expresie plastică, precum și tehnicile artistice pe care le poate folosi fără teama de a le epuiza. Modul de gândire și abordare a unei lucrări plastice este infinit ca variante, soluții și propriu fiecărui copil de a finaliza ceea ce și-a propus pe tema dată. Creativitatea artistică are ca scop principal estetica. Experimentele au arătat că la vârsta copilăriei, creativitatea este mult mai puternică decât la vârsta adultă. De aceea, indiferent de vârstă, programele educative trebuie să urmărească cultivarea creativității dar și implicarea ei în câmpul interdisciplinar.

Artele și cultura pot fi și este necesar să fie integrate în educație pentru că pot fi vectori de modernizare a sistemelor de învățământ și diversifică strategiile pedagogice.

Modalități de dezvoltare a competențelor interculturale ale elevilor

Profesor: Militaru Mihaela-Emilia
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan” Craiova

Conceptul de competență interculturală vizează un ansamblu de cunoștințe, abilități, apitudini și comportamente, care, utilizate armonios și complementar, îi permit individului rezolvarea unor situații de interacțiune interculturală. Aceasta se demonstrează prin găsirea unor soluții eficiente la problemele apărute în diferite contexte.

În educația școlară, competențele interculturale sunt dezvoltate în mod progresiv, prin:

- adecvarea proceselor interculturalismului la profilul psihopedagogic și cultural al populației școlare și la caracteristicile școlii interculturale;
- elaborarea de structuri curriculare, care să specifice obiectivele educației interculturale și să realizeze transpoziția didactică a problematicii și valorilor interculturalismului;
- procese de învățare interculturală, realizată în manieră activă, interactivă și experiențială.

Educația interculturală se referă la posibilitatea educării diferitelor grupări etnice, religioase, culturale și tradiționale pentru a lucra împreună în spiritul respectului reciproc și al înțelegerii reciproce.

În România, în fiecare școală exista elevi aparținând unor etnii diferite, de religii diferite dar și elevi aparținători altor culturi, ca efect al migrației internaționale a capitalurilor și a forței de muncă în mișcare. Într-un asemenea univers cultural complex se impune restructurarea atitudinilor față de valorile fiecăruia, mai mare atenție la limbajul pedagogic utilizat, la folosirea strategiilor didactice integrate.

Din punct de vedere educațional este foarte important de a păstra în minte faptul că fondul culturii de origine nu coincide cu ansamblul cunoștințelor, abilităților și obiceiurilor propuse de programele școlare. În aceste cazuri, educația trebuie organizată cu ajutorul unor activități de învățare plăcute și atractive, care să asigure: dezvoltarea motivațiilor cognitive ale copilului, crearea unei imagini coerente despre lume, achiziționarea unor valori morale și crearea bazelor unei culture personale.

În acest sens am proiectat o programă școlară pentru disciplină opțională (curriculum la decizia școlii pentru liceu). Programa cursului intitulat ” Interculturalitate în spațiul european” reprezintă o ofertă curriculară de disciplină opțională, proiectată pentru un buget de timp de 1 oră/ săptămână, pe durata unui an școlar. Cursul opțional se adresează elevilor de liceu și are drept scop familiarizarea acestora cu importanța diversității și rolul interculturalității în procesul de dezvoltare locală, regională și globală, în contextul pluralismului și diversității de idei, cu accent pe învățarea prin colaborare.

Conținuturi vizate:

Identitate, pluralitate, diversitate si dialog – concepte fundamentale

- Conceptul de diversitate culturala, identitate și alteritate.
- Conceptele de cultura, pluralism, multiculturalitate si interculturalitate.
- Documente internaționale cu rol important privind dialogul intercultural și prevenirea conflictelor.
- Promovarea identității și cetățeniei europene

Diversitatea – resursă în construcția europeană

- Civilizația și cultura
- State universale - spații de interculturalitate
- Religiiile lumii. Rolul religiei în viața comunităților umane - iudaica, islamica, creștină;
- Creștinismul si impactul sau intercultural.
- Diversitatea etnică, lingvistică si religioasă în spațiul European

Națiune și naționalism

- Atitudinea față de minorități.
- Stereotipuri. Prejudecăți.
- Comportamente discriminatorii.
- Valori și credințe. Mentalități. Culturi. Toleranța. Respectul. Acceptarea
- „Dreptul cultural” și democrația.
- Comunicarea și medierea interculturală;
- Valori românești, valori europene

Dialogul intercultural

- Elemente care dau specificitate unei comunități: simboluri, muzica, tradiții, costumele populare, limbajul, religia.
- Promotori ai dialogului intercultural.
- Modalități de realizare a schimburilor interculturale: cultura gastronomică, tradiții, obiceiuri, manifestări artistice.
- Minoritatea românească în țările ale Uniunii Europene (studiu de caz)
- Aspecte contemporane ale conviețuirii în spațiul românesc.

Competențele generale și specifice vizate pentru a fi formate în cadrul orelor de predare-învățare- evaluare a disciplinei ”Interculturalitate în spațiul european” au la bază și promovează următoarele valori și atitudini:

- promovarea unei atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească a raporturilor dintre persoane care aparțin unor culturi diferite care susțin valori, opinii și credințe diferite;
- recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între oameni;
- respect față de demnitatea și drepturile omului;
- rezolvare pașnică a conflictelor;
- empatie culturală, spirit civic;
- disponibilitate pentru dialogul intercultural și cooperare.

Având în vedere specificul competențelor care trebuie formate, următoarele activități de învățare au caracter orientativ:

- activități desfășurate în parteneriat cu părinții și cu reprezentanții diferitelor instituții culturale;
- participarea la evenimente culturale și sărbători locale, serbări, concursuri, în condițiile în care arta se prezintă ca un excelent pretext și ca o cale privilegiată pentru descoperirea, recunoașterea și aprecierea altor culturi;

- manifestări sportive- acestea fiind ocazii autentice de întâlniri, colaborări, cu atât mai mult cu cât principiul de constituire al echipelor nu este unul al separării, ci al integrării (într-o competiție sportivă se vor forma echipe mixte, care contribuie la dezvoltarea cooperării, dacă se valorifică diferențele între sportivi și se acționează prin complementaritate);
- organizarea de întâlniri între persoane aparținând unor culturi diferite, în scop de cunoaștere și de stabilire a unor relații de prietenie, mergând de la vizite, excursii etc. până la schimburi muzicale, culinare etc.
- exemplificarea unor situații care implică toleranța, respectul, acceptarea;
- studii de caz privind analiza unor situații de discriminare, intoleranță:
- analiza unor puncte de vedere din perspective diferite;
- realizarea unor portofolii pe teme diferite (de ex. Ce înseamnă să fii european? , Alcătuieste o listă cu valorile Uniunii Europene pe care le consideri cele mai importante?, Cum se poate încuraja armonia între diferite etnii în interiorul granițelor lor?, etc.);
- discutarea unor exemple preluate din mass-media cu privire la modul de relaționare și de comunicare între comunități culturale diferite.

Trăind într-o lume aflată în continuă dezvoltare, ne confruntăm cu o serie de provocări al căror impact asupra vieții se manifestă tot mai mult, educația fiind aceea care trebuie să găsească soluții. Fenomenul globalizării, explozia demografică, poluarea mediului, explozia informațională, etc. sunt numai câteva din provocările la care educația trebuie să-și găsească propriile strategii, una dintre acestea fiind promovarea „noilor educații”.

Educația interculturală, deschisă diverselor valori culturale, constituie unul dintre răspunsurile nevoilor existențiale ale individului și ale oricărei comunități, în condițiile societății din vremea noastră. Importanța educației interculturale crește considerabil în condițiile lărgirii posibilităților de liberă circulație între țări a cetățenilor.

Educația interculturală este necesar să devină o constantă a pregătirii cadrelor didactice, care să-și pună amprenta asupra disciplinelor de învățământ și programelor școlare, asupra priorităților educative, asupra criteriilor de evaluare a competențelor și comportamentelor, asupra relațiilor cu părinții și comunitățile.

Bibliografie:

1. Claudiu Marian Bunăiașu- „Direcții de dezvoltare a curriculumului intercultural în România, din perspectiva dimensiunii europene a educației”
2. Dasen, P.; Perregaux, C.; Rey, M. – „Educația interculturală”, Ed. Polirom, Iași 1999
3. Ciolan, L. – „Pași către școala interculturală. Ghid de educație interculturală pentru cadrele didactice”, Ed. Corint, București 2000

Conceptul de competență interculturală

Conceptul de competență interculturală vizează un ansamblu de cunoștințe, abilități, atitudini și comportamente, care, utilizate armonios și complementar, îi permit individului rezolvarea unor situații de interacțiune interculturală. Aceasta se demonstrează prin găsirea unor soluții eficiente la problemele apărute în diferite contexte.

În educația școlară, competențele interculturale sunt dezvoltate în mod progresiv, prin:

- adecvarea proceselor interculturalismului la profilul psihopedagogic și cultural al populației școlare și la caracteristicile școlii interculturale;
- elaborarea de structuri curriculare, care să specifice obiectivele educației interculturale și să realizeze transpoziția didactică a problematicii și valorilor interculturalismului;
- procese de învățare interculturală, realizată în manieră activă, interactivă și experiențială.

Educația interculturală

Educația interculturală se referă la posibilitatea educării diferitelor grupuri etnice, religioase, culturale și tradiționale pentru a lucra împreună în spiritul respectului reciproc și al înțelegerii reciproce.

În România, în fiecare școală există elevi aparținând unor etnii diferite, de religii diferite dar și elevi aparținători altor culturi, ca efect al migrației internaționale a capitalurilor și a forței de muncă în mișcare. Într-un asemenea univers cultural complex se impune restructurarea atitudinilor față de valorile fiecăruia, mai mare atenție la limbajul pedagogic utilizat, la folosirea strategiilor didactice integrate.

Educația trebuie organizată cu ajutorul unor activități de învățare plăcute și atractive, care să asigure:

- dezvoltarea motivațiilor cognitive ale copilului,
- crearea unei imagini coerente despre lume,
- achiziționarea unor valori morale și crearea bazelor unei culturi personale.

INTERCULTURALITATE ÎN SPAȚIUL EUROPEAN

programă școlară pentru disciplină opțională
(curriculum la decizia școlii pentru liceu)

Programa cursului intitulat "Interculturalitate în spațiul european" reprezintă o ofertă curriculară de disciplină opțională, proiectată pentru un buget de timp de 1 oră/săptămână, pe durata unui an școlar. Cursul opțional se adresează elevilor de liceu și are drept scop familiarizarea acestora cu importanța diversității și rolul interculturalității în procesul de dezvoltare locală, regională și globală, în contextul pluralismului și diversității de idei, cu accent pe învățarea prin colaborare.

COMPETENȚE GENERALE

Programa de față urmărește realizarea următoarelor competențe generale:

1. Utilizarea eficientă a conceptelor și a limbajului de specialitate cu privire la diversitatea culturală, etnică, lingvistică și religioasă.
2. Cooperarea cu ceilalți în rezolvarea unor probleme teoretice și practice, în cadrul diferitelor grupuri
3. Manifestarea unui comportament social activ și responsabil, adecvat unei societăți caracterizată prin diversitate și expusă schimbărilor
4. Aplicarea principiilor, cunoștințelor și experiențelor specifice interculturalismului în abordarea fenomenelor sociale și culturale.

CONȚINUTURI VIZATE:

◆ Identitate, pluralitate, diversitate și dialog – concepte fundamentale

- Conceptul de diversitate culturală, identitate și alteritate.
- Conceptele de cultura, pluralism, multiculturalitate și interculturalitate.
- Documente internaționale cu rol important privind dialogul intercultural și prevenirea conflictelor.
- Promovarea identității și cetățeniei europene

◆ Diversitatea – resursă în construcția europeană

- Civilizația și cultura
- State universale - spații de interculturalitate
- Religiiile lumii. Rolul religiei în viața comunităților umane-iudaica, islamică, creștină;
- Creștinismul și impactul său intercultural.
- Diversitatea etnică, lingvistică și religioasă în spațiul European

◆ Națiune și naționalism

- Atitudinea față de minorități.
- Stereotipuri. Prejudecăți.
- Comportamente discriminatorii.
- Valori și credințe. Mentalități. Culturi. Toleranța. Respectul. Acceptarea
- "Dreptul cultural" și democrația.
- Comunicarea și medierea interculturală;
- Valori românești, valori europene

◆ Dialogul intercultural

- Elemente care dau specificitate unei comunități: simboluri, muzica, tradiții, costumul popular, limbajul, religia.
- Promotorii ai dialogului intercultural.
- Modalități de realizare a schimburilor interculturale: cultura gastronomică, tradiții, obiceiuri, manifestări artistice.
- Minoritatea românească în țări ale Uniunii Europene (studiu de caz)
- Aspecte contemporane ale conviețuirii în spațiul românesc.

VALORI ȘI ATITUDINI

- promovarea unei atitudini tolerante, deschise, de acceptare și înțelegere firească a raporturilor dintre persoane care aparțin unor culturi diferite care susțin valori, opinii și credințe diferite;
- recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între oameni;
- respect față de demnitatea și drepturile omului;
- rezolvare pașnică a conflictelor;
- empatie culturală, spirit civic;
- disponibilitate pentru dialogul intercultural și cooperare.

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE CU CARACTER ORIENTATIV:

- activități desfășurate în parteneriat cu părinții și cu reprezentanții diferitelor instituții culturale;
- participarea la evenimente culturale și sărbători locale, serbări, concursuri, în condițiile în care arta se prezintă ca un excelent pretext și ca o cale privilegiată pentru descoperirea, recunoașterea și aprecierea altor culturi;
- manifestări sportive- acestea fiind ocazii autentice de întâlniri, colaborări, cu atât mai mult cu cât principiul de constituire al echipelor nu este unul al separării, ci al integrării (într-o competiție sportivă se vor forma echipe mixte, care contribuie la dezvoltarea cooperării, dacă se valorifică diferențele între sportivi și se acționează prin complementaritate);
- organizarea de întâlniri între persoane aparținând unor culturi diferite, în scop de cunoaștere și de stabilire a unor relații de prietenie, mergând de la vizite, excursii etc. până la schimburi muzicale, culinare etc.

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

- exemplificarea unor situații care implică toleranța, respectul, acceptarea;
- studii de caz privind analiza unor situații de discriminare, intoleranța;
- analiza unor puncte de vedere din perspective diferite;
- realizarea unor portofolii pe teme diferite (de ex. Ce înseamnă să fii european? , Alcătuiește o listă cu valorile Uniunii Europene pe care le consideri cele mai importante?, Cum se poate încuraja armonia între diferite etnii în interiorul granițelor lor?, etc.);
- discutarea unor exemple preluate din mass-media cu privire la modul de relationare și de comunicare între comunități culturale diferite.

METODE DE EVALUARE

Metodele și instrumentele de evaluare trebuie adecvate contextelor și obiectivelor procesului de învățare, modulându-se atât cu educația formală cât și cu cea nonformală, astfel încât să permită măsurarea stadiului de dezvoltare a abilităților de viață.

Observarea sistematică a comportamentului celor formați, analiza de caz, jurnalul reflexiv, proiectul, portofoliul, jocul de rol sunt câteva dintre metodele ce pot înregistra progresul, în aceste contexte de formare.

CONCLUZII

Trăind într-o lume aflată în continuă dezvoltare, ne confruntăm cu o serie de provocări al căror impact asupra vieții se manifestă tot mai mult, educația fiind aceea care trebuie să găsească soluții. Fenomenul globalizării, explozia demografică, poluarea mediului, explozia informațională, etc. sunt numai câteva din provocările la care educația trebuie să-și găsească propriile strategii, una dintre acestea fiind promovarea „noilor educații”.

Educația interculturală, deschisă diverselor valori culturale, constituie unul dintre răspunsurile nevoilor existențiale ale individului și ale oricărei comunități, în condițiile societății din vremea noastră. Importanța educației interculturale crește considerabil în condițiile largirii posibilităților de liberă circulație între țări a cetățenilor.

Educația interculturală este necesar să devină o constantă a pregătirii cadrelor didactice, care să-și pună amprenta asupra disciplinelor de învățământ și programelor școlare, asupra priorităților educative, asupra criteriilor de evaluare a competențelor și comportamentelor, asupra relațiilor cu părinții și comunitățile.

Bibliografie:

1. Claudiu Marian Bunăiașu- “Direcții de dezvoltare a curriculumului intercultural în România, din perspectiva dimensiunii europene a educației”
2. Dasen, P.; Perregaux, C.; Rey, M. – „Educația interculturală”, Ed. Polirom, Iași 1999
3. Ciolan, L. – „Pași către școala interculturală. Ghid de educație interculturală pentru cadrele didactice”, Ed. Corint, București 2000

Casa tradițională în Oltenia

Profesor: Nicolicioiu Mihaela
Liceul Tehnologic Halânga

Casă de bârne din Oltenia

Gospodăria țărănească specifică acestui ținut s-a individualizat de-a lungul timpului, în funcție de condițiile istorice și social- economice. Există numeroase exemple de case

țărănești lucrate cu multă măiestrie artistică, adevărate monumente de arhitectură în lemn și zidărie. Cea mai frumoasă arhitectură țărănească s-a dezvoltat în județul Gorj. Lemnul de stejar a fost principalul material de construcție. Soclul înalt, coloanele precum și arcadele sunt lucrate din piatră și cărămidă. Apare tot mai des acoperișul din tablă și tiglă în locul șindrilei.

Planul casei este format din tindă, la mijloc și două, trei sau patru încăperi dispuse în linie cu tot atâtea încăperi separate de pe prisă. Prisa se întinde acum pe două sau trei laturi. Casa gorjeană impresionează și încită privirea atât prin proporția sa, fie joasă sau înaltă, cât și prin decorul său. Casa joasă este masivă fără să fie greoaie, iar casa înaltă are o siluetă sveltă datorită stâlpilor.

Decorul caselor continuă tradiția sculpturii în lemn. Ca un element decorativ nou este rama de lemn a ferestrelor, purtând rozete sculptate. Despre varietatea ciopliturilor și dăltuiturilor cu care sunt împodobite casele gorjene se poate spune că este nesfârșită. Un loc principal îl ocupă și porțile de intrare în curte. Ele atrag atenția prin monumentalitatea arhitecturii, prin vigoare și bogăția decorației.

Lemnul constituie și în Vâlcea principalul material de construcție alături de piatră, folosite nu numai ca temelie joasă pentru casele cu un nivel ci și ca soclu adăpostind beciul caselor înalte. Dintre sistemele ornamentale vechi, casa nouă a preluat creștăturile și structura însă în forme schimbate și mai numeroase. De asemenea tencuiala este uneori colorată iar motivele ornamentale se grupează la cornișe și în jurul ferestrelor, după modelul caselor orășenești.

Interior casă tradițională Oltenia

În Mehedinți interiorul caselor este diferit echipat în partea de nord a județului față de cea din sud. În zona de nord planul caselor vechi se caracterizează prin existența prispei parțiale și a camerei supradimensionate, adică sunt cuprinse o tindă și o cameră cu o singură intrare. Plafonul încăperilor este alcătuit din grinzi aparente și scânduri de brad. Pereții sunt lipiți cu lut și văruiți pe deasupra, iar pardoseala este realizată din pământ bătut. La casele mai recente, planul caselor s-a amplificat prin adăugarea unei alte încăperi de cealaltă parte a tindei. Acest

plan cuprinde o tindă și două camere de locuit, având în partea din față o prispă care se întinde pe toată latura longitudinală a casei.

Mai diferit în partea centrală și de sud este faptul că spațiul de locuit se compune din trei încăperi: camera de locuit, tinda și camera curată. Plafoanele au început să aibă ca suport trestia peste care se așează tencuiala, iar pardoseala era din scândură cu precădere în camera de oaspeți.

Un element vechi conservat în Mehedinți îl reprezintă **vatra liberă cu coș suspendat** având un loc deosebit în locuință, loc ce variază în funcție de fiecare parte a zonei. Forma poate de asemenea varia de la pătrată la rectangulară fiind construită din cărămidă sau piatră. Ca un element specific mehedințean, menționăm încastrarea uneia sau mai multor oale de pământ în pereții sobei, folosite pentru copt dar și pentru mărirea suprafeței de iradiere a căldurii. Mobilierul se compune din paturi și lavițe de scânduri cu picioarele înfipite în pământ sau lavițe realizate dintr-o scândură fixată între bârnele pereților și o ladă de zestre.

BIBLIOGRAFIE

1. Ion Ghinoiu, „*Sărbători și obiceiuri românești*”, Editura Elion, București, 2002
2. Simion Florea Marian, „*Sărbătorile la români: studiu etnografic*”, Editura Fundației Culturale Române, 1994

Sărbătoarea Rusaliilor – Tradiții, obiceiuri și superstiții

Profesor: Pupăză Vasilica
Liceul Tehnologic Halânga

Pogorârea Duhului Sfânt sau Rusaliile este sărbătoarea creștină care comemorează pogorârea Sfântului Spirit asupra ucenicilor lui Hristos și se celebrează anual la 50 de zile după Înviere.

Se pare că sărbătoarea Rusaliilor se ține diferit în funcție de fiecare regiune a țării. Astfel, în Moldova și Transilvania creștinii sărbătoresc Rusaliile timp de 3 zile, în Muntenia și Oltenia, Rusaliile se întind pe o perioadă de 7 zile, iar în Banat 8 zile.

În tradiția românească se spune că cine nu va respecta sărbătoarea Rusaliilor va avea de-a face cu Ielele, spirite malefice, care provoacă boala denumită popular „luat din Rusalii”.

La sate se păstrează tradiția conform căreia credincioșii trebuie să ducă la biserică crenguțe de tei și nuc, pentru a fi sfințite. Cu aceste ramuri sfințite se vor împodobi, mai apoi, casele și icoanele, deoarece acestea au puterea de a alunga spiritele rele. În unele zone, pe lângă tei și nuc, credincioșii mai folosesc leuștean, usturoi și pelin.

De asemenea, oamenii obișnuiesc să poarte în sân sau în buzunare aceste buruieni, pentru a nu fi “luați din Rusalii” sau pociți de către Ielele neiertătoare.

O sărbătoare așa de mare și complexă, cum este cea a Rusaliilor, aduce cu ea o sumedenie de obiceiuri întâlnite cu precădere în satele și orașele mai mici.

Dansul Călușarilor este un obicei întâlnit mai ales în Oltenia, fiind considerat un joc tămăduitor, care aduce sănătate și noroc. Grupați în cete de câte 7-8, călușarii își încep dansul a doua zi de Rusalii, mergând din casă în casă pentru a colinda și a alunga spiritele malefice. Oamenii obișnuiesc să-i întâmpine pe călușari cu frunze de nuc, pelin, usturoi, apă și sare, uneori chiar și bani.

Un alt obicei specific Rusaliilor care se întâlnește prin zonele Ardealului poartă numele de “Împănatul bouului”. Obiceiul constă într-o procesiune ce se desfășoară pe ulițele satului, iar personajul principal este un bou împodobit cu fel și fel de ornamente din flori. Preotul are datoria de a-l sfinți când alaiul ajunge în fața bisericii, după care va da de băut participanților. La un moment dat bouul va fi eliberat, iar o tânără fată va trebui să-l stăpânească și să ocolească o masă de trei ori. Tradiția spune că acea fată se va căsători în anul ce urmează.

Tot în Ardeal, imediat după Rusalii, se practică obiceiul numit “udatul nevestelor”. Pentru ca femeile să fie sănătoase și frumoase în tot restul anului tradiția spune că acestea trebuie stropite cu apă.

Pe lângă multitudinea de tradiții și obiceiuri, de Rusalii, întâlnim și o serie de superstiții, dintre acestea câteva mai cunoscute, sunt următoarele:

În zilele de Rusalii nu e bine să mergi la câmp, pentru că Ielele te pot prinde și pedepsi;

- De Rusalii nu se intră în vie, nu se merge în locuri pustii, pe lângă păduri sau fântâni fiindcă te poți întâlni cu spiritele rele;
- Cine lucrează în ziua de Rusalii va fi pedepsit de puterea Ielelor, deoarece nu cinstește și prețuiește cum se cuvine ziua;
- De la Rusalii timp de 9 săptămâni nu se vor mai culege ierburi de leac;
- În ziua de Rusalii nu e bine să te cerți cu alții fiindcă vei fi „luat din Rusalii”.

Bibliografie:

- Alexandru Ciorănescu, *Dicționarul etimologic român*, Tenerife 1958-1966, s.v. "Rusalie"
- Lazăr Șăineanu, "Dicționar universal al limbei române, ediția a VI-a", Editura "Scrisul românesc", 1929
- „*Mănăstirea franciscană de la Șumuleu Ciuc*”. Arhivat din original la 27 decembrie 2009. Accesat în 22 mai 2010.

Multiculturalitate în spațiul dobrogean

Profesor: Simion Cristina
Școala Gimnazială Nr.28 „Dan Barbilian” Constanța

Portul popular reprezintă un document de viață și trebuie considerat ca atare. Strâns legat de existența omului, costumele populare reflectă în decursul timpului, așa cum reflectă și astăzi, mentalitatea și concepția artistică a poporului. Costumele populare s-au dezvoltat odată cu istoria, fiind expresie a tradițiilor încheiate de-a lungul veacurilor. Formele de viață socială și politică în care a trăit poporul român în general și țărănimea română în special - își găsesc o oglindire plastică în felul de a se îmbrăca și mai ales în felul de a ornamenta artistic vestimentația.

Peste întreaga întindere a țării noastre, costumele populare se încadrează într-o unitate de stil generală, reprezentând tipologia costumului românesc, ale cărei caractere întrunesc trăsăturile esențiale de vestimentație purtate de țărani pe suprafața României.

În sudul țării noastre, realitățile istorice oglindite în etnografie ne-au dus la conturarea unei întinse regiuni de cultură populară cu elemente comune care leagă costumele populare din Dobrogea. Fiind la limita dintre uscat și mare, în urmă cu două decenii, această zonă a fost considerată ca o pată albă pe harta etnografică a țării noastre. Nu se cunoștea costumele populare autohtone, fiind considerate inexistente. Pentru a contribui la elucidarea costumului popular din Dobrogea, Muzeul „Deltei Dunării” a organizat o cercetare a costumului din așezările județului Tulcea, completată fiind cu studiul materialului de port popular existent în

depozitul muzeului. Căutat cu perseverență și răbdare, costumul băștinaș apare scos bucată cu bucată din lăzile bătrânelor.

Din punct de vedere etnografic, vestigiile arheologice și documentele istorice demonstrează permanența, pe pământul dobrogean, a populației aborigene și a suprapunerii în straturi succesive atât a elementului românesc din celelalte ținuturi, cât și a populațiilor alogene. Fiecare fapt de cultură populară din Dobrogea dezvăluie relații de conviețuire între românii autohtoni: moldoveni, mocani, păstori transilvăneni, pe de o parte, și diferitele populații stabilite aici (bulgari, turci și tătari, lipoveni și ucrainieni, nemți, italieni, greci) pe de altă parte. În timp s-a creat o civilizație care se caracterizează atât prin elemente comune tuturor etniilor, cât și prin note particulare, individuale, ale fiecărei etnii în parte.

Elementele comune, similitudinile, se datorează conviețuirii în același habitat (dacă avem în vedere civilizația materială), cât și a acelui fond străvechi mitic, a unor concepții arhaice care în evoluția mentală a omenirii s-au materializat în credințe și obiceiuri (dacă avem în vedere cultura spirituală).

Elementele de diferențiere în cultura tradițională a fiecărei etnii ține, în fapt, de variantele reprezentării acelor credințe arhaice generate de: religie, secvența de timp în care s-a conturat obiceiul, de locul de origine al etniei respective. Aceste elemente n-au împiedicat însă, în Dobrogea, conviețuirea pașnică a tuturor etniilor. Acestea și-au respectat reciproc obiceiurile, religia, modul de viață. Toleranța a constituit întotdeauna nota esențială a comportamentului comunității tradiționale dobrogene.

Fiind o fiică a acestei regiuni, născută și crescută în Dobrogea, încă de copil am căutat în lada de zestre a bunicii mele și am admirat costume populare, elemente de artă populară care încă sunt păstrate și folosite în gospodăriile țărănești: ștergare, preșuri, străchini, obiecte de lemn moștenite de la străbunici, război de țesut. Căutând imagini despre aceste elemente ale portului dobrogean, mi-am amintit cu nostalgie despre serile în care bunica țesea carpete, când torcea și împletea lâna și despre poveștile de demult: despre deportarea în Bulgaria (Cadrilater), despre prietenii legate cu oamenii de acolo, despre obiceiurile și tradițiile acestora. În centrul Dobrogei se află o mare varietate de etnii, oamenii conviețuiesc și astăzi respectându-și tradițiile: români, aromâni, turci, tătari, bulgari, lipoveni, rromi. Am adunat imagini despre portul popular atât al românilor din Dobrogea, cât și ale altor comunități, imagini pe care le-am folosit și în cadrul activităților cu copiii.

În perioada 26 noiembrie – 29 noiembrie, în cadrul activităților dedicate „Centenarului României” am derulat cu copiii proiectul „Portul popular românesc”. Părinții s-au mobilizat și au adunat din lăzile bătrânelor obiecte specifice zonelor din care proveneau, costume populare,

ștergere, obiecte artizanale din lemn și ceramică. Într-un cadru festiv (clasa a fost decorată cu elemente specifice tradiționale, elevii au fost îmbrăcați în costume populare și au purtat cocarde cu elemente ale Centenarului), elevii au recitat poezii, au intonat cântece, au dansat pe melodii populare din diverse regiuni ale țării. Elevii, în colaborare cu părinții, au realizat câte un colaj reprezentând „Harta României”, care a fost expus în sala de clasă. La final, elevii au fost recompensați cu diplome și au servit plăcintă tradițională dobrogeană.

În cadrul Proiectului Eco „Școala mea colorată” am realizat cu elevii clasei pregătitoare „Panoul Centenar”, în care se regăsesc elemente ale costumelor tradiționale din diferite regiuni ale țării.

Bibliografie:

- www.romanianmuseum.com
- www.lefo.ro/costalcities/cultura_costum_popl
- www.dobrocult.ro

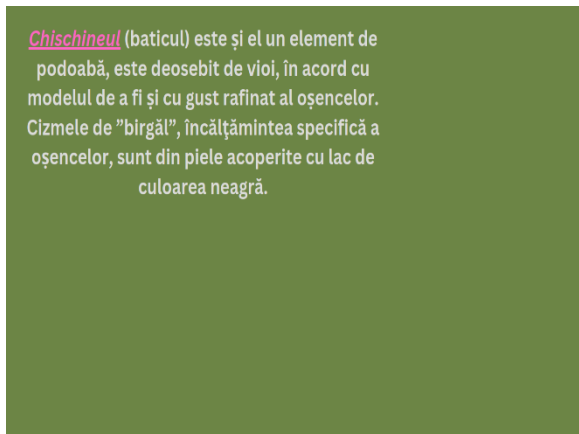
Portul popular oșenesc

Profesor: Șimonca Raluca-Ioana
Școala Gimnazială Gherța Mică

Portul popular oșenesc

prof.înv.primar,
Raluca-Ioana Șimonca,
Școala Gimnazială
Gherța Mică
jud.Satu Mare

BĂRBAȚII poartă **cămăși** scurte cu mâneci foarte lungi, cu cusături la umăr, la guler, la poale și la marginea măneclor. Tipul de costum și gama cromatică sunt aceleași ca la femei. Cu timpul, cămașa tinde să se lungească, iar mânecile se îngustează pentru a căpăta manșete. Vara se poartă "gaci" largi cu ciucuri formați din destrămătură. Iarna se poartă "ciocareci" din postav, "laibărul" și o curea foarte lată, pe cap cușme, pălării mici din paie.

Nelosită este "straipa", cu aceleași motive ca la cămăși (în care țin tutun, acte, briceag), care se poartă la sărbătoare și la lucru de către bătrâni și de către tineri.

La vreme mai rece, portului i se adaugă vesta din postav sau din lână împletită (cu ornamente florale după modelul cojoacelor maramureșene), haină din postav "uloș" sumane sau șube.

ALTE ACCESORII

PINDILEU ȘI ZADIE

SUMNE

NUNTĂ OȘENEASCĂ

VĂ AȘTEPTĂM ÎN ȚARA OĂȘULUI SĂ DESCOPERIȚI LOCURI MINUNATE, PEISAJE DE POVESTE, OAMENI FAINI, MÂNCARE DELICIOASĂ ȘI TRADIȚII ȘI OBICEIURI CUM N-AȚI MAI VĂZUT!

Banatul intercultural - proiect educațional

Profesor: Urechiatu Valentina Carmen
Liceul Tehnologic Transporturi Auto Timișoara

Argument: Caracterul intercultural al Banatului este o certitudine, care, la ora actuală, cu greu mai poate fi contestată. Spațiu de convergență atât între etnii, cât și între confesiuni, această zonă găzduiește convergența dintre mentalitatea de tip occidental, susținută deopotrivă de tradiția austriacă și de Catolicism, și, pe de altă parte, mentalitatea răsăriteană, reprezentată de Ortodoxie. Cu toate acestea, în această zonă „tampon” nu sunt cunoscute conflicte interetnice și interconfesionale de-a lungul timpului. Mai mult, ca o particularitate, este de sesizat interculturalitatea activă, ca model optim al conviețuirii pașnice. Acest tip de interculturalitate are ca suport multilingvismul specific bănățean, precum și gradul sporit de toleranță față de convingerile celuilalt. Fenomenul se manifestă pe larg în viața cotidiană a individului, prin participarea reciprocă la diferitele sărbători, atât laice cât și bisericesti, pornind de la principiile ecumenismului, în ultimul caz. Un alt aspect, care nu trebuie neglijat, este certitudinea existenței căsătoriilor interetnice, acestea constituind dovada vie a interculturalității și totodată un factor al dezvoltării multilingvismului.

Durată: decembrie 2022 - mai 2023

Grup țintă: 15 elevi de clasa a IX-a din fiecare școală parteneră, care aparțin grupurilor etnice specifice Banatului.

Scop: cunoașterea specificului cultural al grupurilor minoritare din Banat, prin implicarea practică a elevilor.

Obiective:

- O I. Informarea și conștientizarea a 1185 elevi, 50 profesori și 100 părinți cu privire la oportunitățile rezultate din scopul proiectului, timp de o lună;
- O II. Identificarea a șapte elemente caracteristice fiecărei etnii, în decurs de 4 luni;

O III Îmbunătățirea soluțiilor asupra acceptării, păstrării și valorizării bogăției culturale a fiecărui grup minoritar, timp de o lună.

Proiectul propus are la bază principiile dezvoltării durabile, solidarității, toleranței și egalității de șanse.

Obiective	Activități	Termene	Responsabili	Nr. participanți
O I	I.1.Managementul proiectului: analiza/ stabilirea/ distribuirea specificației proiectului (responsabilități, rezultatele finale așteptate, bugetul general de proiect, alte norme organizatorice interne; stabilirea sistemului de monitorizare/evaluare a riscurilor)	decembrie 2022	Călin Maria, Vasiloiu Ramona, Urechiatu Valentina, Szabo Gabriel	4 profesori
	I.2.Pregătirea și implementarea campaniei de informare/conștientizare prin elaborarea afișelor/pliantelor privind oportunitățile proiectului	decembrie 2022	Călin Maria, Vasiloiu Ramona, Urechiatu Valentina, Szabo Gabriel	1185 elevi, 50 profesori, 100 părinți
O II	II.1.Managementul proiectului: coordonarea, monitorizarea activităților și a rezultatelor, întreprinderea de acțiuni corective.	decembrie 2022	Călin Maria, Vasiloiu Ramona, Urechiatu Valentina, Szabo Gabriel	4 profesori;
	II.2. Constituirea grupului țintă: selecția elevilor participanți la proiect, aplicând metodologia de selecție.	decembrie 2022	Călin Maria, Vasiloiu Ramona, Urechiatu Valentina, Szabo Gabriel	100 elevi; 4 profesori;
	II.3. Workshop cu tema: „Rolul și importanța acceptării specificității interculturale, prin cunoașterea elementelor caracteristice fiecărui grup minoritar din Banat”	ianuarie 2023	Călin Maria, Vasiloiu Ramona, Urechiatu Valentina, Szabo Gabriel	25 elevi din fiecare școală parteneră, 4 profesori 4 invitați/ colaboratori
	II.4. Activități practice:			

	<ul style="list-style-type: none"> - Realizarea unei reviste școlare cu interviuri realizate de elevi personalităților marcante aparținând diferitelor etnii - Organizarea și derularea de Serbări, unde sunt scoase în evidență particularitățile etnice prin punerea în valoare a costumelor populare specifice, a obiceiurilor, a jocului și cântecului tradițional. 	februarie- martie 2023	Călin Maria, Vasiloiu Ramona, Urechiatu Valentina, Szabo Gabriel	25 elevi din fiecare școală parteneră, 4 profesori 4 invitați / colaboratori
O III	III.1.Managementul proiectului: coordonarea activităților, efectuarea monitorizării și a raporturilor finale	aprilie 2023	Călin Maria, Vasiloiu Ramona, Urechiatu Valentina, Szabo Gabriel	4 profesori
	III.2.Activități de diseminare a rezultatelor: realizate prin <ul style="list-style-type: none"> - conferință de presă, - distribuirea pliantelor cu rezultatele proiectului, - postare pe site-ul proiectului 	mai 2023	Călin Maria, Vasiloiu Ramona, Urechiatu Valentina, Szabo Gabriel	7 elevi din fiecare școală parteneră 4 profesori 4 invitați/ colaboratori

Resurse:

- materiale: hârtie, toner, reportofon, închiriere de costume
- umane: profesori, elevi, părinți, asociații și fundații ale minorităților din Banat

Rezultate:

- ❖ 100 elevi participanți
- ❖ Cel puțin 7 caracteristici specifice fiecărei etnii identificate
- ❖ 1 revistă școlară realizată
- ❖ 10 interviuri derulate
- ❖ O serbare organizată și derulată în fiecare școală parteneră

Evaluare:

- ✿ tabele de prezență
- ✿ rapoarte de activitate

- ✿ chestionar de evaluare a activității de către participanți
- ✿ analizarea dosarului de selecție
- ✿ Jurnalul proiectului

Repere în educația interculturală

Profesor: Vrabie Carmen Violeta
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan” Craiova

Meditați la următorul afiș, care poate fi citit la un restaurant turc din Paris:

„Dumnezeul tău este evreu.
Mașina pe care o ai este japoneză.
Pizza este italiană,
iar couscous-ul este algerian.
Democrația pe care o practici este grecească.
Cafeaua ta este braziliană.
Ceasul îți este elvețian.
Cămașa este indiană.
Radioul tău este coreean.
Vacanțele tale sunt turcești,
tunisiene sau marocane.
Cifrele tale sunt arabe
Scriitura îți este latină,
și... reproșezi vecinului tău că este străin!”

Termenul de „intercultural” este utilizat atât din cauza sensului bogat al prefixului “inter”, ca și a sensului (antropologic) al cuvântului “cultură”. Astfel, când spunem intercultural, spunem în mod necesar interacțiune, schimb, reciprocitate, interdependență, solidaritate. Spunem, de asemenea: recunoașterea valorilor, a modurilor de viață, a reprezentărilor simbolice la care se raportează ființele umane, individul sau grupurile în relațiile cu semenii și în înțelegerea lumii; recunoașterea interacțiunilor care intervin la un moment dat între multiplele aspecte ale aceleiași culturi și între culturi diferite în timp și în spațiu (Rey, 1984).

Dacă educația multiculturală pune accentul pe măsuri care să vizeze coexistența (în înțelesul literal al termenului) a mai multor culturi, în mod separat, educația interculturală este axată pe cooperare și acțiune conjugată.

Metodele de formare sunt interactive și participative, favorizează legătura cu realitatea școlii și a comunității și pun accentul pe aspecte practice și pe modalitățile de implementare ale perspectivei interculturale.

Între principiile metodologice, pentru a se asigura eficiența, este necesară abordarea școlii în totalitate, în lucrul cu echipe de profesori (și nu cu profesori izolați), pentru realizarea unor planuri coerente la nivel de școală. Având în vedere complexitatea educației interculturale și necesitatea echilibrului între cunoștințe, deprinderi și atitudini, învățarea nu poate fi făcută prin metode clasice de predare (cum ar fi transmiterea de informații de la profesor la elev sau prin utilizarea exclusivă a manualelor), ci trebuie bazată pe învățarea prin experiență și pe metodologia de tip constructivist (în care părerea elevilor contează la fel de mult ca și cea a profesorului). Pedagogia constructivistă este o abordare pedagogică ce promovează ideea că învățarea nu are loc doar confruntând elevii cu punctul de vedere al profesorului sau al manualului, ci - mai bine - confruntând diferite puncte de vedere și experiențe diverse; constructivismul este bazat pe interacțiune și îi face pe elevi să-și construiască propriul punct de vedere în calitate de subiecți activi în procesul de învățare. Alături de profesori și texte din manuale, învățarea are ca surse importante interacțiunile dintre elevi și adulți din cadrul comunității, sursele de informații complementare și realitatea socio-culturală a comunității locale.

Cât timp nu se va cauta o pedagogie care să respecte atât identitatea, cât și nevoile minorităților, eșecul școlar va rămâne în zestia tuturor. Într-un mediu intercultural, elevul trebuie să descopere în același timp alteritatea și asemănarea iar școala are de jucat un rol important. Deoarece simpla transmitere a unor cunoștințe nu poate fi de ajuns, pentru elevi sunt imperios necesare experimentările asemănărilor și diferențelor prin intermediul raporturilor cu ceilalți. Descoperirea diversității înseamnă descoperirea unui raport și nicidecum a unei bariere. La rândul său, descoperirea acestui raport poate să scoată în evidență atât diferențele, cât și asemănările (și unele și altele urmând a fi considerate secundare față de elementul esențial care este raportul însuși). Iată de ce pedagogia interculturală pune în centrul metodelor sale sistemul relațional dintre elevi.

Profesorilor trebuie să li se transmită competențe interculturale, să li se dea mijloacele de a-și dezvolta și actualiza cunoștințele, ținând cont de bogăția diverselor culturi, de interacțiunile și de evoluția lor. Un bagaj fix de deprinderi nu este suficient, ci trebuie luat în

considerare publicul vizat, durata și natura formării (informarea, sensibilizarea, aprofundarea, confruntarea cu realitatea schimbătoare și dificilă); pot fi îmbinate mai multe modalități: cursuri și seminarii în institutele de formare, studii sau stagii, grupe de lucru, observarea unor clase și analiza necesităților, elaborarea colectivă de programe, module de formare, documente pedagogice, călătorii, schimburi, etc. Integrarea unei pedagogii interculturale necesită din partea profesorilor cunoașteri culturale pluraliste și totodată experiențe de viață și de colaborare, trebuind să li se dea timpul necesar pentru asimilarea elementelor de bază.

Formele de realizare a educației interculturale rămân cele generale, în care se face orice tip de educație: lecțiile obișnuite, activitățile nonformale din școală sau influențele informale exercitate înafara perimetrului școlar. Când privește metodologia didactică, se vor prelua și adapta procedeele activizante cunoscute, care se vor combina în modalități cât mai inteligente pentru a favoriza și forma comportamente interculturale. Va fi promovată o pedagogie activă și participativă, metode active care să solicite interesul și creativitatea elevilor, care să facă apel la toate capacitățile lor și care să le permită să se exprime și să colaboreze. La aceasta pot concura mai multe tipuri de activități (Rey, 1999, p. 188): realizarea de proiecte, cercetări, anchete prin interviuri, jurnale de clasă, recitări de poezii, povestiri, interpretări de roluri, manifestări teatrale cu sau fără marionete, dezbateri de idei plecând de la studii de caz, discuții asupra unor probleme cu impact asupra vieții școlii, posibilitatea de a negocia și ajunge la decizii consensuale, exerciții de reflecție critică și constructivă. Utilizarea nu doar a documentelor pedagogice ci și a unor "documente autentice", ca foile de jurnal, fotografii, diapozitive, emisiuni T.V., filme video, ce vor permite acumularea unor informații diverse și reale asupra obiectelor, culturilor și limbilor pe care le studiază elevii.

Bibliografie:

1. Bîrzea, Cezar, 1994, Les politiques educatives dans les pays en transition, Strasbourg, Concil of Europe Press.
2. Iacob, Luminița, Ovidiu, Lungu, 1999, Imagini identitare, Editura Eurocart, Iași.
3. Iluț, P., Radu, I., Matei, L., 1994, Psihologie socială, Ed. Exe SRL, Cluj-Napoca.
4. Miroiu, Adrian (coord), 1998, Învățământul românesc azi, Ed. Polirom, Iași.
5. Teodor Cozma, Elena Sechedin, Concepte de împrumut în educația interculturală
6. Constantin Cucuș, Educația. Dimensiuni culturale și intraculturale, Editura Polirom, Iași, 2000,
7. Alvin Toffler, Al-treilea val, Editura Politică, Buurești, 1983

Fotografii din timpul desfășurării proiectului

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 23 MAI 2023 16:35 UTC

Fotografii din timpul desfășurării proiectului

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:22 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:14 UTC

padlet

2022_2023

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATORARE 23 MAI 2023 16:30 UTC

Logouri propuse

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATORARE 23 MAI 2023 16:40 UTC

Logo-ul câștigător

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATORARE 23 MAI 2023 16:38 UTC

Cele mai apreciate Logo-uri	Cele mai apreciate Logo-uri
17 voturi	14 voturi
11 voturi	13 voturi
11 voturi	13 voturi
10 voturi	12 voturi
10 voturi	12 voturi

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATORARE 27 MAI 2023 16:38 UTC

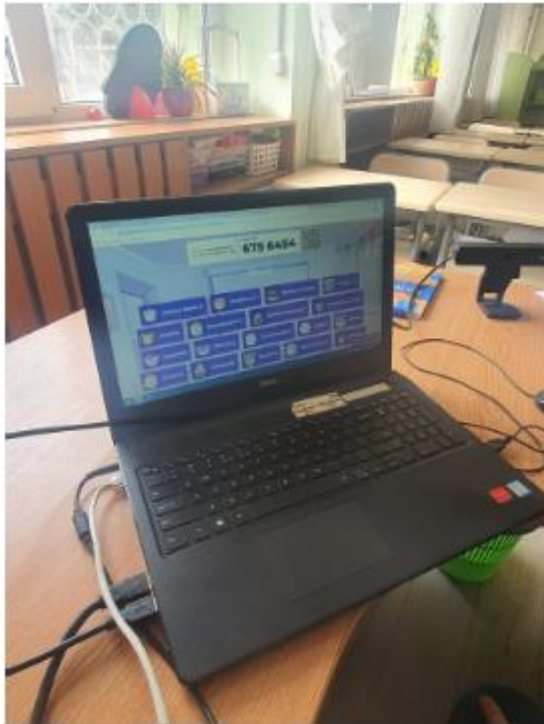
COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATORARE 27 MAI 2023 16:38 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATORARE 27 MAI 2023 16:38 UTC

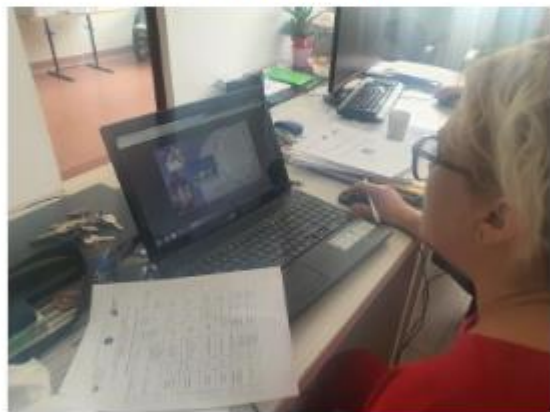
COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:34 UTC

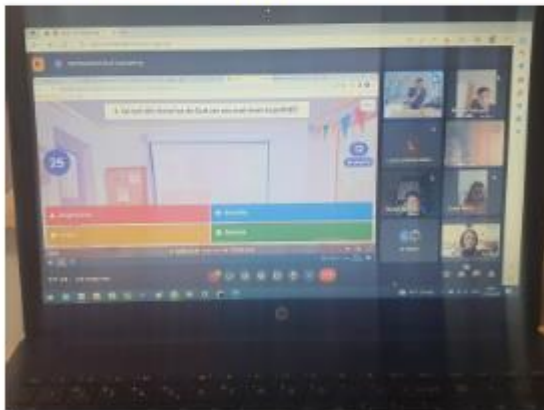
COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:35 UTC

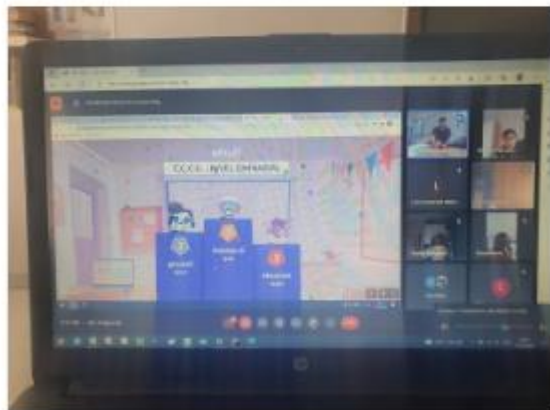
COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:35 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:34 UTC

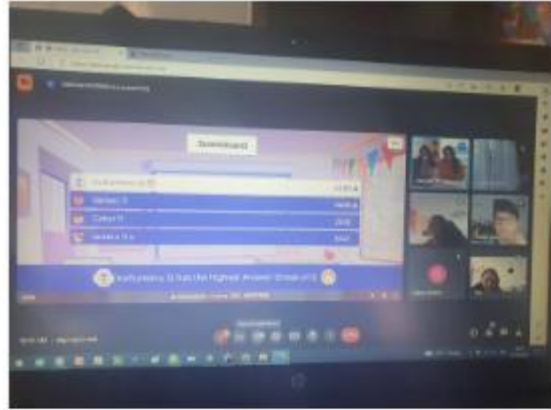
COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:35 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:36 UTC

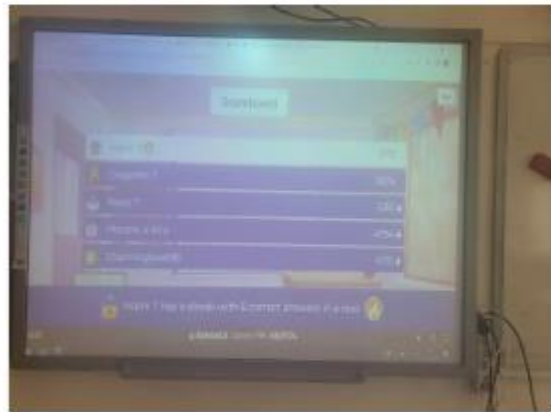
COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:37 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:36 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:37 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:36 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:37 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:27 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:27 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:28 UTC

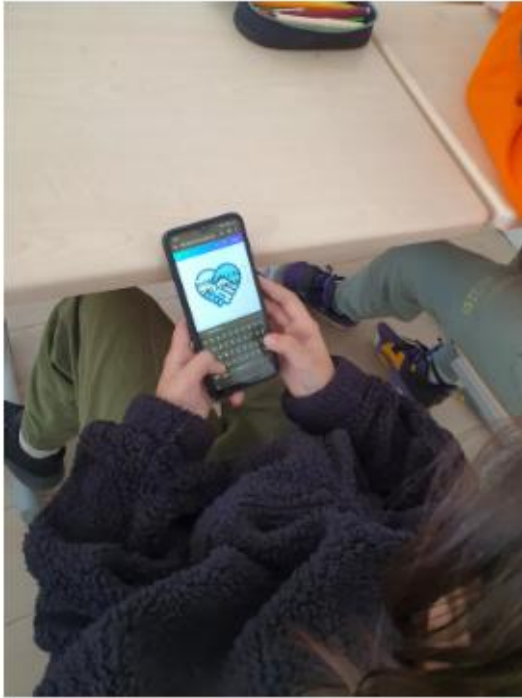
COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:27 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:28 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:25 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:26 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:25 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:26 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:15 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 23 MAI 2023 16:38 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:23 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 23 MAI 2023 16:39 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 27 MAI 2023 16:24 UTC

COMUNICARE, COLABORARE COMPETITIE, CALCULATOARE 23 MAI 2023 16:38 UTC

Vă mulțumim că ne-ați fost alături și vă
așteptăm și la următoarea ediție!